

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2000-2001

Annales

Séances plénières
Jeudi 21 décembre 2000

Séance de l'après-midi

2-87

2-87

Plenaire vergaderingen
Donderdag 21 december 2000
Namiddagvergadering

Handelingen

Sénat de Belgique
Session ordinaire 2000-2001

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:

Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:

www.senate.be www.dekamer.be

Afkortingen - Abréviations

AGALEV	Anders Gaan Leven
CVP	Christelijke Volkspartij
ECOLO	Écologistes
PRL-FDF-MCC	Parti Réformateur Libéral – Front Démocratique des Francophones – Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	Parti Socialiste
PSC	Parti Social Chrétien
SP	Socialistische Partij
VL. BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU-ID	Volksunie-ID21

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs.

Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:

www.senate.be www.lachambre.be

Inhoudsopgave

Inoverwegingneming van een voorstel	6
Mondelinge vragen	6
Mondelinge vraag van de heer Josy Dubié aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de ontvangst door de Paus van de voorzitter van de Oostenrijkse extreem-rechtse partij» (nr. 2-427)	6
Mondelinge vraag van de heer Jean-Marie Dedecker aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer, aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Justitie over «de onbemande camera's» (nr. 2-425).....	7
Mondelinge vraag van de heer Jean-Marie Dedecker aan de minister van Financiën over «de modernisering van de hypothekantoren» (nr. 2-424).....	9
Mondelinge vraag van de heer Joris Van Hauthem aan de eerste minister over «de aanwijzing van een regeringscommissaris» (nr. 2-431)	10
Mondelinge vraag van mevrouw Mia De Schamphelaere aan de minister van Landbouw en Middenstand en aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over «de nieuwe koopjeswet die werd aangekondigd» (nr. 2-433).....	11
Mondelinge vraag van M. Mohamed Daif aan de minister van Landbouw en Middenstand over «de voorwaarden voor de uitoefening van ambulante activiteiten door buitenlanders die in België verblijven» (nr. 2-435).....	13
Mondelinge vraag van de heer Alain Destexhe aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de liberalisering van de Belgische domeinnamen op het internet» (nr. 2-428).....	13
Mondelinge vraag van de heer Georges Dallemande aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de omstandigheden waarin de Albanese vluchteling in het centrum 127bis is omgekomen» (nr. 2-432)	16
Mondelinge vraag van de heer Michiel Maertens aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de minister van Landbouw en Middenstand over «de verklaringen van het hoofd van het Centrum voor onderzoek in dierengeneeskunde over de BSE-maatregelen» (nr. 2-429).....	18
Mondelinge vraag van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de minister van Landbouw en Middenstand en aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de maatregelen om de productie van gelatine te stoppen, welke niet werden genomen» (nr. 2-436)	21
Mondelinge vraag van de heer Jean-François Istasse aan de minister van Economie en Wetenschappelijk	

Sommaire

Prise en considération d'une proposition	6
Questions orales	6
Question orale de M. Josy Dubié au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'accueil par le pape du leader de l'extrême droite autrichienne» (n° 2-427).....	6
Question orale de M. Jean-Marie Dedecker à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports, au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur «les radars automatiques» (n° 2-425)	7
Question orale de M. Jean-Marie Dedecker au ministre des Finances sur «la modernisation des conservations des hypothèques» (n° 2-424)	9
Question orale de M. Joris Van Hauthem au premier ministre sur «la désignation d'un commissaire du gouvernement» (n° 2-431).....	10
Question orale de Mme Mia De Schamphelaere au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes et au ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique sur «la nouvelle loi annoncée sur les soldes» (n° 2-433)	11
Question orale de M. Mohamed Daif au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur «les conditions pour l'exercice d'activités ambulantes pour des résidents étrangers» (n° 2-435)	13
Question orale de M. Alain Destexhe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «la libéralisation des noms de domaines belges sur internet» (n° 2-428).....	13
Question orale de M. Georges Dallemande au ministre de l'Intérieur sur «les circonstances dans lesquelles est décédé le réfugié albanais du centre 127bis» (n° 2-432).....	16
Question orale de M. Michiel Maertens à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur «les déclarations du directeur du Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques sur les mesures en matière d'ESB» (n° 2-429)	18
Question orale de M. Patrik Vankrunkelsven au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes et à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «les mesures visant à faire arrêter la production de la gélatine, qui n'ont pas été prises» (n° 2-436)	21
Question orale de M. Jean-François Istasse au ministre de l'Économie et de la Recherche	

Onderzoek over «producten die slechts op bestelling kunnen worden verkregen» (nr. 2-430)	23	scientifique sur «des produits qui ne peuvent être obtenus que sur réservation» (n° 2-430).....	23
Mondelinge vraag van de heer François Roelants du Vivier aan de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over «het gevolg gegeven aan de conferentie van Den Haag over de klimaatveranderingen op het nationale en het Europese vlak» (nr. 2-426)	25	Question orale de M. François Roelants du Vivier au secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable sur «les suites de la conférence de La Haye sur les changements climatiques au plan national et européen» (n° 2-426).....	25
Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (Stuk 2-597) (Evocatieprocedure)	27	Projet de loi portant diverses dispositions relatives à la position juridique du personnel des services de police (Doc. 2-597) (Procédure d'évocation).....	27
Algemene besprekking	27	Discussion générale.....	27
Artikelsgewijze besprekking.....	44	Discussion des articles.....	44
Ontwerp van programmawet (Stuk 2-600) (Evocatieprocedure).....	48	Projet de loi-programme (Doc. 2-600) (Procédure d'évocation).....	48
Voortzetting van de algemene besprekking van het onderdeel Binnenlandse Zaken en Administratieve Aangelegenheden.....	48	Suite de la discussion générale du volet Intérieur et Affaires administratives	48
Artikelsgewijze besprekking van het onderdeel Binnenlandse Zaken en Administratieve Aangelegenheden.....	70	Discussion des articles du volet Intérieur et Affaires administratives	70
Algemene besprekking van het onderdeel Buitenlandse Betrekkingen en Landsverdediging.....	77	Discussion générale du volet Relations extérieures et Défense	77
Artikelsgewijze besprekking van het onderdeel Buitenlandse Betrekkingen en Landsverdediging.....	79	Discussion des articles du volet Relations extérieures et Défense	79
Wetsontwerp tot wijziging van artikel 20 van de wet van 7 mei 1999 tot wijziging, wat het tuchtrecht voor de leden van de Rechterlijke Orde betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (Stuk 2-606)	81	Projet de loi modifiant l'article 20 de la loi du 7 mai 1999 modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne le régime disciplinaire applicable aux membres de l'Ordre judiciaire (Doc. 2-606)	81
Algemene besprekking	81	Discussion générale	81
Artikelsgewijze besprekking.....	84	Discussion des articles.....	84
Dotatie van de Senaat - Uitgaven van het dienstjaar 1999, begroting voor het dienstjaar 2000 en begrotingsramingen voor het dienstjaar 2001	84	Dotation du Sénat - Dépenses de l'exercice 1999, budget pour l'exercice 2000 et prévisions budgétaires pour l'exercice 2001	84
Besprekking	84	Discussion	84
Stemmingen	87	Votes	87
Ontwerp van programmawet (Stuk 2-600) (Evocatieprocedure).....	87	Projet de loi-programme (Doc. 2-600) (Procédure d'évocation).....	87
Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (Stuk 2-597) (Evocatieprocedure)	95	Projet de loi portant diverses dispositions relatives à la position juridique du personnel des services de police (Doc. 2-597) (Procédure d'évocation)	95
Belangenconflict	96	Conflit d'intérêts	96
Stemmingen	97	Votes	97
Wetsontwerp tot wijziging van artikel 20 van de wet van 7 mei 1999 tot wijziging, wat het tuchtrecht voor de leden van de Rechterlijke Orde betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (Stuk 2-606)	97	Projet de loi modifiant l'article 20 de la loi du 7 mai 1999 modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne le régime disciplinaire applicable aux membres de l'Ordre judiciaire (Doc. 2-606)	97
Dotatie van de Senaat – Uitgaven van het dienstjaar 1999, begroting voor het dienstjaar 2000 en begrotingsramingen voor het dienstjaar 2001	97	Dotation du Sénat – Dépenses de l'exercice 1999, budget pour l'exercice 2000 et prévisions budgétaires pour l'exercice 2001.....	97
Regeling van de werkzaamheden	97	Ordre des travaux	97

Vraag om uitleg van mevrouw Magdeleine Willame-Boonen aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de ongelijke behandeling van Nederlandstalige vrouwen en Franstalige vrouwen wat betreft de terugbetaling van de prijs van de TTVT genoemde chirurgische ingreep» (nr. 2-298)	97	Demande d'explications de Mme Magdeleine Willame-Boonen au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «la distinction existant entre les femmes francophones et les femmes néerlandophones en ce qui concerne la prise en charge du coût de l'intervention chirurgicale appelée TTVT» (n° 2-298).....	97
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de gelijkheid tussen mannen en vrouwen bij de politiediensten en de hervorming van de politiediensten» (nr. 2-291)	99	Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune au ministre de l'Intérieur sur «l'égalité entre hommes et femmes dans les services de police et la réforme de ceux-ci» (n° 2-291).....	99
Vraag om uitleg van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het onderzoek van Telerad» (nr. 2-295)	101	Demande d'explications de Mme Anne-Marie Lizin au ministre de l'Intérieur sur «l'audit sur Telerad» (n° 2-295)	101
Vraag om uitleg van de heer Vincent Van Quickenborne aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen en aan de minister van Landbouw en Middenstand en aan de minister van Justitie over «het sociaal statuut van de advocaat» (nr. 2-301).....	103	Demande d'explications de M. Vincent Van Quickenborne au ministre des Affaires sociales et des Pensions et au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes et au ministre de la Justice sur «le statut social de l'avocat» (n° 2-301).....	103
Berichten van verhinderung.....	107	Excusés.....	107
Bijlage		Annexe	
Naamstemmingen	108	Votes nominatifs	108
Ontwerp van programmawet (Stuk 2-600) (Evocatieprocedure).....	127	Projet de loi-programme (Doc. 2-600) (Procédure d'évocation).....	127
Onderdeel Binnenlandse Zaken en Administratieve Aangelegenheden.....	127	Volet Intérieur et Affaires administratives	127
Onderdeel Buitenlandse Betrekkingen en Landsverdediging	133	Volet Relations extérieures et Défense.....	133
Indiening van een voorstel.....	133	Dépôt d'une proposition.....	133
In overweging genomen voorstel.....	134	Proposition prise en considération.....	134
Non-evocaties	134	Non-évoquations.....	134
Boodschappen van de Kamer	134	Messages de la Chambre	134
Ontwikkelingssamenwerking en eerbied voor de Rechten van de Mens.....	135	Coopération au développement et respect des Droits de l'Homme	135
Instituut voor de Nationale Rekeningen	135	Institut des Comptes nationaux	135
Nationale Delcrederedienst.....	135	Office national du Ducroire.....	135
Nationale instelling voor radioactief afval en verrijkte splijtstoffen (NIRAS).....	135	Organisme national des déchets radioactifs et des matières fissiles enrichies (ONDRAF)	135

Voorzitter: de heer Jean-Marie Happart, ondervoorzitter*(De vergadering wordt geopend om 15.05 uur.)***Inoverwegningeming van een voorstel**

De voorzitter. – Aan de orde is de inoverwegningeming van het voorstel van de heer Moens tot invoeging van een artikel 95bis in het reglement van de Senaat ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het mandaat van federaal parlementslid en Europees parlementslid met andere ambten (2-605/1)

Leden die opmerkingen mochten hebben, kunnen die vóór het einde van de vergadering mededelen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat dit voorstel in overweging is genomen en verzonden naar het Bureau (*Instemming.*)

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van de heer Josy Dubié aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de ontvangst door de Paus van de voorzitter van de Oostenrijkse extreem-rechtse partij» (nr. 2-427)

De voorzitter. – De heer Didier Reynders, minister van Financiën, antwoordt namens de heer Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Josy Dubié (ECOLO). – *Het aan de macht komen in Oostenrijk van de extreem-rechtse FPÖ heeft in België geleid tot een opstoot van democratische oppositie. Ik feliciteer onze minister van Buitenlandse Zaken om daaraan mee gewicht te hebben gegeven.*

De recente verkiezingen in Oostenrijk hebben aangewezen dat de isolering van de FPÖ vruchten afwerpt. Deze partij en zijn xenofobe leider hebben immers een klinkende nederlaag geleden.

Kan de minister ons meedelen welke instructies werden gegeven aan onze vertegenwoordiger bij de Heilige Stoel om de Belgische houding kenbaar te maken na de ontvangst van de extreem-rechtse Oostenrijkse leider, Jorg Haider?

Wordt het geen tijd het anachronistische diplomatieke statuut van de Heilige Stoel, die waarnemer is bij de VN, in vraag te stellen? In welk opzicht heeft een theocratische staat als het Vaticaan, die bovendien de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens niet heeft geratificeerd, nog zijn plaats bij de VN?

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – *De minister van Buitenlandse Zaken vergezelt momenteel de eerste minister op een officiële reis in Rusland. Ik zal dus antwoorden.*

België heeft inderdaad als motor gefungeerd opdat de EU-lidstaten gemeenschappelijk zouden reageren na de intrede van de FPÖ in de Oostenrijkse regering. In het kader van de

Présidence de M. Jean-Marie Happart, vice-président*(La séance est ouverte à 15 h 05.)***Prise en considération d'une proposition**

M. le président. – L'ordre du jour appelle la prise en considération de la proposition de M. Moens tendant à insérer dans le règlement du Sénat un article 95bis en exécution de l'article 4 de la loi du 4 mai 1999 limitant le cumul du mandat de parlementaire fédéral et de parlementaire européen avec d'autres fonctions (2-605/1)

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestion divergente, je considérerai cette proposition comme prise en considération et renvoyée au Bureau (*Assentiment.*)

Questions orales

Question orale de M. Josy Dubié au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'accueil par le pape du leader de l'extrême droite autrichienne» (n° 2-427)

M. le président. – M. Didier Reynders, ministre des Finances, répondra au nom de M. Louis Michel, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères.

M. Josy Dubié (ECOLO). – Le ministre des Affaires étrangères étant probablement en train de goûter aux charmes du bortsch et de la vodka, je m'adresse au ministre Reynders.

L'arrivée au pouvoir du parti d'extrême droite autrichien, le FPÖ, a suscité en Belgique un salutaire sursaut d'opposition démocratique dont le ministre des Affaires étrangères n'a pas été le dernier à orchestrer l'ampleur, ce dont je le félicite.

Les récentes élections en Autriche ont montré que la politique d'isolement du FPÖ portait ses fruits puisque ce parti et son leader xénophobe ont subi des échecs cinglants.

Dans ce contexte, le ministre peut-il nous dire quelles instructions ont été transmises à notre représentant auprès du Saint-Siège pour faire connaître la position de la Belgique après l'acceptation par le pape Jean-Paul II de recevoir le leader de l'extrême droite autrichienne, Jorg Haider ?

Ne serait-il pas temps de remettre en cause le statut diplomatique anachronique du Saint-Siège qui dispose d'un siège d'observateur aux Nations unies ?

En quoi un État théocratique et non démocratique comme l'État du Vatican qui, de surcroît, n'a pas ratifié la Déclaration universelle des droits de l'homme, a-t-il encore sa place à l'ONU ?

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – Comme vous l'avez rappelé, le ministre des Affaires étrangères accompagne en ce moment le premier ministre dans une visite officielle en Russie. Il me revient donc de vous répondre et je le ferai en trois points.

Premièrement, la Belgique a effectivement joué un rôle moteur pour que les États membres de l'Union européenne

intergouvernementele conferentie afgesloten te Nice lag België mee aan de basis van het initiatief tot wijziging van artikel 7 van het Verdrag van de Europese Unie. Dat heeft een preventief democratisch alarmmechanisme ingesteld om in de toekomst dergelijke situaties het hoofd te bieden. De houding van België, en in het bijzonder van minister Michel, is gekend.

België hoeft zich niet uit te spreken over het bezoek van de heer Haider aan de Heilige Stoel. Alleen die laatste is daarvoor verantwoordelijk. De Heilige Stoel heeft opgemerkt dat het een constante praktijk is dat de apostolische opdracht van de paus hem ertoe brengt personaliteiten te ontmoeten waarvan de ideeën, de overtuigingen of de politieke lijn niet enkel niet overeenstemmen met de leer van de Kerk, maar er zelfs mee in strijd kunnen zijn.

Ik laat de beoordeling over de aanwezigheid en de rol van de Heilige Stoel op internationaal vlak over aan de appreciatie van de heer Dubié of zijn fractie. Het komt niet aan België toe daarover een oordeel te vellen maar ik zal uw opvatting, die misschien ook die van uw fractie is, aan de minister van Buitenlandse Zaken meedelen.

De heer Josy Dubié (ECOLO). – *Ik verduidelijk dat ik in persoonlijke naam heb gesproken.*

Ik heb het dubbelzinnige statuut van de Heilige Stoel benadrukt. In zijn antwoord heeft de minister impliciet toegegeven dat de Heilige stoel een dubbele rol speelt. De paus is inderdaad het hoofd van de katholieke kerk, maar hij is ook het staatshoofd van het Vaticaan.

Nu ik me richt tot een liberale minister, wijs ik erop dat tussen 1880 en 1885 een liberale regering in ons land de diplomatieke betrekkingen met het Vaticaan heeft opgeschorst, omdat deze staat was tussengekomen in de interne aangelegenheden van België. Mijn vraag is dus niet zonder grond. Er zijn precedenten. Er moet worden nagedacht over een staat die twee functies cumuleert en die soms standpunten inneemt die vanuit politiek oogpunt ongetwijfeld een weerslag kunnen hebben op de politieke houding van een groep van Europese staten die een extreem-rechtse leider willen isoleren.

Mondelinge vraag van de heer Jean-Marie Dedecker aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer, aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan de minister van Justitie over «de onbemande camera's» (nr. 2-425)

De voorzitter. – De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling antwoordt namens mevrouw Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer.

De heer Jean-Marie Dedecker (VLD). – In heel het land zouden 34 onbemande camera's zijn opgesteld. Twee ervan staan in Wallonië, waarvan één in werking, namelijk in Cointe in Luik. In Vlaanderen zijn er 32 opgesteld: twee losse

adoptent une réaction commune à la suite de l'entrée du FPÖ dans le gouvernement autrichien. Dans le cadre de la conférence intergouvernementale conclue à Nice, la Belgique a également été à l'initiative d'une modification de l'article 7 du Traité de l'Union européenne qui a introduit un mécanisme préventif d'alerte démocratique visant à faire face, à l'avenir, à des situations du même type. La position de la Belgique, et celle de M. Michel en particulier, est bien connue.

Deuxièmement, il n'appartient pas au gouvernement belge de se prononcer en ce qui concerne la visite de M. Haider au Saint-Siège, celle-ci relevant de la seule responsabilité de ce dernier. À cet égard, le Saint-Siège fait remarquer que, de pratique constante, la charge apostolique du pape l'amène à rencontrer des personnalités dont les conceptions, les convictions ou la ligne politique non seulement ne coïncident pas avec la doctrine de l'Eglise mais peuvent même se trouver en opposition avec celle-ci.

Troisièmement, je laisse à votre appréciation personnelle, monsieur Dubié, ou à celle de votre groupe, la réflexion concernant la présence et le rôle du Saint-Siège sur la scène internationale. Il n'appartient pas à la Belgique de porter de jugement à cet égard, mais je transmettrai bien entendu cette réflexion qui est la vôtre, et peut-être celle de votre groupe, au ministre des Affaires étrangères.

M. Josy Dubié (ECOLO). – Je tiens à préciser que j'ai effectivement exprimé ma position personnelle et que je ne parle pas ici au nom de mon groupe.

Dans ma question, j'ai souligné l'ambiguïté du statut du Saint-Siège. Dans votre réponse, monsieur le ministre, vous avez reconnu implicitement que le Saint-Siège jouait sur un double registre. Le pape est en effet le chef de l'Eglise catholique mais il est aussi le chef de l'Etat du Vatican.

M'adressant à un ministre libéral, je signale qu'après avoir fait quelques recherches, j'ai découvert que dans notre pays, entre 1880 et 1885, un gouvernement libéral a suspendu les relations diplomatiques avec le Vatican parce que cet Etat, selon les ministres libéraux de l'époque, était intervenu dans les affaires intérieures de la Belgique. La question que je pose n'est donc nullement sans objet. Il y a des précédents. Je pense donc qu'il y a lieu de s'interroger à propos d'un Etat qui cumule deux casquettes et qui, parfois, prend des positions qui, d'un point de vue politique, peuvent incontestablement avoir une influence sur les positions politiques d'un ensemble d'Etats européens qui visent à isoler un leader d'extrême droite.

Question orale de M. Jean-Marie Dedecker à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports, au ministre de l'Intérieur et au ministre de la Justice sur «les radars automatiques» (n° 2-425)

M. le président. – M. Olivier Deleuze, secrétaire d'Etat à l'Énergie et au Développement durable répond au nom de Mme Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports.

M. Jean-Marie Dedecker (VLD). – 34 radars automatiques auraient été installés sur l'ensemble du pays. Deux radars seulement ont été installés en Wallonie, dont un seul opérationnel. 32 ont été placés en Flandre, deux mobiles et

en dertig vaste op vijftien verschillende locaties.

Op tien van deze vijftien locaties zijn de camera's buiten werking gesteld. Dat gebeurde op basis van de homologatie van de camera's waarbij werd vastgesteld dat de ingefreesde lussen in het wegdek, die de snelheid registreren, niet meer gejukt zijn.

Hoe is het zover kunnen komen? Op ijking staat toch een vervaldag.

Hoe staan de diverse ministeries tegenover de ijking? We hebben de indruk dat ze elkaar de zwarte piet doorschuiven. Kan deze kwestie worden geregeld met een overheidsaanbesteding?

Daarenboven moeten de camera's zelf worden gejukt. Veertien camera's moeten gejukt zijn tegen 28 januari en negen tegen 5 februari. Werd daarvoor al een uitbesteding uitgeschreven?

Graag had ik vernomen of de nodige maatregelen zijn genomen om de continue werking van het systeem te garanderen.

De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling. – De vice-eerste minister die op deze vraag moest antwoorden, laat zich verontschuldigen. Ze moet een vergadering bijwonen van de Europese Raad voor het Transport.

Het vaststellen van overtredingen met onbemande camera's wordt geregeld door de wegverkeerswet en drie uitvoeringsbesluiten van 11 oktober 1997.

Allereerst gaat het om de wet betreffende de politie van het wegverkeer, meer in het bijzonder artikel 62, punt 7, eerste leden, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1996.

Vervolgens is er het koninklijk besluit van 11 oktober 1997 betreffende de goedkeuring en homologatie van de automatisch werkende toestellen gebruikt om toezicht te houden op de naleving van de verkeersregels. Dit koninklijk besluit bepaalt de technische voorschriften waaraan de toestellen moeten voldoen, de installatievoorschriften voor de controleplaatsen, de periodiciteit van de controle, de procedure en de verantwoordelijke diensten. De dienst Metrologie van het ministerie van Economie draagt eindverantwoordelijkheid voor het uitreiken van de vereiste documenten.

Er is ook het koninklijk besluit van 11 oktober 1997 betreffende de bijzondere modaliteiten van het overleg voor de bepaling van de plaatsing en de gebruiksomstandigheden van vaste onbemande automatisch werkende toestellen. Dit koninklijk besluit regelt het noodzakelijk voorafgaand overleg tussen administratieve, gerechtelijke en politieke overheden enerzijds en de wegbeheerder anderzijds om tot een effectief en efficiënt werkend geheel te komen, met het doel de verkeersveiligheid te dienen. Verslagen van het overleg en een protocol moeten worden opgesteld, waarvan het Bestuur van Wegveiligheid en Infrastructuur een kopie ontvangt. De nadruk ligt hier op partnerschap en engagement.

Tenslotte is er het koninklijk besluit van 11 oktober 1997 tot aanwijzing van de overtredingen die door onbemande automatisch werkende toestellen mogen worden vastgesteld. Hierbij gaat het om snelheidsovertredingen, het negeren van

trente fixes situés en quinze endroits différents.

À dix endroits, les radars ont été mis hors service. Cette décision a été prise sur la base de l'homologation des radars où l'on a constaté que les dispositifs d'enregistrement de la vitesse intégrés dans le revêtement n'étaient plus étalonnés.

Comment en est-on arrivé là ? L'étalonnage est quand même soumis à une date d'échéance.

Quelle est l'attitude des différents ministères face à l'étalonnage ? Nous avons l'impression qu'il se rejettent la responsabilité. Cette question peut-elle être réglée au moyen d'une adjudication publique ?

Les radars doivent en outre être aussi étalonnés. Quatorze radars doivent être étalonnés pour le 28 janvier et neuf pour le 5 février. Une adjudication a-t-elle déjà été lancée à cette fin ?

J'aimerais savoir si les mesures nécessaires ont été prises pour garantir le fonctionnement continu du système.

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable. – La constatation d'infractions au moyen de radars automatiques est régie par le Code de la route et trois arrêtés d'exécution du 11 octobre 1997.

Il s'agit d'abord de la loi relative à la police de la circulation routière, en particulier de l'article 67, point 7, premiers alinéas, insérés par la loi du 4 août 1996.

Il s'agit ensuite de l'arrêté royal du 11 octobre 1997 relatif à l'approbation et à l'homologation des appareils fonctionnant automatiquement, utilisés pour surveiller l'application de la loi relative à la police de la circulation routière et des arrêtés pris en exécution de celle-ci. Cet arrêté établit des prescriptions techniques que doivent respecter les appareils, les prescriptions d'installation pour les lieux de contrôle, la périodicité du contrôle, la procédure et les services responsables. C'est le Service de la Métrologie du ministère des Affaires économiques qui assume la responsabilité finale de la délivrance des documents requis.

Il s'agit également de l'arrêté royal du 11 octobre 1997 relatif aux modalités particulières de la concertation visant à déterminer l'emplacement et les circonstances d'utilisation des appareils fixes fonctionnant automatiquement en l'absence d'un agent qualifié, destinés à assurer la surveillance sur la voie publique de l'application de la loi relative à la police de la circulation routière et des arrêtés pris en exécution de celle-ci. Cet arrêté régit la nécessaire concertation préalable entre les autorités administratives, judiciaires et policières, d'une part, et le gestionnaire de la voirie, d'autre part. Cette concertation vise à mettre en place un ensemble efficace et opérationnel au service de la sécurité routière. L'accent est mis sur le partenariat et l'engagement.

Il s'agit enfin de l'arrêté royal du 11 octobre 1997 déterminant les infractions dont la constatation fondée sur des preuves matérielles fournies par des appareils fonctionnant automatiquement en l'absence d'un agent qualifié, fait foi jusqu'à preuve du contraire. Il s'agit des infractions suivantes : avoir dépassé la vitesse autorisée, ne pas avoir respecté un feu rouge, un feu rouge clignotant à un

rood licht en rood knipperlicht aan overwegen en overloading, hoewel dit laatste in de praktijk nog niet wordt vastgesteld.

De wet en de uitvoeringsbesluiten geven duidelijk de wil weer van wetgever en uitvoerende macht bij het tot stand komen van de regelgeving inzake toezicht met onbemande automatisch werkende toestellen.

De federale overheid heeft het wettelijk en reglementair kader vastgesteld en heeft gezorgd voor de nodige waarborgen inzake de nauwkeurigheid van de metingen en de vaststellingen. Ze heeft daarbij de nadruk gelegd op partnerschap in verkeersveiligheid en effectief en efficiënt verkeerstoezicht met inschakeling van lokaal overleg, zonder betuttelende inmenging van het federale niveau.

Voor Vlaanderen komt de regeling hierop neer dat de onbemande automatisch werkende toestellen werden aangekocht door de diensten van Openbare Werken van het Vlaams Gewest, die zelf het logistiek beheer van de toestellen en locaties verzekeren, dat de politiediensten instaan voor het operationeel beheer en dat de gerechtelijke overheden instaan voor de vervolgingen.

De politiediensten sturen enkel de wettelijk en reglementair vastgestelde overtredingen naar het parket. Indien de geldigheidsdatum van het ijkcertificaat van de toestellen en/of de homologatiestatus van de locatie verstrekken is, kunnen overtredingen niet langer rechtsgeldig worden vastgesteld. De diensten die instaan voor het logistiek beheer, moeten ervoor waken dat de vereiste goedkeuringen en homologaties vorhanden zijn.

De heer Jean-Marie Dedecker (VLD). – Ik dank de staatssecretaris voor zijn toelichting, maar daarmee heb ik geen antwoord gekregen op mijn vraag. Momenteel werken de camera's niet. Wat wordt er gedaan om een continue werking te verzekeren?

Mondelinge vraag van de heer Jean-Marie Dedecker aan de minister van Financiën over «de modernisering van de hypotheekkantoren» (nr. 2-424)

De heer Jean-Marie Dedecker (VLD). – Het is een oud zeer dat hypotheekbewaarders op een archaïsche wijze moeten werken. Zo dienen zij alle stukken met de hand over te schrijven in wettelijk bepaalde boeken. Die toestand is de jongste tijd nog verergerd aangezien de voorgeschreven boeken al verscheidene maanden niet meer verkrijgbaar zijn. De drukker ervan zou failliet zijn. Geruchten doen de ronde dat hypotheekbewaarders vanaf 2001 op een andere wijze zullen moeten werken. Dit zijn echter nog maar geruchten en niemand weet wat hen te wachten staat.

Dat dit probleem niet nieuw is, blijkt uit het feit dat reeds in november 1992 hierover een parlementaire vraag werd gesteld, waarop de minister toen reeds antwoordde dat er een proefproject liep en dat de administratie een wetsontwerp voorbereidde om meer moderne werkwijzen in te voeren. In 1996 en 1997 werden aan de minister analoge vragen gesteld waarop het antwoord even analoog was.

Mag ik de minister vragen of er nu eindelijk concrete plannen bestaan ter modernisering van de hypotheekkantoren en zo ja, wanneer ze in de praktijk zullen worden gebracht en wanneer de hypotheekbewaarders er officieel van de op hoogte zullen

passage à niveaux et avoir surchargé son véhicule ou sa remorque.

La loi et les arrêtés d'exécution montrent bien la volonté du législateur et du pouvoir exécutif de mettre en place une réglementation relative aux appareils fonctionnant automatiquement.

L'autorité fédérale a fixé un cadre légal et réglementaire et a veillé aux garanties nécessaires en ce qui concerne la précision des mesures et des constatations. Elle a mis l'accent sur le partenariat en vue de la sécurité routière et sur une surveillance efficace de la circulation, en organisant une concertation régionale et en évitant toute ingérence de la part du fédéral.

Pour la Flandre, les appareils automatiques ont été achetés par les services des Travaux publics de la Région flamande, qui assurent eux-mêmes la gestion logistique des appareils et leur localisation, tandis que les services de police ont en charge la gestion opérationnelle et que les autorités judiciaires prennent en charge les poursuites.

Les services de police n'envoient au parquet que les infractions légalement et réglementairement constatées. Si la date de validité du certificat d'étalonnage des appareils et/ou la date d'homologation de l'emplacement est échue, les infractions ne peuvent plus être constatées valablement. Les services qui assument la gestion logistique doivent veiller à ce que les approbations et homologations requises soient accordées.

M. Jean-Marie Dedecker (VLD). – Je remercie le secrétaire d'État pour son exposé mais il n'a pas répondu pas à ma question. Actuellement, les radars ne fonctionnent pas. Que fait-on pour assurer un fonctionnement continu ?

Question orale de M. Jean-Marie Dedecker au ministre des Finances sur «la modernisation des conservations des hypothèques» (n° 2-424)

M. Jean-Marie Dedecker (VLD). – On sait depuis longtemps que les conservateurs des hypothèques doivent travailler de manière archaïque. Ils doivent transcrire les pièces à la main dans des livres prescrits légalement. La situation s'est encore détériorée récemment du fait que ces livres ne sont plus disponibles. L'imprimeur aurait fait faillite. Des rumeurs circulent indiquant que les conservateurs des hypothèques devront travailler autrement dès 2001. Il ne s'agit cependant que de rumeurs et personne ne sait ce qui les attend.

Cette question fut déjà posée en novembre 1992 et le ministre de l'époque avait répondu qu'un projet-pilote était en cours et que l'administration préparait un projet de loi de modernisation des méthodes de travail. En 1996 et 1997, des questions analogues furent posées auxquelles il fut apporté des réponses tout aussi analogues.

Puis-je demander au ministre s'il y a enfin des plans concrets de modernisation et, dans l'affirmative, quand ils entreront en vigueur et quand les conservateurs des hypothèques en seront informés officiellement.

Dans la négative, je voudrais que le ministre nous dise quand

worden gebracht.

Indien er nog geen concrete plannen bestaan, vernam ik graag van de minister hoe en wanneer hij een einde kan en wil maken aan deze toch een beetje middeleeuwse toestand.

De heer Didier Reynders, minister van Financiën. – Het koninklijk besluit dat de wet op de automatisering in de hypothekbewaring van kracht maakt, is vandaag 21 december 2000 in het *Belgisch Staatsblad* verschenen. De wet is dus van kracht vanaf 1 januari 2001, dat wil zeggen vijf jaar na de goedkeuring van de wet in 1995.

De administratie stuurt vandaag een bericht naar alle hypothekbewaarders met duidelijke informatie. Alle door het publiek neergelegde stukken en vorderingen zullen van 1 januari 2001 af op een geïnformatiseerde manier – en alleen op die manier – worden behandeld. De handgeschreven kopieën van akten behoren dus bijna tot verleden en dat is goed nieuws voor de administratie.

Verder kan ik u mededelen dat de werkmethodes steeds zullen verbeteren, vermits de ministeries van Justitie en van Financiën, met medewerking van de notarissen en deurwaarders, een werkgroep hebben opgericht om de in de hypothekbewaring te publiceren teksten, meer bepaald de notariële akten, te standaardiseren. Na het eerste verslag van deze werkgroep zullen nieuwe werkmethodes worden uitgewerkt.

De heer Jean-Marie Dedecker (VLD). – Ik heb het *Belgisch Staatsblad* vandaag nog niet gelezen, maar een sneller en beter antwoord kon ik niet krijgen.

Mondelinge vraag van de heer Joris Van Hauthem aan de eerste minister over «de aanwijzing van een regeringscommissaris» (nr. 2-431)

De voorzitter. – De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, antwoordt namens de heer Guy Verhofstadt, eerste minister.

De heer Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – Deze regering heeft bij haar aantreden een aantal regeringscommissarissen aangeduid, onder wie de heer Willockx, die onder meer belast was met de dioxineproblematiek, de omzetting van Europese richtlijnen in Belgische wetten en de jongste maanden ook met de asielproblematiek.

Van meet af aan werd deze manier van werken bekritiseerd. Het leek er inderdaad sterk op dat die functies in het leven werden geroepen om politici die bij de regeringsvorming uit de boot waren gevallen, alsnog op te vissen.

Op 1 januari wordt de heer Willockx burgemeester van Sint-Niklaas. Zijn taak als regeringscommissaris zit er op. Vorige week circuleerden berichten dat de heer Willockx opgevolgd zou worden door Robert Voorhamme, op dit ogenblik Vlaams Parlementslid voor de SP. Zijn taak zou er in bestaan de sociale zekerheid te vereenvoudigen.

Het heeft er ook deze keer alle schijn van dat men iemand die uit de boot is gevallen, wil belonen. De heer Voorhamme werd bij de vorming van de Vlaamse regering immers genoemd als kandidaat-minister. Dat ging niet door. Ook bij de vorming van het nieuwe schepencollege in Antwerpen werd zijn naam genoemd als kandidaat-schepen, maar ook

il compte mettre fin à cette situation digne du Moyen-Age.

M. Didier Reynders, ministre des Finances. – L'arrêté royal permettant l'entrée en vigueur de la loi votée il y a cinq ans est paru au *Moniteur belge* le 21 décembre.

L'administration envoie aujourd'hui une note contenant des informations précises aux conservateurs des hypothèques. Dès le 1er janvier 2001, toutes les pièces seront traitées de manière informatisée. La transcription manuelle des actes appartient donc presqu'au passé et il s'agit d'une bonne nouvelle pour l'administration.

Je puis par ailleurs vous annoncer que les méthodes de travail seront en constante amélioration étant donné que les ministères des Finances et de la Justice ont constitué un groupe de travail avec la collaboration des notaires et des huissiers pour standardiser les textes à publier. De nouvelles méthodes seront élaborées à la suite du premier rapport de ce groupe de travail.

M. Jean-Marie Dedecker (VLD). – Je n'ai pas lu le *Moniteur belge* d'aujourd'hui mais je ne pouvais espérer de réponse meilleure ni plus rapide.

Question orale de M. Joris Van Hauthem au premier ministre sur «la désignation d'un commissaire du gouvernement» (n° 2-431)

M. le président. – M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, répondra au nom M. Guy Verhofstadt, premier ministre.

M. Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – Lors de son installation, ce gouvernement a désigné certains commissaires du gouvernement dont M. Willockx qui est notamment chargé de la problématique de la dioxine, de la transposition des directives européennes en droit belge et, ces derniers mois, également de la problématique de l'asile.

D'emblée, cette méthode de travail fit l'objet de critiques. Il apparaissait en effet qu'elle servait surtout à créer des fonctions permettant de recasser des hommes politiques.

Au 1er janvier, M. Willockx deviendra bourgmestre de Sint-Niklaas. La semaine dernière, des rumeurs faisaient état de son remplacement par M. Robert Voorhamme, parlementaire flamand du SP. Sa mission consisterait à simplifier la sécurité sociale.

Il semble de nouveau que l'on veuille repêcher quelqu'un puisque le nom de M. Voorhamme avait été cité comme candidat ministre lors de la formation du gouvernement flamand. Son nom fut aussi cité pour un échevinat à Anvers mais cela ne se fit pas.

Le ministre peut-il confirmer cela ? Pourquoi une nouvelle mission est-elle créée ? Le ministre des Affaires sociales

daar ving hij bot.

Kan de eerste-minister de desbetreffende berichten bevestigen? Waarom wordt opnieuw een nieuwe taak gecreëerd? Is de minister van Sociale Zaken zelf niet bij machte de sociale zekerheid te vereenvoudigen?

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – Het antwoord is zeer kort en vrij eenvoudig. Er is nog geen enkele beslissing genomen en er is mij ook geen enkele intentie bekendgemaakt, noch van de premier, noch van regeringsleden.

Deze aangelegenheid staat ook niet op de agenda van de ministerraad van morgen. Ze zou ten vroegste aan de orde komen bij de eerste ministerraad van volgend jaar, meer bepaald op 12 januari 2001.

Wat de geruchten betreft; de komende dagen zullen we misschien nog meer bevoegdheden en namen in de kranten zien verschijnen. Ik herhaal dat ik hier antwoordt namens de premier en dat mij niets werd medegedeeld over een beslissing dienaangaande

De heer Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – Ik kan de minister moeilijk danken voor zijn antwoord. Hij zegt te spreken namens de premier en hij zou er niet van op de hoogte zijn dat er een nieuwe regeringscommissaris zou worden benoemd. De kranten stonden er vorige week echter bol van. De journalisten hebben dat toch niet uit hun duim gezogen.

Het antwoord van de premier, als zou daarover nog geen beslissing zijn gevallen lijkt me nogal goedkoop.

De vraag is of er een regeringscommissaris komt voor de vereenvoudiging van de sociale zekerheid.

De minister beweert dat hij het nog niet weet. Hij weet het natuurlijk wel al, maar hij mag het hier niet zeggen. Als de vereenvoudiging van de sociale zekerheid toch zo noodzakelijk is en dat toch niet door de minister van Sociale Zaken en zijn administratie kan gebeuren, waarom werd er dan niet meteen bij het aantreden van de regering een regeringscommissaris aangesteld?

De hele carrousel van regeringscommissarissen werd in het leven geroepen om nog wat politieke benoemingen te doen voor degenen die bij de regeringsvorming uit de boot zijn gevallen.

In *Het Volk* van 14 december staat: "De aanduiding van Willockx' opvolger is het voorrecht van het topduo Patrick Janssens, Johan Vande Lanotte en Steve Stevaert. Dat is blijkbaar de nieuwe cultuur van deze regering."

Mondelinge vraag van mevrouw Mia De Schampelaere aan de minister van Landbouw en Middenstand en aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over «de nieuwe koopjeswet die werd aangekondigd» (nr. 2-433)

De voorzitter. – De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, antwoordt namens de heer Jaak Gabriëls, minister van Landbouw en Middenstand.

Mevrouw Mia De Schampelaere (CVP). – Reeds verleden

n'est-il pas à même de simplifier lui-même la sécurité sociale ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – La réponse est courte et assez simple. Aucune décision n'a encore été prise et ni le premier ministre ni les membres du gouvernement n'ont fait part de leurs intentions à cet égard.

Ce point n'est pas à l'ordre du jour du Conseil des ministres de demain. Il ne sera pas à l'ordre du jour avant le premier Conseil des ministres de l'an prochain, à savoir celui du 12 janvier 2001.

Quant aux rumeurs, peut-être la presse citera-t-elle d'autres compétences et d'autres noms dans les prochains jours.

Je réponds au nom du premier ministre qui ne m'a pas fait part d'une décision à ce sujet.

M. Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – Je ne puis remercier le ministre de sa réponse. Il dit parler au nom du premier ministre mais il ne serait pas informé de la désignation d'un nouveau commissaire du gouvernement. Les journalistes n'ont tout de même pas sucé cela de leur pouce.

Je demande s'il y aura un commissaire du gouvernement en charge de la simplification de la sécurité sociale. Le ministre affirme ne pas le savoir. Il le sait certainement déjà mais ne peut pas le dire. Si cette simplification s'avère tellement nécessaire et que le ministre des Affaires sociales ne peut l'assumer, pourquoi ne pas avoir désigné un commissaire lors de l'installation du gouvernement ?

Le carrousel des commissaires du gouvernement a été mis en place pour procéder à des nominations politiques afin de repêcher ceux qui n'ont pas obtenu de portefeuille ministériel

Question orale de Mme Mia De Schampelaere au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes et au ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique sur «la nouvelle loi annoncée sur les soldes» (n° 2-433)

M. le président. – M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques répondra au nom de M. Jaak Gabriëls, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes.

Mme Mia De Schampelaere (CVP). – L'an dernier, à

jaar, tijdens het debat over de wettelijke sperperiode dat hijzelf op gang had getrokken, kondigde minister Gabriëls een nieuwe koopjeswet aan.

De winkeliers voor seizoensgebonden producten, zoals winterkleding, staan dit jaar wel voor een zeer uitzonderlijke situatie. Het zeer zachte najaar 2000 maakte dat zij bijzonder weinig omzet maakten. De winter is nog niet begonnen en over een week start de koopjesperiode reeds. Vele kledingwinkels beschouwen het najaar en de winter van 2000 nu al als een verloren seizoen.

Elk seizoen opnieuw ondervinden de winkeliers dat de winter- en zomersolden te vroeg komen en dat de eindeseizoenratio van de koopjeswet eigenlijk zijn doel mist.

Wat zijn de bevindingen van de minister een jaar nadat hij het debat over de sperperiode lanceerde?

Bereidt de minister een nieuwe wetgeving voor die beter aansluit bij de doelstelling van het seizoenseinde?

Wanneer kan deze nieuwe regelgeving ingang vinden?

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. –

Mijn collega deelt mede dat de verschillende middenstandsorganisaties zelf het voorbije jaar een enquête onder hun leden hebben gehouden. Daaruit en uit informatie die de minister rechtstreeks van winkeliers heeft ontvangen, concludeert hij dat een meerderheid van de respondenten voorstander is van het verlaten van de aanvangsdata, met behoud van een geregellementeerde sper- en soldenperiode.

Inzake de wenselijkheid van een nieuwe regelgeving, herinner ik mij uit een vroeger leven toen ik raadsman was van een ander minister van Middenstand Buchman, dat de soldenwet meerdere malen, om niet te zeggen bijna continu wordt aangepast. Meestal gaat het daarbij om het aanpassen van de aanvangsdatum. De wetgever kan daarbij geen rekening houden met een onvoorspelbaar zachte of late winter. Het is onmogelijk een startdatum te koppelen aan het tijdstip dat het begint te sneeuwen. Bovendien kan het niet de bedoeling zijn slechts enkele details in de wet te veranderen. Als er een verandering komt, is het beter de wet grondig te herzien.

De wetgeving op solden- en sperperiodes is echter niet de bevoegdheid van de minister van Middenstand, maar wel die van de minister van Economische Zaken, weliswaar in overleg met zijn collega van Middenstand. Op het ogenblik is er een overleg tussen beide collega's om uit te maken welke wijzigingen nodig en wenselijk zijn.

Een nieuwe wetgeving kan ten vroegste deze zomer in voege treden. Indien beide ministers in de eerstkomende twee maanden tot een gezamenlijk voorstel komen, moet dat nog aan de bevoegde adviesraden worden voorgelegd, zodat een wettelijke regeling ten vroegste volgende zomer, en waarschijnlijk pas op het einde van dat jaar in voege kan treden.

Mevrouw Mia De Schampelaere (CVP). – Ik hoop dat de nieuwe wetgeving er zeer snel komt en dat ze aansluit bij wat de meerderheid van de zelfstandige ondernemers verlangt.

l'occasion du débat sur la période légale des présoldes, le ministre Gabriëls a annoncé une nouvelle loi sur les soldes.

Cet automne, les commerces qui proposent des vêtements d'hiver ont vu leur chiffre d'affaires baisser en raison de la douceur exceptionnelle des températures. Alors que l'hiver n'a pas encore commencé, les soldes débutent dans une semaine. Pour beaucoup de commerçants, la saison est perdue. Chaque année, ceux-ci considèrent que les soldes - d'été comme d'hiver - manquent leur but en arrivant trop tôt.

Quelles sont les constatations du ministre un an après le lancement du débat sur la période des présoldes ? Le ministre prépare-t-il une nouvelle législation qui correspondrait mieux à l'objectif des fins de saison ? Quand cette nouvelle réglementation entrera-t-elle en vigueur ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – Une enquête effectuée l'an dernier par les organisations de classes moyennes ainsi que des informations recueillies par le ministre ont montré que la plupart des commerçants se prononçaient pour la suppression d'une date de début et pour le maintien des présoldes et des soldes réglementées.

Quant à l'opportunité d'une nouvelle réglementation, je me souviens qu'à l'époque où j'étais conseiller du ministre Buchman, la loi était pour ainsi dire continuellement modifiée, en général à propos de la date de début des soldes. Il est impossible, pour le législateur, de se baser sur les conditions climatiques. Si la loi doit être modifiée, elle devra l'être en profondeur et pas sur des questions de détail.

La législation sur les soldes et les présoldes ne relève toutefois pas de la compétence du ministre des Classes moyennes mais de celle du ministre des Affaires économiques, après concertation éventuelle avec son collègue des Classes moyennes. Une concertation a lieu en ce moment pour évaluer les changements nécessaires.

Si les deux ministres concernés parviennent à une proposition commune, il faudra encore la soumettre aux conseils consultatifs concernés. La nouvelle législation pourrait dès lors entrer en vigueur au plus tôt l'été prochain et plus probablement, à la fin de l'année.

Mme Mia De Schampelaere (CVP). – J'espère que nous aurons très vite une nouvelle législation qui correspondra aux souhaits des indépendants.

Mondelinge vraag van M. Mohamed Daif aan de minister van Landbouw en Middenstand over «de voorwaarden voor de uitoefening van ambulante activiteiten door buitenlanders die in België verblijven» (nr. 2-435)

De voorzitter. – De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, antwoordt namens de heer Jaak Gabriëls, minister van Landbouw en Middenstand.

De heer Mohamed Daif (PS). – *Artikel 15 van het koninklijk besluit van 3 april tot uitvoering van de wet van 25 juni 1993 op de uitoefening van ambulante activiteiten en de organisatie van overheidsopdrachten bepaalt, onder voorbehoud van internationale bepalingen en verdragen, dat vreemdelingen maar ambulante activiteiten kunnen uitoefenen als ze op de datum van de aanvraag tien jaar in het koninkrijk verblijven.*

In bepaalde omstandigheden geldt deze termijn niet. Dat is het geval voor echtgenoten of kinderen ten laste van een Belg of onderdaan van een Europese lidstaat die wettelijk in België mag verblijven. Toch betekent die lange wachttijd een zware handicap.

Is tien jaar niet overdreven? Welke criteria rechtvaardigen een dergelijke periode? Kan die termijn niet worden ingekort zodat de betrokken personen zich in de arbeidsmarkt en bijgevolg ook in de maatschappij kunnen integreren?

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – *De gerichte vraag van de heer Daif verdient een even gericht antwoord. De minister van Middenstand deelt mij mee dat hij bezig is met een substantiële hervorming van de wetgeving op de ambulante activiteiten. Volgens hem moet de uitoefening van de ambulante handel verbonden worden aan een verbliffsvergunning en niet aan een verblifstermijn.*

De heer Mohamed Daif (PS). – *Het verheugt mij dat een verbliffsvergunning recht zal geven op de uitoefening van deze activiteiten.*

Mondelinge vraag van de heer Alain Destexhe aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de liberalisering van de Belgische domeinnamen op het internet» (nr. 2-428)

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – *U kent dns.be. Er zijn weinig registraties gebeurd. U hebt vorige week al op een vraag over dit onderwerp geantwoord. Het systeem is ondertussen overstelpet en verzadigd. Dit is het zoveelste fiasco voor België inzake internet. Wij maken ons toch een beetje belachelijk omdat wij niet in staat zijn 40 tot 50.000 namen te beheren die gelijktijdig binnenkomen. Het systeem is overbelast en de eindcriteria voor de toewijzing zijn niet duidelijk.*

Question orale de M. Mohamed Daif au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur «les conditions pour l'exercice d'activités ambulantes pour des résidents étrangers» (n° 2-435)

M. le président. – M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, répondra au nom de M. Jaak Gabriëls, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes.

M. Mohamed Daif (PS). – L'article 15 de l'arrêté royal du 3 avril 1995 portant exécution de la loi du 25 juin 1993 sur l'exercice d'activités ambulantes et l'organisation des marchés publics stipule que, sous préjudice des dispositions et traités internationaux, les ressortissants de pays étrangers ne pourront être autorisés à exercer une activité ambulante que pour autant qu'ils auront résidé durant dix ans dans le Royaume, à la date d'introduction de la demande.

Certes, le délai ainsi imposé n'est pas d'application dans certaines conditions. C'est le cas s'il s'agit du conjoint, de la conjointe ou des enfants à charge d'un Belge ou d'un ressortissant d'un État membre des Communautés européennes bénéficiant du droit de séjour en Belgique. Il n'empêche que les personnes concernées par la mesure sont extrêmement pénalisées car elles doivent attendre de longues années avant de pouvoir exercer une activité professionnelle ambulante.

N'estimez-vous pas, M. le ministre, que ce délai de dix ans est excessif ? Quels sont les critères qui, selon vous, le justifient ? Enfin, ne pourrait-on réduire ce délai de manière à permettre aux personnes concernées de s'insérer dans le marché du travail et donc dans notre société, en leur donnant simplement la possibilité, au même titre que d'autres, d'accéder à ce type d'emploi ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – La question précise de M. Daif mérite une réponse tout aussi précise. Le ministre des Classes moyennes me fait savoir qu'il est en train de préparer une réforme substantielle de la législation sur les activités ambulantes. Selon lui, il convient de lier l'exercice du commerce ambulant à une autorisation de séjour et non à un délai de résidence.

M. Mohamed Daif (PS). – Je suis ravi qu'un titre de séjour permettra d'exercer cette activité.

Question orale de M. Alain Destexhe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «la libéralisation des noms de domaines belges sur internet» (n° 2-428)

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Monsieur Daems, vous me donnez l'impression de jouer aujourd'hui le rôle du médecin de garde de l'hôpital qui prend toutes les urgences et qui répond à toutes les questions, y compris dans des domaines qui ne sont pas de votre compétence. Par contre, le sujet de ma question relève bel et bien de votre compétence.

Vous connaissez dns.be. Peu d'enregistrements ont été effectués. La semaine passée, vous avez déjà répondu à une question sur ce sujet. Entre-temps, le système a été engorgé et

U bent ook gepassioneerd door internet en u kunt mij misschien uitleggen hoe er wordt bepaald wie eerst komt en eerst bediend wordt als duizenden personen gelijktijdig dezelfde domeinnaam aanvragen. Ik heb de registratie van drie namen gevraagd, waaronder twee zeldzame die ik heb gekomen. Ik vroeg daarentegen ook ad.be, de twee eerste letters van mijn naam omdat er minimum twee letters moesten worden opgegeven. Volgens het reglement van dns.be, kon men q.be niet voorstellen. De bediende aan wie ik ad.be vroeg, antwoordde me dat hij nog niet kon uitmaken of dit domein al toegewezen was. Als iemand anders die naam geregistreerd heeft, dien ik een bezwaarschrift in, al weet ik nog niet waar. Ik wens dus te vernemen of de procedures transparant zijn.

De regering vertoont een bijzonder slechte "internetreflex". Ik lees in de krant dat www.belgique.be eigendom is van een Nederlandse privé-groep. Wat is de situatie voor belgie.be en belgium.be? Hoe is het mogelijk dat niemand van de regering gedacht heeft aan het neerleggen van belgium.be of gezondheid.be?

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – Dit is een goede vraag want men had, wanneer men bepaalde procedures naleefde, vóór de toepassing van het nieuwe systeem om het even welke naam kunnen bekomen.

De VZW DNS.be, die is samengesteld uit het BIPT, het ministerie van Economische Zaken, BELTUC en ISPA, heeft een nieuwe methode bepaald om namen te registreren die dezelfde is als in Frankrijk, Duitsland en Engeland. Ze wijkt af van het Nederlandse systeem omdat men daar niet langs een Belgische agent moet gaan.

Het probleem is ontstaan omdat wij iedereen ervan verwittigd hebben dat DNS, een onafhankelijk orgaan belast met de regeling van de markt, de namen zou toewijzen volgens de regel dat wie eerst komt, eerst wordt bediend. FEDENET, die voor de naamaanvragen van de Staat instaat, heeft twee namenlijsten gecompileerd, maar slechts één enkele op tijd ingediend. Bijgevolg zijn we eigenaar van "belgium.be", maar niet van "belgique.be" en "belgie.be".

De twee namen die wij niet gekregen hebben, werden door talrijke personen en instellingen gevraagd. We mogen er dus echt wel van uitgaan dat we ook met het indienen van de tweede lijst hetzelfde probleem zouden hebben gehad omdat dit typisch is bij de start van een nieuwe procedure.

Een geruststellende factor is dat deze namen niet kunnen worden verkocht of verhuurd. De eigenaren hebben enkel het recht ze voor normale activiteiten te gebruiken.

We hebben de diensten van de eerste minister toch gevraagd hoe we deze twee namen alsnog zelf kunnen gebruiken. Totnogtoe gebruikten we alleen "fgov.be". Vóór ik minister werd, gebruikte ik "ericdaems.be" voor mijn commerciële

débordé. Il s'agit d'un nouvel insuccès pour la Belgique dans le domaine d'Internet. Nous sommes quand même un peu ridicules puisque nous ne sommes pas capables de gérer, sur Internet, 40 ou 50.000 noms qui arrivent en même temps. Ce n'est quand même pas énorme. Finalement, le système est débordé et les critères finaux d'attribution ne sont pas clairs.

Je voudrais donc que vous m'expliquiez, puisque vous êtes aussi un passionné, comment on détermine qui est le premier arrivé et le premier servi lorsque des milliers de personnes demandent le même nom de domaine simultanément. Je prends mon exemple. J'ai demandé l'enregistrement de trois noms, dont deux rares que j'ai obtenus. Par contre, j'ai demandé ad.be – ad comme Alain Destexhe. Un minimum de deux lettres était en effet requis. Selon le règlement de dns.be, on ne pouvait donc pas déposer q.be. L'agent à qui j'ai demandé ad.be m'a répondu qu'il ne pouvait pas encore m'indiquer si ce domaine m'était attribué. Si une autre personne a déposé le nom ad.be, je vais déposer un recours, même si je ne sais pas encore auprès de qui. Je voudrais donc savoir si les procédures sont transparentes.

Comme je l'ai déjà dit à plusieurs reprises à cette tribune, le « réflexe Internet » du gouvernement me paraît très mauvais. J'apprends dans les journaux que www.belgique.be appartient à un groupe privé hollandais. Qu'en est-il de belgie.be et de belgium.be ? Comment est-il possible que personne, dans ce gouvernement, n'ait pensé à déposer belgium.be, belgie.be, belgique.be, loi.be, finances.be, santé.be ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – C'est une bonne question parce que tout nom dont on aurait voulu disposer, aurait pu être demandé avant l'application du nouveau système en respectant certaines procédures.

L'asbl DNS.be, qui est composée de l'IBPT, du ministère des Affaires économiques, de BELTUC et de l'ISPA, a fixé la nouvelle manière de réserver un nom. La méthode adoptée est identique à celle utilisée en France, en Allemagne, en Angleterre. Elle diffère de la méthode hollandaise au sens où chez nous, il n'est pas nécessaire de passer par un agent belge.

Le problème provient de ce que nous ayons prévenu tout le monde de ce que DNS, qui est un organisme indépendant chargé de réguler le marché, réservera les noms selon la règle du premier arrivé. Il se fait que FEDENET, qui est responsable pour l'État de la demande de noms, a compilé deux listes de demandes mais n'a introduit qu'une seule liste à temps. Dès lors, nous sommes propriétaires de « belgium.be » mais non de « belgique.be » et de « belgie.be ». On me reproche souvent d'utiliser des mots anglais mais ici, je ne suis en rien responsable de ce qui ne fut pas un choix.

Les deux noms que nous n'avons pas obtenus ont été demandé par de nombreuses personnes et organismes. On peut donc légitimement penser que même si nous avions soumis la seconde liste, le problème se serait posé. Evidemment, ce type de problème ne survient qu'à l'inauguration d'une nouvelle procédure qui suscite un afflux de demandes quasi simultanées.

Il est cependant rassurant de savoir que ces noms ne peuvent être ni vendus ni loués, les « propriétaires » ne disposent que du droit de les utiliser eux-mêmes à des fins d'activités

activiteiten.

We zullen voor dit probleem eerstdaags een oplossing vinden.

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Begrijp ik het goed dat de regering twee namenlijsten opgesteld had en er maar één ingediend heeft? Waarom?

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – Ik zal niet rond de pot draaien. FEDENET vergat de tweede in te dienen.

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Wat is FEDENET?

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – FEDENET is de dienst van de eerste minister die instaat voor de informatie van de regering.

Wat het adres “ad.be” betreft, denk ik niet dat er in België geen andere personen zijn met de initialen “ad”. Ik ken persoonlijk trouwens een Alain de Neef, chef van de afdeling DATA van Belgacom. Misschien heeft hij deze domeinnaam wel gekregen?

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Als hij die naam gekregen heeft, wordt het hommeles! Ik twijfel er echter aan want de naam was op het ogenblik van mijn aanvraag nog beschikbaar.

Ik heb drie namen voorgelegd. De naam “ad.be” was nog toen nog beschikbaar.

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – Andere agenten hebben andere aanvragers wellicht hetzelfde antwoord gegeven.

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Hoe wordt er geselecteerd wanneer verschillende personen op hetzelfde moment dezelfde naam vragen?

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – Wie eerst komt, wordt eerst bediend. Het tijdverschil tussen twee aanvragen bedraagt misschien maar enkele fracties van een seconde.

Dit systeem wordt in Frankrijk, Engeland en Duitsland toegepast en wij hadden nooit gedacht dat dit probleem zou rijzen. De fout ligt niet bij het systeem zelf, maar bij de firewall die geïnstalleerd werd als bescherming tegen virussen.

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Mijnheer de minister, het is nog goed dat u de domeinnaam Belgium.be gekregen hebt in plaats van één van de twee andere, want dat zou een ernstig incident geweest zijn. (de leden glimlachen)

Ik betreur dat de regering nog altijd geen echte internetreflex

normales.

Nous avons cependant demandé aux services du premier ministre de s’informer sur les possibilités qu’il nous reste de pouvoir, un jour, utiliser ces deux noms. Jusqu’à présent néanmoins, nous n’avons utilisé que « fgov.be ». Je possède personnellement « ericdaems.be » que j’avais obtenu pour mes activités commerciales avant de devenir ministre.

Dans les jours à venir, nous trouverons une solution à notre problème.

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Dois-je comprendre que le gouvernement a constitué deux listes de demandes mais n’en a soumis qu’une seule. Pourquoi ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – Je ne tournerai pas autour du pot. FEDENET a oublié de soumettre la deuxième.

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Qu’est-ce FEDENET ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – FEDENET est le service du premier ministre qui est responsable de l’information pour le gouvernement.

En ce qui concerne l’adresse « ad.be », je doute qu’il n’y ait qu’un seul individu en Belgique qui ait comme initiales « ad ». Alain Destexhe n’est sûrement pas le seul. D’ailleurs, j’en connais personnellement d’autres comme Alain de Neef, le chef du département DATA de Belgacom. Peut-être est-ce lui qui a obtenu ce nom internet ?

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Si c’est lui qui l’a obtenu, cela va barder ! Mais j’en doute car, lorsque je l’ai demandé, ce nom était encore disponible.

J’ai soumis trois noms. Il m’a été dit qu’à l’heure où je le soumettais, « ad.be » n’était pas pris.

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – La même réponse a probablement été faite à d’autres personnes par d’autres agents.

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Si plusieurs personnes envoient en même temps une demande pour une même dénomination, comment la sélection est-elle faite ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – C’est le premier venu qui est sélectionné. La différence entre deux demandes peut-être de quelques fractions de seconde seulement.

Ce système est appliqué en France, en Angleterre et en Allemagne et nous n’avions pas pensé que ce genre de problème se poserait. Dans ce cas-ci, ce n’est d’ailleurs pas le système d’adoption des noms qui est en cause mais le *firewall* mis en place comme protection contre les virus.

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – Il est heureux, monsieur le ministre, que vous ayez obtenu le domaine Belgium.be et aucun des deux autres car si vous aviez eu uniquement belgique.be, on aurait pu avoir un incident grave ! (Sourires)

Plus sérieusement, je constate une fois de plus que le

heeft en dat de tweede namenlijst niet werd ingediend.

De site fgov.be is trouwens slecht geconcipieerd en gebruiksonvriendelijk.

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – *Ik erken dat er een fout werd begaan.*

Ik ben trouwens blij dat u mij deze vraag hebt gesteld. Er komt vooruitgang in de sensibilisering van de regeringsleden inzake internet. Hoe meer vragen u stelt, hoe meer ministers zich tot het web zullen bekeren. We beschikken reeds over Palm-zakcomputers, speciale telefoons, enzovoort. Als u elke week een vraag stelt, zullen de achttien regeringsleden zich hopelijk vóór het einde van het jaar bewust worden van het belang van de nieuwe technologieën.

Mondelinge vraag van de heer Georges Dallemande aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de omstandigheden waarin de Albanese vluchteling in het centrum 127bis is omgekomen» (nr. 2-432)

De heer Georges Dallemande (PSC). – *Mijnheer de minister, op 19 oktober heb ik u al ondervraagd over de omstandigheden waarin de heer Xheveth op 12 oktober overleden is. Destijds had u harde woorden voor de versie van de feiten die sommigen onder ons na een bezoek ter plaatse hadden gegeven. U stelde meer vertrouwen in het rapport van uw eigen diensten en vond dat onze versie voor kritiek vatbaar was.*

De Morgen en Le Soir gaven onlangs ruchtbaarheid aan het rapport van het personeel van het centrum 127bis. Dit rapport bevestigt onze versie en gaat op sommige punten zelfs verder. Het gedrag van de rijkswacht wordt er aan de kaak gesteld: een man lag op de grond in een kritieke medische toestand en had verzorging nodig. Het personeel van het centrum gaf zich daarvan onmiddellijk rekenschap en vroeg om een ziekenwagen. De rijkswachters zijn daar niet op ingegaan. Zij hadden zich over de persoon ontfermd en hem in de boeien geslagen.

Ik beschik over een andere versie.

Volgens de versie van het personeel van het centrum 127bis werd de man geboeid naar de strafcel van het centrum afgevoerd. Men heeft er dus zeer lang over gedaan om vast te stellen dat de man in stervensnood verkeerde en dringend medische verzorging nodig had. In het rapport wordt zelfs beweerd dat men misschien zijn leven had kunnen redden.

Ik kom op deze kwestie terug, omdat heel België de mond vol heeft over de nieuwe politiestructuur: de federale en de locale politie. Wij moeten ons ervan verzekeren dat de houding van de federale politie, tegenover om het even welke burger, onberispelijk is.

Mijnheer de minister, destijds hebt u verklaard dat u wachtte op bijkomende informatie van de rijkswacht. Hebt u die inmiddels ontvangen? Wacht u eventueel nog op andere

gouvernement dans son ensemble n'a pas encore suffisamment le réflexe internet. Il est regrettable que FEDENET ait oublié de soumettre le nom. Cet oubli risque de ne pouvoir être réparé.

Par ailleurs, le site fgov.be est très mal conçu et il est très malaisé de naviguer dans ce site. Or, je le consulte presque tous les jours.

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – Tout d'abord, il est vrai qu'une erreur a été commise, je le reconnaiss.

Par ailleurs, je me réjouis que vous posiez cette question. La sensibilisation des membres du gouvernement à l'internet progresse. Il y a déjà cinq ou six ministres qui se sont mis au web. Au fur et à mesure que vous poserez des questions, de plus en plus de membres se convertiront au web. Nous disposons déjà d'ordinateurs de poche Palm, de téléphones spéciaux, etc. J'espère qu'en posant chaque semaine une question, les dix-huit membres du gouvernement seront conscients de l'intérêt de ces nouvelles technologies avant la fin de l'année prochaine.

Question orale de M. Georges Dallemande au ministre de l'Intérieur sur «les circonstances dans lesquelles est décédé le réfugié albanaise du centre 127bis» (n° 2-432)

M. Georges Dallemande (PSC). – Le 19 octobre, je vous ai déjà interrogé, monsieur le ministre, sur les circonstances dans lesquelles M. Xheveth était décédé le 12 octobre. A l'époque, vous aviez eu des mots très durs pour qualifier la version des faits établie par certains d'entre nous qui s'étaient rendus sur place, qui étaient venus témoigner dans cette salle et vous avaient interrogé. Vous faisiez plutôt confiance au rapport de vos propres services et vous aviez estimé que notre version était pour le moins critiquable.

Récemment, la presse s'est fait l'écho, notamment *De Morgen* et *Le Soir*, du rapport du personnel du centre 127bis. Ce rapport confirme notre version de l'époque et va même au-delà sous certains aspects parce qu'il est parfois plus dur et plus ferme. Le comportement de la gendarmerie est clairement mis en cause dans ce rapport : un homme gisait à terre, dans une situation médicale très critique et il méritait des soins. Le personnel du centre s'en était immédiatement rendu compte et avait réclamé une ambulance, ce que les gendarmes n'avaient pas fait. Ces derniers avaient pris en charge la personne et l'avaient menottée. Je dispose d'une autre version.

Selon la version du personnel du centre 127bis, cette personne, ramenée au centre, avait été menottée et remise dans son cachot. Il avait donc fallu attendre très longtemps avant de se rendre compte qu'elle était en train de mourir et qu'il aurait fallu prendre en compte sa situation médicale. Ce rapport va même un peu plus loin que ce que nous avions dit puisqu'il stipule qu'on aurait peut-être pu lui sauver la vie.

Si je reviens sur cette question, c'est parce que toute la Belgique parle de la mise en place de la nouvelle police, de la police fédérale et des polices locales. Dès lors, nous devons nous assurer que l'attitude générale de la police fédérale à l'égard de n'importe quel citoyen résidant dans ce pays doit être irréprochable.

rapporten? Welk gevolg is u zinnens te geven aan het intern rapport van het centrum 127bis en aan eventuele andere rapporten? Hoe ver staat het met de procedure? Hoe staat u tegenover de reactie van het personeel over het gedrag van sommige rijkswachters? Wat gaat u ondernemen om een onberispelijke houding van de politie te garanderen?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – Alle interne rapporten zijn uiteraard ter beschikking van de gerechtelijke autoriteiten. Ik heb er altijd op gewezen dat het gerechtelijk onderzoek de zaak moet ophelderken. Ik wacht dus het resultaat van dat onderzoek af alvorens conclusies te trekken. Als er sprake is van verzuim, zal ik strafmaatregelen nemen, maar op het ogenblik is dat voorbarig.

Mijnheer Dallemagne, mijn harde woorden waren gericht aan degenen die het resultaat van het gerechtelijk onderzoek niet afwachten. Alleen het gerechtelijk onderzoek kan immers objectief de verantwoordelijkheid van elke betrokkenen bepalen. Ik ben niet van gedacht veranderd. Er zijn regels die gerespecteerd moeten worden. Ook dat is de Rechtsstaat.

De heer Georges Dallemagne (PSC). – In een Rechtsstaat is het ook belangrijk te vermijden dat situaties uit de hand lopen en niet gepast wordt gereageerd..

Wij zullen alleszins het resultaat van het gerechtelijk onderzoek afwachten. Zoals u weet nemen sommige gerechtelijke onderzoeken in België nogal wat tijd in beslag. Het resultaat van het gerechtelijk onderzoek afwachten volstaat dus niet om eerbied voor de deontologische regels te garanderen. In andere aangelegenheden en voor andere feiten waar voldoende aanwijzingen waren om de houding van de ordediensten in twijfel te trekken, is de regering opgetreden opdat zulks zich niet zou herhalen.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – Ik wacht niet op de vragen van de heer Dallemagne om de ordediensten op hun plichten te wijzen. Bovendien aanvaard ik niet dat ze systematisch verdacht worden gemaakt. Het is ook mijn verantwoordelijkheid erop te wijzen dat ze een zware taak hebben. Ze doen dat voortreffelijk en tot voldoening van de burgers, vaak overigens in gevaarlijke situaties.

De heer Georges Dallemagne (PSC). – Daarover zijn we het volkomen eens. We moeten er echter geen allegaartje van maken. Het verheugt ons dat in 99% van de gevallen...

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – U hebt de vervelende neiging om voorbarig te

A l'époque vous aviez dit, monsieur le ministre, que vous attendiez des informations complémentaires de la part de la gendarmerie. Entre-temps, avez-vous reçu ces renseignements ? Attendez-vous éventuellement d'autres rapports ? Quelle suite comptez-vous donner à la fois à ce rapport interne du 127bis et à d'autres rapports éventuels ? Où en est la procédure ?

Le personnel qui était sur place nous avait fait part spontanément de son étonnement à l'égard du comportement de certains membres de la gendarmerie. Que comptez-vous faire à ce sujet ?

Enfin, quelle est la suite générale que vous voulez donner à cette affaire ? A l'heure où se met en place une réforme importante que vous supportez, j'aimerais que l'on n'ait aucun doute sur la manière, la déontologie dès à présent appliquée par rapport au comportement général de la police.

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Tous les rapports internes sont, bien sûr, à la disposition de l'autorité judiciaire. J'ai toujours indiqué qu'il appartenait à l'enquête judiciaire de faire toute la lumière sur les faits. J'attendrai donc les résultats de cette enquête avant de tirer les conclusions qui s'imposent. Si il y a eu manquement, je prendrai des sanctions, mais il est prématuré de les envisager à l'heure actuelle.

Les mots durs que j'ai prononcés, monsieur Dallemagne, étaient adressés à ceux qui n'attendent pas les résultats des enquêtes judiciaires qui, seules, peuvent trancher en toute objectivité les responsabilités éventuelles de chacun. Je n'ai pas changé d'avis. Il y a des règles à respecter. Je les respecte. C'est ma déontologie. Je crois que l'État de droit, c'est cela aussi.

M. Georges Dallemagne (PSC). – D'une manière générale, dans un État de droit, il est important d'éviter qu'il y ait des dérapages et des comportements qui ne soient pas adaptés à la situation.

Nous attendrons tous évidemment les résultats de l'enquête judiciaire. Vous savez que certaines enquêtes judiciaires en Belgique prennent beaucoup de temps. Il est donc important de ne pas attendre uniquement le résultat des enquêtes judiciaires pour veiller à ce que les comportements respectent les règles de déontologie. Dans d'autres matières et pour d'autres faits, lorsque le faisceau d'indications était suffisamment important pour semer le doute quant à l'attitude de certaines forces de l'ordre, le gouvernement a agi de façon à ce que cela ne se reproduise plus.

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Je n'attends pas les questions de M. Dallemagne pour rappeler aux forces de l'ordre ce que sont leurs devoirs. En outre, je n'accepte pas que, de manière systématique, l'ensemble des services d'ordre se voient suspectés. C'est aussi ma responsabilité et mon rôle de rappeler qu'ils font un métier difficile. Ils le font très bien, à la satisfaction du public et souvent quand il est en danger et qu'il a besoin d'eux.

M. Georges Dallemagne (PSC). – Nous sommes entièrement d'accord à ce sujet. Il ne faut pas faire l'amalgame. Nous nous réjouissons que dans 99% des cas...

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Vous avez peut-être une fâcheuse tendance à porter des jugements

oordelen, nog vóór de discussie wordt afgerond.

De heer Georges Dallemande (PSC). – *Het komt er hier niet op aan te oordelen. In onze discussie van 19 oktober ben ik trouwens niet verder gegaan dan u zelf. Het gaat erom dat in een Rechtsstaat, mensen die het lastiger hebben dan anderen om hun rechten te laten gelden, die zich in een hachelijke situatie bevinden en niet altijd de aandacht krijgen van de publiek opinie, met meer zorg en aandacht worden omringd.*

Mondelinge vraag van de heer Michiel Maertens aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de minister van Landbouw en Middenstand over «de verklaringen van het hoofd van het Centrum voor onderzoek in dierengeneeskunde over de BSE-maatregelen» (nr. 2-429)

De heer Michiel Maertens (AGALEV). – Ik zal zeer kort zijn en zeker niet zo'n luchtige toon aanslaan als bij de vraag over de e-mailadressen. Mijn vraag betreft een veel belangrijker probleem met name de BSE-problematiek.

In een belangrijke Vlaamse krant verscheen vorige zaterdag een uitgebreid interview met het hoofd van het Centrum voor Onderzoek in Dierengeneeskunde en Agrochimie. Deze wetenschapper, die internationaal beschouwd wordt als de Europese specialist inzake BSE, heeft zeer ernstige en gefundeerde kritiek geuit op de Europese aanpak van de BSE-crisis. Hij noemt de Europese remedie erger dan de kwaal. Hij noemt het ook paniekvoetbal en zelfs een ecologische ramp. Al die zaken op een rijtje, dat is niet niks.

Volgens hem houden we al sinds 1998 in plaats van pas sinds 1998 risicomateriaal als hersenen uit de voedselketen. Reeds in 1993 heb ik in de Senaat voor de eerste keer op de BSE-problematiek gewezen. Het risicomateriaal is dus vijf jaar te laat uit de voedselketen genomen. Wij hebben geen enkele reden om aan de kennis van de heer Vanopdenbosch te twijfelen. Integendeel.

Ik wil niet verder ingaan op de details, maar wel enkele pertinente vragen stellen. Ten eerste, in hoever deelt de minister de mening van de CODA-directeur? Ten tweede, in hoever heeft zij zijn aanpak op Europees niveau gesteund? Welke resultaten heeft zij eventueel bij haar Europese collega's kunnen halen? Ten derde, op welke wijze kan zij in de Belgische politieke context de Europese aanpak en de mening van deze specialist, die diametraal tegenover elkaar staan, met elkaar verzoenen?

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – De heer Vanopdenbosch, de beste en meest bekende specialist inzake BSE in België, is inderdaad van oordeel dat de besluitvorming in Europa meer problemen creëert dan oplost.

Ik ben over die problematiek meer dan eens ondervraagd, ook in de Kamercommissie voor de Volksgezondheid, en mijn mening is overduidelijk terug te vinden in de verslagen.

De heer Vanopdenbosch heeft zich nooit gekeerd tegen een volledig verbod op het gebruik van dierenmeel, maar vooral bezwaar aangetekend tegen het onmiddellijk invoeren van zo'n een verbod. Dat is het hoofdpunt van zijn kritiek en die

prématuress, avant que le débat ne soit clos.

M. Georges Dallemande (PSC). – Il ne s'agit pas de porter un jugement. Je n'ai d'ailleurs pas plus porté de jugement que vous ne l'avez fait lors de notre discussion du 19 octobre. Il s'agit simplement de s'assurer, dans un État de droit, que des personnes qui ont peut-être plus de mal que d'autres à faire valoir leurs droits, leurs conditions, qui sont dans des situations plus fragiles, qui ne méritent pas toujours l'attention de l'opinion publique, mériteront à l'avenir toute notre sollicitude et toute notre vigilance.

Question orale de M. Michiel Maertens à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur «les déclarations du directeur du Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques sur les mesures en matière d'ESB» (n° 2-429)

M. Michiel Maertens (AGALEV). – Samedi dernier, un important journal flamand a publié un interview du directeur du centre de recherche en médecine vétérinaire et en agrochimie. Ce scientifique, considéré comme spécialiste européen en matière d'ESB, a émis de sérieuses critiques sur l'approche européenne de la crise de la vache folle. Il parle de remède pire que le mal, de comportement incroyable et même de catastrophe écologique.

Nous retirons des organes à risque de la chaîne alimentaire, notamment le cerveau, depuis 1998 et, selon lui, cette mesure a été prise trop tardivement. En 1993 déjà, j'avais attiré l'attention du Sénat sur la problématique de l'ESB. Les organes douteux ont donc été retirés de la chaîne alimentaire avec cinq ans de retard. Nous n'avons aucune raison de mettre en doute les connaissances de M. Vanopdenbosch, bien au contraire.

Dans quelle mesure la ministre partage-t-elle l'avis du directeur du centre de recherche en médecine vétérinaire et en agronomie ? Jusqu'à quel point a-t-elle soutenu sa position au niveau européen ? Quels résultats a-t-elle éventuellement obtenus auprès de ses collègues européens ? De quelle manière peut-elle concilier, dans le contexte politique belge, l'approche européenne et l'avis de ce spécialiste, ces deux positions étant diamétralement opposées ?

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – M. Vanopdenbosch estime effectivement que les décisions prises en Europe créent davantage de problèmes qu'elles n'en résolvent. Il ne s'oppose pas à une interdiction totale des farines animales mais émet des objections à l'encontre de l'introduction immédiate d'une telle interdiction. Ses considérations n'ont pas été suivies au niveau européen car, à la suite de la panique apparue au sein de la population de certains pays, ces derniers ont estimé devoir prendre des mesures drastiques pour restaurer la confiance.

On peut penser que certaines mesures relèvent davantage

kritiek kunnen we ook terugvinden in de verslagen en aanbevelingen van het Wetenschappelijk Europees Comité. Deze aanbevelingen zijn door Europa echter niet gevuld. Het Veterinair Comité heeft ze niet gevuld en de Landbouwraad evenmin. De reden hiervoor is dat de paniek bij de bevolking in een aantal landen zo groot was geworden, dat ze dachten alleen met zeer drastische, onmiddellijke maatregelen het vertrouwen te kunnen herstellen.

Ik heb niet gearzeld om in de Kamercommissie voor de Volksgezondheid te verklaren dat een en ander er duidelijk op wijst dat onderdelen van die maatregelen meer te maken hebben met een economische ingreep om de productie, de verkoop en de consumptie aan de gang te houden, dan met een doordachte maatregel om doelstellingen van volksgezondheid na te streven.

De regering heeft zich bereid verklaard een totaalverbod toe te passen, maar wil hierbij geleidelijk te werk gaan zodat deze enorme ommezwaai op een verantwoorde manier kan worden georganiseerd. Zo moeten er oplossingen worden gezocht voor de vernietiging, de verwerking en het stockeren en voor het uitwerken van een waterdicht systeem om elke fraude uit te sluiten.

Verschillende grote Europese landen hebben hun pogingen om een andere aanpak af te dwingen, onder druk van de publieke opinie moeten opgeven. De optie van het onmiddellijke totaalverbod werd aldus door de meerderheid van de leden goedgekeurd.

België heeft tot nu toe de BSE-maatregelen afgestemd op de wetenschappelijke risicoanalyse, waarbij wij ons vooral hebben gehouden aan de richtlijnen van het Wetenschappelijk Comité bij de Europese Commissie. Zowel het Veterinair Comité als de Landbouwraad hebben zich steeds op deze richtlijnen gebaseerd.

Over de draagwijdte van het risico blijft een element van twijfel bestaan. De lijst van het risicomateriaal is de jongste jaren uitgebreid ingevolge de evolutie van het wetenschappelijk onderzoek. Stoffen die aanvankelijk als risicolos werden beschouwd, werden naderhand aan de lijst toegevoegd. Dit was onlangs het geval voor een deel van het illium. We moeten altijd rekening houden met de huidige stand van de kennis. Dat doet inderdaad vragen rijzen over het aanpakken van de veeteeltproblematiek.

De Europese ministers van Leefmilieu hebben een belangrijk oriëntatiebat gevoerd over deze materie. Een deel van de dierenvoeding zal op termijn worden vervangen door zowel genetisch gewijzigde als niet-genetisch gewijzigde geïmporteerde soja. Eergisteren hebben de ministers van Leefmilieu beslist dat de aard van het product perfect herkenbaar moet zijn, zodat de beide producten met een duidelijk label op de markt kunnen worden gebracht. Zowel consumenten als producenten die een ander soort van dierenvoeding moeten gebruiken, hebben het recht op een ondubbelzinnige keuze.

In de Kamer werd mij zopas een vraag gesteld over het probleem van deworsten in Duitsland. Ik wil de senatoren die zich met deze problematiek bezighouden, de meest recente informatie die ik hierover heb kunnen verwerven, niet ontzeggen. Om 14.15 uur had de Europese Commissie nog steeds geen boodschap van Duitsland ontvangen, tot grote

d'une intervention d'ordre économique visant à maintenir la production, la vente et la consommation que d'une décision réfléchie ayant pour objectif la protection de la santé publique. Le gouvernement est favorable à une interdiction totale mais veut l'appliquer de manière progressive, ce qui permettra de dégager des solutions pour la destruction, le traitement et le stockage ainsi que l'élaboration d'un système imperméable à toute fraude.

Sous la pression de l'opinion publique, la majorité s'est donc prononcée pour une interdiction totale et immédiate.

Les mesures prises par la Belgique ont toujours tenu compte des lignes directrices du comité scientifique de la commission européenne.

Certains parties des animaux initialement considérées sans risque ont été ultérieurement ajoutées à la liste des organes douteux, à la suite de l'évolution de la recherche scientifique. Cela suscite effectivement des questions dans l'approche de cette problématique.

Une partie de l'alimentation du bétail sera remplacée à court terme par du soja importé, aussi bien génétiquement modifié que non modifié. Les ministres européens de l'environnement ont décidé que, dans les deux cas, les produits doivent être clairement identifiables pour être écoulés sur le marché.

A l'heure actuelle, l'Allemagne n'a toujours pas notifié sa décision à la commission européenne mais elle doit le faire incessamment.

Le Rapid Alert System oblige tous les pays membres à communiquer immédiatement les risques apparus à propos de certains produits. L'Allemagne n'a rien signalé concernant les saucisses. A cet égard, il y a donc aussi une lacune dans l'information. Entre-temps, nous avons informé les entreprises qui distribuent les saucisses allemandes sur le marché belge. Dès que l'Allemagne aura fait part de sa décision, nous prendrons immédiatement des mesures, car si ces saucisses ne sont pas bonnes pour les Allemands, elles ne le sont pas davantage pour les Belges.

En ce qui concerne le retrait des organes à risque de la chaîne alimentaire, la Belgique a été un des premiers pays à prendre des décisions, même si certains estiment que nous avons agi tardivement. Ainsi, l'Allemagne n'a pris cette mesure qu'en octobre 2000 quand elle y a été contrainte par une décision européenne. Ce pays s'opposait aussi radicalement à une modification de la composition des farines animales. Mais après la découverte d'un premier cas de vache folle, l'image qu'il voulait maintenir pour lui-même et sa population a volé en éclats.

En Belgique, notre système de surveillance a permis de découvrir un certain nombre de cas de vaches folles chaque année. En Allemagne, il n'y avait pas de système de surveillance efficace, mais l'introduction des tests a confronté ce pays à la réalité.

L'Europe avait conseillé aux Allemands de prendre les mesures que la Belgique avait adoptées en 1988 mais ils ne l'ont pas fait, ce qui explique la différence entre les saucisses belges et allemandes.

ontsteltenis van commissaris Byrne, die niet begrijpt wat er aan de hand is. De ene keer worden er aanbevelingen aangekondigd en de andere keer wordt gezegd dat de Duitse regering een beslissing zou nemen, die evenwel niet werd genootificeerd. De Duitse regering zou de Europese Commissie op dit ogenblik op de hoogte moeten brengen van haar beslissing.

Het *Rapid Alert System* verplicht elk aangesloten land onmiddellijk melding te maken van risico's die gerezen zijn voor bepaalde producten. Er is echter geen enkel bericht uit Duitsland binnengekomen in verband met deworsten. Ook daar is dus een leemte in de informatie. In de Kamer heb ik al verklaard dat wij ondertussen de distributiebedrijven die Duitseworsten importeren voor de Belgische markt, hierover hebben ingelicht. Zodra er duidelijkheid is over de Duitse beslissing, zullen wij onmiddellijk optreden, wantworsten die niet geschikt zijn voor de Duitse consumenten, zijn uiteraard ook niet geschikt voor de Belgen.

Wat het verwijderen van risicomateriaal betreft, bevond België zich bij de koplanden van Europa, ook al denken sommigen dat België terzake te laat is opgetreden. Duitsland bijvoorbeeld, dat altijd ontkend heeft dat het een BSE-probleem had, heeft dat niet gedaan. Wij zijn in februari 1998 al begonnen met het verwijderen van risicomateriaal, ook van dieren waarvoor het risico niet bewezen was. Duitsland heeft dat pas in oktober 2000 gedaan, toen het op Europees niveau verplicht is geworden. Medio november ging Duitsland ook radicaal dwarsliggen omtrent de wijziging van de samenstelling van diermeel. Zodra in Duitsland het eerste BSE-geval ontdekt is, is het beeld dat dat land voor zichzelf en zijn bevolking heeft opgehangen, volkomen in elkaar gestort. Het dramatische van sommige beslissingen die sindsdien genomen worden, hangt ook samen met de dramatische omschakeling die de Duitsers moesten maken. Het Europees wetenschappelijk comité had Duitsland net als België in categorie 3 geplaatst. Wij hadden ons surveillancesysteem en we hebben jaar na jaar een aantal gevallen ontdekt. In Duitsland was er nauwelijks een goed werkend surveillancesysteem, maar door het invoeren van de tests zijn de Duitsers met de neus op de realiteit gedrukt. Die realiteit was hen eigenlijk al in alle details door Europa voorgehouden. Europa had Duitsland niet verplicht, maar wel aangeraden te doen wat België al van begin 1998 deed. Het heeft dat niet gedaan en dat verklaart het verschil tussen Duitse en Belgischeworsten.

De heer Michiel Maertens (AGALEV). – Ik dank de minister voor de zeer interessante extra informatie. Toch blijven er in die informatie bijna evenveel hiaten als in de hersenen van de dolle koeien zelf. Dat is bijzonder jammer.

Wie het interview met de heer Vanopdenbosch gelezen heeft, beseft dat de landbouwers, die dat artikel ook wel gelezen hebben, vermits het over hun dieren gaat, niet meer begrijpen wat ze moeten doen. Europa zegt het zo en dokter Vanopdenbosch, die we allen goed kennen en waarderen, zegt het tegenovergestelde. Ik vrees dat door die verschillen in meningen illegale circuits zullen ontstaan. Ik denk bijvoorbeeld aan het slachten over de grens, het meegeven van kadavers met het vilbeluk zonder ernstige controle. Dat is bijzonder zorgwekkend.

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken,

M. Michiel Maertens (AGALEV). – Je remercie la ministre de ses informations intéressantes mais des lacunes subsistent cependant et c'est regrettable.

A la lecture de l'interview de M. Vanopdenbosch, on se rend compte que les agriculteurs ne savent plus ce qu'ils doivent faire. L'Europe dit une chose, et le docteur Vanopdenbosch, que nous connaissons et apprécions tous, dit le contraire. Je crains qu'en raison de ces opinions divergentes, des circuits illégaux ne soient mis en place. Je pense par exemple à l'abattage au-delà des frontières et à l'absence de contrôle sérieux sur les cadavres d'animaux destinés à l'équarrissage.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la

Volksgezondheid en Leefmilieu. – Omwille van de vragen die bij de bevolking leven, wil ik hier toch nog even op reageren. De heer Maertens maakt op één punt een foutieve gevolgtrekking. De heer Vanopdenbosch heeft nooit gezegd dat voor hem een totaal verbod geen optie was. Hij heeft gezegd dat het onmiddellijk invoeren daarvan een probleem was. Dat was ook onder meer het Belgische standpunt. Een deel van de landbouwersorganisaties, ook in België, hebben op een bepaald ogenblik gevraagd om de meest radicale maatregelen te nemen, zelfs al waren die niet noodzakelijk voor de volksgezondheid, maar om het vertrouwen terug te winnen. Er is dus wel degelijk duidelijkheid bij de landbouwers dat zeer radicale maatregelen moesten worden genomen om het vertrouwen van de consument in deze sector te herstellen. Er is wat dat betreft geen contradictie, alleen is de aanpak een paniekreactie is geweest en geen rationele optie. We kunnen dus niet spreken van talloze ‘gaten’, wel is het zo dat de regering, die geconfronteerd wordt met een bepaalde situatie, een keuze maakt uit een reeks maatregelen.

Wat de fraude betreft, hebben alle landen met een totaal verbod af te rekenen. Waar er ook geslacht wordt, overal volgt het slachtafval dezelfde weg, dus niet meer naar de dierenvoeding. Bovendien moeten alle dieren ouder dan dertig maanden getest zijn vóór de slachting, zoniet moeten ze worden vernietigd. Er is dus een sluitend systeem. De Belgische regering moet kunnen verzekeren dat het slachtafval bewerkt wordt, gestockeerd geraakt en bewaakt blijft en daarvoor zijn we alle nodige maatregelen aan het nemen. Daarom werd ook geopteerd voor een centrale opslagplaats.

Mondelinge vraag van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de minister van Landbouw en Middenstand en aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de maatregelen om de productie van gelatine te stoppen, welke niet werden genomen» (nr. 2-436)

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Ik had voor deze vraag ook graag het antwoord gehoord van de minister van Landbouw omdat het probleem ook te maken heeft met de maatregelen inzake beendermeel, die op Europees niveau zijn genomen. Natuurlijk heeft het probleem ook betrekking op de volksgezondheid.

De bedoeling van de recente maatregelen voor beendermeel willen vooral de volksgezondheid veilig stellen. Daarom is het des te opmerkelijker dat er geen maatregelen zijn genomen om ook alle beenderbestanddelen te verwijderen uit de menselijke voedselketen. Zo werden er geen maatregelen genomen om de productie van gelatine stop te zetten. Gelatine is een bekend product dat vervaardigd wordt uit beenderen en dat onder meer verwerkt wordt in capsules, snoepgoed, gelatineblaadjes en nog vele andere voedingsstoffen.

Voorzover ik heb kunnen nagaan werd daar op het Europese niveau niet over gesproken. Welke actie ondernam de Belgische delegatie in het verleden of zal ze in toekomst nemen om dat aspect wel te bespreken? Welke acties onderneemt de regering op het Belgische niveau om deze nalatigheid zo snel mogelijk recht te zetten? Wat zijn de mogelijke vervangmiddelen voor gelatine?

consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – M. Maertens se trompe sur un point. M. Vanopdenbosch ne s'est jamais opposé à une interdiction totale ; il dit simplement que son entrée en vigueur immédiate pose problème. C'était aussi le point de vue de la Belgique. Une partie des organisations agricoles, belges entre autres, ont demandé que les mesures les plus radicales soient prises, même si elles n'étaient pas nécessaires pour la santé publique, afin de restaurer la confiance des consommateurs. Il n'y a pas de contradiction et on ne peut pas parler d'innombrables lacunes ; le gouvernement, confronté à une situation donnée, a fait un choix parmi les mesures qui se présentaient.

Pour ce qui est de la fraude, tous les pays doivent tenir compte de l'interdiction totale des farines animales. Les abats ne peuvent donc plus être incorporés dans l'alimentation du bétail. En outre, tous les animaux âgés de plus de 30 mois doivent subir un test avant d'être abattus, sinon ils doivent être détruits. Le gouvernement doit pouvoir garantir le traitement, le stockage et le contrôle des abats et nous sommes en train de prendre toutes les mesures nécessaires à cet effet. C'est pourquoi nous avons opté pour un site d'entreposage centralisé.

Question orale de M. Patrik Vankrunkelsven au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes et à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur «les mesures visant à faire arrêter la production de la gélatine, qui n'ont pas été prises» (n° 2-436)

M. Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – J'aurais également aimé entendre la réponse du ministre de l'Agriculture car ce problème relève aussi des mesures prises à l'échelon européen à propos de la poudre d'os.

Il est assez curieux qu'aucune mesure n'ait été prise pour écarter tous les composants osseux de la chaîne alimentaire humaine. Ainsi, la production de gélatine, fabriquée à partir d'os et entrant dans la composition de nombreuses denrées alimentaires, n'a pas été arrêtée.

Selon mes informations, ce problème n'a pas été abordé au niveau européen.

Quelle action la délégation belge a-t-elle entreprise ou compte-t-elle entreprendre pour que l'on discute de cet aspect ? Que compte faire le gouvernement au niveau de la Belgique pour réparer cette négligence ? Quels sont les produits de substitution de la gélatine ?

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – Allereerst wil ik stellen dat wegens de complexiteit van dit dossier het zeer moeilijk is om correcte informatie over de juiste stand van zaken te geven. Om heel duidelijk te zijn: gelatine wordt niet gemaakt op basis van beendermeel, maar van beenderen die op een bepaalde manier, volgens een procédé dat drie jaar geleden door het wetenschappelijk comité werd vastgelegd, met loog en zuren worden behandeld. Die behandeling werd in detail vastgelegd en moet door alle Europese producenten gevuld worden. Om die reden verklaarde ook de heer Vanopdenbosch dat als er één product is waar hij 100% gerust in was, dit wel gelatine was.

Bovendien wordt een onderscheid gemaakt tussen beenderen die geschikt zijn voor menselijke consumptie en andere. Alleen een strikt omschreven groep van beenderen mag hiervoor worden gebruikt. De Europese regelgeving terzake levert geen problemen op. Het was dus ook niet nodig deze te wijzigen. Wel zijn er twee soorten gelatine die gemaakt worden volgens twee verschillende procédés: gelatine bestemd voor menselijk gebruik en daaronder vallen zowel geneesmiddelen als voedingsmiddelen en gelatine bestemd voor dierlijke voeding, meer bepaald voor petfood.

Het Wetenschappelijk comité van de Europese Commissie heeft daartoe een aparte richtlijn uitgevaardigd. Beenderen die geschikt zijn verklaard, mogen dus wel gebruikt worden in een strikt vastgelegd procédé. Ik betreur dus met u dat kranten titelen dat beendermeel via gelatine in de menselijke voedselketen terechtkomt. Dat is niet zo.

Bovendien moet men ook weten waarop het gebruik van beendermeel voor dierenvoeding sloeg. In feite gaat het om een mengsel van stukken beenderen, waaraan pezen en vlees vast hangen en die samen vermalen worden. Omwille van de aanwezigheid van pezen en zo meer, heeft men nu beslist het beendermeel in dierenvoeding te verbieden. In menselijke voeding is dit product nooit terecht gekomen. Bovendien beschikken we sedert 1983 over een KB dat zeer strikt, met een positieve lijst, omschrijft welke ingrediënten in worsten bijvoorbeeld, verwerkt mogen worden. Want er werd ook beweerd dat er beendermeel in worsten zou zitten. Dit werd dus al in 1983 wettelijk geregeld, buiten de BSE-heisa om, gewoon omdat beendermeel in worsten niet lekker smaakt. Bovendien hebben noch het IVK noch de Eetwareninspectie gemeld dat deze wet omzeild wordt.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Ik stem in met het antwoord van de minister. Maar als sommige beenderen voor menselijke consumptie mogen worden gebruikt, begrijp ik niet waarom deze ook niet vermalen kunnen worden om in dierenvoeding verwerkt te worden. In de plaats van nu heel dure oplossingen te zoeken en alles te verbranden, zou men onder bepaalde voorwaarden de beenderen, behalve de wervels dan, kunnen verwerken. Wellicht is dat eerder een vraag voor de minister van Landbouw.

Mevrouw Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. – Dierenvoeding wordt massaal op industriële manier vervaardigd. Uit mijn informatie blijkt dat daarin dierenmeel werd verwerkt, waaronder ook beendermeel, een brij van vermalen beenderen en pezen. Men wil nu dat beendermeel radicaal verbieden.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – Ce dossier est très complexe et il n'est pas aisément de donner des informations correctes.

La gélatine n'est pas fabriquée à partir de poudre d'os mais à partir d'os traités avec de la soude et des acides selon un procédé décidé voici trois ans par le comité scientifique et imposé à tous les pays producteurs européens. Ce qui a fait dire à M. Vanopdenbosch que s'il existait un produit 100% sûr, c'était bien la gélatine.

En outre, seul un groupe bien défini d'os peuvent entrer dans la composition des aliments destinés à la consommation humaine. La réglementation européenne ne pose aucun problème à cet égard et elle n'a pas dû être modifiée.

Il existe deux sortes de gélatine qui sont fabriquées selon deux procédés différents : l'une est destinée à l'alimentation humaine et l'autre à celle des animaux. Le comité scientifique de la Commission européenne a édicté une directive particulière en la matière. Les os autorisés peuvent être utilisés selon un procédé strictement établi. Comme vous, je déplore que certains journaux disent que la poudre d'os entre dans la chaîne alimentaire humaine par l'intermédiaire de la gélatine. Ce n'est pas exact.

Parce que des tendons et des morceaux de viande restent attachés aux os et sont moulus avec ceux-ci, la poudre d'os a été interdite également dans l'alimentation animale. Ces produits ne sont jamais entrés dans la chaîne alimentaire humaine.

On a aussi prétendu qu'il y aurait de la poudre d'os dans les saucisses. Or, depuis 1983, un arrêté royal stipule quels ingrédients peuvent y être incorporés. Ce point a donc été réglé, en dehors de la crise de la vache folle, tout simplement parce que la poudre d'os donne un mauvais goût à la saucisse. En outre, ni l'Inspection des denrées alimentaires, ni l'IEV n'ont signalé de cas de violation de cette loi.

M. Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Je suis d'accord avec vous. Mais si certaines matières osseuses peuvent être utilisées dans l'alimentation humaine, je ne comprends pas pourquoi on ne peut pas les moudre pour les incorporer dans les aliments pour animaux. Au lieu de tout incinérer, ce qui revient très cher, on pourrait traiter les matières osseuses, hormis les vertèbres, sous certaines conditions. Mais cette question s'adresse peut-être plus au ministre de l'Agriculture.

Mme Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement. – Les aliments pour animaux sont produits en masse de manière industrielle. D'après mes informations, on y incorpore des farines animales, entre autres de la poudre d'os, une bouillie d'os et de tendons. On veut désormais

Het wegvalLEN van de barrière van de andere soort verhoogt het risico. Deze bijkomende beschermingsmaatregel is er gekomen om te vermijden dat runderen rundvlees en varkens varkenvlees eten.

Voor alle duidelijkheid zeg ik wel dat het nog steeds mogelijk zal zijn een stuk soepvlees met een been eraan te kopen. Als gecontroleerd vlees blijft het geschikt vlees voor menselijke consumptie en dus ook om bouillon van te trekken.

Mondelinge vraag van de heer Jean-François Istasse aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over «producten die slechts op bestelling kunnen worden verkregen» (nr. 2-430)

De heer Jean-François Istasse (PS). – *Ik heb onlangs geprobeerd om via een speciaal aanbod van een filiaal van een grote winkelketen een GSM te kopen. Aan de kassa kreeg ik te horen dat ik er moeilijk een kon krijgen tenzij ik reserveerde.*

Dit is geen uniek geval. Schaarste is de afgelopen jaren een echt marketingsysteem geworden.

We hebben gezien hoe dit fenomeen zich ontwikkelde rond populaire producten als Pokemon, Playstation 2 en Harry Potter.

Steeds wordt dezelfde methode gevuld: een aankondiging enkele maanden op voorhand, een selectieve verdeling aan journalisten enkele weken voor de officiële lancering en druppelsgewijze geruchten dat de vraag niet helemaal zal kunnen worden beantwoord.

Op de eerste verkoopdag haasten tienduizenden kopers zich bijgevolg naar de verkooppunten waar ze vechten om de soms zeer schaarse beschikbare producten, terwijl de rekken de dagen erop worden bijgevuld.

Dit irrationele, maar kien uitgelokte fenomeen is verontrustend. Een tekort creëren om een product te verkopen is niet gezond, zeker niet als de doelgroep kinderen of adolescenten zijn en het om zeer dure producten gaat. Hoe goed "Harry Potter" ook moge zijn, kwaliteit is geen excus voor dergelijke acties waarbij kinderen of hun ouders een product kopen of lang op voorhand reserveren onder het valse voorwendsel dat er maar een beperkte voorraad is.

Kan een reglementering of een gedragscode worden uitgewerkt om dergelijke onrustwekkende marketingoperaties te vermijden?

De heer Charles Picqué, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek. – *Deze vragen hebben een juridische en ethische kant. Het gaat om twee verschillende*

interdire radicalement cette poudre d'os.

La disparition de la barrière de « l'espèce différente » augmente le risque. Cette mesure de protection supplémentaire a été prise pour éviter que les bœufs ne mangent de la viande de bœuf et que les porcs ne mangent de la viande de porc.

Pour être claire, il sera toujours possible d'acheter de la viande pour bouillon contenant des os. Puisqu'elle est contrôlée, cette viande reste propre à la consommation. On peut donc également en faire du bouillon.

Question orale de M. Jean-François Istasse au ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique sur «des produits qui ne peuvent être obtenus que sur réservation» (n° 2-430)

M. Jean-François Istasse (PS). – J'ai récemment voulu acquérir, dans un magasin appartenant à une chaîne bien connue, un GSM faisant l'objet d'une offre spéciale. Je me suis entendu dire au comptoir qu'il était difficile d'en obtenir un autrement que sur réservation.

Au-delà de l'anecdote personnelle, je me suis rendu compte que cette situation, posant un problème de fond, n'est pas unique. La pénurie s'est érigée ces dernières années en véritable système de marketing. Je voudrais attirer l'attention du ministre sur ce point.

Ces derniers mois, on a vu se développer ce phénomène autour de produits phares. Je citerai, à titre d'exemples, Pokémon, Playstation 2 et, surtout, le best-seller contenant les aventures de Harry Potter.

La méthode est toujours la même : effet d'annonce plusieurs mois à l'avance, distribution sélective aux journalistes quelques semaines avant la sortie officielle et, enfin, rumeurs distillées au même moment selon lesquelles la demande ne pourrait sans doute pas être totalement satisfaite.

Le jour de la sortie, des dizaines de milliers d'acheteurs se précipitent dès lors dans les endroits de vente, font la file, se bousculent et s'arrachent les exemplaires disponibles, parfois effectivement en nombre insuffisant, et cela alors que les rayonnages – c'est programmé – sont regarnis dans les jours suivants.

Ce phénomène tout à fait irrationnel mais savamment provoqué a quelque chose d'inquiétant. Créer le manque pour faire vendre un produit n'est pas sain. Ce l'est encore moins quand le public cible est composé d'enfants ou de jeunes adolescents et qu'il s'agit de produits souvent très coûteux. La qualité d'un livre comme « Harry Potter », que je viens d'évoquer, n'excuse pas les opérations de ce genre qui entraînent l'enfant ou ses parents à acheter, voire à réserver longtemps à l'avance un produit sous le prétexte fallacieux qu'il n'y aura pas pour tout le monde.

Qu'en pensez-vous, monsieur le ministre ? Pourrait-on envisager une réglementation ou un code de conduite pour éviter ces inquiétantes opérations de marketing ?

M. Charles Picqué, ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique. – Ces questions sont d'ordre à la fois juridique et éthique. Il existe, en la matière, deux domaines

domeinen.

Promotieaanbiedingen vallen onder de wet op de handelspraktijken. Artikel 45 van die wet heeft betrekking op de bescherming van de consument. Dit artikel bepaalt dat indien buiten de inrichting een in de tijd begrensde prijsvermindering wordt aangekondigd, de verkoper die niet meer over de betrokken producten beschikt, verplicht is aan de consument, voor elk product van meer dan 1.000 frank waarvan de voorraad uitgeput is, een bon af te geven die recht geeft op de aankoop van dat product en wel binnen een redelijke termijn en tegen de voorwaarden van het aanbod. De Economische Inspectie moet toeziend op de naleving van deze bepaling. Soms worden klachten ingediend.

Er mag dus niet met de consument worden gespeeld: als het artikel niet tegen de aangekondigde voorwaarden beschikbaar is, heeft de consument recht op een bon.

Voor de lancering van nieuwe producten rijst het probleem van de bedrieglijke reclame. Als wordt aangekondigd dat de producten beschikbaar zijn, maar er niet genoeg zijn, dan is er onbetrouwbaar sprake van bedrieglijke reclame op basis van artikel 23 van de wet op de handelspraktijken.

Dan is er nog het ethische aspect van de reclame waarbij kinderen door een zeer gesofisticeerde marketing in een soort van Pavlov-reactie aan het kwijlen worden gebracht.

Op dit vlak moet zeker in eerste instantie worden gedacht aan het opstellen van een code van goed gedrag. Ik weet niet of we op dit domein makkelijk wetgevend kunnen optreden. De verbeelding op handelsvlak gaat veel sneller dan de wetgever. Dit betekent niet dat het idee van een wettelijke regeling van de wijze waarop een marketingcampagne moet worden gevoerd, moet worden opgeborgen. Voorzichtigheid is geboden want we wagen ons op een moeilijk terrein.

Ik geef dus in een eerste fase de voorkeur aan een code van goed gedrag. De aangehaalde feiten hebben altijd bestaan, maar hebben een ongelofelijke omvang aangenomen. Ik zal de beroepsverenigingen dan ook vragen om voorstellen te doen voor een soort van ethische code. Als blijkt dat de antwoorden niet voldoen, de garanties te licht uitvallen of de code van goed gedrag ontoereikend is, kunnen nog altijd drastischere maatregelen worden genomen.

Ik zal de Economische Inspectie vragen aandacht te hebben voor dit probleem.

De heer Jean-François Istasse (PS). – *Ik ben het helemaal met de minister eens. Er bestaat op dit vlak een onevenwicht tussen de consument en de handelaars. De minister heeft gewezen op enkele consumentenrechten, met name met betrekking tot de prijsreducties. Ik wil de kleinhandelaars niet*

bien distincts.

Les offres promotionnelles, tout d'abord, sont couvertes par la loi sur les pratiques commerciales. Une disposition particulière de cette loi protège le consommateur. Il s'agit de l'article 45, que je tiens à votre disposition pour consultation, si vous le souhaitez. Selon cet article, lorsqu'une réduction de prix est annoncée en dehors de l'établissement comme étant limitée dans le temps, le vendeur qui ne dispose plus des produits concernés est tenu de délivrer au consommateur un bon donnant droit à un achat dans un délai raisonnable et dans le respect des termes de l'offre initiale. Il s'agit de biens dont la valeur doit être supérieure à 1.000 francs. L'Inspection économique est chargée de vérifier l'application de ces dispositions. Il arrive que des plaintes soient déposées en ce sens. Voilà donc pour ce qui est des offres promotionnelles.

Il n'est donc pas question de jouer avec le consommateur : si l'article n'est pas disponible dans les conditions annoncées, le client doit pouvoir disposer d'un bon qui lui permette de bénéficier de l'offre dans un délai raisonnable.

En ce qui concerne le lancement de nouveaux produits se pose en effet la question de la publicité trompeuse. Si l'on annonce que les produits sont arrivés, mais qu'ils ne sont pas en quantité et en disponibilité suffisantes, on peut sans conteste considérer qu'il s'agit là d'une publicité trompeuse sur la base de l'article 23 de la loi sur les pratiques du commerce.

Reste l'aspect éthique de ces publicités qui font saliver les enfants, notamment par un marketing très sophistiqué, et qui empruntent à la science des besoins tous les leviers possibles en développant une sorte de réflexe de Pavlov.

Dans ce domaine, il faut plutôt se référer, comme vous l'avez suggéré, à l'adoption d'un code de bonne conduite, en tout cas dans un premier temps. Je ne sais pas si l'on pourra légitimer aisément dans ce domaine. L'imagination en matière de commerce va beaucoup plus vite que le législateur, mais je ne dis pas non plus qu'il faille renoncer à l'idée de légitimer sur la manière de concevoir une campagne de marketing. Mais il faut être prudent, car nous nous aventurons sur un terrain difficile.

Je préfère donc, dans un premier temps, l'adoption d'un code de bonne conduite. Les faits que vous dénoncez ont toujours existé, mais prennent aujourd'hui une ampleur incroyable. J'interrogerai donc les organisations professionnelles afin qu'elles suggèrent des pistes qui viseraient notamment à créer une certaine éthique. S'il apparaît que les réponses sont insuffisantes ou les garanties trop légères ou la pratique du code de bonne conduite insatisfaisante, on pourrait imaginer des mesures plus drastiques.

Je ferai en sorte de sensibiliser l'Inspection économique à cette question ; nous y avions déjà pensé à la suite d'autres annonces. Se fonder sur l'article 45 pour les promotions et sur l'article 23 pour le critère de disponibilité serait déjà une bonne chose.

M. Jean-François Istasse (PS). – Je remercie le ministre pour sa réponse tout à fait complète. Je partage tout à fait sa démarche ; je me réjouis qu'il se soit préoccupé de ce sujet. Je crois effectivement qu'il y a un déséquilibre entre le consommateur et les commerçants au sens large. Je remercie

beschuldigen: vele onder hen zijn kleine franchisenemers die zelf het slachtoffer zijn van de marketingcampagnes van de ketens waarmee ze contractueel verbonden zijn.

Mondelinge vraag van de heer François Roelants du Vivier aan de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over «het gevolg gegeven aan de conferentie van Den Haag over de klimaatveranderingen op het nationale en het Europese vlak» (nr. 2-426)

De heer François Roelants du Vivier (PRL-FDF-MCC). – Ik heb de staatssecretaris op 30 november jongstleden ondervraagd over de conclusies van de conferentie van Den Haag over de klimaatveranderingen. In zijn antwoord stelde hij dat op een interministeriële energieconferentie op 15 december, met de gewesten overleg zou worden gepleegd over de maatregelen die opgenomen zijn in het nationaal klimaatplan, met uitzondering van de zogenaamde flexibiliteitsmechanismen.

Wat waren de concrete resultaten van dit overleg? Hoe zal de complementariteit tussen de inspanningen op federaal en op gewestelijk vlak worden ingevuld? Wanneer zal het definitieve klimaatplan worden gepubliceerd en wanneer zal het worden gerealiseerd? Wat is de rol van de ecofiscaliteit binnen dit plan?

Ik heb ook kennis genomen van de conclusies van de Europese Raad van Nice. In een paragraaf over de klimaatverandering staat dat de Europese Raad het voorstel steunt om vóór het einde van het jaar in Oslo informele gesprekken te houden over de gevolgen van de conferentie van Den Haag. In de oorspronkelijke tekst van deze vraag, vroeg ik wanneer die vergadering gepland was. Gisteren las ik echter dat ze afgelast was. Ik neem aan dat binnenkort een andere vergadering wordt belegd. Wie zal deelnemen? Wat zal het mandaat zijn van de regering voor deze besprekingen op Europees vlak?

De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling. – Op de interministeriële conferentie van 15 december werden die punten afgesproken.

Ten eerste zullen de gewestelijke plannen voor de strijd tegen de klimaatopwarming in het nationaal klimaatplan worden opgenomen, met respect voor eenieders bevoegdheden.

Ten tweede zullen we ons eerst buigen over de verhouding tussen sectorale akkoorden, de fiscaliteit en de flexibiliteitsmechanismen. Aan welke voorwaarden moeten de sectoren, die zich in een sectoraal akkoord engageren, voldoen om geheel of gedeeltelijk te worden vrijgesteld van de CO₂-fiscaliteit? Hoe kan ditzelfde verband worden gelegd met de flexibiliteitsmechanismen van Kyoto? Deze tweede bepaling vereist, net als de eerste, een samenwerking tussen het federale niveau en de gewesten aangezien de sectorale akkoorden een gewestbevoegdheid zijn, terwijl de fiscaliteit en de regels over het gebruik van de flexibiliteitsmechanismen

le ministre d'avoir rappelé les droits des consommateurs à certains égards, notamment à propos des ristournes. Le but n'est pas d'accuser les détaillants ; bon nombre d'entre eux sont de petits franchisés eux-mêmes victimes des campagnes de marketing des chaînes auxquelles ils sont liés par contrat.

Question orale de M. François Roelants du Vivier au secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable sur «les suites de la conférence de La Haye sur les changements climatiques au plan national et européen» (n° 2-426)

M. François Roelants du Vivier (PRL-FDF-MCC). – Le 30 novembre dernier, je vous avais interrogé, monsieur le secrétaire d'État, au sujet des conclusions de la Conférence de La Haye sur les changements climatiques. Dans votre réponse, vous aviez précisé que les mesures comprises dans le plan climat national, à l'exception des mécanismes dits de flexibilité, feraient l'objet d'une concertation avec les régions à l'occasion d'une conférence interministérielle de l'énergie qui était prévue pour le 15 décembre et qui d'ailleurs s'est tenue à cette date.

Je souhaiterais donc savoir quels résultats concrets vous avez engrangés lors de cette réunion. Comment s'opérera la complémentarité entre l'effort fédéral et celui des régions ? Quand le plan climat définitif sera-t-il publié – pour l'instant nous sommes en présence d'un projet – et, surtout, quand sera-t-il mis en œuvre ? Qu'en est-il de l'écofiscalité dans ce cadre du plan climat national ?

Par ailleurs, j'ai pris connaissance des conclusions de la présidence du Conseil européen de Nice, lesquelles comprennent un paragraphe relatif au changement climatique, précisant que, s'agissant des suites de la conférence de La Haye, le Conseil européen soutient la proposition de tenir des discussions informelles à Oslo avant la fin de l'année. En vous adressant cette question, il y a deux jours, je vous ai demandé si la réunion était prévue. Hier, j'ai lu dans une dépêche d'agence qu'elle avait été annulée. Je suppose qu'une autre réunion sera prévue dans un avenir un peu plus lointain. Qui y participera ? Quel sera le mandat du gouvernement pour ces discussions qui se situent, bien évidemment, dans un cadre européen ?

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable. – Au cours de la Conférence interministérielle de l'environnement qui s'est réunie le 15 décembre, trois points ont été convenus.

Premièrement, les plans régionaux relatifs à la lutte contre le réchauffement climatique seront repris dans le plan « climat » national, dans le respect des compétences de chacun.

Deuxièmement, le premier point que nous étudierons ensemble est celui des relations entre les accords de branche, la fiscalité et les mécanismes de flexibilité. Comment s'agenceront ces éléments ? A quelles conditions devront satisfaire des secteurs qui s'engageraient dans des accords de branche précis pour être exonérés de la totalité ou d'une partie de la fiscalité CO₂ ? Comment établir ce même type de lien avec l'usage des mécanismes de flexibilité de Kyoto ? Cette deuxième disposition – comme la première d'ailleurs – organise une coopération entre le niveau fédéral et les régions, puisque les accords de branche sont une compétence

van Kyoto, federale bevoegdheden zijn.

Ten derde moet de noodzakelijke samenwerking tussen het federale en het gewestelijk niveau formeel worden vastgelegd. Het nationale klimaatplan zal uiteindelijk deel uitmaken van een samenwerkingsakkoord. De volgende vergadering van de interministeriële klimaatconferentie zal eind februari plaatsvinden. Ik neem dus aan dat we elkaar begin maart terugzien. Ik hoop dat op die vergadering vorderingen kunnen worden gemaakt over de verhouding tussen de sectorale akkoorden, de flexibiliteit en de fiscaliteit enerzijds en het samenwerkingsakkoord anderzijds.

De tweede vraag gaat over de gevolgen van de conferentie van Den Haag. Het was de wens van de Europese Raad dat de ministers die op Europees vlak bevoegd zijn voor het klimaat enerzijds en de Ombrelle-groep met voornamelijk de Verenigde Staten, Canada, Australië en Nieuw-Zeeland anderzijds, elkaar vorige week in Oslo opnieuw zouden ontmoeten. Die ontmoeting heeft niet plaatsgevonden omdat de Ombrelle-groep van mening was dat ze weinig kans op slagen had.

De Europese ministers die bevoegd zijn voor het klimaat hebben vorige week maandag een brief ontvangen van de voorzitter van de Amerikaanse delegatie van de Ombrelle-groep waarin de voorwaarden worden opgesomd waaronder de Verenigde Staten en de Ombrelle-groep bereid zijn de onderhandelingen te hervatten. Die voorwaarden zijn zeer strikt en hebben op twee punten betrekking. Ten eerste moet rekening worden gehouden met de mogelijkheid om in derdewereldlanden bomen te planten die als CO₂-putten kunnen worden beschouwd. De tweede voorwaarde betreft de mate waarin de flexibiliteitsmechanismen mogen worden gebruikt om de doelstellingen te bereiken.

Na de Raad van ministers van milieu van afgelopen maandag en dinsdag hebben we de Amerikaanse delegatie medegedeeld dat we haar wensten te ontmoeten, op voorwaarde dat ze niet zo'n strikt standpunt inneemt omdat anders geen akkoord kan worden bereikt. De Ombrelle-groep achtte het dan beter niet samen te komen. Een tweede mislukking in Oslo zou het ergste zijn dat ons kon overkomen.

De heer François Roelants du Vivier (PRL-FDF-MCC). – *Ik zal de staatssecretaris begin maart na de volgende vergadering van de interministeriële conferentie voor leefmilieu inderdaad opnieuw ondervragen.*

Het verheugt mij dat de samenwerking tussen het federaal en het gewestelijk vlak goed opschept en dat in de komende maanden aanzienlijke vooruitgang kan worden verwacht. De staatssecretaris heeft echter geen duidelijk antwoord gegeven op de vraag wanneer het nationaal klimaatplan in werking zal treden. Dit is een essentieel punt, vooral omdat we op internationaal vlak een moeilijke periode tegemoet gaan en het risico bestaat dat de nieuwe Amerikaanse regering op dit vlak weinig tot samenwerking bereid zal zijn. We moeten op onszelf rekenen, zelfs al is België slechts een druppel in de oceaan. Ik zou dus graag weten wanneer de maatregelen van het nationaal klimaatplan in werking treden.

régionale tandis que la fiscalité et les modalités d'usage des mécanismes de flexibilité de Kyoto sont des matières fédérales.

Troisièmement, une formalisation de la coopération nécessaire entre les niveaux fédéral et régional. Le plan « climat » national fera in fine l'objet d'un accord de coopération. La prochaine réunion de la conférence interministérielle de l'environnement aura lieu fin février. J'imagine donc que nous nous reverrons début mars. Au cours de cette réunion, j'espère que nous pourrons avancer concernant les liens entre accords de branche, flexibilité et fiscalité, d'une part, et l'accord de coopération, d'autre part.

La deuxième question concerne les suites de la Conférence de La Haye. Il avait été envisagé que les ministres en charge du climat sur le plan européen d'une part, et le groupe de l'Ombrelle, à savoir principalement les États-Unis, le Canada, l'Australie et la Nouvelle-Zélande d'autre part, se revoient à Oslo la semaine dernière, comme d'ailleurs l'avait souhaité le Conseil européen. Cette rencontre n'a pas eu lieu parce que le groupe de l'Ombrelle a estimé qu'elle avait très peu de chances d'aboutir.

En effet, les ministres européens en charge du climat ont reçu lundi de la semaine dernière du groupe de l'Ombrelle, et en particulier du chef de délégation américaine, une lettre détaillant les conditions auxquelles les États-Unis et le groupe de l'Ombrelle seraient d'accord de reprendre les négociations. Ces conditions étaient très dures et portaient sur deux points importants. D'abord, sur la prise en compte des puits dans les mécanismes de développement, à savoir la possibilité de planter des arbres dans les pays du tiers monde et de les considérer comme des puits de CO₂. Ensuite, sur le pourcentage d'usage que l'on pourrait faire des mécanismes de flexibilité pour arriver à atteindre ces objectifs.

A la suite du Conseil de l'environnement qui a eu lieu lundi et mardi, nous avons répondu à la délégation américaine que nous étions désireux de la rencontrer, à la condition que chacun n'adopte pas des positions aussi rigides, sinon il n'y aurait pas d'accord. Après cet échange, le groupe de l'Ombrelle a estimé préférable de ne pas se réunir. Le pire de tous les scénarios aurait été un deuxième échec la semaine dernière à Oslo.

M. François Roelants du Vivier (PRL-FDF-MCC). – Je remercie le secrétaire d'État de sa réponse. Comme il l'a bien deviné, je l'interrogerai à nouveau au début du mois de mars, après la prochaine réunion de la Conférence interministérielle de l'environnement.

Je me réjouis de constater que la coopération entre les échelons fédéral et régional s'agence bien et que des progrès substantiels peuvent être escomptés dans les mois à venir. Toutefois, le secrétaire d'État ne m'a pas répondu de façon précise au sujet du moment où le plan national sera d'application. C'est un point tout à fait essentiel, surtout dans la mesure où nous entrons, sur le plan international, dans une période de grandes difficultés et où la nouvelle administration américaine risque d'être très peu coopérante dans ce domaine. Nous devons davantage compter sur nos propres forces et, même si la Belgique n'est qu'une goutte d'eau dans l'océan, nous devons entreprendre des efforts. J'aimerais donc savoir à quel moment le secrétaire d'État estime que pourra avoir lieu

De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling. – *Het is mogelijk dat het plan wordt goedgekeurd – dit wil zeggen dat het document wordt ondertekend – nog vóór België het voorzitterschap van de Europese Unie op zich neemt. Wanneer het in werking treedt, hangt niet alleen van ons af. Zo is er enerzijds de uitvoering van de flexibiliteitsmechanismen van het protocol van Kyoto, waarvoor een internationaal akkoord noodzakelijk is, dat in mei in Bonn kan worden ondertekend. Anderzijds is er de CO₂-fiscaliteit die eveneens afhankelijk is van wat op Europees vlak gebeurt en van de vraag of er op dat vlak versterkte samenwerkingsmechanismen mogelijk zijn. In dit opzicht zijn de resultaten van de Europese raad van Nice niet zeer bemoedigend.*

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (Stuk 2-597) (Evocatieprocedure)

Algemene besprekking

Mevrouw Christine Cornet d'Elzius (PRL-FDF-MCC). – *Het onderhavige wetsontwerp werd op 14 november 2000 door de regering ingediend in de Kamer. Het werd op 7 december 2000 in de Kamer aangenomen en op 13 december 2000 door de Senaat geëvoceerd. Dit ontwerp is het resultaat van de lange besprekingen die het ministerie van Binnenlandse Zaken heeft gevoerd met de representatieve syndicale organisaties van de politiediensten. Deze besprekingen werden in juni 2000 afgerond met een protocolakkoord over het statuut van het personeel van de geïntegreerde politiediensten.*

Het nieuwe statuut, dat volgens de wet van 7 december 1998 voor alle politiemensen hetzelfde moet zijn, moet voor sommige componenten een wettelijke basis hebben. De overgangsmaatregelen om het personeel van de huidige politiediensten in te schakelen in het nieuwe statuut veronderstellen eveneens wetswijzigingen voor de verschillende personeelscategorieën. Dat is de belangrijkste bestaansreden van dit wetsontwerp. De meeste bepalingen van het wetsontwerp zijn eraan gewijd.

De tweede doelstelling is van strategische aard en heeft betrekking op het tijdstip dat de politiehervorming wordt gerealiseerd. De wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, zal op 1 januari 2001 in werking treden. Artikel 248 van die wet bepaalt evenwel dat de lokale politiediensten pas op een door de Koning vastgestelde datum en eventueel op verschillende tijdstippen worden geïnstalleerd. Het personeelsstatuut van de gemeentepolitie kan pas worden gewijzigd op het ogenblik dat het personeel in een korps van de lokale politie wordt opgenomen.

Om een gelijkwaardige behandeling van alle toekomstige leden van de geïntegreerde politie te verzekeren, moet het nieuwe statuut voor iedereen op hetzelfde ogenblik van kracht worden. De datum die hiervoor werd vooropgesteld, is 1 april 2001. Inmiddels kunnen de teksten die betrekking hebben op

la mise en place des mesures du plan « climat » national.

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable. – Il est possible que le plan soit adopté avant que la Belgique n'assume la présidence de l'Union européenne, mais cela ne concerne que la signature d'un document. La mise en œuvre du plan, quant à elle, dépendra d'éléments que la Belgique ne maîtrise pas seule, à savoir, d'une part le mode d'application des mécanismes de flexibilité prévus dans le Protocole de Kyoto, qui nécessite un accord sur le plan international, lequel pourrait être conclu à Bonn au mois de mai, et, d'autre part la fiscalité CO₂, qui dépend également de ce qui se passe à l'échelon européen et du point de savoir s'il sera possible d'y arriver par des mécanismes de coopération renforcés. De ce point de vue, les résultats du Conseil européen de Nice ne sont pas très encourageants.

Projet de loi portant diverses dispositions relatives à la position juridique du personnel des services de police (Doc. 2-597) (Procédure d'évocation)

Discussion générale

Mme Christine Cornet d'Elzius (PRL-FDF-MCC), rapporteuse. – Le projet de loi qui vous est présenté a été déposé à la Chambre des représentants par le gouvernement le 14 novembre 2000. Il a été adopté à la Chambre le 7 décembre et évoqué par le Sénat le 13 décembre 2000. Ce projet trouve son origine dans les discussions longues que le Ministre de l'Intérieur a menées avec les organisations syndicales représentatives des services de police, discussions qui se sont clôturées en juin dernier par un protocole d'accord portant sur le statut du personnel de la police intégrée.

Le nouveau statut, que la loi du 7 décembre 1998 veut unique pour tous les policiers, doit, pour certaines de ses composantes, reposer sur un fondement légal. Par ailleurs, des dispositions transitoires qui visent à insérer les personnels des actuels services de police dans ce nouveau statut supposent, elles aussi pour les différentes catégories de personnels, que des modifications législatives soient entreprises. Telle est la première raison d'être du présent projet de loi. Sur le plan quantitatif, d'ailleurs, la plupart des dispositions du projet sont consacrées à cette question.

Le second objectif poursuivi peut être considéré comme étant d'ordre stratégique puisqu'il concerne la mise en œuvre globale dans le temps de la réforme des polices. Au terme de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré structuré à deux niveaux, la politique fédérale sera mise en place le 1er janvier 2001. En ce qui concerne les polices locales, l'article 248 de cette loi dispose toutefois que les polices locales ne seront mises en place qu'à une date fixée par le Roi et à des moments qui peuvent être différents. En outre, le personnel des polices communales, appelé à se fondre dans un corps de police local, n'aura la possibilité de changer de statut qu'au moment de son passage dans un tel corps.

Pour mettre l'ensemble des futurs membres de police intégrée sur le même pied, il est recommandé que le nouveau statut puisse profiter à tous en même temps, sans devoir attendre des

het nieuwe personeelsstatuut, worden afgewerkt en eventueel worden bijgeschaafd. Het betrokken personeel moet uitvoerig worden ingelicht, zodat het een weloverwogen keuze kan maken tussen het oude en het nieuwe statuut.

Mevrouw Lizin heeft een amendement ingediend dat ertoe strekt in artikel 27 te preciseren dat de selectieprocedures neutraal dienen te zijn ten aanzien van het korps waarvan de kandidaat afkomstig is en dat binnen de federale politie een evenredige verdeling van de leidinggevende ambten wordt gewaarborgd voor het personeel van de gerechtelijke politie en de gemeentepolitie. De minister was van oordeel dat de neutraliteit van de selectieprocedures inderdaad essentieel is. Volgens hem is dit nu reeds het geval. De assessment-procedure wordt overigens geldig verklaard door de selectiecommissie. Deze commissie doet een voorstel aan de regering, die uiteindelijk beslist. Bovendien is er nog de controle door de Raad van State. De neutraliteit wordt niet enkel gewaarborgd door de wet en de toepassingsbesluiten, er wordt ook een rechterlijke controle uitgeoefend. De PS-fractie pleit voor bijkomende middelen voor de politiehervorming om te vermijden dat de hervorming een verslechtering betekent ten opzichte van de huidige toestand. Na een lange discussie werd het amendement ingetrokken, maar er zal niettemin een evaluatie plaatsvinden.

Mevrouw de Bethune heeft een amendement ingediend op hetzelfde artikel. Dit amendement strekt ertoe artikel 27 aan te vullen met enkele leden, die bepalen dat slechts twee derde van de leden van de federale politieraad, van de adviesraad voor burgemeesters en van de lokale politieraad van hetzelfde geslacht mogen zijn. Dit amendement wordt verworpen met 9 tegen 4 stemmen bij 1 onthouding.

Mevrouw Kaçar heeft een amendement ingediend dat ertoe strekt aan artikel 27, tweede lid, toe te voegen dat de Koning de bij de inwerkingtreding van deze wet lopende selectie-, benoemings- en bevorderingsprocedures onder meer kan aanpassen "aan het noodzakelijke evenwicht tussen mannen en vrouwen".

Mevrouw de Bethune heeft een amendement ingediend houdende invoeging van een artikel 27bis krachtens hetwelk ter uitvoering van artikel 129 van de wet van 7 december 1998 een beleid van positieve actie moet worden gevoerd om gelijke kansen voor vrouwen en mannen binnen de politie te realiseren. Het amendement voorziet daartoe in een specifieke methodologie.

De minister deelt de bezorgdheid van de indieners van deze twee amendementen. Bij alle politiediensten en in het bijzonder bij de rijkswacht constateert men een evolutie in de goede zin. Om deze tendens te versterken, zijn stimuli op zich niet voldoende. Het komt er vooral op aan een ingesteldheid te creëren waarbij men positief staat ten opzichte van een grotere aanwezigheid van vrouwen in diensten die belast zijn met gezagsuitoefening. Bij de vrouwen zelf is er ook een kentering waar te nemen. Zij tonen meer belangstelling voor een loopbaan bij de politie.

De minister verbindt zich ertoe ter uitvoering van het in artikel 129 van de wet van 7 december 1998 opgenomen principe van gelijke kansen van mannen en vrouwen, binnen de federale politie een gespecialiseerde dienst op te richten die een actieplan met concrete en haalbare streefcijfers moet

initiatives du pouvoir exécutif épargnées dans le temps. La date d'entrée en vigueur de ce nouveau statut au bénéfice de tous est fixée au 1er avril 2001. Les quelques mois qui restent avant cette échéance permettront à l'autorité de parachever la multitude des textes relatifs au statut des futurs policiers et non policiers. Ce délai sera mis à profit pour informer de manière détaillée les personnels concernés par leurs futurs statuts de manière à ce qu'ils puissent exprimer un choix éclairé entre l'ancien et le nouveau statut. La structure de la nouvelle police fédérale sera donc mise en place le 1er janvier 2001 et le nouveau statut sortira ses effets le 1er avril 2001.

Plusieurs amendements ont été déposés : à l'article 27, Madame Lizin a déposé un amendement visant à préciser, d'une part, que les procédures de sélection doivent être neutres du point de vue du corps d'origine du candidat et, d'autre part, qu'une répartition proportionnelle des emplois d'autorité devra être assurée au sein de la police fédérale pour le personnel de la police judiciaire et de la police communale. Le ministre a estimé que cet amendement est tout à fait justifié et que les procédures de sélection doivent évidemment être neutres. Il est d'ailleurs convaincu que c'est déjà le cas actuellement. De plus, il n'y a pas d'inquiétude à avoir dans la mesure où la procédure d'*assessment* est validée par la commission de sélection, laquelle fait une proposition au gouvernement qui décide in fine. A cela s'ajoute d'ailleurs le contrôle du Conseil d'État. Non seulement la loi et les arrêtés d'application assurent la neutralité mais il existe aussi un contrôle juridictionnel. On veille donc à désigner les meilleurs éléments, en fonction d'un ensemble de critères. L'auteur de l'amendement estime que, pour le groupe politique dont elle fait partie, il est important que l'on débloque des moyens supplémentaires pour la réforme des polices. En effet, c'est la seule manière de garantir que l'on ne régressera pas par rapport à la situation actuelle. Après une longue discussion, l'amendement a été retiré mais une évaluation aura cependant lieu.

Un autre amendement a été déposé par Madame de Bethune à ce même article. Il vise à ajouter plusieurs alinéas en vertu desquels deux tiers seulement des membres du Conseil fédéral de police, du Conseil consultatif des bourgmestres et du Conseil de police locale peuvent être du même sexe. Cet amendement est rejeté par neuf voix contre quatre et une abstention.

Madame Kaçar a déposé un amendement à l'article 27 alinéa 2, visant à ajouter « que le Roi peut, lors de l'entrée en vigueur de la loi en projet, adapter les procédures de sélection, de nomination et d'avancement, entre autres « au nécessaire équilibre entre hommes et femmes ».

Madame de Bethune a alors déposé un amendement insérant un article 27 bis, en vertu duquel, en exécution de l'article 129 de la loi du 7 décembre 1998, une politique d'action positive devait être menée pour assurer au sein de la police l'égalité des chances entre les femmes et les hommes. L'amendement prévoit, à cet effet, une méthodologie spécifique.

Le ministre partage la préoccupation des auteurs de ces deux amendements ; une évolution dans le bon sens se profile dans tous les services de police, en particulier, à la gendarmerie. Pour renforcer cette tendance, les incitants ne sont pas suffisants en soi. Il importe surtout de créer une culture de

opstellen. Het amendement van mevrouw de Bethune wordt verworpen met 9 tegen 4 stemmen bij 1 onthouding. Het amendement van mevrouw Kaçar wordt ingetrokken.

De heer Vandenberghe heeft twee amendementen ingediend die ertoe strekken de artikelen 31 en 32, eerste lid, te doen vervallen. Ik verwijs hiervoor naar het verslag. Deze amendementen worden verworpen met 10 tegen 4 stemmen.

Mevrouw de Bethune dient een amendement in, ertoe strekkend een nieuw artikel 33bis in te voegen. Dit amendement heeft betrekking op het borstvoedingsverlof voor de vrouwelijke personeelsleden van het politiekorps. Dit amendement wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding. Ze dient tevens een amendement in dat ertoe strekt een nieuw artikel 33ter in te voegen houdende de verplichting om binnen de politiediensten te streven naar een voorbeeldbeleid wat betreft de combinatie van zorg, gezin en arbeid en dit zowel voor vrouwelijke als mannelijke personeelsleden. Daartoe worden door de Koning goede gezinsverlofregelingen uitgewerkt, in het bijzonder wat betreft moederschapsverlof, vaderschapsverlof, ouderschapsverlof, adoptieverlof en palliatief verlof. Dit amendement wordt verworpen met 9 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

De minister wijst erop dat het ontwerpstatuut van de personeelsleden van de politiediensten, dat ter uitvoering van artikel 121 van de wet zal worden opgesteld en dat zowel op het politiepersoneel als op het logistiek en hulppersonnel van toepassing is, een gedeelte bevat over de verlofregeling. De bepalingen hiervan zijn, vergeleken met die van het huidige statuut, zeer vooruitstrevend. De verworven rechten worden behouden, behalve de volledige vergoeding van het borstvoedingsverlof.

De heer Vandenberghe dient een amendement in dat ertoe strekt een nieuw artikel 52bis in te voegen. Hij beoogt hiermee artikel 94 van de wet van 7 december 1998 aan te vullen met een bepaling krachtens welke in het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde twee gedeconcentreerde diensten worden opgericht, een eerste voor het bestuurlijk arrondissement Brussel met de negentien gemeenten, een tweede voor de overige gemeenten van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

De minister verklaart dat voor het gehele grondgebied van het Rijk het basisprincipe moet gelden van de in artikel 94 van de wet van 7 december 1998 bepaalde eenheid van het ambtsgebied en de zetel van de gedeconcentreerde diensten van de federale politie en met die van het gerechtelijk arrondissement. De op stapel staande hervorming zal belangrijke verschuivingen in het politielandschap teweegbrengen. Hij meent evenwel dat de door de regering voorgestelde oplossing evenwichtig is en dat ze zal bijdragen tot de verbetering van de werking van de politiediensten in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Het amendement wordt verworpen met 10 tegen 4 stemmen.

Het ontwerp in zijn geheel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Ik feliciteer de minister van Binnenlandse Zaken met het enorme werk dat hij verricht om de politiehervorming in goede banen te leiden en dank hem uit naam van mijn fractie. Mijnheer de minister, u kunt rekenen op de steun en op het

plus grande présence des femmes dans les services chargés d'une fonction d'autorité. On constate aussi un revirement chez les femmes elles-mêmes parce qu'elles manifestent un plus grand intérêt pour une carrière dans la police.

Le ministre s'engage dès lors, en exécution du principe de l'égalité des chances entre les hommes et les femmes, inscrit à l'article 129 de la loi du 7 décembre 98, à créer au sein de la police fédérale un service spécialisé ayant pour mission de dresser un plan d'action comportant des objectifs chiffrés, concrets et réalisables. Ce dernier amendement est rejeté par 9 voix contre 4 et 1 abstention, quant à l'amendement de Madame Kaçar, il est retiré.

Deux amendements visant à supprimer l'article 31 et l'article 32, §1er, du projet sont ensuite déposé par Monsieur Vandenberghe. Je vous invite à lire les éléments du rapport concernant cette question. Après discussion, ces amendements sont rejetés par 10 voix contre 4.

Madame de Bethune dépose alors un amendement créant un article 33 bis nouveau qui porte sur le congé d'allaitement pour le personnel féminin du corps de police. Cet amendement est rejeté par 9 voix contre 4 et 1 abstention.

Elle dépose également un amendement visant à créer un article 33ter nouveau portant obligation de s'efforcer, au sein des services de police, de mener une politique exemplaire en ce qui concerne la combinaison des tâches de soins, des tâches familiales et du travail et ce, au bénéfice des membres du personnel tant féminins que masculins. À cet effet, le Roi définit de bonnes règles en matière de congés familiaux, en particulier en ce qui concerne les congés de maternité, de paternité, de parenté, d'adoption et les congés pour soins palliatifs. Cet amendement est rejeté par 9 voix contre 4 et 1 abstention.

Toutefois, le ministre précise que le projet de statut des membres du personnel des services de police, qui sera élaboré en exécution de l'article 121 de la loi et sera applicable à la fois aux policiers et au personnel logistique et auxiliaire, comporte un volet relatif au régime des congés. Ce volet contient des dispositions très progressistes comparées à celles du statut existant. Les droits acquis sont préservés, à l'exception de la rémunération intégrale du congé d'allaitement. C'est cependant l'exception qui confirme la règle.

Monsieur Vandenberghe dépose ensuite un amendement tendant à insérer un article 52bis nouveau dans le projet de loi. Le but est de compléter l'article 94 de la loi du 7 décembre 1998 par une disposition en vertu de laquelle on créerait, au sein de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles -Hal-Vilvorde, deux services déconcentrés : l'un pour l'arrondissement administratif de Bruxelles comprenant les 19 communes et l'autre pour les autres communes de l'arrondissement judiciaire.

Le ministre déclare que le principe fondamental de l'unicité du ressort et du siège des services déconcentrés de la police fédérale, d'une part, et de l'arrondissement judiciaire, d'autre part, qui est prévu par l'article 94 de la loi du 7 décembre 1998, est d'application pour l'ensemble du territoire. La réforme envisagée apportera des changements importants dans le paysage policier, mais il estime que la solution proposée par le gouvernement est équilibrée et qu'elle

vertrouwen van de PRL-FDF-MCC-fractie.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – De plenaire vergadering zal zich vandaag uitspreken over het wetsontwerp houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, een ontwerp dat de voorbije weken en dagen veel inkt heeft doen vloeien.

Met de steun van mijn fractie wil ik deze assemblee oproepen het regeringsontwerp alsnog te amenderen. Ik zal ingaan op een bepaald aspect van de problematiek, terwijl andere leden andere elementen in de verf zullen zetten.

Mijn uitgangspunt is dat het regeringsontwerp *gender-blind* is. Ik betreur dat eens te meer een kans werd gemist, want indien de amendementen zouden zijn aanvaard, zouden we een belangrijke stap vooruit hebben gezet.

Ik heb de amendementen opnieuw ingediend, omdat ze de gelegenheid bieden hierover nogmaals te debatteren. Sta me toe deze vier amendementen bondig toe te lichten en de krachtlijnen ervan te overlopen.

Ten eerste, er moet worden gestreefd naar een positief actieplan voor vrouwen bij de politie. In mijn amendementen reik ik daarvoor een bijzondere methodologie aan. Een vijfjaarlijks positief actieplan met concrete streefcijfers is aangewezen, met het oog op een evenwichtige aanwezigheid van vrouwen en mannen in alle diensten en op alle niveaus.

We moeten er bovendien voor waken dat een dergelijk plan wordt uitgedacht, gevuld en bijgestuurd. Daarom hebben we nood aan een positieve-actiecel, vrij hoog in de hiërarchie van de geïntegreerde politiediensten, die ervoor moet zorgen dat vrouwen en mannen effectief dezelfde kansen krijgen.

Het lijkt daarenboven aangewezen dat de minister van Binnenlandse Zaken jaarlijks een evaluatieverslag voorlegt aan de Senaat, die toch deskundigheid op dit vlak heeft opgebouwd. Hij zou niet alleen de toepassing van het plan moeten toelichten, maar eveneens aangeven welke kredieten daarvoor worden vrijgemaakt. Eventueel zou men het plan ook jaarlijks moeten kunnen bijsturen.

Met andere woorden, mijn eerste amendement heeft betrekking op een uitdrukkelijk wettelijk engagement om een dergelijk plan ten uitvoer te brengen.

Mijn tweede amendement strekt ertoe dat binnen de politiediensten wordt gestreefd naar een voorbeeldfunctie wat de combinatie betreft van zorg, gezin en arbeid, zowel voor vrouwelijke als voor mannelijke personeelsleden. Uiteraard kan de wet niet uitzonderlijk specifiek zijn, maar men zou de Koning kunnen opdragen goede gezinsverlofregelingen uit te werken. Ik denk hierbij meer in het bijzonder aan moederschapsverlof, vaderschapsverlof, ouderschapsverlof,

contribuera à améliorer le fonctionnement des services de police dans l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde. L'amendement est rejeté par 10 voix contre 4.

L'ensemble du projet a été adopté par 10 voix pour et 4 abstentions.

Je voudrais féliciter le ministre de l'Intérieur pour le travail énorme qu'il accomplit pour mener à bien la réforme des polices et le remercier au nom de mon groupe. Le groupe PRL-FDF-MCC vous soutient fermement, monsieur le ministre, et vous donne sa complète confiance.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Nous allons nous prononcer aujourd'hui sur le projet de loi relatif au statut juridique du personnel des services de police. Avec mon groupe, je demande à cette assemblée d'amender le projet du gouvernement.

Je regrette que le projet passe à côté d'une occasion de faire progresser l'égalité entre les sexes.

Mon premier amendement propose un plan d'action positif en vue d'une présence équilibrée des deux sexes dans tous les services et à tous les niveaux. Le ministre de l'Intérieur présenterait chaque année un rapport au Sénat indiquant les moyens consacrés à cette politique.

Mon deuxième amendement vise à ce que les services de police deviennent un modèle de combinaison entre famille et travail, par l'introduction de congés de maternité et de paternité, d'adoption etc.

Le troisième amendement a pour but de maintenir le congé d'allaitement. La rémunération représenterait 60% du salaire.

Le ministre approuve les objectifs de ces amendements, mais il n'a pas pris d'engagements concrets. Il se contente de maintenir les statuts existants des différents corps, à l'exception du congé d'allaitement. Cette attitude est contraire au plaidoyer du gouvernement visant à améliorer la combinaison entre travail et famille. J'invite le ministre à prendre des mesures courageuses.

J'ai également déposé un amendement introduisant la règle des deux tiers au sein des organes consultatifs et de direction. En coulant cette règle dans une loi, elle sera plus facilement applicable.

Sur le fond, il importe que tous les groupes de la société puissent participer de manière équilibrée à la surveillance de la police. L'État doit faire en sorte que cet équilibre fasse partie intégrante des nouvelles institutions.

En commission de l'Intérieur, j'avais le sentiment que plusieurs collègues de la majorité ainsi que le ministre approuvaient certaines de nos exigences. Je me demande pourquoi il est impossible de donner une suite légale à ces débats. Les bonnes intentions ne suffisent pas, il faut des garanties légales.

Je regrette le recul en matière de congé d'allaitement. Je prends note de ce que le ministre s'est engagé à créer un service spécialisé ayant pour mission d'élaborer un plan d'action comprenant des objectifs chiffrés réalisables. Voter un amendement en ce sens offrirait toutefois des garanties légales.

adoptieverlof, palliatief verlof en dergelijke.

Een amendement gaat specifiek in op de problematiek van het borstvoedingsverlof. Momenteel hebben vrouwelijke rijkswachters recht op borstvoedingsverlof met een vergoeding van 100% van hun wedde. In de commissie heeft de minister erop gewezen dat dit in het nieuw statuut niet kan worden volgehouden. In mijn amendement pleit ik ervoor te garanderen dat vrouwelijke rijkswachters recht hebben op borstvoedingsverlof met een vergoeding van 60% van hun loon, wat vrij algemeen wordt aanvaard voor risicovolle beroepen in andere sectoren.

Ik betreur het dat de oproep van de CVP-fractie en uiteraard ook van de vrouwenbeweging om de politiehervorming aan te grijpen voor het uitdenken van een modelstatuut voor een combinatie van gezin en arbeid, door de minister niet met meer klem werd onderschreven. Hij is het wel eens met de algemene doelstellingen, maar heeft zich er niet toe geëngageerd. Hij heeft alleen verklaard dat geen stap terug zal worden gedaan wat de bestaande statuten in de diverse korpsen betreft, uiteraard met uitzondering van het borstvoedingsverlof.

De minister heeft zich er echter niet toe geëngageerd stappen vooruit te doen en nieuwe maatregelen te nemen. Ik wil toch even benadrukken dat dit in contrast staat met het pleidooi van de regering voor maatregelen om de combinatie van gezin en arbeid te verbeteren. Ik verwijst hierbij naar de verklaring van minister Onkelinx en naar het interprofessioneel akkoord, dat uiteraard geen betrekking heeft op de politiediensten. In elk geval worden er in het ruime maatschappelijke veld stappen in de goede richting gezet. Ik wil dan ook de minister oproepen moedige, nieuwe maatregelen uit te denken.

Ik heb ook een amendement ingediend dat streeft naar een evenwicht tussen mannen en vrouwen in de bestuurs- en adviesorganen van de nieuwe geïntegreerde politiestructuren. Ik denk meer bepaald aan het invoeren van de tweederderegel voor de nieuwe Federale Politieraad, de Adviesraad voor Burgemeesters en de lokale politieraad. Deze regel is intussen vrij klassiek geworden. We vinden hem op tal van andere bestuursniveaus en in tal van andere instellingen. Hij is wettelijk verplicht voor de federale en gemeentelijke adviesorganen en voor de kieslijsten. Ik wil dus een maatregel aanreiken die de eenvormigheid in de wetgeving bevordert. Het is immers belangrijk dat we streven naar een regel die iedereen kent, die algemeen aanvaard is en dus makkelijk kan worden nageleefd.

Ten gronde is het natuurlijk belangrijk dat de verschillende doelgroepen op een evenwichtige manier kunnen deelnemen aan het toezicht op en het adviseren van de politie. Het democratisch beginsel dat alle groepen van de samenleving participeren aan het uittekenen van het politiebeleid, is vanzelfsprekend van de grootste betekenis. Het gaat immers om fundamentele maatschappelijke aangelegenheden, om de veiligheid en hoe we daarmee omgaan. Iedereen heeft daar een visie op en het belang iedereen aan. Het lijkt me dan ook vanzelfsprekend dat vrouwen daarbij betrokken worden. We moeten er als overheid over waken dat het evenwicht gegarandeerd is en als het ware ingebakken is in de nieuwe instellingen.

Dit zijn de krachtlijnen van de amendementen die ik in de

J'aimerais souligner une évolution intéressante au département de la Défense. Certains sénateurs sont absents parce qu'ils assistent à un colloque sur les 25 ans de présence des femmes dans l'armée. On pourrait créer dans l'armée aussi un service qui garantisse l'égalité des chances entre les sexes.

Je reste ouverte à la critique, car tout amendement est perfectible. Mais si nous sommes d'accord sur les objectifs et que nous ne pouvons pas les inscrire dans une loi, je me demande quand même pourquoi il est impossible que le Sénat amende des lois importantes. Les décisions se prennent au sein du gouvernement. On nous réduit au silence. J'attends la réponse du ministre et j'espère qu'on pourra trouver un consensus sur ces quatre amendements raisonnables et passionnants susceptibles d'engendrer un progrès sur le terrain.

plenaire vergadering opnieuw aan de collega's voorleg. In de commissie voor de Binnenlandse Zaken hadden we vorige week over deze materie een interessante gedachtenwisseling. Over onze amendementen hebben we urenlang gedebatteerd en ik had het gevoel – en dat blijkt ook uit het verslag – dat verscheidene collega's uit de meerderheid en eigenlijk ook de bevoegde minister voor een stuk achter het genderperspectief stonden. Voor een aantal van onze eisen zaten we op dezelfde golflengte. Dan vraag ik me af waarom dit op wettelijk vlak geen gevolg kan hebben. Het is gemakkelijk te zeggen dat men achter deze doelstellingen staat, maar waarom kan men ze dan niet in concrete wetten omzetten? Dat zou het engagement natuurlijk een stuk sterker maken dan wanneer het blijft bij een intentie- of beleidsverklaring van de bevoegde commissie of minister. Het verleden leert ons dat goede intenties voor het gelijkekansenbeleid niet volstaan. Wettelijke garanties zijn noodzakelijk en gerechtvaardigd.

Zoals ik al zei, betreurt ik de achteruitgang inzake bepaalde sociale verworvenheden, bijvoorbeeld het borstvoedingsverlof. Dat het nu al vaststaat dat in de nieuwe geïntegreerde politiediensten op dit vlak een stap terug wordt gedaan, toont aan dat de evolutie niet vanzelfsprekend altijd positief is. Ik neem wel nota dat de minister zich geëngageerd heeft om, in uitvoering van artikel 129 van de wet van 7 december 1998, een gespecialiseerde dienst op te richten met als opdracht een actieplan met concrete en haalbare streefcijfers uit te werken.

We zullen er nauwgezet op toezien. Als we vandaag een amendement in die zin kunnen aannemen, dan zullen we wettelijke garanties hebben, ook voor de toekomst.

Ik wil toch ook verwijzen naar een interessante evolutie in het departement Landsverdediging. Een aantal collega's zijn afwezig omdat ze deelnemen aan een grote bijeenkomst 25 jaar vrouwen bij het leger. Ook in het leger kan een dienst worden geïnstalleerd die er op toeziet dat gelijke kansen voor mannen en vrouwen worden gegarandeerd.

Ik hoop dat de minister zijn engagement kan herbevestigen, meer zelfs dat hij mijn amendement kan aanvaarden.

Ik sta open voor kritiek, want elk amendement is vatbaar voor verbetering. Als we het over de doelstellingen eens zouden zijn, maar ze vandaag niet wettelijk kunnen vastleggen, dan stel ik me toch de vraag waarom in de Senaat geen belangrijke wetten geamendeerd kunnen worden. Waarom kunnen we het eens zijn over intenties en prioriteiten, die in de verslaggeving worden opgenomen, maar ze kunnen blijkbaar niet worden verankerd in een transparante eenvoudige wetgeving waar iedereen zich kan naar richten. In dit geval is de conclusie dat het debat wel interessant en boeiend is, maar dat de beslissingen uiteindelijk aan de overkant, binnen de regering worden genomen. We worden eigenlijk monddood gemaakt. Op voorhand staat vast dat hier vandaag geen amendering mogelijk is, hoe goed die ook zijn. Vanochtend werd overigens een heel debat gevoerd over de kwaliteit van de amendementen, maar ik wil die discussie niet existentieel maken. Ik kijk uit naar het antwoord van de minister en ik hoop dat er een consensus kan worden gevonden over deze vier redelijke, boeiende amendementen die een vooruitgang op het terrein kunnen teweegbrengen.

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *Dit wetsontwerp geeft*

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – *Le projet de loi en*

een wettelijke basis aan de statutaire aspecten waarmee in de wetten van 1998 en 1999 geen rekening werd gehouden. Ik feliciteer de rapporteur met haar goede samenvatting van de werkzaamheden.

Mijn fractie wil het vooral hebben over de artikelen 27 en 28. Artikel 27 handelt over de selectieprocedures, de opleidingen, de stages en de benoemings- en bevorderingsprocedures bij de rijkswacht, de gerechtelijke politie bij de parketten en in de gemeentelijke politiekorpsen. De lopende procedures mogen worden voortgezet. De koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de selecties, opleidingen, stages en benoemingsprocedures aanpassen en wijzigen.

We hebben twee amendementen ingediend. Het eerste maakt de selectieprocedures neutraal ten aanzien van het korps waaruit de kandidaten komen. Elke schending van de neutraliteitsregel leidt tot de nietigheid van de procedure. Die neutraliteit is bijzonder belangrijk, vooral omdat we uitgaan van een toestand die niet neutraal is en dit bij veel politiemensen tot frustratie heeft geleid.

Het tweede amendement voert een evenredige verdeling in van de leidinggevende ambten binnen de federale politie, zodat ook het personeel van de gerechtelijke politie en van de gemeentepolitie in aanmerking komt voor functies bij de federale politie.

Beide amendementen zijn nodig omdat de nieuwe selectiepraktijken een verduidelijking van de wet noodzakelijk maken om monopolies te voorkomen.

Op verzoek van mevrouw Willame hebben de leden van de commissie de nota ontvangen. We zullen deze na het reces in de commissie Binnenlandse Zaken behandelen als we de selectieprocedure beter kunnen evalueren.

Volgens de minister moet artikel 28 een evenredige verdeling van de leidinggevende ambten verzekeren tussen de gewezen leden van de BOB van de rijkswacht en van de brigades van de gerechtelijke politie. Deze evenredige verdeling geldt, wat de algemene directie van de gerechtelijke politie betreft, ook voor de gewezen leden van de rijkswacht die niet tot de BOB behoorden en voor de leden van de gerechtelijke politie die niet tot de brigades behoorden.

Het tweede amendement gaat ook de minister van Justitie aan. De aanstelling van de 27 directeurs van de gerechtelijke diensten (DIRJU) van de federale politie zal een test zijn voor de neutraliteit en de evenredige verdeling. Ze zal ons in staat stellen de aanstellingsprocedures voor de leidinggevende ambten te beoordelen. Dat geldt ook voor de 27 directeurs-coördinatoren (DIRCO).

We hopen dat dit wetsontwerp een evenredige verdeling van de functies mogelijk maakt, want geen enkel korps mag oververtegenwoordigd zijn. Als de benoemingen niet eerlijk verlopen, zal de Franstalige socialistische fractie deze benoemingen betwisten en vragen dat de 197 lokale politiechefs volgens een andere methode worden aangesteld.

Zijn antwoorden op onze twee amendementen hebben ons enigszins gerustgesteld. Ik vraag alleen dat hij ze in plenaire vergadering herhaalt.

Voor ons vormt de politiehervorming een geheel en we willen dat ze slaagt. De Franstalige socialistische fractie beweert

discussion vise à donner une base légale aux aspects statutaires qui n'ont pas été pris en compte par les lois de 1998 et de 1999. La rapporteuse a bien résumé les travaux qui ont été menés et je la félicite à nouveau car sa tâche n'était pas facile.

Mon groupe souhaite se concentrer principalement sur les articles 27 et 28. L'article 27 traite des procédures de sélection, des formations et des stages, des procédures de nomination et d'avancement au sein de la gendarmerie et de la PJ près les parquets ou au sein des corps de police communale. Les procédures en cours peuvent être poursuivies. Signalons en outre que le texte prévoit que, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Roi peut modifier les sélections, les formations, les stages, les procédures de nomination, etc., et les adapter.

Il nous a paru utile de déposer deux amendements. Le premier vise à instaurer la neutralité du point de vue du corps d'origine du candidat lors des procédures de sélection. L'amendement introduit une sanction radicale : toute infraction à la règle de neutralité invalidera la procédure. Cela signifie que l'on s'interroge sur les profils de base utilisés par les sociétés auxquelles la sélection est confiée. Cette neutralité me paraît d'autant plus nécessaire que nous partons d'une situation qui n'était pas neutre et qui a laissé chez de nombreux policiers des sentiments de frustration et de regret.

Le second amendement insère un principe de répartition proportionnelle des emplois d'autorité pour l'ensemble des fonctions au sein de la police fédérale. Le respect d'une proportionnalité assure au personnel de la police judiciaire et de la police communale un accès aux postes fédéraux dans la police intégrée à deux niveaux.

Ces amendements sont justifiés par le fait que de nouvelles pratiques de sélection exigent une précision légale de façon à éviter une situation de monopole. La manifestation de la police judiciaire de la semaine dernière a montré que l'inquiétude est toujours bien réelle.

A la demande de Mme Willame, les membres de la commission ont reçu la note et ils pourront en apprécier le contenu.

En ce qui nous concerne, afin de ne pas traiter d'une matière particulière à chaud, nous l'avons réservée pour la séance de rentrée de la commission de l'Intérieur. A ce moment-là, nous pourrons mieux évaluer cette procédure de sélection et son résultat.

Selon le ministre, l'article 28 doit garantir, lors de la constitution des nouveaux services de la police intégrée à deux niveaux, une répartition proportionnelle des fonctions d'autorité dans la formation du personnel du pilier judiciaire fédéral entre les anciens membres de la gendarmerie et de la PJ. Une même répartition sera appliquée pour la direction générale de la police judiciaire entre, d'une part, les anciens membres de la gendarmerie n'appartenant pas à la BSR et, d'autre part, les anciens membres de la PJ ne faisant pas partie des brigades.

Le second amendement concerne aussi le ministre de la Justice : la désignation des 27 directeurs judiciaires, vulgairement appelés les Dirju, de la police fédérale servira de test à la neutralité des profils et au respect de la

zeker niet dat ze zal mislukken of dat ze een vergissing is. We hebben loyaal meegewerkt aan Octopus. De wet van 1998 is conform deze akkoorden. De wet die we nu bespreken, wijzigt Octopus lichtjes, maar is aanvaardbaar op voorwaarde dat we de kijflijnen respecteren. Voor onze fractie is niet alleen de federale politie belangrijk. Het is integendeel de lokale politie die de sleutel tot het welslagen of de mislukking van Octopus in handen heeft.

Laten we het nog even over de federale politie hebben.

Over het eerste en tweede niveau hebben we geen opmerkingen. We zijn wel ongerust over de DIRJU- en DIRCO- niveaus. Rekening houdend met wat u in de commissie verklaarde, willen we nog wat afwachten. Als we bij de selectie van de DIRJU vaststellen dat maar één profiel wordt geselecteerd en dat ervaren en bekwame mensen van de gerechtelijke politie worden uitgesloten, betekent dat voor ons dat de procedure moet worden stopgezet. Ook voor de selectie van de zonechefs willen we niet op één bepaald profiel worden vastgind.

De PS-fractie vindt dat nog andere punten belangrijk zijn voor het welslagen van de hervorming. We vragen dat de belangrijkste conclusie van de Octopus-akkoorden wordt toegepast. De operatie mag de gemeenten geen bijkomende kosten opleggen en moet leiden tot een betekenisvolle versterking van de buurtpolitie. Dit is bijzonder belangrijk voor de opstelling van de gemeentelijke begrotingen voor 2001. Sommige burgemeesters en schepenen van financiën zijn plots wakker geschoten. De korpschefs gaan nu na wat de hervorming concreet voor hun zones betekent. De verrassing is soms nogal groot. We moeten dus opnieuw, zone per zone, nagaan welke praktische beslissingen nodig zijn opdat de uitvoering van de Octopus-akkoorden geen nadelige gevolgen heeft voor de veiligheid, de buurtpolitie en het functioneren van de basispolitie.

Eerste element: integrale toepassing van de Octopus-akkoorden zone per zone.

Tweede element: de KUL-normen voldoen niet en moeten, geval per geval, worden herzien.

Derde element: de dotatie. De Octopus-akkoorden zijn hieromtrent duidelijk: de dotatie moet de overheveling van de brigades dekken, zonder dat het aantal manschappen wordt verminderd en zonder gevolgen voor de gemeentelijke begrotingen.

Deze drie elementen zullen ons in staat stellen de evenwichtige samenstelling van de algemene directies te testen. Als dit tegenvallt, zullen we vragen de procedure voor de aanstelling van de zonechefs te wijzigen. Sommige burgemeesters zijn trouwens niet tevreden omdat ze niet betrokken worden bij de aanstelling van de zonechefs.

Als alles goed verloopt, des te beter, zo niet sluit ik niet uit dat we nieuwe besprekingen vragen. Mijnheer de minister, u moet bijkomende middelen krijgen, maar u was daaromtrent niet erg duidelijk in de commissie. De 18,4 miljard volstaan blijkbaar niet om de Octopus-hervorming te realiseren. We richten ons tot de regering. Onze fractie heeft berekend dat er meer middelen nodig zijn. Wij zullen niet aarzelen uw demarche bij uw collega, die bevoegd is voor de begroting, te steunen.

proportionnalité dans la sélection. Elle indiquera le degré de confiance que nous accorderons aux procédures de désignation aux postes d'autorité. Il en ira de même pour les 27 directeurs coordinateurs administratifs, vulgairement appelés les Dirco.

Ces répartitions Dirco et surtout Dirju influenceront notre appréciation sur la suite de la procédure.

Nous espérons que le présent projet de loi permettra une répartition proportionnelle des emplois, considérant qu'un corps ne peut pas être surreprésenté. Si le caractère honnête des nominations devait être mis en doute, le groupe socialiste contesterait ces nominations et demanderait que les 197 chefs de la police locale soient désignés selon une méthode différente.

Vos réponses relatives à ces deux amendements ont quelque peu apaisé nos craintes. J'aimerais simplement que vous nous rassuriez à nouveau en séance publique.

Pour nous, la réforme des polices est un tout et on peut la réussir. Pour le groupe socialiste, il n'est pas question de dire qu'elle serait déjà compromise, ne serait pas réussie ou serait une erreur. Nous avons loyalement participé à Octopus. Nous considérons que la loi de 1998 est conforme aux accords. La loi que nous examinons actuellement modifie légèrement Octopus mais est acceptable à condition que l'on reste dans la ligne de base. Pour le groupe socialiste, cette ligne de base, ce n'est pas uniquement la police fédérale. J'oserais même dire que cette dernière ne constitue pas l'élément essentiel. Ce sont bien entendu les polices locales qui seront la clé de la réussite ou du ratage de l'ensemble du système Octopus.

Parlons encore quelques instants de la police fédérale. Des profils neutres de sélection et une répartition proportionnelle équilibrée, voilà ce que nous vous demandons.

Sur les premier et deuxième niveaux, nous n'avons pas de commentaires à formuler. Notre inquiétude porte sur les niveaux Dirju et Dirco. En fonction de ce que vous avez dit en commission, nous sommes disposés à attendre. Nous attendons de voir si les mêmes profils conduiront ou non aux mêmes types de réussite d'examens. A partir de là, nous espérons que la suite pourra être entreprise.

Si, dans la sélection des Dirju, nous voyons sortir un seul type de profil et exclure dès lors des hommes qui, depuis des années, occupent avec compétence une fonction importante à la police judiciaire, cela signifiera, pour nous, l'arrêt de cette procédure peu contrôlable. Dès lors, pour le recrutement des chefs de zones – en fonction de la priorité que nous accordons à la réussite des polices locales – il ne faudra pas que nous soyons à nouveau prisonniers d'un profil monopolistique.

Par ailleurs, le groupe socialiste considère que d'autres points sont tout aussi importants que la sélection des chefs en fonction de la réussite des prochaines étapes de la réforme. Nous tenons à ce que la conclusion essentielle des accords Octopus soit appliquée. L'opération doit être neutre en termes de coûts pour les communes et doit aboutir à un renforcement significatif de la police de proximité. Il serait tout à fait inacceptable que l'opération ne soit pas neutre pour l'une ou l'autre ZIP, que des charges excessives de missions fédérales pèsent sur les ZIP ou que d'autres éléments réduisent les possibilités de mener une police de proximité, dans une ou

U hebt in de commissie gezegd dat de regering per politiezone zal nagaan of de dotatie met de huidige veiligheidsopdrachten overeenstemt zonder dat de lokale veiligheid erop achteruitgaat. Dat is duidelijk. De criteria, die de regering zal hanteren, zullen tot aangepaste normen leiden.

Kan u ook bevestigen dat de KUL-normen voor de financiering van de zones niet-bindend zijn? U stelde zich enigszins voorzichtig op: u zou nagaan of er bijkomende middelen nodig zijn, in functie van de werking binnen de zones. De gemeenten moeten hun begroting voor de proefpolitiezones indienen voor 1 april als het om eengemeentezones gaat en voor 1 juli in de meergemeentezones. In de andere zones moeten ze hun begroting voor 1 januari 2002 indienen. De proefpolitiezones kunnen hun begroting niet opstellen zolang de belangrijkste budgettaire knopen niet zijn doorgehakt.

Ik ga niet in op de kwestie van de gebouwen en van wat nodig is om de reële kosten inzake werking, investeringen en kleding te dekken. Zo kunnen we bijvoorbeeld geen drie jaar op nieuwe uniformen wachten.

Ik ben het eens met wat mevrouw de Bethune zei over de vrouwen bij de politie. De benoemingen die al gedaan zijn, leveren een triest mannelijk beeld op. Alleen een operatie zoals die welke destijds in de diplomatie voor de Nederlandstaligen werd doorgevoerd, kan hier voor een meer evenwichtige verdeling zorgen. Daar is het nu het goede moment voor.

We hebben dus al een paar afspraken: een eerste als we de balans zullen opmaken van de benoemingen van DIRCO's en DIRJU's. Daarna zullen we zien hoe het verder moet. Voor onze fractie is de lokale politie het belangrijkst. Dat is niet nieuw. Zonder bijkomende middelen is uw beleid niet geloofwaardig. We willen u helpen. De efficiëntie van de lokale politie zal er zeker bij winnen.

We weten dat u in dit dossier onze bondgenoot is, wat niet gezegd kan worden van alle politiemensen rondom u. We hebben het gevoel een strijd te leveren, niet tegen u, maar met u, om te voorkomen dat bepaalde interpretaties van de Octopus-wet weer aan de oppervlakte komen. Zo heb ik vaak de indruk dat de minister van Begroting de opvattingen van een gewezen minister van Binnenlandse Zaken heeft overgenomen. We willen geen eenheidspolitie. De wet van 1998 wil dat evenmin. Voor ons breekt het uur van de waarheid aan als de diensten worden geïnstalleerd. We zullen niet alleen waakzaam blijven, maar als dat nodig blijkt, ook bijzonder vastberaden.

plusieurs zones. Nous parlons de choses pratiques qui, en réalité, touchent à un élément clé de l'élaboration des budgets communaux pour l'année 2001. A cet égard, nous assistons au réveil de certains bourgmestres et échevins des finances. Les intéressés s'écrient tout à coup « Bon sang ! Que nous ont-ils mijoté ? ». Les chefs de corps sont en train d'analyser les résultats réels de la réforme en ce qui concerne leurs zones respectives. Les surprises sont assez importantes. Il conviendrait donc de revenir à une analyse zone par zone et à une série de décisions pratiques relatives à la mise en œuvre des accords Octopus, de façon à prévenir tout recul de la sécurité de base, de la police de proximité et de la fonction de police de base.

Premier élément : engagements zone par zone, sans recul.

Deuxième élément : les normes de la KUL sont inadéquates, nonobstant le respect dû à cette honorable université, et doivent être remodelées, cas par cas.

Troisième élément : la dotation. Les accords Octopus sont clairs. Ils prévoient explicitement que la dotation couvrira intégralement le transfert des brigades, sans réduction d'effectifs, tout en restant neutre pour les budgets communaux.

L'application intégrale des accords Octopus, en ce qui concerne l'analyse zone par zone, la modulation des normes de la KUL et l'application correcte des engagements relatifs aux dotations constitueront autant de tests pour l'équilibre des directions générales. En cas d'échecs, nous demanderons un changement de procédure pour la désignation des chefs de zones. Par ailleurs, nous désirons revenir sur le rôle des bourgmestres. La formule proposée déplaît à certains bourgmestres qui s'insurgent de ne pas être consultés dans la désignation des chefs de zone.

Si cela se passe bien, tant mieux, sinon je n'exclus pas que nous redemandions à en débattre. Monsieur le ministre, vous devez vous engager à obtenir un budget supplémentaire, vos propos n'ayant pas été particulièrement clairs en commission à ce sujet. Les 18,4 milliards actuellement prévus ne sont pas suffisants pour réaliser ce qui est l'engagement des accords Octopus à l'égard des polices locales et pour assurer l'efficacité de la police en général. Notre demande s'adresse à tout le gouvernement. Sur cette question, mon groupe n'hésite pas une minute. Nous avons fait nos calculs. Un budget supplémentaire s'impose. N'hésitez pas à le demander à votre collègue en charge du budget, vous serez soutenu. C'est une condition impérative pour que la réforme se poursuive dans de bonnes conditions.

Vous nous avez dit en commission que le gouvernement allait vérifier zone de police par zone de police pour que la dotation corresponde bien aux charges actuelles de sécurité, sans entraîner de recul au niveau de la sécurité locale. C'est clair. Il en découle donc que les critères doivent aboutir à une ou des normes idéales.

Pouvez-vous nous confirmer aussi ce que vous nous avez dit en commission à savoir que les normes KUL ne sont pas des normes impératives pour le financement des zones ? À ce propos, vous avez été bien timide : vous seriez demandeur d'un budget si, à la lumière du fonctionnement des zones, il s'avérait nécessaire. Or, les communes préparent actuellement leurs budgets pour les ZIP dites ZPP soit les zones de police

pilotes, pour le premier avril quand la zone est unicommunale et pour le premier juillet quand elle est pluricommunale. Pour les zones qui ne sont pas des zones pilotes, la date est le premier janvier de l'année prochaine. Les budgets des ZPP ne peuvent être prêts sans que les questions budgétaires principales ne soient résolues.

Je passe sur les demandes en matière de bâtiments, et sur ce que nous voulons pour couvrir le coût réel, hors salaires, des policiers et gendarmes en ce qui concerne le fonctionnement, les investissements, le renouvellement des uniformes. Ainsi, nous ne pouvons attendre trois ans pour les uniformes. Ce serait une erreur de traîner à ce sujet.

Je voudrais encore soutenir les propos de Mme de Bethune concernant les femmes dans la police. Les nominations déjà réalisées à la tête de la nouvelle police définit un paysage tristement masculin. Le rééquilibrage à ce point de vue ne pourra se faire sans une opération comme celle qui a eu lieu il y a quelques années dans la diplomatie pour les néerlandophones. C'est le bon moment maintenant.

Nous aurons donc encore un certain nombre de rendez-vous. Le premier sera à l'occasion du bilan des nominations des « dircos » et des « dirjus ». Nous apprécierons ensuite les autres étapes. La priorité de notre groupe est la mise en œuvre de la police locale. Ce n'est pas nouveau. Sans budget supplémentaire, votre action ne sera pas crédible pour nous. Nous vous aiderons bien entendu à l'obtenir. La police sera plus efficace au niveau où elle est déjà efficace aujourd'hui, au niveau local.

Nous savons qu'en cette matière, vous êtes notre allié, ce qui n'est pas nécessairement le cas de tous les policiers qui vous entourent. Nous avons dès lors le sentiment de mener un combat, non contre vous, mais avec vous, pour éviter que des visions antérieures à la loi Octopus reviennent – éventuellement via certaines personnes – à la surface. Pour être très claire, j'ai parfois l'impression que le ministre du Budget véhicule les thèses qui étaient celles d'un ancien ministre de l'Intérieur. Ce n'est pas de nature à réjouir notre groupe. Nous ne souhaitons pas de police unique ; d'ailleurs, le projet de loi de 1998 est tout, sauf cela. En ce qui nous concerne, le test fondamental sera le moment clé que constitue l'installation des services dans les locaux. À cet égard, nous serons non seulement vigilants mais aussi, si cela se révélait nécessaire, extrêmement fermes.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – L'exposé de Mme Lizin était impressionnant, non seulement par sa durée, mais aussi par sa force de conviction.

Je remercie Mme Cornet d'Elzius de son rapport circonstancié des débats qui ont eu lieu en commission de l'Intérieur.

Je suis particulièrement heureux que le ministre compétent assiste à la discussion. Bien que nos opinions divergent, nous ne voulons pas jeter le discrédit sur les efforts que le ministre entreprend pour unifier la police.

Nous savons que l'unification de la police constitue une tâche ardue. Les problèmes qui y sont liés ne sont pas le fait du ministre. Ils proviennent du manque de cohérence de la majorité. Cette majorité étant caractérisée par l'immobilisme, le ministre ne peut réaliser ses véritables objectifs qui vont, je

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – De uiteenzetting van mevrouw Lizin was indrukwekkend, niet enkel qua duur, maar ook qua kracht en overtuiging.

Ik bedank onze collega mevrouw Cornet d'Elzius voor het keurig verslag van de besprekking in de commissie voor de Binnenlandse Zaken.

Ik ben bijzonder verheugd dat de bevoegde minister aanwezig is tijdens de discussie. De jongste dagen is zoietz zeer zeldzaam. Meestal hebben we te maken met een minister die niet weet waarover het gaat. De minister van Binnenlandse Zaken doet tenminste de inspanning om aanwezig te zijn in de Senaat wanneer de punten die onder zijn bevoegdheid vallen, aan de orde zijn. Ik herinner me trouwens dat we, in de nacht van 20 op 21 juli, om drie uur s' nachts, punten van Binnenlandse Zaken in de programmawet hebben behandeld en dat de minister toen ook aanwezig was. We stellen dit op

prijs. Wanneer wij van mening verschillen, betekent dit niet dat wij de inspanningen van de minister voor de eenmaking van de politie in het diskrediet willen brengen.

We zijn er ons volkomen van bewust dat de taak van de regering om de politie één te maken zeer moeilijk is, met zeer veel wettelijke problemen, terreinproblemen en psychologische problemen gepaard gaat, die met veel geduld moeten worden aangepakt. Het is niet de wil van de minister van Binnenlandse Zaken die bijkomende moeilijkheden veroorzaakt, maar het feit dat de meerderheid helemaal niet coherent is, dat ze verdeeld is, elkaar blokkeert. Daardoor kan de minister van Binnenlandse Zaken zijn echte bedoelingen, waarvan ik de goede richting niet betwijfel, niet realiseren. De meerderheid wordt gekenmerkt door immobilisme en is niet in staat om aan de uitdagingen van het ogenblik het hoofd te bieden.

Ik wil nog iets zeggen over de uiteenzetting van mevrouw Lizin. Ze houdt een discours in de zin van "arrêtez-moi ou je fais un malheur". Ze waarschuwt de eerste minister, maar uiteindelijk weten we allemaal dat de PS het ontwerp braaf zal goedkeuren en dat die woorden niets betekenen. Trouwens, wat zijn woorden? Mevrouw Lizin zegt een verklaring van de minister van maatschappelijke integratie te eisen. Haar woorden zullen beklijven, maar ik verzoek mevrouw Lizin het meesterwerk van Sartre te lezen "Les mots et les choses". Dan zal ze zien wat de betekenis van woorden is. Ik denk ook aan de beroemde uitspraak van Talleyrand dat woorden enkel gebruikt worden om ideeën te verbergen. Aan de woorden van mevrouw Lizin moeten we dus niet teveel betekenis hechten. Het zijn schijnvertoningen zonder politieke consequenties want het zijn verklaringen die tot niets leiden op het terrein. Mevrouw Lizin dreigt met budgettaire maatregelen. De Senaat is echter niet bevoegd voor het budget. Mevrouw Lizin geeft dus een volmacht aan de Kamer. De Senaat is bevoegd voor het goedkeuren van amendementen of teksten.

Als we consequent willen zijn, moeten wij een amendement indienen dat tegemoetkomt aan de bezorgdheid van mevrouw Lizin voor haar vrouwelijke collega's, en iedereen op zijn verantwoordelijkheid nemen. Het zou immers zeer erg zijn, mochten we het tegenovergestelde doen van wat we op de tribune verklaren, want dat zou de democratische instellingen ongetwijfeld verder in gevaar kunnen brengen. Onze geloofwaardigheid is essentieel.

Mevrouw Lizin heeft ook tot drie- of viermaal toe herhaald dat de normen van de KULeuven over de politiezones niet in aanmerking kunnen worden genomen. Ik zal daarover niet uitweiden. De KULeuven bestaat al 575 jaar en kan de aanval van mevrouw Lizin wel overleven.

Wat is de bedoeling van mevrouw Lizin? Is het haar bedoeling de normen van de gemeente Hoei als basis te nemen voor de benoeming van het aantal politieagenten in de diverse politiezones?

Men kant zich tegen de normen. Ik weet niet tegen welke normen precies. Ik weet ook niet waardoor men ze wil vervangen en welke de budgettaire consequenties zijn. Ik vind dat dit punt in het debat moet worden uitgeklaard. Men mag niet te licht over belangrijke staatszaken heengaan. De minister van Binnenlandse Zaken zal uitsluitsel brengen over

n'en doute pas, dans la bonne direction.

Mme Lizin met en garde le premier ministre alors que nous savons tous qu'en fin de compte, le PS votera sagement le présent projet. Mme Lizin dit exiger une déclaration du ministre de l'Intégration sociale, mais ce ne sont que des mots. Mme Lizin brandit la menace de mesures budgétaires. Mais le Sénat n'est pas compétent pour le budget. En revanche, il peut voter des amendements ou des textes. Si nous voulions rester logiques, nous devrions déposer un amendement rencontrant les préoccupations de Mme Lizin à l'égard de ses collègues féminines.

Mme Lizin a répété à plusieurs reprises que les normes de la KUL en matière de zones de police n'étaient pas praticables. La KUL a 575 ans. Elle survivra à ces critiques. Mme Lizin voudrait-elle que l'on se base sur les normes de la commune de Huy pour déterminer le nombre d'agents de police dans chaque zone de police ?

On s'oppose aux normes mais je ne sais pas par quoi on veut les remplacer, ni quel sera leur impact budgétaire.

J'ai toujours pensé qu'il aurait mieux valu réaliser cette réforme un peu plus tard dans le courant de la législature. Sa réussite sera en effet déterminante pour la crédibilité de la politique. L'État peut-il oui ou non garantir le droit à la sécurité ?

Le fait que notre groupe ne soit plus impliqué dans la concrétisation de l'accord Octopus ralentit la réforme et engendre des lacunes.

Pour plusieurs aspects du nouveau statut, il sera impossible de respecter la date du 1er janvier 2001. Le ministre a admis lui-même que les arrêtés nécessaires n'avaient pas encore été pris.

*Monsieur le ministre, je constate que la procédure de recrutement et de nomination ainsi que la manière dont sont impliqués les différents services de police dans la réforme, font l'objet de critiques. Le journal *De Morgen* suggère que les liens commerciaux qui unissent le bureau d'études Ernst & Young à certains services de police pourraient menacer l'objectivité des recrutements.*

Le ministre peut-il donner des informations plus précises à ce sujet ? Le Conseil d'État aurait rendu un avis impitoyable sur ces nominations. Est-ce le cas et dans l'affirmative, quel est le contenu exact de cet avis ?

En ce qui concerne le calendrier, nous ne savons pas quand le conseil de la police fédérale et les commissions permanentes de la police locale seront installés. Nous espérons que la réforme de la police ne s'effectuera pas de la même manière que la création de l'agence pour la sécurité alimentaire, qui a été votée dans l'urgence l'année dernière durant la semaine précédant Noël. A l'heure actuelle, seul le directeur est nommé et rien n'est réalisé sur le terrain, et ce, pour les raisons que nous avions évoquées, à savoir la législation linguistique, les avis négatifs, etc. Je souhaiterais dès lors que le ministre nous informe de la suite des opérations. Comment veillera-t-il à ce que chacun ait confiance dans la direction de la police fédérale ?

Une deuxième préoccupation du groupe CVP porte sur le financement des communes. Les nouvelles administrations

de bewuste normen voor de politiezones van de KUL, alsof zij zouden zijn geïnspireerd door politieke vooringenomenheid en niet door wetenschappelijk bezorgdheid.

De regering staat voor een zeer moeilijke taak, zowel voor wat betreft de politie als voor de justitie. Die taak kan worden benaderd vanuit eng partijpolitiek belang, zoals sommige meerderheidspartijen dat doen, of met enige staatszin. Persoonlijk ben ik altijd van oordeel geweest dat deze hervorming in de geest van het Octopusakkoord beter iets later tijdens deze zittingperiode zou zijn verwezenlijkt. Dit zou het algemeen belang dienen en tevens de grootste consensus op het terrein bewerkstellingen. Die taak is niet alleen zeer belangrijk, het welslagen ervan zal ook bepalend zijn voor de geloofwaardigheid van de politiek. Kan de overheid ja dan nee het recht op veiligheid verzekeren?

Spijtig genoeg moeten we vaststellen dat onze fractie er niet meer bij betrokken wordt en dit heeft volgens mij geleid tot een vertraging van de hervorming en tot tal van gebreken.

De resultaten van de hervorming die vandaag aan de orde is, zou men op 1 januari 2001 ten volle moeten kunnen laten voelen. Voor verschillende aspecten van het statuut blijkt die datum niet haalbaar. De minister heeft dat zelf toegegeven. De noodzakelijke koninklijke en ministeriële besluiten zijn immers nog steeds niet genomen.

Ik stel vast, mijnheer de minister, dat er over de primo-nominaties bij de eengemaakte politie verschillende verklaringen worden afgelegd, allerlei vragen worden gesteld, dat er kritische opmerkingen worden geformuleerd over de aanwervings- en de benoemingsprocedure, over de wijze waarop de verschillende politieonderdelen bij het proces zijn betrokken, over de al dan niet vermeende commerciële banden van het consultantsbureau Ernst & Young met sommige politiediensten die aldus de objectiviteit van de aanwervingen in het gedrang zou kunnen brengen. Een aantal perscitaties die niet *a priori* als anti-regeringsgezind kunnen worden bestempeld, zoals die van De Morgen, suggereren dat.

Kan de minister daarover meer precieze informatie geven?

Ook de Raad van State zou een vernietigend advies hebben uitgebracht over deze benoemingen. Is dat zo en zo ja, wat is dan de precieze inhoud van dit advies?

Inzake de timing blijft het koffiedik kijken. We weten niet wanneer de federale politieraad en de vaste commissies van de lokale politie worden geïnstalleerd, noch hoe de verdere timing van de hervorming wordt opgevat. We zouden het betreuren indien de politiehervorming op dezelfde manier zou verlopen als de oprichting van het federaal voedselagentschap. Men herinnert zich dat dit vorig jaar, ook in de week voor kerstmis, bij urgentie moest worden goedgekeurd. Vandaag is alleen de directeur benoemd en is er verder niets op het terrein gerealiseerd, en wel om de redenen die wij hadden aangegeven: de taalwetgeving, de negatieve adviezen enz. Daarom wil ik van de minister graag horen hoe hij de verdere timing van deze hervorming ziet en hoe hij de verdere fasen denkt in te vullen. Hoe zal hij ervoor zorgen dat iedereen vertrouwen schenkt in de leiding van de federale politie?

Een tweede punt van bezorgdheid van de CVP-fractie sluit

communales doivent établir leur budget en janvier. Les déclarations les plus divergentes circulent au sujet du coût de la police locale. Le ministre peut-il nous donner une idée exacte du coût de la réforme sur le terrain ? Le gouvernement continue-t-il à soutenir qu'il s'agira d'une opération blanche ? Il faut à tout prix éviter que la réforme n'alourdisse les charges financières des communes.

Un amendement du groupe CVP porte sur les conséquences de la réforme des polices pour l'arrondissement administratif de Hal-Vilvorde. Lors d'une importante discussion au Parlement flamand, il est apparu que l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde n'était pas homogène : la criminalité à Bruxelles est fort différente de celle de l'entité Hal-Vilvorde. La politique en matière de police doit tenir compte de cet élément.

aan bij wat collega Lizin daarnet naar voren bracht inzake de financiering van de gemeenten. De nieuwe gemeentebesturen moeten in de maand januari hun begroting opmaken. Ondertussen worden over het kostenplaatje van de lokale politie de meest uiteenlopende verklaringen de wereld ingestuurd. Kan de minister een exact beeld schetsen van wat de hervorming op het terrein zal kosten? Houdt de regering vol dat het om een neutrale operatie gaat, zoals de minister altijd heeft gezegd? We moeten alleszins verhinderen dat de hervorming de financiële lasten van de gemeenten vergroot.

Ten slotte wil ik in deze algemene besprekking ook enkele van de belangrijkste amendementen van de CVP-fractie toelichten. Een daarvan betreft de gevolgen van de politiehervorming voor het bestuurlijk arrondissement Halle-Vilvoorde. Tijdens een belangrijke discussie in het Vlaams Parlement daarover kwam naar voren dat het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde niet homogeen is: de criminaliteit in Brussel verschilt vrij sterk van die in Halle-Vilvoorde. Het politiebeleid moet daar dan ook rekening mee houden.

Mevrouw Marie Nagy (ECOLO). – *Mijnheer Vandenberghé, u verwijst naar een belangrijk debat in het Vlaams Parlement.*

De regering stelde voor om te Brussel rechters te benoemen die los van elke communautaire overweging, in staat zouden zijn om recht te spreken. Dit wetsontwerp werd door een motie van het Vlaams Parlement gekelderd, wat volgens mij totaal onverantwoordelijk overkomt bij de rechtszoekenden. Geen enkele partij die daartoe heeft bijgedragen, kan fier zijn op dit resultaat, want het is zeer moeilijk uit te leggen aan de rechtszoekenden dat hun zaak wegens politieke en communautaire overwegingen niet behandeld wordt. U en uw collega's moeten daar niet fier over zijn. (Applaus van mevrouw Leduc.)

De heer Hugo Vandenberghé (CVP). – Of ik hier nu fier moet zijn of niet, dat is de zaak niet. Ik verdedig vanop het spreekgestoelte gewoon een opvatting. Ik kan mevrouw Nagy wel verzekeren dat de CVP-fractie zeer bezorgd is om de werking van de rechtbanken in Brussel. Jammer genoeg is de regering de verkeerde weg ingeslagen. Men herinnert zich nog wat voor koehandel er over de rechtbanken van Brussel is gevoerd.

In de commissie voor de Justitie weigerde de heer Moureaux het ontwerp op het snelrecht goed te keuren. Hij had begrepen dat dit ontwerp niets meer was dan een lege doos, maar hij probeerde er wel munt uit te slaan. Hij stelde drie eisen die onmiddellijk door de minister van Justitie werden ingewilligd. Ten eerste vroeg hij de wijziging van de taalwetgeving door de benoeming van een aantal toegevoegde rechters buiten het taalkader. Tegen die sluwse ingreep hebben wij ons meteen verzet, niet omdat wij de goede werking van het gerecht in Brussel willen belemmeren, maar omdat wij vinden dat het gerecht en de politie in Brussel een aangepaste structuur vergen, die rekening houdt met de realiteit.

In een persconferentie heeft de CVP toen verduidelijkt dat wij voorstander zijn van de oprichting van twee verschillende rechtbanken: een Nederlandstalige en een Franstalige, zoals er in Brussel ook twee ordes van advocaten zijn, die overigens goed samenwerken. Ik heb de tijd geweten dat Franstalige

Mme Marie Nagy (ECOLO). – Monsieur Vandenberghé, vous faites référence à un débat important qui a eu lieu au Parlement flamand.

Le gouvernement proposait de nommer à Bruxelles des juges capables de rendre la justice en dehors de toute considération communautaire. Ce projet de loi a été torpillé par une motion du Parlement flamand, ce qui me paraît tout à fait irresponsable vis-à-vis des entreprises et des personnes en attente de jugement. Aucun parti ayant participé à cette démarche ne peut être fier du résultat, car il est extrêmement difficile d'expliquer aux justiciables que leur affaire n'est pas traitée en raison de considérations purement politiques et communautaires. Ni vous ni vos collègues ne peuvent en être fiers. (Applaudissements de Mme Leduc.)

M. Hugo Vandenberghé (CVP). – *La question n'est pas de savoir si je dois être fier ou non. Je puis assurer Mme Nagy que le groupe CVP se préoccupe très fort du fonctionnement des tribunaux à Bruxelles. Malheureusement, le gouvernement a pris la mauvaise voie. On se souviendra du marchandage odieux qui a eu lieu à propos des tribunaux à Bruxelles.*

En commission de la Justice, M. Moureaux a refusé de voter le projet sur la procédure de comparution immédiate. Il a émis trois exigences qui ont immédiatement été acceptées par le ministre de la Justice. Il demandait en premier lieu la modification de la législation linguistique par la nomination d'une série de juges de complément hors cadre linguistique. Nous nous sommes opposés à cette mesure retorse parce que nous estimons qu'à Bruxelles, les tribunaux et la police nécessitent une structure adaptée tenant compte de la réalité.

Le CVP a indiqué au cours d'une conférence de presse qu'il était partisan de la création de deux tribunaux différents : un néerlandophone et un francophone, comme il existe également deux ordres des avocats à Bruxelles.

Le problème soulevé par Mme Nagy doit être réglé comme ce fut le cas pour l'Ordre des avocats. C'est pourquoi nous avons déposé un amendement tenant compte du point de vue du Parlement flamand, car à Bruxelles la situation sécuritaire

stafhouders geen Nederlands begrepen, maar toch het tuchtrecht uitoefenden tegen Nederlandstalige collega's die op hun beurt – soms onterecht - de betrokkenen konden wraken omdat die niet begreep waarover het ging.

Het probleem dat mevrouw Nagy aanhaalt, moet worden geregeld zoals dat voor de orde van advocaten is gebeurd. Daarom hebben wij een amendement ingediend dat rekening houdt met het standpunt van het Vlaams Parlement, want in Brussel is de veiligheidssituatie anders dan bijvoorbeeld in Galmaarden. De organisatie van de politiediensten moet op dat verschil zijn afgestemd. Wij stellen dan ook voor twee gedeconcentreerde diensten op te richten, een eerste voor het bestuurlijk arrondissement Brussel met de negentien gemeenten en een tweede voor de overige gemeenten van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Wij willen graag onze medewerking verlenen aan de nieuwe politiewerking, op voorwaarde dat de reorganisatie efficiënt verloopt. In Brussel stapelen de problemen zich op. De oplossing waarvoor de minister van Justitie gekozen had, is er niet gekomen ingevolge de druk van de publieke opinie in Vlaanderen. De regering zal moeten leren aanvaarden dat sommige keuzes voor Vlaanderen niet kunnen. De taalwetgeving is het resultaat van een delicaat compromis, dat niet eenzijdig kan worden aangepast.

Mijn amendementen nrs. 8 en 9 strekken ertoe de artikelen 31 en 32, 1° te schrappen. In zijn duidelijk advies zegt de Raad van State dat desbetreffende bepalingen ongrondwettelijk zijn.

Inderdaad artikel 184 van de Grondwet zegt dat de organisatie van de rijkswacht bij wet wordt geregeld. De wijziging van het statuut kan dus niet aan de Koning worden gedelegeerd. De Raad van State zegt duidelijk dat, met betrekking tot de artikelen 31 en 32, 1°, de delegatie aan de Koning te verregaand is in het licht van artikel 184 van de Grondwet. De Raad van State verwijst ook naar een arrest van het Arbitragehof van 6 april 2000 betreffende de aanstaande politiehervorming en citeert letterlijk de overwegingen van het Arbitragehof om erop te wijzen dat deze artikelen ongrondwettelijk zijn. In de commissie liet de minister – die glad ijs voelde – door zijn medewerker zeggen dat het Arbitragehof en de Raad van State de Grondwet verkeerd begrijpen. Van een zwak argument gesproken. Overigens zie ik niet in waarom de minister de argumenten van de indieners van de amendementen verwerpt. Dat is uitstel van executie: de volmachtbesluiten genomen met toepassing van artikel 31 en 32 zijn betwistbaar voor de Raad van State. Als het advies van de Raad van State en het arrest van het Arbitragehof van 6 april 2000 worden ingeroepen, zal de Raad van State onmiddellijk ingaan op het verzoek tot schorsing. Kortom de regering zal wel snel gewerkt hebben, maar niet goed, zodat het werk zal moeten worden overgedaan.

De Senaat die toch overeenkomstig de Grondwet een bijzondere verantwoordelijkheid heeft voor de bicamerale materies, moet principieel handelen, zeker wanneer er een duidelijk advies is van de Raad van State en een even duidelijk arrest van het Arbitragehof. Met dit standpunt vertolken we geen politieke intenties, maar willen we alleen aangeven binnen welke grenzen de kamers hun bevoegdheden kunnen delegeren aan de regering. De meerderheid moet oor hebben voor sterke argumenten, zelfs als die de publieke

est différente de celle de Gammerages, par exemple.

Nous proposons de créer deux services de police décentralisés, un premier pour l'arrondissement administratif des dix-neuf communes de Bruxelles et un deuxième pour les autres communes de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvoorde.

Nous acceptons de collaborer au nouveau fonctionnement de la police à la condition que la réorganisation se déroule de façon efficace. Les problèmes s'amontencent à Bruxelles. La solution choisie par le ministre n'a pas été retenue sous la pression de l'opinion publique flamande. Le gouvernement doit se rendre compte que certains choix ne sont pas acceptables par la Flandre. La législation linguistique est le résultat d'un compromis délicat qui ne peut être adapté de façon unilatérale.

Mes amendements n° 8 et 9 visent à supprimer les articles 31 et 32, 1°, car le Conseil d'État estime, dans l'avis qu'il a rendu, que ces dispositions sont anticonstitutionnelles.

L'article 184 de la Constitution dispose que l'organisation de la gendarmerie doit être réglée par la loi. La modification du statut ne peut donc être déléguée au Roi. Le Conseil d'État affirme, au sujet des articles 31 et 32, 1°, que la délégation au Roi est excessive, à la lumière de l'article 184.

Le Conseil d'État se réfère aussi à un arrêt de la Cour d'arbitrage du 6 avril 2000, lequel constate également que ces articles sont anticonstitutionnels.

En commission, le collaborateur du ministre a dit que la Cour d'arbitrage et le Conseil d'État interprétaient mal la Constitution. Ce n'est pas un argument sérieux.

Je ne comprends pas pourquoi le ministre rejette les arguments des auteurs des amendements. C'est un report d'exécution : les arrêtés de pouvoirs spéciaux pris en application des articles 31 et 32 peuvent être contestés devant le Conseil d'État. Si l'on invoque l'avis du Conseil d'État et l'arrêt de la Cour d'arbitrage, le Conseil d'État accédera immédiatement à la demande de suspension. Le gouvernement aura travaillé vite mais mal, de sorte que le travail devra être recommencé.

Le Sénat qui a une responsabilité particulière à l'égard des matières bicamérales doit s'en tenir aux principes, a fortiori en présence d'un avis clair du Conseil d'État et d'un arrêt tout aussi clair de la Cour d'arbitrage.

Nous voulons simplement indiquer dans quelles limites les chambres peuvent déléguer leurs compétences au gouvernement.

La majorité doit être à l'écoute des arguments pertinents, même si ceux-ci ne préoccupent pas l'opinion publique. Comme l'a dit le président ce matin, les délais ne seront pas suspendus avant le 31 décembre.

L'ambiance de Noël n'est pas encore perceptible ici. Peut-être devons-nous nous demander s'il ne faudrait pas supprimer la Noël, de même qu'il faudrait supprimer le Te Deum et rompre les relations avec le Vatican.

Cela étant dit, je suis persuadé que, dans sa sagesse, le Sénat tiendra compte de mes arguments lors du vote.

opinie niet beroeren. Dat zou haar trouwens ten goede komen. Zoals de voorzitter vanmorgen al zei, worden de termijnen niet geschorst vóór 31 december. We hebben nog rustig de tijd. De kerstfeer is hier nog niet te bespeuren. Misschien moeten we ons zelfs afvragen of Kerstmis niet moet worden afgeschaft, zoals het Te Deum moet worden afgeschaft en de betrekkingen met het Vaticaan moeten worden verbroken.

Dit alles gezegd zijnde, ben ik ervan overtuigd dat de Senaat in zijn wijsheid bij de stemming met mijn argumenten rekening zal houden.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – Allereerst dank ik mevrouw Cornet d'Elzius voor haar uitstekende verslag en feliciteer ik mevrouw de Bethune en mevrouw Lizin met hun voortreffelijke betoog. Aangezien de heer Vandenberghe hier vandaag minstens even welsprekend is gebleken als mevrouw Lizin, wil ik ook hem gelukwensen.

Na dit uitvoerige debat kan ik zelf zeer kort zijn en de verwerping vragen van de amendementen, waarop in de commissie een gemotiveerd antwoord werd gegeven.

Voor de tweede maal dit jaar zwaaidt de heer Vandenberghe mij alle lof toe en ik hoop dit in de toekomst nog vaak in de Senaat te mogen meemaken. Hij zei zich geen zorgen te maken over de wil van de minister om vooruitgang te boeken in dit dossier, maar wel over de vraag of de regering daar ook zo over denkt. Mijn antwoord is duidelijk affirmatief. Ik moet zeggen dat mevrouw Lizin daar zeker meer toe bijdraagt dan mijnheer Vandenberghe, ondanks zijn vriendelijke woorden.

Ik ga even nader in op wat mevrouw de Bethune hier heeft gezegd. Zij weet dat ik veel belang hecht aan vrouwen in het algemeen en aan politievrouwen in het bijzonder. Ik wil hen alle kansen geven op promotie en dat staat ook in de tekst van de wet. Ik herhaal wat ik in de commissie en voor het Adviescomité voor gelijke kansen voor vrouwen en mannen al gezegd heb, namelijk dat binnen de federale politie een dienst zal worden opgericht die zich zal bezighouden met de promotie van vrouwen bij de politie. Het belangrijkste is een mentaliteitswijziging. De vrouwen zelf moeten geloven in hun kansen om belangrijke functies te bekleden. Dit moet uiteraard aangemoedigd worden. Ik zal aan de nieuwe dienst vragen mij geregeld verslag uit te brengen maar ook voorstellen te formuleren opdat die kansen ook werkelijk worden benut.

Dit alles zal moeten worden geëvalueerd en zo nodig via aanvullende maatregelen worden bijgestuurd.

Ik heb goed geluisterd naar wat mevrouw Lizin in de commissie heeft gezegd en heb daar ook uitvoerig op geantwoord. Ik herhaal dat ik veel belang hecht aan de neutraliteit van de selectieprocedure. De profielen worden niet vastgelegd door de assessment-bedrijven, maar door de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken en werden in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Ze zijn erop gericht te onderzoeken of de betrokkenen over de nodige bekwaamheid beschikt om een functie bij de politie uit te oefenen. Elk van deze functies is belangrijk: het gaat immers om de veiligheid van de burgers.

De minister van Justitie en ikzelf hechten er veel belang aan

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Je voudrais tout d'abord remercier Mme Cornet d'Elzius pour son excellent rapport et également féliciter Mme de Bethune et Mme Lizin pour leurs fort bonnes et très complètes interventions. Comme je ne suis pas sexiste, monsieur Vandenberghe, je vais également vous adresser mes félicitations, d'autant plus que vous pouvez supporter la concurrence car il me semble que vous n'avez pas été moins long que Mme Lizin.

Le rapport et ces interventions de qualité ayant tout dit, je pourrai donc me permettre d'être très bref. Pour commencer, je demande le rejet des amendements qui ont été très longuement discutés en commission, avec des réponses motivées.

Je tiens à remercier M. Vandenberghe des propos fort aimables qu'il m'a adressés en séance plénière du Sénat, une première fois, en juillet dernier, à la veille de la fête nationale, et aujourd'hui, à la veille de Noël. Il y a encore d'autres manifestations importantes dans notre vie de tous les jours, monsieur Vandenberghe, où j'espère pouvoir venir à nouveau au Sénat pour recevoir vos félicitations. Merci ! Vous n'avez pas de crainte en ce qui concerne la volonté du ministre de faire bouger les choses mais, *in cauda venenum*, vous vous demandez si le gouvernement partage cette même volonté. Ma réponse est clairement affirmative. Je dois dire que, par ses interventions dynamiques, Mme Lizin y contribue certainement beaucoup plus que vous-même, malgré vos propos aimables. Un de vos collègues, Marc Eyskens, aimait aussi beaucoup parler des principes et je crois que c'est lui qui m'a dit un jour que certains placent les principes très haut parce qu'il est d'autant plus facile de passer en dessous sans même devoir se baisser ! Si j'étais mal intentionné, monsieur le sénateur, je dirais qu'aujourd'hui, votre espoir est peut-être de retarder, avec ces amendements, le processus d'adoption de ce projet qui est important pour la mise en œuvre de la police fédérale dès le 1er janvier... Mais je n'ai pas cet esprit pervers et donc cette pensée ne m'a jamais effleurée.

Je voudrais en revenir à l'intervention de Mme de Bethune qui vient de quitter l'hémicycle mais je suis certain, monsieur Vandenberghe, que vous lui rapporterez mes propos. Mme de Bethune sait tout l'intérêt que je porte aux femmes, en général, et aux femmes policiers, en particulier, et que j'ai le souci d'assurer leur promotion. Cela figure d'ailleurs dans le texte de la loi. Il est clair que je répète bien volontiers l'engagement que j'ai pris en commission et, de la même manière, devant le Comité d'avis pour l'égalité des chances entre les femmes et les hommes, à savoir de créer au sein de la police fédérale un service dont le rôle sera d'assurer la promotion des femmes dans les services de police. Je pense que la chose la plus importante est un changement de culture.

dat al wie over de vereiste bekwaamheden beschikt, een functie kan bekleden, wat ook hun oorspronkelijk corps was. Meer nog, zeker wat de gerechtelijke pijler betreft, meen ik dat er een rechtvaardige vertegenwoordiging moet zijn, op voorwaarde dat aan de eerste vereiste, namelijk het slagen voor de proeven, is voldaan.

Ik wil u ook geruststellen in verband met de financiering van de lokale politie. Ik heb geregeld contact met burgermeesters, zowel van de PSC en de PS als van de PRL. Ik begrijp dat zij bezorgd zijn. Vele van hun vragen gaan over zaken die reeds geregeld zijn. De eerste minister en ikzelf hebben al herhaaldelijk gezegd dat de hervorming voor de gemeenten een neutrale operatie zal zijn. Men kan het zich voorstellen als een systeem van communicerende vaten. Als de mensen binnen de structuur op een andere plaats terechtkomen, wordt de financiering ook verplaatst en wanneer de operatie meerkosten oplevert, worden daarvoor de nodige middelen ter beschikking gesteld. Het is dus een neutrale operatie.

Ik denk dat een aantal politiemensen naar aanleiding van deze hervorming verwachten dat meer en beter kan gewerkt worden dan in het verleden, hetzij op het stuk van de gebouwen, hetzij door bijkomende indienstnemingen. In de huidige omstandigheden kunnen dergelijke zaken niet door de federale overheid worden gefinancierd.

Het zou mij verheugen als mevrouw Lizin invloed zou kunnen uitoefenen op de minister van Begroting, want om de politiediensten te hervormen en te moderniseren en in te spelen op de vraag naar meer veiligheid van onze medeburgers zijn meer middelen zeker welkom.

De neutraliteit kan echter ook met de beschikbare middelen bereikt worden. Dankzij deze hervorming kunnen die middelen zelfs beter worden besteed zodat er enige besparingen kunnen worden gedaan. Binnenkort zullen wij op basis van de ervaringen met de interpolitiezones en met de federale politie wellicht moet uitmaken of bijkomende inspanningen nodig zijn.

Ik herhaal dat de norm van de KUL enkel een methode is voor de berekening van de verdeelsleutel voor de federale dotatie aan de lokale politie. Het is zeker geen ideale norm voor de getalsterkte. De huidige norm wordt voor het ogenblik in alle zones gehaald, maar in de toekomst moet wellicht worden nagedacht over één of meerdere ideale normen, omdat de criteria verschillend zijn naargelang het om een grote stad, een middelgrote stad of een landelijke zone gaat.

Ik wil dus ook de heer Vandenberghe geruststellen. Ik blijf geloven dat de KUL een betrouwbare universitaire instelling is, net als de verdeelsleutel voor de financiële middelen. Deze berekeningswijze bepaalt op basis van een aantal parameters of het personeel over het gehele grondgebied kan verdeeld worden overeenkomstig de resultaten van deze studie. Ik heb dit al vaak herhaald, maar als gewezen minister van Onderwijs weet ik dat de pedagogische methode van de herhaling uiteindelijk haar vruchten afwerpt. De hervorming zal tijdig worden uitgevoerd en de federale politie begint te werken op 1 januari 2001. In de loop van het jaar 2001 wordt de lokale politie geïnstalleerd.

De Raad van State heeft een advies uitgebracht over de eerste benoemingen en wij hebben met alle opmerkingen rekening gehouden. Alle proeven werden door Selor georganiseerd en

Il faut que les femmes elles-mêmes soient convaincues de la possibilité qu'elles ont d'accéder à des services et à des fonctions importantes. Il faut, bien sûr, encourager cela. Très heureusement, pour l'instant, les choses sont en train de bouger dans les services existants. Je demanderai donc à ce service non seulement de nous faire rapport régulièrement, mais aussi de proposer un certain nombre d'idées et de formuler un certain nombre de suggestions pour que cette promotion ne reste pas seulement un mot mais devienne une réalité.

Il est clair que l'on devra procéder à une évaluation. J'espère qu'elle sera positive et que l'on constatera le changement. Si elle devait être négative, cela signifierait que des mesures complémentaires devront être prises.

J'ai été très attentif aux propos de Mme Lizin en commission et je lui ai répondu de façon circonstanciée. Je puis lui répéter que je suis très attaché à la neutralité des opérations de sélection, que les profils ne sont pas fixés par les sociétés d'*assessment* mais par les ministres de la Justice et de l'Intérieur et ont fait l'objet de publications au Moniteur belge. Ils ne tendent pas à reproduire une culture de corps, mais simplement à s'assurer que l'on dispose des qualités nécessaires pour exercer ces fonctions importantes dans les services de police. Je parle de fonctions importantes parce qu'elles concernent la sécurité des citoyens.

Le ministre de la Justice et moi-même sommes très attentifs au fait que tous ceux qui répondent à ces qualités – c'est évidemment la condition nécessaire – puissent y accéder quel que soit leur corps d'origine. Je vais même plus loin. J'estime tout à fait légitime, spécialement dans le pilier judiciaire, que les uns et les autres y soient justement représentés, mais je répète qu'il convient de satisfaire à une condition préalable, à savoir la réussite des épreuves.

Je veux aussi apaiser vos craintes et vous rassurer en ce qui concerne le financement des polices locales. J'ai encore reçu ce matin des bourgmestres PSC et la présidente de ce parti. Par hasard, la télévision était présente. Je reçois aussi des bourgmestres PS et des bourgmestres PRL me téléphonent. Ils expriment une préoccupation qui est justifiée. Je ne pense d'ailleurs pas que ceux qui s'expriment le plus fort agissent de la sorte pour faire croire, le jour où tout cela se concrétisera, que c'est grâce à leur intervention. En effet, les requêtes qui me sont adressées pour l'instant portent sur des choses acquises. Le Premier ministre l'a clairement dit à la Chambre. Je l'ai dit et répété dans les deux assemblées et lorsque je me suis rendu dans toutes les provinces du Royaume pour rencontrer les bourgmestres, je leur ai confirmé que l'opération de mise en œuvre de la réforme serait neutre pour les communes. Pour parler simplement et de manière imagée, c'est le principe des vases communicants. Ce qui était possible hier dans des structures bien connues reste possible demain dans une structure qui déplace un certain nombre d'hommes. Cependant, en les déplaçant, on déplace également les moyens financiers, les bâtiments, les équipements et lorsque des surcoûts se présentent, notamment en matière statutaire, les moyens sont octroyés. Rien ne se gagne, rien ne se perd. Je tiens à réaffirmer la neutralité de l'opération.

Je crois qu'un certain nombre d'officiers de police souhaiteraient qu'à l'occasion de cette réforme on fasse

waren volkomen in orde. Ik heb de commissaris-generaal, de directeurs-generaal en hun adjuncten ontmoet en zij hebben op mij een goede indruk gemaakt. Zij streven het welslagen van deze hervorming na, en niet enkel wat de structuren betreft. De hervorming van die structuren is wellicht nog het eenvoudigste, ook al vereist dit veel materieel werk. Het belangrijkste is de nieuwe cultuur die door de hervorming tot stand zal komen en die moet uitmonden in een politie die dichter bij de burger staat.

Ik verzoek de Senaat dit ontwerp goed te keuren. Het is immers één van de puzzelstukjes die het mogelijk moeten maken dat de federale politie op 1 januari aan de slag kan gaan.

Wij bereiden nu ook de pensioenregeling voor. De federale regering zal ervoor zorgen dat de gemeenten als gevolg van de overplaatsing van de rijkswachters van de lokale brigades niet met bijkomende lasten worden geconfronteerd.

beaucoup plus et beaucoup mieux que ce qui a été fait jusqu'à présent, qu'il s'agisse d'améliorer les bâtiments ou de procéder à des recrutements complémentaires. Je puis parfaitement comprendre ces revendications mais il est clair que, dans l'état actuel des choses, le fédéral ne financera pas. Cela étant, madame, si vous aviez de l'influence sur le ministre du Budget, je m'en réjouirais parce que pour réformer, moderniser les services de police et donner un sens à l'exigence d'une plus grande sécurité, ce que revendent nos concitoyens, des moyens supplémentaires seraient certainement très utiles.

Je ne suis pas budgétivore. La neutralité peut être assurée avec les moyens disponibles. Cette réforme devrait permettre une utilisation optimale de ces moyens et même être la source d'un certain nombre d'économies. Mais demain, nous devrons probablement, à la lumière de l'expérience des zones de police et de la police fédérale, déterminer si un effort supplémentaire doit être fait. Ce sera sans doute le cas pour un certain nombre de raisons.

Je tiens à vous répéter que la norme de la KUL est juste une méthode de calcul pour la répartition de la dotation fédérale allouée aux polices locales. Elle ne constitue certainement pas une norme idéale des effectifs. En ce qui concerne ceux-ci, la condition est, pour l'instant, remplie par chacune des zones. Demain, il faudra réfléchir à une ou plusieurs normes idéales. En effet, je ne suis pas convaincu que les critères soient parfaitement identiques selon que l'on se trouve dans une grande ville, dans une ville moyenne ou dans une zone rurale.

Je voudrais donc aussi rassurer M. Vandenberghe. Je continue à penser que la KUL est une institution universitaire tout à fait sérieuse. Le système pour la répartition des moyens financiers l'est tout autant. Cette méthode de calcul de régression consiste simplement à déterminer, sur la base d'un certain nombre de critères et de paramètres – il en existe une centaine, par exemple la population, la criminalité, la situation économique et sociale, et l'ensemble du personnel disponible – environ 27000 personnes –, si ce dernier peut être réparti sur l'ensemble du territoire sur la base des résultats de cette étude. Je l'ai déjà souvent répété mais vous comme moi, ancien ministre de l'Éducation nationale, savons que la répétition est une méthode pédagogique et qu'elle finit par produire ses effets.

En ce qui concerne la mise en œuvre de la réforme, je continue à affirmer que nous serons prêts dans les temps. La police fédérale commencera à fonctionner dès le premier janvier prochain. Nous allons mettre à profit toute l'année 2001 pour installer les polices locales.

Le Conseil d'État a bien émis un avis sur l'arrêté relatif aux primo-nominations et nous avons suivi toutes ses observations. Les nominations qui sont intervenues, toutes les épreuves ayant été organisées sous la responsabilité de Selor et donc de mon collègue de la Fonction publique, ont été parfaitement régulières. J'ai rencontré le commissaire général, les directeurs généraux et leurs adjoints. Ils me paraissent témoigner d'un excellent esprit. Ils veulent que cette réforme soit une réussite, et pas seulement dans les structures. Réformer celles-ci, c'est encore ce qu'il y a de plus facile. Cela me fait certes un peu souffrir parce que je dois prendre beaucoup d'arrêtés et de circulaires et donner beaucoup de directives et d'instructions. Mais ce qui est beaucoup plus

– De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

(Voor de tekst aangenomen door de commissie voor de Binnenlandse Zaken en de Administratieve Aangelegenheden, zie stuk 2-597/4.)

De voorzitter. – Artikel 27 luidt:

De selectieprocedures voor kandidaten alsmede de opleidingen, de stages en de benoemings- en bevorderingsprocedures in de rijkswacht, de gerechtelijke politie bij de parketten of in de gemeentelijke politiekorpsen die in uitvoering zijn op de datum van inwerkingtreding van deze wet worden voortgezet en afgehandeld overeenkomstig de van kracht zijnde bepalingen daags vóór de inwerkingtreding van deze wet.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de in het eerste lid bedoelde selecties, opleidingen, stages en benoemings- en bevorderingsprocedures wijzigen om ze aan te passen aan de in het overeenkomstig artikel 121 van de wet bepaalde opleidingen, stages en benoemings- en bevorderingsprocedures.

Het benoemde of bevorderde personeelslid wordt van rechtswege benoemd of bevorderd in de federale politie of, in voorkomend geval, de lokale politie ingevolge de in de rijkswacht of de gerechtelijke politie bij de parketten gevoerde procedures of in het gemeentelijk politiekorps of de lokale politie waar de procedure loopt.

De benoeming of bevordering die volgt uit de toepassing van het eerste lid, geschiedt, in voorkomend geval, van rechtswege in de nieuwe graad vastgesteld bij de rechtspositieregeling van het personeel van de politiediensten.

Houdt de benoeming of bevordering overeenkomstig de in het eerste lid bepaalde regels in dat overeenkomstig het nieuwe statuut een hogere loonschaal aan het betrokken personeelslid moet worden toegekend, dan houdt deze benoeming of bevordering van rechtswege de toekenning in van die hogere loonschaal.

Voor de toepassing van het eerste lid, bepaalt de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit:

1° de instanties die de instanties vervangen die werden afgeschaft door of krachtens de wet;

2° de overheid die de benoeming, de bevordering of de hogere loonschaal verleent of de beslissing treft;

3° het ogenblik waarop de in het eerste lid bedoelde selecties, opleidingen, stages, benoemings- en

important, c'est la nouvelle culture que cette réforme va générer, de manière à disposer d'une police plus attentive aux préoccupations des citoyens et qui pourra mieux y répondre.

Je demande évidemment que ce projet soit voté par le Sénat. Il constitue une des pièces importantes du puzzle pour que la police fédérale puisse fonctionner dès le premier janvier.

Nous sommes également en train de préparer tout le dispositif relatif aux pensions. Le gouvernement fédéral est attentif à ne pas imposer aux communes des charges supplémentaires résultant du transfert des gendarmes des brigades locales.

– La discussion générale est close.

Discussion des articles

(Pour le texte adopté par la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives, voir document 2-597/4.)

M. le président. – L'article 27 est ainsi libellé :

Les procédures de sélection pour les candidats ainsi que les formations, les stages et les procédures de nomination et d'avancement au sein de la gendarmerie, de la police judiciaire près les parquets ou au sein des corps de police communale qui sont en cours à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, sont poursuivis et menés conformément aux dispositions en vigueur le jour précédent l'entrée en vigueur de la présente loi.

Le Roi peut, par arrêté délibéré au Conseil des ministres, modifier les sélections, les formations, les stages et les procédures de nomination et d'avancement visées à l'alinéa 1er pour les adapter aux formations et aux procédures de nomination et d'avancement arrêtées en vertu de l'article 121 de la loi.

Le membre du personnel nommé ou promu est nommé ou promu de plein droit dans la police fédérale ou, le cas échéant, dans la police locale suite aux procédures menées au sein de la gendarmerie ou de la police judiciaire, ou dans le corps de police communale ou de police locale où la procédure est en cours.

La nomination ou la promotion qui découlent de l'application de l'alinéa 1er, a lieu, le cas échéant, de plein droit dans le nouveau grade déterminé par le régime juridique du personnel des services de police. Si la nomination ou la promotion conformément aux règles visées à l'alinéa 1er implique qu'en raison du nouveau statut une échelle barémique supérieure doit être octroyée au membre du personnel concerné, cette nomination ou promotion entraîne de plein droit l'octroi de cette échelle barémique supérieure.

Pour l'application de l'alinéa 1er, le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres :

1° les instances qui remplacent les instances qui ont été supprimées par ou en vertu de la loi ;

2° l'autorité qui octroie la nomination, la promotion ou l'échelle barémique supérieure ou qui décide ;

3° le moment auquel les sélections, les formations, les stages, les procédures de nomination et de promotion visées à l'article 1er sont réputées être en cours.

bevorderingsprocedures in uitvoering worden geacht.

De voorzitter. – Op dit artikel heeft mevrouw Nyssens amendement nr. 10 ingediend (zie stuk 2-597/6) dat luidt:

In dit artikel de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) Het eerste lid aanvullen als volgt:

“De selectieprocedures zijn neutraal met betrekking tot het korps waarvan de kandidaat afkomstig is. Elke schending van deze neutraliteitsregel leidt tot de nietigheid van de procedure.”

B) Een nieuw tweede lid invoegen, luidende:

“Onverminderd de toepassing van artikel 96 van de wet, wordt binnen de federale politie een evenredige verdeling van de leidinggevende ambten gewaarborgd voor het personeel van de gerechtelijke politie en de gemeentepolitie.”

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – Mijn amendement nr. 10 op artikel 27 is identiek aan een amendement dat mevrouw Lizin had ingediend. Ik vond het een uitstekend idee met een amendement te voorzien in een evenwichtige en evenredige vertegenwoordiging van de verschillende politiekorpsen in de diverse instanties van de nieuwe politie. Zo zorgde ze ervoor dat de lokale politie, de rijkswacht en de gerechtelijke politie elk hun plaats hadden en dat elk lid van die korpsen zijn wensen en verlangens kon uiten.

De voorzitter. – Op hetzelfde artikel heeft mevrouw de Bethune amendement nr. 5 ingediend (zie stuk 2-597/2) dat luidt:

Dit artikel 27 aanvullen met een zesde, zevende en achtste lid, luidende:

“Art. 27. Artikel 6 van de wet wordt aangevuld met het volgende lid:

“De federale politieraad bestaat hoogstens uit 2/3 leden van hetzelfde geslacht.”

... Artikel 8 van de wet wordt aangevuld met het volgende lid:

“De adviesraad van burgemeesters bestaat uit hoogstens 2/3 leden van hetzelfde geslacht.”

3. Artikel 12 van de wet wordt aangevuld met het volgende lid:

“De lokale politieraad bestaat uit hoogstens 2/3 leden van hetzelfde geslacht.”

Mevrouw de Bethune heeft amendement nr. 3 ingediend (zie stuk 2-597/2) dat luidt:

Een artikel 27bis (nieuw) invoegen, luidende:

“Art. 27bis. – In uitvoering van artikel 129 van de wet wordt een actief positieveactiebeleid gevoerd om gelijke kansen van vrouwen en mannen te realiseren binnen de politie.

Er wordt een vijfjaarlijkse positieve actieplan opgesteld, met concrete streefcijfers met het oog op een evenwichtige

M. le président. – À cet article, Mme Nyssens propose l'amendement n° 10 (voir document 2-597/6) ainsi libellé :

À cet article, apporter les modifications suivantes :

A) Compléter l'alinéa 1er par la disposition suivante :

« Les procédures de sélection seront neutres du point de vue du corps d'origine du candidat. Toute infraction à la règle de neutralité invalidera la procédure. »

B) Ajouter un nouvel alinéa 2, rédigé comme suit :

« Sous réserve de l'application de l'article 96 de la loi, une répartition proportionnelle des emplois d'autorité sera assurée au sein de la police fédérale pour le personnel de la police judiciaire et de la police communale. »

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – Mon amendement n°10 à l'article 27 est en fait identique à un amendement qu'avait déposé Mme Lizin. Je trouvais en effet excellente l'idée qu'elle avait eue de prévoir, dans un amendement, de manière équilibrée et proportionnelle la représentation des différents corps de police dans les diverses instances de la nouvelle police. Elle veillait ainsi que la police locale, la gendarmerie et la police judiciaire aient chacune leur place et que chaque membre de ces corps puissent exprimer ses souhaits, ses désirs.

M. le président. – Au même article, Mme de Bethune propose l'amendement n° 5 (voir document 2-597/2) ainsi libellé :

Compléter cet article par un sixième, un septième et un huitième alinéa, rédigés comme suit :

« Art. 27. L'article 6 de la loi organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, est complété par un alinéa, qui est rédigé comme suit :

« Le conseil fédéral de police est composé de 2/3 de membres du même sexe au maximum. »

... L'article 8 de la loi est complété par un dernier alinéa, qui est rédigé comme suit :

« Le conseil consultatif des bourgmestres est composé de 2/3 de membres du même sexe au maximum. »

3. L'article 12 de la loi est complété par un alinéa, qui est rédigé comme suit :

« Le conseil de police locale est composé de 2/3 de membres du même sexe au maximum. »

Mme de Bethune propose l'amendement n° 3 (voir document 2-597/2) ainsi libellé :

Insérer un article 27bis (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 27bis. – En exécution de l'article 129 de la loi organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, une politique d'action positive est menée pour assurer au sein de la police l'égalité des chances entre les femmes et les hommes.

Il est établi un plan quinquennal d'action positive comprenant des objectifs chiffrés concrets en vue d'assurer

aanwezigheid voor vrouwen en mannen in alle diensten en op elk niveau. Dit plan wordt jaarlijks geëvalueerd en bijgestuurd.

Jaarlijks legt de bevoegde minister een verslag neer in de Senaat over de toepassing van dit positieve actieplan.

Ter uitvoering van dit plan wordt een positieve actiecel opgericht binnen de politiediensten.”

Artikel 31 luidt:

In artikel 99 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, gewijzigd bij de wet van 1 augustus 1985, het koninklijk besluit nr. 424 van 1 augustus 1986 en de wetten van 21 december 1994, 22 december 1995 en 13 februari 1998, wordt tussen het derde en vierde lid het volgende lid ingevoegd:

“De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, onder de nadere regelen en voorwaarden die Hij bepaalt, de bij deze afdeling bepaalde voordelen geheel of gedeeltelijk uitbreiden tot alle of bepaalde personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de politiediensten bedoeld in artikel 116 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, of tot die van één van beide voornoemde kaders en van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie bedoeld in artikel 143 van diezelfde wet van 7 december 1998.”.

De heer Vandenbergh stelt voor dit artikel te schrappen (amendement nr. 8, zie stuk 2-597/2).

Artikel 32 luidt:

In de wet van 10 april 1995 betreffende de herverdeling van de arbeid in de openbare sector, gewijzigd bij de wetten van 20 mei 1997 en 3 december 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° artikel 2 wordt aangevuld met het volgende lid:

“De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, onder de nadere regelen en voorwaarden die Hij bepaalt, de halfijdse vervroegde uittreding bepaald in titel II en de vrijwillige vierdagenweek bepaald in de hoofdstukken I en II van titel III, geheel of gedeeltelijk van toepassing maken op alle of bepaalde personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de politiediensten bedoeld in artikel 116 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, of op die van één van beide voornoemde kaders en van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie bedoeld in artikel 143 van diezelfde wet van 7 december 1998.”;

2° artikel 3, §1, wordt aangevuld met het volgende lid:

“In afwijking van het eerste lid, kunnen de personeelsleden op wie overeenkomstig artikel 2, derde lid, het in deze titel vervatte recht op halfijdse vervroegde uittreding van toepassing is gemaakt en die op de datum van hun overgang naar de federale politie bedoeld in artikel 241, eerste lid, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus,

une présence équilibrée de femmes et d’hommes dans tous les services et à tous les niveaux. Ce plan est évalué et adapté annuellement.

Le ministre compétent fait chaque année rapport au Sénat sur l’application de ce plan d’action positive.

Une cellule d’action positive est créée au sein des services de police en vue de l’exécution de ce plan. »

L’article 31 est ainsi libellé :

L’alinéa suivant est inséré entre les alinéas 3 et 4 de l’article 99 de la loi de redressement du 22 janvier 1985 portant des dispositions sociales, modifiée par la loi du 1er août 1985, par l’arrêté royal n° 424 du 1er août 1996 et par les lois des 21 décembre 1994, 22 décembre 1995 et 13 février 1998 :

« Le Roi peut, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, conformément aux règles et conditions qu’Il arrête, étendre en tout ou en partie les avantages déterminés par la présente section à tous ou certains membres du personnel du cadre opérationnel et du cadre administratif et logistique des services de police visés à l’article 116 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, ou à ceux de l’un des deux cadres précités et de l’inspection générale de la police fédérale et de la police locale visée à l’article 143 de cette même loi du 7 décembre 1998. ».

M. Vandenbergh propose de supprimer cet article (amendement n° 8, voir document 2-597/2).

L’article 32 est ainsi libellé :

Les modifications suivantes sont apportées à la loi du 10 avril 1995 relative à la redistribution du travail dans le secteur public, modifiée par les lois des 20 mai 1997 et 3 décembre 1997 :

1° l’article 2 est complété par l’alinéa suivant :

« Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, conformément aux règles et conditions qu’Il arrête, rendre en tout ou en partie le départ anticipé à mi-temps visé au titre II et la semaine volontaire des quatre jours visée aux chapitres I et II du titre III, applicables à tous ou certains membres du personnel du cadre opérationnel et du cadre administratif et logistique des services de police visés à l’article 116 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, ou à ceux de l’un des deux cadres précités et de l’inspection générale de la police fédérale et de la police locale visée à l’article 143 de cette même loi du 7 décembre 1998 » ;

2° l’article 3, §1er, est complété par l’alinéa suivant :

« Par dérogation à l’alinéa 1er, les membres du personnel auxquels le droit au départ anticipé à mi-temps porté par le présent titre est d’application conformément à l’article 2, alinéa 3, et qui, à la date du passage à la police fédérale visé à l’article 241, alinéa 1er, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, étaient membres du corps opérationnel de la gendarmerie, peuvent bénéficier du droit au départ anticipé à mi-temps visé par le présent chapitre au plus tôt à la date

personeelslid waren van het operationeel korps van de rijkswacht, ten vroegste vanaf de datum waarop ze, naar gelang van het geval, de volle leeftijd van 55 jaren wat de gewezen officieren van de rijkswacht betreft, dan wel de volle leeftijd van 53 jaren wat de gewezen onderofficieren van de rijkswacht betreft, hebben bereikt, het in dit hoofdstuk bepaalde recht op halftijdse vervroegde uittreding genieten.”.

De heer Vandenberghe stelt voor het 1° van dit artikel te schrappen (amendement nr. 9, zie stuk 2-597/2).

Mevrouw de Bethune heeft amendement nr. 4 ingediend (zie stuk 2-597/2) dat luidt:

Onder het opschrift “Afdeling 4. – Borstvoedingsverlof” een artikel 33bis (nieuw) invoegen, luidende:

“Art. 33bis. – Vrouwelijke personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en legistiek kader van de politiediensten hebben recht op een borstvoedingsverlof met behoud van 60% van het loon gedurende een periode van 6 maanden maximaal.

De tenuitvoerlegging van dit beginsel wordt door de Koning geregeld.”

Mevrouw de Bethune heeft amendement nr. 7 ingediend (zie stuk 2-597/2) dat luidt:

Onder het opschrift “Afdeling 5. – Zorg- en gezinsverlofregelingen”, een artikel 33ter (nieuw) invoegen, luidende:

“Art. 33ter. – Er wordt binnen de politiediensten gestreefd naar een voorbeeldbeleid wat betreft de combinatie van zorg- gezin en Arbeid en dit zowel voor vrouwelijke als mannelijke personeelsleden. Daartoe worden door de Koning goede gezinsverlofregelingen uitgewerkt, inzonderheid wat betreft moederschapsverlof of vaderschapsverlof, adoptieverlof en palliatief verlof.”

De heer Vandenberghe heeft amendement nr. 2 ingediend (zie stuk 2-597/2) dat luidt:

Een artikel 52bis (nieuw) invoegen, luidende:

“Art. 52bis. – Artikel 94 van de wet wordt aangevuld als volgt:

“In het gerechtelijk arrondissement BHV worden er twee gedeconcentreerde diensten opgericht, een eerste voor het bestuurlijk arrondissement Brussel, 19 gemeenten, en een tweede voor de overige gemeenten van het gerechtelijk arrondissement BHV.”

- **De stemming over de amendementen wordt aangehouden.**
- **De aangehouden stemmingen en de stemming over het wetsontwerp in zijn geheel hebben later plaats.**

De voorzitter. – Ik stel voor de vergadering te schorsen om de commissie voor de Justitie de gelegenheid te geven om bijeen te komen. (*Instemming*)

(*De vergadering wordt geschorst om 18.15 uur. Ze wordt hervat om 19.10 uur.*)

à laquelle ils atteignent l’âge de 55 ans, en ce qui concerne les anciens officiers de gendarmerie, ou l’âge de 53 ans, en ce qui concerne les anciens sous-officiers de gendarmerie. ».

M. Vandenberghe propose de supprimer le 1° cet article (amendement n° 9, voir document 2-597/2).

Mme de Bethune propose l’amendement n° 4 (voir document 2-597/2) ainsi libellé :

Insérer à la Section 4. – Congé d’allaitement, un article 33bis libelle comme suit :

« Art. 33bis. – Les membres du personnel féminin du cadre opérationnel et du cadre administratif en légistique des services de police ont droit à un congé d’allaitement, avec maintien de 60% de leur rémunération, pendant une période de 6 mois maximum.

Le Roi fixe les modalités d’exécution de ce principe. »

Mme de Bethune propose l’amendement n° 7 (voir document 2-597/2) ainsi libellé :

Insérer à la Section 5. – Réglementation en matière de congés pour soins et de congés familiaux, un article 33ter (nouveau), rédigé comme suit :

« Art. 33ter. – Les services de police s’efforcent de mener une politique exemplaire en ce qui concerne la combinaison des soins, des tâches familiales et du travail, et ce au bénéfice des membres du personnel tant féminin que masculin. À cet effet, le Roi définit de bonnes règles en matière de congés familiaux, en particulier en ce qui concerne les congés de maternité, les congés de paternité, les congés d’adoption et les congés pour soins palliatifs. »

M. Vandenberghe propose l’amendement n° 2 (voir document 2-597/2) ainsi libellé :

Insérer un article 52bis (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 52bis. – L’article 94 de la loi est complété par ce qui suit :

« Dans l’arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde sont créés deux services déconcentrés, le premier pour l’arrondissement administratif de Bruxelles, 19 communes, le second pour les autres communes de l’arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde. »

- **Le vote sur les amendements est réservé.**
- **Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu’au vote sur l’ensemble du projet de loi.**

M. le président. – Je propose de suspendre la séance pour permettre à la commission de la Justice de se réunir. (*Assentiment*)

(*La séance, suspendue à 18 h 15, est reprise à 19 h 10.*)

Ontwerp van programmawet (Stuk 2-600) (Evocatieprocedure)

Voortzetting van de algemene besprekking van het onderdeel Binnenlandse Zaken en Administratieve Aangelegenheden

Mevrouw Marie Nagy (ECOLO). – In de commissie konden we langdurig met minister Vande Lanotte van gedachten wisselen over de wijzigingen die hij voorstelt in de artikelen 70, 71 en 72 van de programmawet. Die wijzigingen betekenen een keerpunt in het onthaal- en asielbeleid van België.

We hadden met hem een belangrijk meningsverschil over het toewijzen van de opvang van kandidaat-vluchtelingen aan de privé-sector, omdat die op deze manier deelneemt aan het openbaar bestuur. We zijn het er niet over eens geraakt of het openbaar bestuur uitsluitend een aangelegenheid van de Staat is, maar het verheugt me wel dat de regering de asielzoekers zo humaan mogelijk wil opvangen, rekening houdend met hun moeilijkheden en met het ontwikkelingspeil van ons land.

De privé-sector inschakelen voor de opvang van vluchtelingen gaat volgens mij in tegen de opdracht tot bescherming die België ingevolge het verdrag inzake het asielrecht heeft gekregen.

In de Kamer heeft mijn collega, mevrouw Gilkinet, een amendement ingediend dat door de minister is aanvaard en dat ertoe strekt de antwoorden op de offerte sterk te beperken door middel van een bestek dat de opvang, de psychosociale begeleiding, de integratie, de huisvesting en andere dagelijkse noden van die mensen regelt. Wij zullen nog de gelegenheid hebben om te debatteren over de toewijzing van die opdrachten. Aangezien de privé-sector winst moet maken, denk ik dat het duurder zal zijn hem de opvang van de kandidaat-vluchtelingen toe te wijzen.

Ik zal hierop nog terugkomen om na te gaan of effectief wordt gecontroleerd of de bedrijven die intekenen wel degelijk voldoen aan het bestek.

De CVP zal het misschien niet apprécier en dat hierover een publiek debat wordt gevoerd. Zoals de eerste minister op 12 december laatstleden in een interview zei, werd vroeger alles geregeld in de beslotenheid van een kasteeltje in de buurt van Brussel en kwam men tot een onduidelijk compromis. Nu hebben de meerderheidspartijen inderdaad verschillende standpunten en uiten ze die ook, wat aanleiding geeft tot een publiek debat. Die formule zal de politieke maatschappij bevrijden, die de CVP en de PSC jarenlang probeerden te muilkorven. De heer Dallemande moet ons zeker geen lessen in waakzaamheid of nieuwe politieke cultuur geven, gelet op zijn immobilisme van de voorbije jaren.

Ik ben niet bang voor een debat. Ik ben niet bang om de minister te zeggen dat ik het niet met hem eens ben. Waar het op aankomt, is dat België in staat is de asielzoekers zo goed mogelijk op te vangen.

Ik ben het ook eens met het standpunt van mevrouw Lizin over de materiële hulp en over de verplichting voor de asielzoekers om in een opvangcentrum te verblijven als zij materiële steun krijgen.

Projet de loi-programme (Doc. 2-600) (Procédure d'évocation)

Suite de la discussion générale du volet Intérieur et Affaires administratives

Mme Marie Nagy (ECOLO). – En commission, nous avons eu l'occasion de discuter longuement avec le ministre Vande Lanotte de ses propositions de modification des articles 70, 71 et 72 de la loi-programme. Ces modifications marquent un tournant dans la politique d'accueil et d'asile de la Belgique.

Nous avons un différend assez important avec lui sur le fait de confier l'accueil des candidats réfugiés au secteur privé, lequel participe ainsi au pouvoir public. Bien que l'on n'ait pu se mettre d'accord sur le fait que le pouvoir public appartient uniquement à l'État, j'ai reconnu avec plaisir que l'objectif poursuivi par le gouvernement était d'assurer aux demandeurs d'asile un accueil le plus humain possible, dans des conditions répondant à leurs difficultés et dignes du niveau de développement de notre pays.

Je ne reviendrai pas sur les arguments qui ont été développés en commission car ils sont repris dans l'excellent rapport assez complet qui a été rédigé et je tiens d'ailleurs à féliciter le rapporteur M. Daïf à cet égard. Le recours au secteur privé pour l'accueil des réfugiés est selon moi en contradiction avec la mission de protection qui a été confiée à la Belgique par la convention sur le droit d'asile.

A la Chambre, ma collègue, Mme Gilkinet, a également traité cette question. Elle a déposé un amendement – qui a été accepté par le ministre – visant à limiter fortement les réponses à l'appel d'offres, grâce à un cahier des charges organisant l'accueil, l'accompagnement psychosocial, l'insertion, le logement et autres besoins quotidiens de ces gens. Nous aurons l'occasion de débattre sur l'octroi de cette charge. Le secteur privé devant faire des bénéfices, je pense, comme d'autres collègues, que le fait de lui confier l'accueil des candidats réfugiés engendrera des coûts supplémentaires.

Je l'ai déjà dit en commission que je reviendrai sur cette question pour voir si l'on contrôle effectivement que les différentes entreprises soumissionnaires respectent bien le cahier des charges.

Le CVP ne sera peut-être pas ravi que ce débat aboutisse sur la place publique et, comme dit le premier ministre, dans une interview du 12 décembre dernier, avant rien ne sortait, tout se passait à l'intérieur d'un petit château situé aux alentours de Bruxelles et on aboutissait à une sorte de compromis incompréhensible. Maintenant, les partenaires de la majorité ont certes des points de vues différents, mais ils s'expriment, suscitant ainsi le débat politique. Cette formule va sans doute libérer la société politique que le CVP et le PSC avaient essayé de museler pendant des années. Ce n'est certainement pas M. Dallemande qui peut nous donner des leçons de vigilance ou de nouvelle culture politique. Son immobilisme pendant toutes ces années ne lui permet pas vraiment de contester des décisions.

Je n'ai pas peur d'avoir un débat ou d'informer le ministre de mon désaccord. Vous aurez certainement l'occasion, monsieur le ministre, de répéter ce que vous avez dit en

Als er geen plaats was in een opvangcentrum of als een OCMW geen materiële steun kon geven aan een asielzoeker, kon deze geen financiële steun krijgen. Dat was uiteraard onaanvaardbaar. Ondanks alle inspanningen blijft het mogelijk dat een gezin of een alleenstaande sociale steun vraagt aan een OCMW, dat op dat verzoek moet ingaan. De minister heeft gezegd dat artikel 1 van de organieke wet betreffende de OCMW's van toepassing blijft. Dat is heel belangrijk. Voor de OCMW-voorzitters die met zulke vragen geconfronteerd worden, moet artikel 1 van de organieke wet betreffende de OCMW's het referentiekanaal blijven.

De minister ziet zelf ook in dat de maatregelen die zijn departement neemt geen invloed zullen hebben op de asielaanvragen. Die hangen immers af van een groot aantal factoren: het migratiebeleid, de ontwikkeling in de Oost-Europese landen, enzovoort. Zulke maatregelen kunnen uiteraard de problemen van de globalisering niet oplossen. Vandaag beweegt iedereen. We moeten dan ook aanvaarden dat bepaalde bevolkingsgroepen willen bewegen om economische of politieke redenen.

Wij zullen de programmawet steunen als blijkt van ons vertrouwen in de regering, maar dan moet de minister in plenaire vergadering bevestigen wat hij in de commissie heeft gezegd, ook al doet hij dat niet graag.

Onze fractie blijft sereen. Over een dergelijke maatregel, die niet in het meerderheidsakkoord staat en die lijkt op een beslissing van de ministerraad, zou echter grondig moeten worden nagedacht. De meerderheidsfracties hebben niet altijd dezelfde mening over de rol van de Staat, de zin van de openbare dienstverlening en de bescherming van de vluchtelingen. De Ecolo-fractie blijft bijzonder gehecht aan haar waarden terzake. Wij zullen dus waakzaam blijven. Wij zullen de minister vragen hoeveel het ons gekost heeft en hoe het georganiseerd is, omdat wij ons bijzonder betrokken voelen bij deze problematiek.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Meer dan achttien maanden na het aantreden van deze regering hebben we nog altijd geen ernstig politiek debat gevoerd over het asielbeleid en het vreemdelingenbeleid. Dit wordt betreurd, niet alleen door leden van de oppositie, maar ook door leden van de meerderheid. Natuurlijk heeft de commissie voor de Binnenlandse Zaken en de Administratieve Aangelegenheden

commission. C'est primordial car ce qui importe, en fin de compte, c'est que la Belgique soit capable, à un moment donné, d'offrir le meilleur accueil possible aux demandeurs d'asile.

Nous avons également eu une discussion et je partage le point de vue de la présidente, Mme Lizin, quant à l'aide matérielle et à l'obligation faite aux demandeurs d'asile de séjourner dans des centres d'accueil pour bénéficier d'une aide matérielle.

Lorsqu'il n'y avait pas de place disponible dans un centre d'accueil ou lorsqu'un CPAS ne pouvait pas offrir une aide matérielle à un demandeur d'asile, celui-ci ne pouvait pas bénéficier d'une aide financière. C'était évidemment inacceptable. Même si je sais que l'objectif est de réussir les différentes opérations, il peut arriver, malgré tous les efforts réalisés, qu'une famille ou une personne isolée sollicite une aide sociale d'un CPAS qui se doit de répondre positivement à cette demande. Vous avez dit que l'article 1er de la loi organique sur les CPAS restait d'application. C'est très important. Les présidents de CPAS, confrontés à ces demandes, doivent pouvoir faire référence au fait que l'article 1er de la loi organique sur les CPAS reste l'élément qui permettra de trancher.

Le ministre, lucide, a admis que toutes les mesures prises par son département n'auront aucun impact sur la demande d'asile, qui dépend d'une multitude de facteurs : politique migratoire, développement dans les pays de l'Europe de l'Est, etc. Il est évident que des mesures de ce type sont impuissantes à résoudre les problèmes liés à la globalisation. De nos jours, tout le monde bouge. Dès lors, il faut aussi accepter que certaines populations soient désireuses de bouger pour des raisons économiques ou politiques.

Dans la mesure où il s'agit d'une question de confiance au gouvernement, nous soutiendrons la loi-programme pour autant que le ministre confirme en séance plénière les propos qu'il a tenu en commission, même si ce n'est pas de gaieté de cœur.

Notre groupe reste serein. Toutefois, ce type de mesure, qui ne figure pas dans les accords de majorité et apparaît comme une décision prise par le conseil des ministres, mériterait une réflexion approfondie. Les groupes de la majorité ne conçoivent pas toujours de la même manière le rôle de l'État, le sens du service public et la protection des réfugiés. Le groupe Ecolo reste particulièrement attaché à ses valeurs en la matière. Il n'est sans doute pas nécessaire de se référer en permanence à son idéologie mais il est évident qu'elle doit constamment s'inscrire en filigrane de notre action politique. Nous resterons donc vigilants. Nous viendrons vous demander, monsieur le ministre, combien cela nous a coûté et comment cela s'est organisé. Cette attention particulière, peut-être dérangeante, s'explique par le fait que nous sommes singulièrement concernés par cette problématique.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Plus de dix-huit mois après l'entrée en fonction de ce gouvernement, nous n'avons encore mené aucun débat politique sérieux sur la politique d'asile et d'immigration. Les membres de l'opposition, comme ceux de la majorité, le déplorent. La commission de l'Intérieur et des Affaires administratives a, certes, établi un rapport d'évaluation en la matière mais la politique

met haar nieuw evaluatierapport voor dit beleid een aanzet gegeven. Het beleid is echter dermate fragmentarisch dat we nog geen totaaldebat hebben kunnen voeren. We zijn dan ook verplicht om deze programmawet aan te grijpen om onze bedenkingen te formuleren.

Natuurlijk ben ik net als mevrouw Nagy verheugd dat dit debat vandaag eindelijk plaatsheeft en dat het ook binnen de meerderheid wordt gevoerd. Het mag echter niet bij een debat blijven. Als oppositielid vraag ik dat het debat uitmondt in een beleid. De vraag is of dit laatste wel bestaat.

Aangezien de regering tot op vandaag zich niet de moeite heeft getroost om haar fragmentarische initiatieven inzake het asielbeleid, het vreemdelingen- en het migratiebeleid in een ruimer kader te coördineren, zijn wij verplicht deze oefening te maken.

Onkunde, onwaarheden en onverantwoordelijkheid zijn de kenmerken van het "non-beleid" van de huidige regering.

De blijken van onkunde, hoef ik niet aan te tonen: de eerste minister heeft zelf bekend dat zijn regering daar heeft gefaald. In zijn *state of the union* had hij het over een fragmentarische aanpak, geen globaal debat, geen globale aanpak, een politiek van slag per slag, op korte termijn, vertragingen in het beleid, laattijdigheid, een slenterachtige aanpak die moet leiden tot paniekvoetbal en snelle maatregelen en een gebrek aan visie en een ruimer kader.

Op het einde van de vorige regeerperiode hebben we vanuit de meerderheid kunnen afdwingen dat een grondig politiek debat zou plaatsvinden over het migratiebeleid waarbij we die fragmentarische initiatieven zouden kunnen bespreken. Deze coalitie heeft die belofte bij het begin van deze regeerperiode herhaald. Wij wachten daar nog altijd op.

Mevrouw Marie Nagy (ECOLO). – *Op een bepaald ogenblik moeten materies worden voorbereid en besproken in het Parlement. Mevrouw de Bethune, die eerder actief is in de commissie voor de Binnenlandse Zaken, mag niet zeggen dat dit werk niet is gedaan. Op het gepaste ogenblik moet de regering een standpunt innemen of voorstellen formuleren. Ik vind dat mevrouw de Bethune zich geringschattend uitlaat over het werk van de parlementsleden. Het is niet waar dat we terzake nog nergens staan, en ze weet dat goed. De commissie voor de Binnenlandse Zaken, en vooral haar voorzitter, heeft gewezen op de noodzaak om het debat aan te vatten.*

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ik vrees dat u even niet hebt geluisterd, vermits u verwikkeld was in een intern overleg met uw fractie. Ik heb immers uitdrukkelijk gezegd dat alleen de commissie voor de Binnenlandse Zaken en de Administratieve Aangelegenheden van de Senaat, hierover een debat heeft gehouden. We zitten dus op dezelfde golflengte. Die commissie heeft overigens goed werk geleverd. Het Parlement moet inderdaad het initiatief nemen om het beleid te structureren. We zijn evenwel reeds maanden vragende partij om de noodzakelijke regeringsinitiatieven op korte termijn in een ruimer kader te plaatsen. Er zal toch niet worden gewacht tot het einde van deze legislatuur of zelfs tot de volgende om de genomen initiatieven retroactief te kaderen? Ik wacht al jaren op dat fundamenteel debat dat we hadden afgedwongen op het einde van de vorige legislatuur

envisagée est très fragmentaire. Nous sommes dès lors obligés de saisir l'occasion du débat sur la loi-programme pour formuler nos réflexions.

Comme Mme Nagy, je me réjouis que ce débat ait lieu aujourd'hui, mais en tant que membre de l'opposition, j'insiste pour qu'il aboutisse à la définition d'une politique. Le gouvernement ne s'étant pas donné la peine jusqu'à présent de coordonner dans un cadre plus large ses initiatives fragmentaires en matière de politique d'asile et d'immigration, nous sommes obligés de nous livrer à cet exercice.

L'incompétence, les contrevérités et l'irresponsabilité sont les caractéristiques de la « non-politique » du gouvernement actuel.

L'incompétence ne doit pas être démontrée ; le premier ministre a lui-même reconnu, notamment dans son « discours sur l'état de l'union » que son gouvernement avait échoué en la matière.

A la fin de la législature précédente, alors que nous étions dans la majorité, nous avions obtenu qu'un débat politique approfondi serait mené sur la politique d'immigration. La coalition actuelle a réitéré cette promesse au début de la présente législature, mais nous attendons toujours ludit débat.

Mme Marie Nagy (ECOLO). – Madame, vous êtes un membre plutôt actif de la commission de l'Intérieur. À un moment, un certain nombre de questions se doivent d'être préparées et discutées au niveau du Parlement. Vous ne pouvez pas dire que ce travail n'a pas été effectué. Le moment venu, il faudra une définition du politique : le gouvernement devra prendre position ou formuler des propositions. Selon moi, madame de Bethune, vous dévalorisez le travail des parlementaires lorsque vous parlez comme vous le faites. Il est inexact de dire qu'il n'y a rien en la matière et vous le savez parfaitement. Par exemple, la commission de l'Intérieur, et plus particulièrement sa présidente, a fait valoir la nécessité d'entamer le débat.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *Je crois que vous ne m'avez pas écoutée, madame Nagy. J'ai dit que la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives avait mené ce débat et avait fait du bon travail. Il appartient bien entendu au Parlement de structurer la politique en question.*

Depuis des mois nous demandons que les initiatives du gouvernement s'inscrivent à court terme dans un cadre plus large et nous attendons toujours le débat fondamental qui nous a été promis à la fin de la législature précédente.

J'ai parlé d'incompétence, de contrevérités et d'irresponsabilité, en d'autres termes de promesses, de show et d'écrans de fumée.

D'abord, les promesses que le gouvernement ne veut ou ne

en dat ons toen met veel tamtam werd beloofd.

Ik sprak over onkunde, onwaarheden en onverantwoordelijkheid. Met andere woorden, beloften, show, rookgordijnen. Sta me toe dit te illustreren.

Ten eerste, beloften die de regering niet naleeft of niet kan naleven. Ik verwijst naar het regularisatiebeleid. Nu wordt beloofd dat alles afgewerkt zou zijn tegen juli van volgend jaar. Ik kijk ernaar uit. Ik vrees ervoor, maar ik hoop dat men erin slaagt. Wij willen de regering daarbij steunen. Ik vang echter geruchten op dat de werkzaamheden van de commissie onvoldoende snel opschieten om deze operatie binnen de vooropgestelde termijn te kunnen afronden.

Ten tweede, show en speciale effecten. Sta me toe

twee voorbeelden te geven. Deze zomer kondigde de regering heel zelfzeker de aanstelling van migratieambtenaren aan. Wat gebeurde er? Minister Duquesne bracht twee maanden geleden met een persdelegatie een bezoek aan Oekraïne om er de migratieambtenaar aan het werk te zien. De migratieambtenaar is daar twee dagen gebleven – alleen voor de persoperatie van de minister van Binnenlandse Zaken – is terug naar België gekomen en pas weken later terugekeerd om zijn functie op te nemen. Een tweede voorbeeld is dat van de migratieambtenaar die de opdracht kreeg in Kazakstan een ontradingscampagne op te zetten. We steunen deze actie, maar dan moet men de ambtenaren ook de middelen geven om hun opdracht te kunnen vervullen. In de krant lezen we over die operatie die zogezegd in Kazakstan werd gelanceerd, maar volgens mijn informatiekanalen is die campagne nog lang niet opgezet en wordt er nu enkel nagedacht over de manier waarop men een dergelijke operatie zou kunnen organiseren. Dus eens temeer: beloftes, show, speciale effecten...

Ten derde, onwaarheden en vrees voor de waarheid. Ook hiervan zal ik twee voorbeelden geven. Waarom is de meerderheid niet willen ingaan op het voorstel van de CVP-fractie om na het drama van Dover een parlementaire onderzoekscommissie op te zetten? Men heeft het in Nederland gedaan en men doet het in Groot-Brittannië. Waar is men bang voor? Wat wil men verstoppen? Welke waarheid wil men niet aan het licht laten komen? Als men niets vreest, laten we dan de geëigende mechanismen gebruiken.

Voor het tweede voorbeeld verwijst ik naar de mondelinge vraag van daarstraks van de heer Dallemagne over de Albanese vluchtelingen en het centrum 127bis.

In de jongste weekendeditie van *De Morgen* worden vraagtekens geplaatst bij de verklaring van de adjunct-kabinetchef van de minister van Binnenlandse Zaken. Hij zou niet de waarheid hebben gesproken. Ik zeg niet dat hij echt leugens heeft willen vertellen. Ik kan de bewering van de krant ook niet verifiëren, maar het vraagteken blijft. Waarom geen transparantie, wanneer er iets fout loopt? Waarom niet opteren voor een beleid van doorzichtigheid? Waarom niet bekennen als men faalt en zich verdedigen als men gelijk heeft?

Ik verwijt de regering ook onverantwoordelijkheid. Ook dit zal ik illustreren. Allereerst is er de verdeeldheid in de meerderheid. De democratische oppositie – CVP en PSC – wordt links en rechts voorbijgestoken. Daar heb ik geen

peut pas respecter. Je pense à la politique en matière de régularisation. On nous a promis que tout serait terminé en juillet prochain. J'espère que ce sera le cas, mais j'ai des craintes car il me revient que les travaux la commission ne sont pas suffisamment rapides pour que cette opération se termine dans les délais prévus.

Ensuite, le show et les effets spéciaux. Je citerai deux exemples. Cet été, le gouvernement a annoncé la désignation de fonctionnaires en charge de l'immigration. Que s'est-il passé ? Le ministre Duquesne a effectué voici deux mois, avec une délégation de la presse, une visite en Ukraine pour y voir ce fonctionnaire au travail. Ce dernier est resté deux jours sur place, pour la campagne de presse du ministre ; il est rentré en Belgique et n'est retourné en Ukraine que plusieurs semaines plus tard. Autre exemple : un fonctionnaire en charge de l'immigration a été envoyé au Kazakhstan afin d'y mener une campagne de dissuasion. C'est très bien, mais les fonctionnaires doivent recevoir les moyens nécessaires à l'accomplissement de leur mission. En effet, on lit dans la presse que cette campagne de dissuasion a été lancée mais, selon mes sources d'information, elle n'est pas encore effective et on réfléchit seulement à la façon dont elle pourrait être organisée.

Enfin, les contrevérités et la peur de la vérité. Je donnerai également deux exemples. Pourquoi la majorité n'a-t-elle pas voulu suivre la proposition du groupe CVP de créer une commission d'enquête parlementaire à la suite du drame de Douvres ? De quoi a-t-on peur ? Que veut-on cacher ? Quelles sont les vérités que l'on veut taire ? Si l'on ne craint rien, utilisons les mécanismes dont nous disposons. Deuxième exemple : M. Dallemagne a posé une question orale au sujet de la mort des réfugiés albanais dans le centre 127bis.

*L'édition de ce week-end du journal *De Morgen* laisse supposer que le chef de cabinet adjoint du ministre de l'Intérieur n'aurait pas dit la vérité. Je ne dis pas qu'il a menti et je ne puis vérifier les affirmations de ce journal, mais pourquoi ne fait-on pas preuve de transparence quand quelque chose tourne mal ? Pourquoi ne pas avouer un échec et ne pas se défendre si l'on a raison ?*

Je reproche au gouvernement son manque de responsabilité. On se rend compte qu'il y a désaccord au sein de la majorité. L'opposition démocratique, CVP et PSC, est dépassée à gauche et à droite. Cela ne me pose pas de problème, mais je crains que les dissensions internes empêchent la majorité de mener une politique. Or, l'absence de politique est encore plus dommageable qu'une politique médiocre ou carrément mauvaise.

Je ne regrette pas qu'il y ait un débat, madame Nagy, au contraire, mais celui-ci doit aboutir à l'adoption d'amendements et l'infléchissement de la politique. Si vous et votre groupe avez un point de vue sur cette politique, usez de votre autorité pour exercer une influence et pas seulement pour déposer des amendements en commission et les retirer avant le vote en séance plénière. (Applaudissements sur les bancs CVP et PSC)

probleem mee. Het debat is boeiend. Wel heb ik er een probleem mee dat de onenigheid in de meerderheid tot gevolg heeft dat er geen beleid is. Daar draagt de coalitie een zware verantwoordelijkheid. Door de zware interne spanningen is ze niet in staat een beleid te voeren en geen beleid is nog slechter dan een middelmatig of slecht beleid. Dat betreft ik, mevrouw Nagy. Ik betreft niet dat er een debat is, integendeel. Indien u tijdens de vorige legislatuur senator was geweest, dan had u kunnen merken dat hier heel vaak werd gedebatteerd. Een debat moet echter uitmonden in amendementen, in het ombuigen van het beleid. Indien u met uw fractie op dit beleid een visie hebt, gebruik dan uw gezag om invloed uit te oefenen en niet alleen om in de commissie amendementen in te dienen en deze voor de stemming in de plenaire vergadering weer in te trekken. (*Applaus bij de CVP en de PSC*)

Mevrouw Marie Nagy (ECOLO). – Wat mevrouw de Bethune zojuist gezegd heeft, is niet geloofwaardig, vooral als we denken aan de rol van de CVP... Men mag zeggen wat men wil over de werkwijze van de regering. Ik heb mijn mening daarover gegeven. Maar komen zeggen dat wat voor de regering een methode was geworden – namelijk beletten dat sommige zaken aan het licht komen – een positief element is... Dat gelooft niemand.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – We gaan niet alle vorige legislaturen screenen, maar ik wil wel even antwoorden.

Mevrouw Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – Nee, laten we het debat voortzetten. Mevrouw Nagy wil niet toegeven dat zij zich heeft vergist.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – De heren Tobback en Vande Lanotte waren minister van Binnenlandse Zaken.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ik wil dit debat niet op personen toespitsen. De geschiedschrijvers en politieke analisten zullen het wel uitmaken. Wij hebben geprobeerd onze verantwoordelijkheid op te nemen, de ene keer misschien beter dan de andere, maar vandaag is het mijn plicht u te zeggen dat u uw verantwoordelijkheid moet opnemen. Ik nodig u uit moed te hebben, misschien meer moed dan wij destijds hadden. Het kan altijd beter. Wij hebben voor een stuk ons werk gedaan. In de voorbije legislatuur hebben de meerderheid en het Parlement rond dit thema hard gewerkt. Ik wil daar in een volgende vergadering nog wel eens op terugkomen, maar vandaag wil ik de geschiedenis niet oprakelen.

De heer Philippe Mahoux (PS). – U hebt het over een debat of over het ontbreken van een debat, over een consensus of over het ontbreken van een consensus... Alsof er volgens u nu geen consensus bestaat, terwijl die voorheen wel bestond...

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Nee, neen...

De heer Philippe Mahoux (PS). – Ik geef u enkele concrete voorbeelden.

Ik herinner mij een discussie over een wijziging van de wet betreffende de vluchtelingen. Ik herinner mij in het bijzonder uiterst belangrijke debatten over de duur van de administratieve hechtenis. Wij waren het niet eens, mevrouw de Bethune. Binnen uw eigen fractie waren de meningen

Mme Marie Nagy (ECOLO). – Les propos que vient de tenir Mme de Bethune ne sont pas crédibles, surtout quand on pense au rôle qu'a joué le CVP... On peut dire ce que l'on veut de la façon dont la majorité fonctionne. Je vous ai donné mon point de vue à ce sujet. Mais de là à venir nous expliquer que ce qui était, dans le chef du Gouvernement, devenu une méthode – éviter que certaines choses apparaissent clairement – constitue un élément positif... Personne ne vous croit.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Nous n'allons pas nous pencher sur le passé de toutes les législatures précédentes, mais je désire répondre.

Mme Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – Non, non, continuons le débat. Mme Nagy ne veut pas reconnaître qu'elle s'est trompée.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – M. Tobback et M. Vande Lanotte étaient ministres de l'Intérieur.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Je ne veux pas orienter le débat sur des personnes. Les historiens et les analystes politiques s'en chargeront. Nous avons essayé d'assumer nos responsabilités, avec des succès divers, mais aujourd'hui je suis obligée de vous dire qu'il vous appartient de prendre les vôtres. Je vous invite à faire preuve de courage, peut-être davantage que nous ne l'avons fait. Durant la législature précédente, la majorité et le Parlement ont beaucoup travaillé sur cette question. Je veux bien y revenir lors d'une prochaine séance, mais aujourd'hui je ne veux pas raviver le passé.

M. Philippe Mahoux (PS). – Vous parlez de débat ou d'absence de débat, de consensus ou d'absence de consensus... Comme si, dans l'état actuel des choses, il n'y avait pas – telle est votre thèse – de consensus et que, précédemment, il y en avait un...

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Non, non...

M. Philippe Mahoux (PS). – Je voudrais vous donner quelques exemples concrets.

Je me souviens d'une discussion concernant une modification de la loi relative aux réfugiés. Je me souviens de débats extrêmement importants sur la durée de la détention administrative, notamment. Nous n'étions pas d'accord, madame de Bethune. Au sein de votre propre groupe, les

verdeeld.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Natuurlijk.

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Ik was het gedeeltelijk eens met uw standpunten. Wij hebben daar dan ook over gediscussieerd, en u zegt dat het debat nu pas wordt gevoerd...*

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Neen. U hebt me niet goed begrepen.

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Wij hebben een debat gevoerd. Binnen uw fractie waren er uiteenlopende standpunten. Wij zaten zelf ook niet altijd op dezelfde golfleugte als andere meerderheidspartijen, maar uiteindelijk is er een oplossing bereikt.*

Ik herinner mij ook de discussie over de tenlasteneming van de zieken en de definitie van medische urgente. In de fractie van de mevrouw Willame was er ook geen eensgezindheid. Als ik mij niet vergis, had mevrouw Delcourt een andere mening...

Mevrouw Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – *Wij zijn niet zover gegaan dat we amendement hebben ingediend, het gedurende een uur hebben verdedigd en het dan weer ingetrokken.*

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Mevrouw de Bethune, ik wil nog een derde element aanhalen. Een dualistische benadering van zulke belangrijke problemen kan geen goede resultaten opleveren.*

Er rezen nog andere problemen, bijvoorbeeld de vervolging van personen die om humanitaire redenen illegalen helpen. De oppositie was daar zeer openhartig over.

Dit zijn drie voorbeelden van debatten die ons tijdens de vorige legislatuur bezighielden.

De heer Georges Dallemagne (PSC). – *We weten niet wanneer we de meerderheid mogen geloven. Mogen we haar geloven wanneer ze zegt dat een voorstel belachelijk en gevaarlijk is of dat de grenzen van het politieke fatsoen overschreden worden? Mevrouw Nagy heeft zich in die bewoeringen uitgelaten. Moeten we haar geloven op het ogenblik dat ze die woorden uitspreekt, of wanneer ze in plenaire vergadering zegt volledig gerustgesteld te zijn? Het probleem is niet of een debat wordt gevoerd of niet, maar te weten wat de waarheid is...*

De voorzitter. – Waarde collega's, ik zou graag hebben dat u mevrouw de Bethune laat uitspreken.

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *Wij zouden graag hebben dat de minister antwoordt, want zijn antwoorden waren dikwijls op zijn minst beknopt te noemen. Op dat punt heeft mevrouw de Bethune gelijk...*

Mevrouw Marie Nagy (ECOLO). – *Wat ik in de commissie heb gezegd, is niet tegenstrijdig met wat ik in de plenaire vergadering zeg. Ik wil alleen mijn gedachten correct uitdrukken. Op een bepaald ogenblik moeten echter twee elementen met elkaar worden verzoend: enerzijds, het feit dat de regering de steun van de meerderheid vraagt en, anderzijds, het recht om voor zijn mening uit te komen. Het is*

opinions divergeaient...

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *En effet !*

M. Philippe Mahoux (PS). – Je partageais partiellement vos positions. Nous avons donc discuté, alors, de ces questions et vous nous dites que le débat a seulement lieu maintenant...

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *Non, vous m'avez mal compris.*

M. Philippe Mahoux (PS). – Nous avons mené un débat. Différents points de vue se sont affrontés au sein de votre groupe. Nous-mêmes n'étions pas toujours sur la même longueur d'onde que d'autres partis de la majorité, pour finalement dégager une solution.

Je me rappelle aussi la discussion relative à la prise en charge des malades et de la définition de l'urgence médicale. La position n'était pas non plus unanime dans le groupe de Mme Willame. Si je ne m'abuse, Mme Delcourt avait un avis différent...

Mme Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – Nous ne sommes pas allés jusqu'à déposer un amendement, le défendre pendant une heure, puis le retirer.

M. Philippe Mahoux (PS). – Je voudrais énoncer un troisième élément, madame de Bethune. Développer une approche manichéenne de problèmes aussi importants que celui dont nous traitons ne peut donner de bons résultats.

D'autres problèmes se posaient. Je pense, par exemple, au fait de poursuivre ou non – l'opposition était assez nette à cet égard – les personnes susceptibles, pour des raisons humanitaires, de venir en aide aux illégaux.

Je vous ai ainsi donné trois exemples de débats qui nous ont occupés durant la législature précédente.

M. Georges Dallemagne (PSC). – Le problème est de savoir quand il faut croire la majorité. Faut-il la croire quand elle affirme que « cette proposition est insensée et dangereuse », que l'on « dépasse les limites de la décence politique » ? C'est Mme Nagy qui s'est exprimée en ces termes. Faut-il la croire au moment où elle prononce ces paroles ou faut-il la croire lorsqu'elle nous dit, en séance, qu'elle est complètement rassurée ? Le problème n'est pas de mener ou non un débat, mais de savoir où se trouve la vérité...

M. le président. – J'aimerais, chers collègues, que vous laissiez Mme de Bethune poursuivre son intervention.

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – Ce que nous voulons, c'est que le ministre réponde, car il est exact – Mme de Bethune a raison sur ce point – que ses réponses ont souvent été pour le moins succinctes...

Mme Marie Nagy (ECOLO). – Il n'y a pas de contradiction entre ce que j'ai dit en commission et en séance plénière, monsieur Dallemagne. J'essaie d'exprimer correctement ma pensée, mais il faut, à certains moments, concilier deux éléments : d'une part, le fait que le Gouvernement demande le soutien de sa majorité et, d'autre part, le souci légitime d'exprimer son opinion. C'est en procédant de la sorte que l'on parvient à progresser dans les dossiers. N'essayez pas

op die wijze dat men vooruitgang boekt in dossiers.

Mevrouw Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – *Mevrouw Nagy, het is toch wel erg dat u niet beseft wat u zegt.*

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – *Wij verdedigen ons standpunt.*

De heer Georges Dallemagne (PSC). – *Het probleem is niet dat men de kunst verstaat om compromissen te sluiten. Het probleem is dat men geen tegenstrijdige uitspraken mag doen.*

De voorzitter. – Ik denk dat iedereen begrepen heeft wat ubedoelt. Ik stel dus voor dat de spreekster voortgaat met haar betoog.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ik wil nog even kort reageren.

Wanneer ik vanuit de CVP-fractie kritiek uitbreng, krijg ik te horen dat wij het vroeger niet beter hebben gedaan. Reikt de ambitie van de meerderheid niet verder dan zich te meten aan wat wij in het verleden misschien verkeerd hebben gedaan? Ik heb in elk geval de ambitie het later beter te doen dan de meerderheid nu. Ik weet niet of het zal lukken, maar ik zal het in elk geval proberen.

Ik heb niet gezegd dat er geen consensus is en dat het dossier daarom niet vooruitgaat. Ik heb wel gezegd dat er geen beleid is. Eén van de redenen waarom het beleid niet werkt, is dat de energie van de meerderheid verloren gaat in een oeverloos debat waarin niemand kleur bekent.

We waren het in de vorige regeerperiode niet eens over het beleid. Het komt er in de meerderheid echter niet alleen op aan zijn mening te zeggen, maar ook iets af te dwingen en het beleid te veranderen en naar zijn hand te zetten. Tijdens de vorige regeerperiode hebben we de wetgeving geamendeerd. Niet alle leden van de meerderheid hebben de wet goedgekeurd. Ik niet. Bovendien hebben we een evaluatie afgedwongen en dat heeft een impact op het beleid.

Ik kom nu terug tot mijn derde opmerking betreffende de evaluatie van het algemeen beleid, meer bepaald inzake de onverantwoordelijkheden.

Een andere onverantwoordelijkheid is dat de federale overheid haar verantwoordelijkheid afschuift op anderen. Geregeld wordt de zwartepiet doorgeschoven naar de eigen diensten. Ik hoorde ooit ministers zeggen dat de problemen bij het behandelen van de asielaanvragen te maken hebben met het feit dat het Commissariaat-Generaal niet optimaal werkt. Mijn ervaring als parlementslid leert dat dit nochtans de enige dienst is waar de telefoon wordt opgenomen en waar men op een redelijke manier een antwoord krijgt. Als men belt naar de dienst Vreemdelingenzaken, dan wordt daar na vier jaar nog altijd de telefoon niet opgenomen, tenzij men rechtstreeks belt naar iemand van de top. Ik begrijp niet waarom de regering de diensten tegen elkaar uitspeelt.

De verantwoordelijkheden worden niet alleen doorgeschoven naar de eigen diensten, maar ook naar andere bestuursniveaus. Het federale niveau schuift bijvoorbeeld het probleem van de niet-begeleide minderjarige asielzoekers door naar de gemeenschappen. Het probleem van de opvang is intussen nog steeds niet opgelost, vooral in de Franse Gemeenschap, waar er te weinig opvangplaatsen zijn en minderjarige

d'endosser le beau rôle.

Mme Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – C'est vraiment triste, madame Nagy. Vous ne vous rendez pas compte de ce que vous dites.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – Nous défendons notre opinion.

M. Georges Dallemagne (PSC). – Le problème n'est pas d'avoir l'art du compromis ; le problème est de ne pas tenir deux langages totalement contradictoires.

M. le président. – Je crois que tout le monde a compris la portée de votre pensée. Je propose donc que l'oratrice poursuive son discours.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *Quand je formule des critiques au nom du groupe CVP, on me rétorque que nous n'avons pas fait mieux dans le passé. L'ambition de la nouvelle majorité se bornerait-elle à comparer son action avec nos éventuelles erreurs ou lacunes passées ? J'ai en tout cas l'ambition de faire mieux demain que la majorité aujourd'hui.*

Je n'ai pas dit que l'absence de consensus expliquait l'enlisement du dossier. J'ai dit qu'il n'y avait pas de politique. La majorité gaspille son énergie dans des débats interminables où personne n'ose annoncer la couleur.

La majorité n'a pas pour seule fonction d'exprimer son opinion, elle doit aussi convaincre et modifier la politique en la marquant de son sceau. Sous la précédente législature, nous avons amendé la législation et imposé une évaluation qui se répercute sur la politique.

Je reviens à ma troisième remarque relative à l'évaluation de la politique générale, en particulier quant aux irresponsabilités. Une autre forme d'irresponsabilité consiste, pour la majorité, à rejeter la responsabilité sur les autres. Les ministres ont tendance à imputer tout dysfonctionnement aux services de leur propre administration. Je ne comprends pas pourquoi le gouvernement dresse ainsi les services les uns contre les autres.

Le gouvernement est également enclin à rejeter les responsabilités sur d'autres niveaux administratifs, par exemple les Communautés ou les CPAS. Ces derniers doivent s'accommoder d'une politique fédérale changeante et d'une législation imprécise et, tout comme les provinces, ils doivent de plus en plus souvent prendre en charge les factures que leur adresse le pouvoir fédéral.

Une troisième illustration de l'irresponsabilité de la politique fédérale est la préparation de la présidence européenne. Certains ministres ont peut-être une vue claire de la politique et des initiatives belges en matière d'immigration mais ce n'est certainement pas le cas du parlement. De nombreuses directives importantes sont inscrites à l'ordre du jour européen pendant la présidence belge, notamment la modification de la procédure de Dublin. Le Sénat n'a encore reçu aucune information sur ce dernier point. La seule chose que nous avons apprise est l'intention du ministre de l'Intérieur d'organiser un symposium sur la politique d'immigration. Il me semble que le groupe de travail du gouvernement devrait avoir de plus grandes ambitions.

asielzoekers naar Vlaamse instellingen worden doorverwezen. Verantwoordelijkheden worden ook afgeschoven op de OCMW's, die worden opgezadeld met een wisselvallig federaal beleid, een onduidelijke wetgeving en een fikse factuur. Dat laatste hebben we de voorbije maanden wel meer gezien van deze regering, die als het ware de gewoonte heeft aangenomen de facturen naar de gemeenten en de provincies door te sturen. Ik verwijst naar de beslissingen over het Provinciefonds. De regering verlaagt dan wel de federale belastingen, maar ze geeft de lagere besturen tegelijk minder dotaties en laat die zelf maar uitzoeken hoe ze hun problemen oplossen.

Een derde illustratie van de onverantwoordelijkheid van het federale beleid betreft de voorbereiding van het Europees voorzitterschap. Misschien hebben sommige ministers wel een zicht op het Belgisch beleid en de Belgische initiatieven inzake het migratiebeleid, maar het Parlement alleszins niet. Ik zie op de Europese agenda – als niet-lid van de werkgroep beschik ik uiteraard alleen over de officiële stukken – voor tijdens het Belgisch voorzitterschap heel wat belangrijke richtlijnen staan. Maar over de verandering van de Dublinprocedure, een van die belangrijke punten, hebben we bijvoorbeeld in de Senaat nog niets gehoord. Het enige wat we vernemen is dat de minister van Binnenlandse Zaken een groot symposium over de migratiepolitiek wil organiseren. Nu heb ik niets tegen symposia. Integendeel, ze kunnen een belangrijk moment zijn en ik hoop dan ook dat we worden uitgenodigd, zodat ook we er wat van kunnen opsteken. Met het organiseren van colloquia kan de Senaat zich nog eventueel tevreden stellen, maar een regering moet meer doen. De politieke werkgroep van de regering moet iets meer ambitie hebben.

Over de onverantwoordelijkheid van de federale regering kan ik nog tientallen voorbeelden geven. Ik geef nog één illustratie, namelijk het uitblijven van een hervorming van de asielprocedure. Die hervorming dwaalt al jaren rond als een echt monster van Loch Ness: iedereen spreekt erover, maar niemand krijgt het ooit te zien. Er circuleren al jaren voorstellen om de asielprocedure te hervormen, maar hoe dringend dat ook is om misbruiken tegen te gaan, het komt er nooit van. Wel heeft de Ministerraad van 10 november eindelijk enkele beslissingen genomen en heeft ook het kernkabinet deze week er een vergadering aan gewijd. Onlangs heb ik zelfs in een ontwerptekst gelezen dat de nieuwe procedure op 1 februari 2001 van kracht wordt, maar ook dat zal wel een *draft* zijn, want zo snel kan de wet niet door het Parlement worden behandeld en goedgekeurd.

Persoonlijk ben ik vragende partij om samen tot een nieuwe procedure te komen. Alleen wil ik waarschuwen voor mogelijke ontsporingen. Zo verontrust het mij dat verschillende mensen die zelf heel nauw bij het asielbeleid betrokken zijn – zoals ambtenaren, NGO's en dergelijke – alarmsignalen uitsturen. Vannacht kregen we een brief van het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en ook het UNHCR maakte onlangs in een rapport aantekeningen bij een wettekst die ik niet eens in mijn bezit heb, maar die vermoedelijk afkomstig is van het kernkabinet.

Ik wil er in het bijzonder voor waarschuwen dat een verbetering van de asielprocedure verwordt tot een asielrecht. We hebben wel een snelrecht goedgekeurd,

Je pourrais encore produire des dizaines d'exemples de l'irresponsabilité du gouvernement, comme l'absence de réforme de la procédure d'asile. C'est un peu le monstre du Loch Ness : tout le monde en parle depuis des années mais personne ne le voit. Le Conseil des ministres du 10 novembre a certes pris quelques décisions mais la nouvelle procédure, dont l'entrée en vigueur a été annoncée pour le 1er février 2001, ne franchira jamais le cap du parlement dans les délais.

Je souhaite, moi aussi, une nouvelle procédure mais je voudrais mettre en garde contre des dérives possibles. Des personnes concernées de très près par la politique d'asile, comme les fonctionnaires, les ONG, le Commissariat général aux réfugiés et même le HCR, ont déjà émis des signaux d'alarme. Je crains que l'amélioration de la procédure d'asile ne dégénère en une procédure d'asile accélérée, ce que nous ne pouvons accepter.

La nouvelle proposition du gouvernement ne parlerait plus de statuts humanitaires de recharge ou du statut B. Le ministre peut-il confirmer ou infirmer cette information aujourd'hui ? Je rappelle que l'une des recommandations adressées par le Sénat au gouvernement était précisément d'intégrer ces statuts.

Je m'inquiète également de l'amalgame de plus en plus grand que fait le gouvernement entre la politique d'asile et la politique d'immigration. Il a ainsi l'intention de fixer une dizaine de critères sur la base desquels une demande d'asile pourrait très vite être qualifiée de manifestement non fondée. De véritables demandeurs d'asile en seront également victimes.

La politique du gouvernement est jusqu'à présent une absence de politique. Je crains que les textes soumis à notre approbation aujourd'hui souffrent du même mal. La loi-programme prend trois options : l'inscription obligatoire dans un centre ouvert, la privatisation de la politique d'asile et l'exclusivité de l'aide matérielle. Je réitère ma critique : une telle politique fait preuve d'ignorance, de contre-vérités et d'irresponsabilité.

Cette politique pèche, une fois plus, par un manque de préparation. Le rapport regorge d'éléments qui indiquent que le dossier n'a pas été bien préparé. De plus, les mesures arrivent trop tard. On sait depuis le début de l'année qu'il faudra trouver quelque 10.000 places d'accueil. Après plusieurs mois d'inactivité, il faut maintenant agir dans l'urgence. Cette précipitation aura, je le crains, des effets néfastes.

La politique n'est également pas claire. Les personnes actives sur le terrain et dans les CPAS ne savent comment interpréter certaines mesures. Le rapport contribuera certes à lever certaines incertitudes et le ministre a pu apporter quelques précisions en réponse à des questions posées en commission, mais on ne peut tout de même pas imposer à chacun la lecture d'un épais rapport parlementaire. La législation doit être suffisamment claire et limpide.

Je dénonce aussi un manque d'honnêteté. Je crains qu'une fois de plus, les promesses ne puissent être tenues. Le ministre assure qu'une place d'accueil sera offerte à tous les demandeurs d'asile pour le 1er janvier. Il est matériellement impossible d'en créer 10.000 en si peu de temps, à moins de

maar een asielsnelrecht, dat kan voor ons niet.

In het nieuwe regeringsvoorstel zou er geen sprake meer zijn van alternatieve humanitaire statuten of van het B-statut. Kan de minister dat vandaag bevestigen of tegenspreken? Ik herinner eraan dat een van de aanbevelingen van de Senaat aan de regering er precies in bestond deze statuten op te nemen.

Verder maak ik mij zorgen omdat de regering steeds meer een amalgamaat maakt van het asielbeleid en het migratiebeleid. Zo hoor ik dat de regering een tiental criteria wil hanteren op basis waarvan een asielaanvraag heel snel als kennelijk ongegrond kan worden afgewezen. Echte asielzoekers zullen daardoor eveneens uit de boot vallen.

Het regeringsbeleid is tot op vandaag een non-beleid. Ik vrees dat de teksten die vandaag ter goedkeuring voorliggen, aan dezelfde ziekte lijden. In de programmawet worden drie opties genomen: de verplichte inschrijving in een open centrum, de privatisering van het asielbeleid en de exclusiviteit van de materiële hulp. Ten aanzien van dit onthaalbeleid herhaal ik mijn kritiek: dit beleid getuigt van onkunde, onwaarheden en onverantwoordelijkheid.

Het onthaalbeleid is eens te meer onvoorbereid. De kostprijs van de materiële hulp en de opvang werden niet berekend; er is geen lastenkohier voor de privatisering enzovoort. Het rapport bevat tal van elementen die erop wijzen dat het dossier niet goed is voorbereid.

De beleidsmaatregelen komen ook te laat. Er wordt gezocht naar 10.000 opvangplaatsen. Die nood is echter al van begin dit jaar gekend. Plots, als uit een toverhoed, moeten al deze plaatsen worden gecreëerd. De maatregelen worden te snel genomen. De gevolgen van dergelijke maatregelen zullen niet goed zijn. Het beleid zal falen. Dat wens ik niet, maar ik vrees het wel.

Er is ook onduidelijkheid. Dat blijkt uit de verklaringen van het personeel van de OCMW's, van de mensen op het terrein, die betogen, die vrije tribunes schrijven, die ongerust zijn en bijvoorbeeld niet weten wat de aard en de omvang zal zijn van de materiële hulp, die niet weten hoe om te gaan met de retroactieve werking van de verplichte inschrijving in de open centra, enzovoort. Het verslag zal uiteraard helpen de onduidelijkheid op te klaren. De minister heeft heel wat verduidelijkt in de commissie door op de vragen van de commissieleden te antwoorden. Het kan toch echter niet de bedoeling zijn om iedereen een uitgebreid parlementair verslag te doen lezen. De wetgeving zelf moet helder en duidelijk zijn en behoeft geen parlementair rapport of plenair debat ter verduidelijking. Op deze drie punten bestaat er dus onkunde.

Er is ook oneerlijkheid. Ik vrees dat eens te meer de gemaakte beloftes niet zullen kunnen worden nageleefd. Mensen uit OCMW's zeggen dat de minister blufpoker speelt. Ik weet niet of ik het zo sterk zou uitdrukken, maar de minister zegt dat van 1 januari af alle nieuwe asielzoekers een opvangplaats zullen hebben. Ik hoop dat de minister daarin slaagt, maar ik vrees van niet. De minister wil 10.000 bijkomende opvangplaatsen creëren in enkele weken tijd. Dat is materieel onmogelijk. Het zou wel mogelijk zijn indien met de bestaande plaatsen een doorschuifoperatie naar de OCMW's wordt georganiseerd. Daardoor delen anderen in de

mettre les CPAS à contribution. Qui paiera la facture ?

verantwoordelijkheid en zo zullen inderdaad nieuwe plaatsen vrijkommen. Wie zal die factuur betalen?

De heer Frans Lozie (AGALEV). – Mevrouw de Bethune zegt dat de minister er niet in zal slagen om zoveel opvangplaatsen te creëren. Het was precies een lid van de CVP die de poging om opvangplaatsen te creëren door een lek heeft trachten te torpederen. Hij werd daarvoor vandaag trouwens door het ACW zelf teruggefloten. CVP-leden zijn er mee de oorzaak van dat het creëren van opvangplaatsen wordt bemoeilijkt. Dan kan de minister geen blufpoker worden verweten. (*Applaus*)

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Het verwijt van blufpoker komt niet van mijzelf, maar van sommige mensen van de OCMW's. Ik vrees alleen dat de minister zijn belofte niet zal kunnen nakomen.

Indien onze partij deel zou uitmaken van de regering, zou ze voor het dagelijkse beleid verantwoordelijk zijn. Als oppositiepartij hebben we nu de plicht om de problemen aan te kaarten en onzichtbare zaken zichtbaar te maken.

De heer Frans Lozie (AGALEV). – Akkoord, maar niet om de uitvoering te beletten en dan de regering aan te wrijven dat ze haar eigen beloften niet nakomt.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Misschien gaf de houding van sommige collega's aanleiding tot moeilijkheden voor de regering bij het uitvoeren van haar beleid. Een verantwoordelijke regering moet vooruitzien en op dergelijke aanleidingen anticiperen door een goed communicatiebeleid en misschien ook een goed overleg met de democratische oppositie. Onze partij is hierover nooit geconsulteerd, ik voel me dan ook helemaal niet schuldig. Ik denk dat het nog steeds de taak van de democratische oppositie is om zaken aan het licht te brengen en het is de taak van de meerderheid en de ministers om dag na dag een concreet en efficiënt beleid te voeren.

Waarom is het beleid oneerlijk? Waarom wordt er geen overleg gepleegd met de OCMW's? In een vrije tribune verklaren de OCMW's deze week dat er tegen hen een echte Blitzkrieg wordt gevoerd. Dat is een sterk woord. Het getuigt er alleen van dat de lokale besturen gefrustreerd zijn. Ze zijn immers niet betrokken bij de besluitvorming en ze werden niet uitgenodigd voor een dialoog.

Vandaag vernemen we in het nieuws dat de minister via geheime kanalen en met behulp van privé-maatschappijen tracht hotels in te palmen in toeristische streken. Mevrouw Lizin, mocht dat in Hoei gebeuren, u zou er zich tegen verzetten.

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *Het zou in Dinant zijn.*

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – De minister heeft mij in de wandelgangen toevertrouwd dat hij niet op de hoogte was van deze feiten.

Mocht dat wel het geval zijn geweest, dan zou dat een vreselijke illustratie van sluipende besluitvorming zijn geweest. Ik verheug me erover dat dit niet het geval is en dat ik mij dus kan beperken tot de twee vorige illustraties.

De heer Lozie heeft de rol van de oppositie gehekeld. Ik wil hem van antwoord dienen. Aan de ene kant zijn er fracties die

M. Frans Lozie (AGALEV). – *Mme de Bethune affirme que le ministre ne réussira pas à créer autant de places d'accueil en si peu de temps. C'est précisément un membre du CVP qui a tenté de torpiller cette tentative en organisant une fuite dans la presse. Cela lui a même valu les reproches de l'ACW.*

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *En tant que parti d'opposition, nous avons le devoir de dénoncer les problèmes et de mettre en lumière les aspects obscurs.*

M. Frans Lozie (AGALEV). – *D'accord, mais pas dans le but d'empêcher la mise en œuvre de la politique et de reprocher ensuite au gouvernement de ne pas tenir ses promesses.*

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *Il se peut que l'attitude de certains collègues ait rendu la mise en œuvre de la politique plus difficile. Mais un gouvernement responsable doit pouvoir anticiper ces réactions par une bonne communication et une concertation avec l'opposition démocratique. Notre parti n'a jamais été consulté à ce sujet. L'opposition démocratique a pour mission de mettre les dysfonctionnements en lumière et le gouvernement de mener, jour après jour, une politique efficace et concrète.*

Pourquoi la politique n'est-elle pas honnête ? Pourquoi n'y a-t-il pas concertation avec les CPAS ? Le malaise des pouvoirs locaux est très grand. Ils ne sont pas associés aux décisions, ni même invités à dialoguer.

Nous apprenons aujourd'hui par la presse que le ministre tente, par des canaux secrets et avec l'aide de sociétés privées, de s'approprier des hôtels dans des régions touristiques. Si cela se passait à Huy, Mme Lizin s'y opposerait certainement.

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – Ce serait à Dinant.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – *Le ministre m'a confié qu'il n'était pas informé de cette affaire. Je me réjouis que cette intention n'ait pas été confirmée.*

M. Lozie critique le rôle de l'opposition. En commission, certains groupes politiques contestent la politique et déposent des amendements qu'ils retirent ensuite. Ils font usage de leurs droits démocratiques d'élus.

Certains sénateurs de la majorité qui habitent à la côte adoptent en revanche, dans cette affaire, un point de vue

het beleid in de commissie onder vuur nemen, amendementen indienen en vervolgens terugtrekken. Zij maken gebruik van hun democratische rechten als verkozene. Wij hebben in de commissie overigens een goed debat gevoerd.

Maar bepaalde senatoren van de meerderheid die hun thuisbasis hebben aan de kust, sluiten in deze problematiek aan bij extreemrechtse fracties. Wij sluiten ons daar niet bij aan. De vraag rijst wie dan wel het beleid ondermijnt.

De heer Michiel Maertens (AGALEV). – Mevrouw de Bethune, het volstaat niet de kranten te lezen, u moet ter plaatse komen. De heer Dedecker heeft het publiek zo bespeeld dat hij van een extreemrechts naar een duidelijk regeringsstandpunt is geëvolueerd.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – De heer Dedecker is afwezig, ik neem akte van uw standpunt.

Tot slot moet ik nog iets zeggen over de privatisering van het asielbeleid. De minister geeft een totaal nieuwe dimensie aan het asielbeleid en moffelt dat weg in een programmawet. De invoering van de privatisering van het asielbeleid zou wel eens de geschiedenisboeken kunnen halen, maar dan niet ten goede. De CVP-fractie is volledig gekant tegen de privatisering van het asielbeleid. Ik bedoel het uitbesteden van het beleid aan privé-maatschappijen die winst beogen.

Tegen gedeelde verantwoordelijkheid en samenwerking hebben wij geen enkele bezwaar. Natuurlijk kunnen bouw, onderhoud van gebouwen en catering aan privé-maatschappijen worden uitbesteed. Het spreekt voor zich dat zorg, onthaal, sociale hulp en ordehandhaving nooit geprivatiseerd kunnen worden met het oog op profijt en winst. De overheid blijft in deze altijd een volwaardige partner. Waarom kunnen die opdrachten niet zo worden georganiseerd dat de *social profitsector* ze kan overnemen. Deze sector heeft ervaring. Zelf heeft de minister verwezen naar het Rode Kruis. Dat men die sector *empowert*; nooit kan deze sector tot doel hebben om winst te maken op de rug van vluchtelingen of migranten.

Niet de grote toestroom van vluchtelingen is het probleem. Alle industrielanden – het ene weliswaar meer dan het andere – hebben hiermee af te rekenen. Waarom is het probleem in ons land dan groter? Omdat de paarse regeringscoalitie, die bij het begin van de regeerperiode met veel kleur en zwier heeft aangekondigd dat ze een nieuw en open vreemdelingenbeleid zou voeren, niet in staat blijkt te zijn haar beleid te realiseren omdat ze niet over de daadkracht en de moed beschikt die hiervoor nodig zijn. Het echte politieke probleem waarmee we vandaag worden geconfronteerd, is het falend beleid van deze regering. Ik betreur dit, ik had het liever anders gezien.

Ik weet dat de regering een kader wil creëren voor een open, evenwichtig, humaan, multicultureel vreemdelingenbeleid dat gebaseerd is op integratie en dialoog. Ze moet dan wel bereid zijn de nodige middelen vrij te maken en een visie te ontwikkelen. Indien ze daarin niet slaagt, zal het beoogde effect niet worden bereikt. Integendeel, er zal meer onrust ontstaan en vreemdelingenvrees en haat zullen toenemen. De eerste tekenen hiervan zijn vandaag reeds waar te nemen.

Ik roep de regering op een ernstig vreemdelingenbeleid te ontwikkelen, niet in het kader van een programmawet, maar

proche de l'extrême droite. Ce n'est pas notre cas. On peut donc se demander qui saborde la politique du gouvernement.

M. Michiel Maertens (AGALEV). – Il ne suffit pas de lire les journaux, Madame, il faut aussi aller sur place. M. Dedecker a si bien manœuvré le public qu'il a évolué de l'extrême droite à un point de vue nettement gouvernemental.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – M. Dedecker est absent. Je prends acte de votre point de vue.

Je voudrais enfin dire un mot de la privatisation de la politique d'asile. Le ministre confère une dimension tout à fait nouvelle à cette politique mais il le dissimule dans une loi-programme. Le groupe CVP est farouchement opposé à une privatisation de la politique d'asile, c'est-à-dire au fait de déléguer la politique à des sociétés privées qui recherchent des profits.

Nous ne sommes pas opposés à un partage des responsabilités et à une collaboration. Certains aspects pratiques peuvent, bien sûr, être confiés au secteur privé mais l'accueil, l'aide sociale et le maintien de l'ordre ne peuvent en aucun cas être privatisés à des fins lucratives. Pourquoi ne pas confier plutôt ces missions au secteur non marchand qui dispose de l'expérience en ce domaine et ne cherchera jamais à réaliser des bénéfices au détriment des réfugiés ou des immigrés ?

Tous les pays industrialisés sont confrontés à un afflux important de réfugiés. Pourquoi le problème est-il plus aigu chez nous ? Parce que la coalition arc-en-ciel, qui a annoncé au départ sa volonté de mener une politique nouvelle et ouverte à l'égard des étrangers, n'est pas à même de la mettre en œuvre faute de moyens et de courage.

Je sais que le gouvernement veut créer un cadre pour une politique ouverte, équilibrée, humaine et multiculturelle basée sur l'intégration et le dialogue. Il faut pour cela qu'il dégage les moyens nécessaires et développe une vision. Sans quoi, l'effet souhaité ne sera pas atteint et la peur des étrangers s'en trouvera avivée.

J'appelle le gouvernement à développer une politique sérieuse à l'égard des étrangers, non pas dans le cadre d'une loi-programme mais sur la base d'un véritable débat parlementaire qui transcende les partis et recueille l'appui de la société tout entière. Nous sommes disposés à y apporter une contribution constructive. Le groupe CVP ne votera en tout cas pas ce projet de loi-programme.

op basis van een echt parlementair debat, dat over de partijgrenzen heen wordt gevoerd en dat door de hele samenleving wordt gesteund. Wij zijn bereid een constructieve bijdrage te leveren bij het ontwikkelen van een degelijk beleid. Dit ontwerp van programmawet zal de CVP-fractie echter niet goedkeuren.

De heer Frans Lozie (AGALEV). – Ik heb gisteren in het kader van de algemene besprekking het kernpunt van de programmawet aangehaald, namelijk het organiseren van de absoluut noodzakelijke opvang voor de grote stroom van vluchtelingen. Ik zal niet ingaan op de provocaties van mevrouw de Bethune, maar mij enkel beperken tot het formuleren van een paar bedenkingen bij de programmawet.

Wie een vreemdeling uitbuit of misbruik maakt van diens bijzonder kwetsbare positie ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zal voortaan krachtens artikel 69 van deze wet worden vervolgd. Er wordt vooral over asielzoekers gesproken. Er zijn evenwel nog vele andere illegalen, van wie de meeste geen asiel aanvragen omdat ze meestal snel naar Engeland willen. Vandaag nog werden ongeveer honderd mensen onderschept. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om ook voor deze categorie vluchtelingen structurele opvang te vragen en ik vind ook dat de politiediensten over de mogelijkheid moeten beschikken om het verhaal van deze mensen te aanhoren ten einde de filières op het spoor te komen en tot vervolging te kunnen overgaan.

Artikel 70 handelt over de privatisering van de opvang. Collega Nagy heeft daar al uitgebreid over gesproken. Iedereen is het ermee eens dat er dringend nood is aan grootschalige opvang. Die opvang moet bij voorkeur worden geregeld door de overheid, die daarvoor centra opkoopt - en waartegen ik het verzet niet begrijp -, of door ervaren NGO's, waarvan er sommige wellicht zullen uitbreiden. In laatste instantie kan een beroep worden gedaan op het privé-initiatief, maar niemand van ons is daar enthousiast over.

De overheid zal dus waakzaam moeten blijven en permanent nagaan of, ook in door de privé-sector beheerde centra, aan een aantal bijkomende belangrijke voorwaarden wordt voldaan. Zo moet worden nagegaan of de sociale en juridische bijstand voldoende en goed wordt georganiseerd. Ook moet het mogelijk zijn de asielzoekers een minimale financiële vergoeding te geven, zodat ze op een waardige manier in die open centra kunnen leven. Die zaken kunnen worden besproken bij het opstellen van het lastenboek.

Bij artikel 71 heeft de minister tijdens de besprekking in de commissie een interessante toelichting gegeven over de opvang in de open centra. Die opvang is bedoeld voor vluchtelingen die ons land binnenkomen, maar ook voor vluchtelingen die nog een procedure voor de Raad van State hebben lopen, hun laatste juridisch strijdmiddel tegen het negatief antwoord dat ze in de ontvankelijkheidsfase en ook in beroep hebben gekregen.

Artikel 71 is volgens de minister niet bedoeld voor mensen die na een positieve beslissing in de ontvankelijkheidsfase, een procedure ten gronde bij het Commissariaat-generaal hebben doorlopen en beroep bij de Raad van State hebben aangetekend, maar uiteindelijk niet als vluchteling zijn erkend, om dan terecht te komen bij familie of kennissen of

M. Frans Lozie (AGALEV). – *J'ai présenté hier le point central de la loi-programme, à savoir l'organisation de l'accueil indispensable des réfugiés qui affluent en grand nombre dans notre pays.*

Quiconque exploite un étranger ou abuse de sa situation précaire sera désormais poursuivi en vertu de l'article 69 de la loi-programme. On parle surtout des demandeurs d'asile mais beaucoup d'autres illégaux ne demandent pas l'asile car ils souhaitent gagner au plus vite l'Angleterre. Je voudrais qu'un accueil structurel soit organisé pour cette catégorie de réfugiés aussi et que les services de police aient la possibilité d'entendre leur version pour pouvoir démanteler les filières.

L'article 70 traite de la privatisation de l'accueil. Tout le monde est d'accord pour dire qu'un accueil à grande échelle s'impose d'urgence. Il doit être organisé de préférence par l'État qui, pour ce faire, achète des centres, ou par des ONG expérimentées, et c'est seulement en dernier ressort qu'on peut faire appel à une initiative privée qui ne ravit personne. Les pouvoirs publics devront donc rester vigilants et vérifier sans cesse, y compris dans les centres gérés par le secteur privé, que l'aide sociale et juridique est suffisante et bien organisée. Il doit aussi être possible d'octroyer aux demandeurs d'asile une indemnité minimale, de manière à ce qu'ils puissent vivre décemment dans ces centres ouverts. On devra en reparler lors de la rédaction du cahier de charges.

Lors de la discussion de l'article 71 en commission, le ministre a signalé que l'accueil dans les centres ouverts est destiné aux réfugiés qui arrivent dans notre pays mais aussi à ceux pour lesquels une procédure est encore en cours devant le Conseil d'État, dernier recours juridique contre une réponse négative qui leur a été communiquée durant la phase d'examen de la recevabilité de leur demande et en appel. Selon le ministre, l'article 71 ne concerne pas les personnes qui, après une décision positive durant la phase d'examen de la recevabilité de leur demande, ont fait l'objet d'une procédure de fond au Commissariat général et introduit un recours devant le Conseil d'État, mais qui n'ont finalement pas obtenu le statut de réfugié.

L'article 74 relatif à la réquisition a suscité quelque animosité en commission. On ne peut réquisitionner sans plus des propriétés. Le concept n'est pourtant pas nouveau : la loi Onkelinx permet déjà sa mise en œuvre mais il n'est pas utilisé souvent. La loi-programme n'autorise la réquisition que moyennant un dédommagement équitable. La Constitution protège explicitement et à juste titre le droit de propriété mais ne le garantit pas à tout le monde.

elders in het land. Ik vind het nuttig die belangrijke toelichting van de minister hier te herhalen.

Artikel 74 betreffende het opeisingsrecht heeft enige animositet veroorzaakt in de commissie. Eigendommen opeisen kan zo maar niet. Het begrip is niet helemaal nieuw, want opeising is ook al mogelijk in het kader van de wet-Onkelinx, maar die is nog niet veel toegepast. De programmawet bepaalt dat opeising alleen mogelijk is mits een billijke schadeloosstelling wordt betaald.

De Grondwet beschermt het eigendomsrecht expliciet en terecht, maar garandeert niet aan iedereen het recht op eigendom. Onze Grondwet is heel liberaal opgevat. In de context van 1830 is dat niet verwonderlijk. Maar ik wou er toch nog eens op wijzen dat de bescherming van het recht op een fatsoenlijke woning niet aan iedereen op een afdwingbare wijze wordt gewaarborgd.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Ik sluit aan bij de laatste uiteenzettingen en treed bij wat mijn collega's De Schampelaere en de Bethune gezegd hebben over het oordeel van de fractie over het asielbeleid van de regering. Ik wil de ongeloofwaardigheid nogmaals aantonen aan de hand van wat collega Lozie naar voren brengt over het opeisingsrecht. In de commissie heb ik een discussie gehad met de minister over de privatisering van het asielbeleid. Ik heb begrepen dat de minister zei dat het goedkoper is het asielbeleid te privatiseren dan zelf de nodige onroerende goederen aan te werven. Zo komen de kosten voor het asielbeleid en voor de opvang en de sociale begeleiding beduidend lager te liggen. Daarentegen vraagt u in artikel 74 een opeisingsrecht dat zelfs de minimale voorwaarden, vastgelegd in artikel 134 van de nieuwe gemeentewet, niet overneemt. Bovendien is de afgelopen dagen gebleken dat men ook onderhands vakantiecentra aankoopt. Op dit punt moet er geen twijfel bestaan over de houding van de CVP: het asielbeleid is een delicat onderwerp en de vraag naar de maatschappelijke draagkracht voor dat beleid is niet eenvoudig op te lossen. Wij zijn van oordeel dat de regering een grote vergissing heeft begaan. Ze heeft de maatschappelijke inschatting van deze verwerving van het onroerend goed niet juist beoordeeld. In feite heeft ze een zeer slechte dienst bewezen aan het asielbeleid dat ze voorstelt. Dit wordt trouwens bewezen door de reacties van het terrein. Ik ben niet de enige die dit vaststelt, want ik heb zopas een persbericht gelezen onder de titel: christelijke verenigingen roepen de Christelijke Mutualiteiten ter verantwoording voor de verkoop van het vakantiecentrum in Houthalen-Helchteren.

De christelijke verenigingen die net als de CM tot de ACV-koepel behoren, zijn van oordeel dat de CM heel wat klanten in het ongewisse heeft gelaten over de plannen om een asielcentrum onder te brengen op een plaats die omwille van haar toeristische uitstraling heel gevoelig ligt bij de Limburgse bevolking. Ik zeg dat niet, het zijn de verenigingen die dit naar voren brengen. Ik denk dus inderdaad dat een verkeerde inschatting werd gemaakt van het ogenblik en de voorwaarden.

Bovendien moet de programmawet die in een opeisingsrecht voorziet, nog worden goedgekeurd. Wanneer zal de regering over een aankoop van onroerende goederen beslissen? Wanneer zal ze over een opeising beslissen? Bij een aankoop moet men immers de volledige prijs betalen, bij een opeising

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – Je voudrais à nouveau démontrer le manque de crédibilité de la politique d'asile du gouvernement. En commission, le ministre a précisé qu'il est moins coûteux de privatiser cette politique que d'acquérir les biens immobiliers nécessaires. Par contre, l'article 74 prévoit un droit de réquisition qui ne respecte même pas les conditions minimales de l'article 134 de la nouvelle loi communale. En outre, il est apparu, au cours de ces derniers jours, que des centres de vacances sont acquis secrètement. Le gouvernement a fait une grave erreur. Il a mal évalué la portée sociale de ces acquisitions. Les réactions sur le terrain le confirment. Ainsi, des associations chrétiennes demandent des comptes aux Mutualités chrétiennes pour la vente du centre de vacances d'Houthalen-Helchteren. C'est un sujet très sensible compte tenu du rayonnement touristique de la région.

En outre, la loi-programme doit encore être adoptée. Quand le gouvernement décidera-t-il de l'achat de biens immobiliers ? En cas d'achat, il faut payer le prix plein alors que, pour une réquisition, on ne doit acquitter qu'un droit d'utilisation. Quels critères le gouvernement utilisera-t-il pour décider s'il achète ou s'il réquisitionne ? Mme Lizin a déclaré ici même que, si cela se passe à Huy, elle s'y opposera mais si c'est ailleurs, elle y sera favorable. Est-ce là le principe d'égalité que prône le gouvernement ? On n'obtient la confiance que si on promet aux mandataires communaux de la majorité que leur commune n'est pas visée. Ce n'est pas sérieux.

Le gouvernement propose donc de créer un droit de réquisition général moyennant un dédommagement équitable. J'ai introduit un amendement visant à calquer les conditions de réquisition sur celles prévues par l'article 134 bis de la loi communale. Selon le Conseil d'État, le principe d'égalité requiert un nombre minimal de conditions de réquisition. Le présent projet ne contient pas ces conditions, il prévoit seulement un dédommagement équitable. Les conditions de l'article 143 bis de la nouvelle loi communale ne sont pas retenues et les conditions annexes de l'article 74 de la loi-programme sont manifestement moins sévères. Et encore avons-nous dû arracher ces garanties à Mme Onkelinx lors de la rédaction de l'article 143 bis de la loi communale.

Aujourd'hui, le ministre reçoit d'amples compétences pour réquisitionner pourvu qu'il y ait dédommagement équitable.

alleen het gebruiksrecht. Welke criteria zal de regering aanwenden om uit te maken wanneer ze een onroerend goed koopt dan wel opeist? Dit is belangrijk want onze burgers willen weten of ze op gelijke wijze behandeld zullen worden als de overheid bepaalde goederen opeist.

Collega de Bethune heeft er al op gewezen. Mevrouw Lizin verklaarde hier dat als dit in Hoei gebeurt, ze zal tegenstemmen en dat als het elders gebeurt, ze akkoord gaat. Is dat het gelijkheidsbeginsel dat de regering hanteert? Men krijgt het vertrouwen als aan de gemeentemandatarissen van de meerderheid beloofd wordt dat hun gemeente niet geviseerd wordt. Dan is men bereid het grote principiële discours te voeren. Dat is toch geen ernstige discussie.

We kunnen de regering toch vragen wanneer ze dergelijke centra zal aankopen of opeisen en volgens welke criteria. Dat debat hadden we reeds gevoerd in de commissie. Men is daar niet op ingegaan, naar mijn oordeel in strijd met de Grondwet. De minister is een eminent auteur van constitutioneel recht, laten we dus toch eens nagaan wat de toestand is. De regering stelt een algemeen opeisingsrecht voor tegen een billijke vergoeding. Ik heb daarop een amendement ingediend dat ertoe strekt de voorwaarden van de opeising gelijk te stellen aan de voorwaarden, zoals bepaald in artikel 134bis van de gemeentewet. Volgens diverse adviezen van de Raad van State vergt het legaliteitsbeginsel dat men voldoende precies een aantal minimale voorwaarden voor de opeising aanduidt. De Raad van State heeft dit in zijn advies over dit artikel nogmaals onderstreept in het licht van artikel 1 van het EVRM, eerste protocol, het eigendomsrecht. Ik stel vast dat die minimale voorwaarden zelfs niet aanwezig zijn in het voorstel dat nu ter stemming ligt. Alleen in de billijke vergoeding wordt voorzien, maar een reeks randvoorwaarden uit artikel 134bis van de nieuwe gemeentewet zijn niet weerhouden en de randvoorwaarden van artikel 74 van de ontwerp-programmawet zijn merkelijk lichter: geen minimumtermijn dat het gebouw moet leegstaan om vatbaar te zijn voor opeising, geen uitdrukkelijke verwijzing naar een voorafgaande verwittiging van de eigenaar dat zijn gebouw zal worden opgeëist, geen termijn binnen dewelke de minister effectief gebruik moet maken van het opeisingsrecht, geen verwijzing bij de bevoegdheidstoewijzing aan de koning naar de verzetsmogelijkheid voor de eigenaar. Al deze waarborgen hebben we van minister Onkelinx bij de redactie van artikel 134bis van de gemeentewet afgedwongen.

Vandaag zitten de liberalen, van wie mag worden aangenomen dat ze voor het eigendomsrecht opkomen, in de regering en horen we hier niets meer van. Alle randvoorwaarden verdwijnen. De minister krijgt zeer ruime bevoegdheden om op te eisen mits men een billijke vergoeding toekent. Dit betekent dat wie het niet met de vergoeding eens is, achteraf kan procederen.

In welke mate is deze regeling verzoenbaar met artikelen 11 en 12 van de Grondwet met betrekking tot het gelijkheidsbeginsel? Als op basis van artikel 134bis van de gemeentewet woningen worden opgeëist, moeten heel wat voorwaarden worden nageleefd ten aanzien van de eigenaar. Als de woningen worden opgeëist voor kandidaat-vluchtelingen, moeten die voorwaarden niet worden nageleefd. Kan de minister mij uitleggen in welke mate dit onderscheid pertinent genoeg is om een verschillende

Celui qui n'est pas d'accord avec ce dédommagement peut donc intenter un procès après coup. Si on réquisitionne les logements sur la base de l'article 143 bis de la loi communale, de nombreuses conditions doivent être respectées mais si ces logements sont réquisitionnés pour des candidats-réfugiés, elles ne doivent pas être l'être. Comment le ministre peut-il justifier cela ? Le destinataire ne peut constituer un critère pertinent pour déterminer la mesure dans laquelle le droit de propriété doit être protégé. C'est pourquoi j'ai déposé l'amendement précité. Je ne comprends pas pourquoi le ministre a davantage le pouvoir de transgresser le droit de propriété que les bourgmestres ou les présidents de CPAS qui veulent régler un problème urgent de sans-abri. Tout comme avec la privatisation de la politique d'asile, le gouvernement cède à la panique. Tous les moyens lui sont bons pour résoudre les problèmes urgents et il refuse de prendre en compte les éléments essentiels.

L'insécurité règne et le citoyen risque fort d'avoir l'impression que les demandeurs d'asile seront placés selon des critères subjectifs et qu'il n'existe aucun critère objectif pour l'acquisition et la réquisition de propriétés. Sans critères précis, la base sociale de cette politique d'asile se réduira encore. Et cela, nous ne le souhaitons pas.

behandeling te verantwoorden? Hoe kan hij verantwoorden dat een eigenaar wiens woning wordt opgeëist voor het herbergen van daklozen, een grotere rechtsbescherming geniet dan een eigenaar wiens woning wordt opgeëist voor het herbergen van kandidaat-vluchtelingen? De bestemming kan geen pertinent criterium zijn om te bepalen in welke mate het eigendomsrecht van de eigenaar moet worden beschermd.

Om die reden heb ik een zeer bescheiden amendement ingediend dat bepaalt dat de voorwaarden voor de opeising in de programmawet identiek zouden zijn aan de voorwaarden van artikel 134bis van de nieuwe gemeentewet. Ik begrijp niet waarom de minister meer verregaande bevoegdheden krijgt die het eigendomsrecht overschrijden dan de burgemeester of de OCMW-voorzitter die het dringende probleem van de daklozen wil regelen. Samen met de privatisering van het asielbeleid geeft deze bepaling aan dat de regering echt aan paniekvoetbal toe is, alle middelen aanwendt om urgente problemen op te lossen en hierbij essentiële elementen weigert onder ogen te nemen.

Er heerst onzekerheid en het grootste gevaar voor het asielbeleid van de regering bestaat erin dat de burger de indruk krijgt dat de plaatsing van asielzoekers louter op basis van subjectieve criteria zal gebeuren en dat er geen objectieve criteria worden gehanteerd voor de verwerving en de opeising van eigendom. Er staan geen criteria in de wet, wat later aanleiding zal geven tot politieke discussies. De wetgever kan dan ook beter zakelijke, algemene criteria uitwerken die afwijken van de criteria die we tijdens dit debat hebben gehoord. Als dit argument niet wordt gehoord, dan zal het maatschappelijk draagvlak voor dit asielbeleid nog verder afnemen en dat is niet onze wens. (*Applaus*)

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Bij de besprekking van de amendementen zal ik de verantwoording geven, maar nu reeds wil ik de leden van de VLD- en de PRL-fractie, waartoe de voorzitter van de Senaat behoort, wijzen op de bezwaren die indertijd werden geformuleerd bij het wetsontwerp dat de nieuwe gemeentewet heeft gewijzigd en ertoe strekte een artikel 134bis in te schrijven, met het doel de burgemeester de toelating te geven om eventueel tot opeising over te gaan in geval van dakloosheid. De heer Vandenberghe heeft dit met veel verve onderstreept.

Sta me toe twee citaten voor te lezen, het ene van een lid van de VLD en het andere van een lid van de PRL, die toen uitdrukkelijk aangaven niet akkoord te kunnen gaan met de opeising.

De heer Anthuenis van de VLD zei toen: "Tenslotte nog een opmerking over artikel 27 van het wetsontwerp dat de nieuwe gemeentewet wijzigt. De VLD-fractie kan met deze bepaling geenszins akkoord gaan, omdat zij naar onze mening een principiële inbreuk is op het eigendomsrecht, een soort van tijdelijke onteigening. De opeising door de burgemeester van verlaten panden kan enkel worden verantwoord in geval van een ramp, en dat is hier niet het geval, hoe ernstig de situatie van de individuele hulpaanvrager ook is. Daarenboven is het bewuste artikel behoorlijk onduidelijk, zodat tal van interpretatiemogelijkheden open blijven. Wat is een verlaten woning? Kan een woning waar nog meubelen aanwezig zijn, worden beschouwd als een verlaten woning? Is de woning van iemand die een jaar in het buitenland verblijft een

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Je voudrais rappeler aux membres des groupes VLD et PRL les objections qui ont été formulées lors de l'examen du projet de loi modifiant la nouvelle loi communale et qui ont mené à l'insertion d'un article 134 bis, afin de permettre aux bourgmestres de procéder à une réquisition pour loger des sans-abri.

M. Anthuenis, du VLD, a ainsi déclaré que la réquisition par un bourgmestre d'un immeuble abandonné ne pouvait se justifier qu'en cas de catastrophe. Il s'est aussi demandé ce qu'était un immeuble abandonné, si une habitation contenant encore des meubles pouvait être considérée comme abandonnée et si un logement dont l'occupant résidait durant un an à l'étranger était un immeuble abandonné.

Quand à Mme Herzet, du groupe PRL, elle a déclaré :

verlaten woning?"

Mevrouw Herzet van de PRL-fractie verklaarde:

Ik heb bezwaren tegen artikel 27. Volgens dat artikel kan de burgemeester, op vraag van de voorzitter van het OCMW, elk sedert meer dan zes maanden leegstaand gebouw opeisen om het ter beschikking te stellen van daklozen. Dat is voor ons onaanvaardbaar, omdat dit een zware aanslag is op het fundamentele eigendomsrecht. Volgens minister Onkelinx is de beperking van het eigendomsrecht een politieke keuze. Die keuze is niet de onze. Bovendien laat het artikel te veel regelen bij koninklijk besluit. De toepassingsvoorwaarden van het opeisingsrecht hadden beter in de wet zelf gestaan. Nu zal het koninklijk besluit met name het beroep moeten regelen alsook de bezettingsvoorwaarden en de controle daarop door de verzoekende overheid. Ik weet al lang dat de bewoners dikwijls niet als een goede huisvader handelen.

Deze citaten tonen duidelijk aan dat VLD en PRL ernstige bedenkingen hebben bij de opeising.

Het grote verschil tussen artikel 134bis van de nieuwe gemeentewet en het artikel dat nu zou worden goedgekeurd, is dat in artikel 134bis van de nieuwe gemeentewet op zijn minst een aantal randvoorwaarden worden vermeld, die een bepaalde zekerheid bieden en terug te vinden zijn in de amendementen van de heer Vandenberghe.

Men wijst de CVP er geregeld op dat die partij deel heeft uitgemaakt van de meerderheid. Sta me toe even voor hen in de bres te springen, want de heer Vandenberghe maakte toen identiek dezelfde opmerkingen als nu en heeft kunnen bekomen dat randvoorwaarden werden ingeschreven in de nieuwe gemeentewet.

Als men consequent is, moet men die amendementen dan ook goedkeuren.

De heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. – Dit debat heeft een heel sterk déjà vu-effect. Een aantal elementen blijft terugkeren en dat stemt me niet bijzonder gelukkig.

Mevrouw De Schampelaere heeft een belangrijke uiteenzetting gehouden en een oproep gedaan om dit thema niet te polariseren, maar te proberen een oplossing te vinden. Dat is een zeer vrome wens en het is goed ze te verkondigen, zeker in deze kersttijd, maar de realiteit is toch wel anders. We stellen vast dat, ondanks alle goede bedoelingen, er geen enkele voorwaarde, situatie, manier van communiceren of werkwijze is die ervoor kan zorgen dat er geen controverse ontstaat wanneer we het initiatief nemen mensen van vreemde nationaliteit op te vangen. Dat is de waarheid die we ook vandaag moeten aanvaarden.

Er zijn altijd zeer goede excuses. De heer De Crem heeft

Venons-en maintenant à ce fameux article 27, unique objet de mon ressentiment dans ce projet, si je puis dire ! En son article 27, la loi dispose que le bourgmestre peut, sur requête du président du CPAS, réquisitionner tout immeuble abandonné depuis plus de six mois afin de le mettre à la disposition des personnes sans abri. Cet article est pour nous inacceptable car il porte gravement atteinte au droit fondamental de propriété. Mais pour vous, madame la ministre, – il s'agit de la ministre Onkelinx – vous l'avez dit et écrit, restreindre le droit de propriété procède d'un choix politique. Je suppose que vous ne changerez pas d'avis, mais admettez aussi que ce choix ne soit pas le nôtre. Cela étant clairement précisé, je voudrais, de plus, vous faire part d'autres appréhensions au sujet de cet article. D'abord, il fait une nouvelle fois la part trop belle aux arrêtés royaux. Il eût été préférable de fixer dans la loi les modalités d'application du droit de réquisition. Au lieu de cela, l'arrêté royal devra, notamment, fixer les règles relatives aux recours. L'arrêté royal devrait aussi prévoir les conditions d'occupation et leur contrôle par l'autorité requérante. Pour le vivre depuis des années, je sais que l'occupation de certains logements ne ressemble que de très loin à une occupation en bon père de famille.

Ces citations montrent clairement que le VLD et le PRL ont de sérieuses objections à la réquisition.

La grande différence entre l'article 134 bis de la nouvelle loi communale et l'article qui nous est soumis est que le premier prévoit au moins un certain nombre de conditions annexes qui offrent une sécurité et qu'on retrouve dans l'amendement de M. Vandenberghe. Lorsque le CVP était dans la majorité, M. Vandenberghe avait déjà formulé les mêmes remarques et avait alors pu obtenir l'inscription de conditions annexes dans la nouvelle loi communale. Si on veut être logique, on doit adopter cet amendement.

M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale. – Ce débat procure un effet de déjà vu qui ne me réjouit pas particulièrement. Il apparaît qu'en dépit de toutes les bonnes intentions, aucune manière de communiquer ou de travailler ne peut éviter les controverses lorsque nous prenons l'initiative d'accueillir des étrangers.

Aussi bien à la Chambre qu'au Sénat, on répète des affirmations qui ont été manifestement controvées. M. Dallemande a par exemple affirmé que cinq mille personnes seront « lâchées » sur les CPAS. Comme je l'ai déjà expliqué à quatre reprises, c'est faux. La réalité est que cinq mille personnes qui résident dans un centre avant le 10 janvier devront tôt ou tard passer à un CPAS. C'était prévu dès le début. Faire vivre ensemble très longtemps, dans un centre, des personnes bénéficiant de régimes différents, est la plus mauvaise façon de le gérer. Nous devons donc accompagner

uiteraard het volste recht de minister te bekritisieren en hem zo zwaar mogelijk aan te pakken, maar wanneer ik hem persoonlijk vraag met de aankondiging te wachten tot het personeel in de ondernemingsraad, zoals gepland, op de hoogte is gebracht, dan vraag ik hem niet een kritiek te geven of zijn oppositie te beperken, maar probeer ik ervoor te zorgen dat de personeelsleden in elk geval op een correcte manier kunnen worden geïnformeerd. Anders wordt elke communicatie onmogelijk gemaakt, want dan stellen we de avond zelf vast dat het personeel helemaal niet tevreden is omdat het niet op de hoogte werd gebracht, terwijl er een ondernemingsraad was gepland, en uiteraard acties beginnen die de zaak nog eens extra bemoeilijken.

Zowel in Kamer als Senaat worden beweringen herhaald die manifest zijn tegengesproken. Bijvoorbeeld over het leegmaken van de centra. De heer Dallemanne heeft nog gezegd dat er nu vijfduizend mensen op de OCMW's worden 'losgelaten'. Ik heb dat al vier keer ontkend en het heeft misschien weinig zin nog een vijfde keer te zeggen dat het niet juist is. Wat baat het dat tegen te spreken, als men het maar blijft herhalen en zo van die bewering uiteindelijk een waarheid maakt. De realiteit is dat vijfduizend mensen die voor 10 januari in een centrum verblijven, vroeg of laat effectief naar het OCMW zullen gaan. Dat is niet nieuw, dat was altijd zo gepland. We zijn van oordeel dat mensen van verschillende regimes – mensen die wel naar een OCMW kunnen vertrekken met financiële steun en mensen die dat niet kunnen – voor een heel lange periode samen in een centrum laten verblijven de slechtste manier is om een centrum te beheren. We moeten de uitstroom dus begeleiden, op basis van vrijwilligheid en op voorwaarde dat er effectief een woning is gevonden. Dat was de instructie, die verscheidene kerken werden herhaald. Hoewel we net het tegenovergestelde hadden gezegd, stel ik vast dat de vereniging van de OCMW's aan haar vertegenwoordigers heeft bekendgemaakt dat de plaatselijke opvanginitiatieven zouden worden afgeschaft. Dat is niet het geval en maandag heb ik in een brief aan alle OCMW-voorzitters benadrukt dat we ze blijven aanmoedigen en financieren zoals gepland.

Niemand kan de regering verwijten dat ze het voorbij anderhalf jaar taken heeft doorgeschoven naar de OCMW's zonder voor de financiering ervan te zorgen. Sinds ik bevoegd ben voor de OCMW's, worden ze vergoed voor de taken. De lokale opvanginitiatieven worden vergoed zoals de opvang van het Rode Kruis. Opdrachten inzake de bestrijding van kansarmoede hebben we betaald. De OCMW's van de grote steden kregen vele extra miljarden. Beweren dat de OCMW's het afgelopen jaar meer betalen voor de opvang is dus niet juist.

Gisteren nog vroeg een burgemeester mij de lokale opvanginitiatieven voort te zetten. In het klassieke systeem wordt een bestaansminimum uitgekeerd en de begeleidende maatschappelijk assistent wordt betaald door het OCMW. In het lokaal opvanginitiatief, waaraan de OCMW's heel goed hebben meegeworkt en waardoor zo'n 2.000 opvangplaatsen werden gecreëerd, wordt de maatschappelijk assistent vaak betaald uit het budget dat voor dit initiatief ter beschikking wordt gesteld. Dat betekent een ontlasting voor het OCMW budget. De eigen maatschappelijk assistenten kunnen zich daardoor beter bezighouden met de andere cliënten, meestal

le flux sortant, en tenant compte du volontariat des réfugiés et à condition qu'ils trouvent effectivement un logement. Ces instructions ont été rappelées à plusieurs reprises. Bien que nous ayons affirmé le contraire, l'association des CPAS a fait savoir à ses représentants que les initiatives d'accueil locales seraient supprimées. Ce n'est pas le cas et, ce lundi, dans une lettre envoyée à tous les présidents de CPAS, j'ai insisté sur le fait que nous continuerons à les encourager et à les financer, comme prévu.

Personne ne peut reprocher au gouvernement d'avoir confié, au cours des derniers dix-huit mois, des tâches aux CPAS sans en avoir assuré le financement. Depuis que les CPAS sont de ma compétence, ils ont toujours été indemnisés pour les tâches qu'ils accomplissent. Les initiatives d'accueil locales sont indemnisées au même titre que l'accueil par la Croix Rouge. Les CPAS des grandes villes ont obtenus des moyens supplémentaires se chiffrant en milliards.

Hier encore, un bourgmestre m'a demandé de poursuivre les initiatives d'accueil locales. Il faut savoir que dans le système classique, c'est le CPAS qui paie le minimex et la rémunération de l'assistant social. Par contre, dans le système d'initiative locale, auquel les CPAS ont bien collaboré et qui a permis de créer environ 2.000 places d'accueil, l'assistant social est souvent rémunéré grâce au budget alloué à l'initiative locale.

J'en arrive à la privatisation de la politique d'asile. Il ne s'agit pas de la politique d'asile, pour laquelle je ne suis pas compétent, mais de l'accueil des demandeurs d'asile. Au cours des discussions au sein du gouvernement, j'ai demandé expressément de bien faire la distinction entre le traitement d'une demande d'asile et l'accueil aux demandeurs. L'objectif du projet de loi n'est pas d'influencer la politique d'asile mais de veiller à assurer un accueil correct des demandeurs.

Actuellement, en de nombreux endroits, cet accueil est privatisé et seul le paiement du minimex échoit aux pouvoirs publics. Dans les grandes villes, le personnel du CPAS ne peut consacrer beaucoup de temps aux demandeurs d'asile. La seule occasion de contact est le paiement du minimex, une fois par mois. Pour le reste, logement, alimentation, soins, les demandeurs d'asiles sont lâchés dans la ville où ils sont soumis aux mécanismes incontrôlés du marché.

Par les centres, nous tentons de mettre en place une structure mixte. Dans ce système, le montant destiné à couvrir l'hébergement et la nourriture est alloué dans sa totalité à l'organisateur de l'accueil. Il sera ainsi possible de financer un bon accompagnement social et psychologique.

Actuellement, l'accueil est davantage privatisé qu'il ne le sera à l'avenir, parce de nombreux éléments échappent encore au contrôle public.

J'ajoute qu'il s'agit là de l'ultime étape dans l'accueil des demandeurs d'asile. Je ne veux pas recourir à tout prix à l'accueil privé. Si le secteur non marchand souhaite assumer cette tâche, j'en serai enchanté. J'ai d'ailleurs proposé à la Croix Rouge de se charger de 20.000 places d'accueil. Mais il faut rester réaliste. La Croix Rouge espère créer 1.000 places en six mois, mais elle se heurte à de nombreuses difficultés.

Nous encourageons donc les CPAS à développer des

bestaansminimumtrekkers.

Ik ga nu in op de discussie over de ‘privatisering’ van het asielbeleid. Het gaat hier niet over het asielbeleid, want ik ben daar niet voor bevoegd, maar wel over de opvang van mensen die asiel vragen. Ik heb tijdens de besprekingen in de regering overigens uitdrukkelijk gevraagd deze zaken van elkaar te scheiden omdat er een verschil is tussen de behandeling van een asielaanvraag en de manier waarop de asielzoekers worden opgevangen.

Ik wens me niet in het asielbeleid te mengen. Het is zeker niet de bedoeling met dit wetsontwerp het asielbeleid in de ene of andere richting te beïnvloeden. Het gaat alleen over de vraag hoe de asielzoekers goed kunnen worden opgevangen.

Momenteel is de opvang op heel wat plaatsen geprivatiseerd, alleen de uitbetaling van het bestaansminimum gebeurt door de overheid. Als er nu een asielzoeker aankomt in een grote stad, dan kunnen de medewerkers van het OCMW daar niet veel tijd aan besteden. Het contact wordt beperkt tot één keer per maand, meer bepaald bij de uitkering van het bestaansminimum. De asielzoekers worden voor de rest – voor huisvesting, voeding, verzorging – losgelaten in de stad en zijn volledig onderworpen aan niet gecontroleerde acties van de marktmechanismen.

Met de centra proberen we een mengvorm te creëren. Waar nu de opbrengst voor het verschaffen van onderdak en voeding naar aparte personen gaat, wordt het bedrag hiervoor in zijn totaliteit uitgekeerd aan degene die de opvang organiseert.

In het systeem dat wij voorstellen zullen wij met de opbrengst van dat deel van de opvang een degelijke sociale en psychologische begeleiding financieren. Ik weet dat dit polemisch klinkt, maar vandaag is de opvang meer geprivatiseerd dan dat in de toekomst het geval zal zijn. Vandaag ontsnapt er meer aan de publieke controle dan dat morgen het geval zal zijn. Het volstaat naar de steden te gaan om die vaststelling te maken.

Bovendien is dit de laatste stap in de asielopvang. Ik wil de privé-opvang niet te allen prijs gebruiken. Als de non-profitsector dat soort van taken op zich wil nemen, zal ik dat onmiddellijk toejuichen. Ik heb het Rode Kruis aangeboden om 20.000 opvangplaatsen voor zijn rekening te nemen. Ze mogen dat doen, maar we moeten uitgaan van de realiteit. Die is dat ze me hebben gezegd dat ze op zes maanden 1.000 plaatsen hopen te creëren. Zelfs die duizend staan ter discussie en worden niet echt gerealiseerd omdat deze organisaties op allerlei problemen stoten.

Wij blijven de lokale OCMW’s aansporen om lokale opvanginitiatieven te ontwikkelen en telkens wanneer ze mij voorstellen daaromtrent doen, zal ik die ondertekenen. Als federale overheid blijven we zelf ook centra creëren. Jammer genoeg, zou ik bijna zeggen, na al de herrie die dat de voorbije weken heeft veroorzaakt.

Elke keer stoten we op hetzelfde probleem. Als Knokke-Heist een lokaal opvanginitiatief opstart, komt er kritiek. Als de federale overheid ergens iets opzet, is het niet aanvaardbaar. Als het Rode Kruis opvang organiseert, kan het ook niet. Dat is de waarheid vandaag. Is dat te wijten aan de communicatie? Zeker niet. Het verschil wordt in grote mate gemaakt door de

initiatives locales et, en tant que pouvoir fédéral, nous continuons aussi à créer des centres, en dépit de l’agitation que cela a suscité.

Actuellement, la plupart des initiatives en matière d’accueil sont critiquées ou rejetées. Il ne s’agit pas, à mon sens, d’un problème de communication. Les autorités locales jouent un rôle déterminant, comme à Saint-Nicolas, où le bourgmestre a résolument soutenu l’ouverture d’un centre et a promis que les choses se passeraien pour le mieux. Les hommes politiques locaux doivent assumer leurs responsabilités.

Si je ne compte pas faire appel à tout prix au secteur privé, je ne puis pour autant négliger cette possibilité. Evidemment, ce système devra satisfaire à certaines exigences de qualité, faute de quoi nous nous retrouverons, comme actuellement, dans une situation de non-accueil.

rol die de lokale overheid in deze speelt. Ik stel vast dat er de voorbije weken één centrum zonder enig protest is geopend, namelijk in Sint-Niklaas. De reden waarom het daar anders is gelopen is dat de burgemeester er resoluut voor heeft gekozen dit centrum te verdedigen en de bevolking beloofd heeft er het beste van te zullen maken. Dat centrum ligt evengoed midden in de stad, maar de burgemeester heeft de handschoen opgepakt, ook al hebben de mensen daar 1001 en vragen bij. Als echter de burgemeester de eerste is om te roepen dat een centrum in zijn stad onaanvaardbaar is, hoe kunnen we dan verwachten dat de mensen die met een terechte vrees zitten, dat centrum aanvaarden? Dat is een verantwoordelijkheid die lokale politici op zich moeten nemen.

Ik zal geen beroep doen op de privé-sector als het niet echt nodig is. Ik voel daar geen enkele aandrang toe. Maar evenmin mag ik de kansen die daarin zitten; verloren laten gaan. Er moet natuurlijk altijd aan zekere kwaliteitsvereisten worden voldaan. Zoniet komen we weer in een situatie van 'non-opvang', wat vandaag in feite de realiteit is. We mogen dan wel grote principes hanteren, maar we moeten vooral zorgen voor een goede opvang in de realiteit.

In een eerste fase kunnen ondernemingen of verenigingen zich kandidaat stellen. Ze moeten hun bekwaamheden en ervaring inzake onthaal kunnen aantonen. Op basis van de verstrekte gegevens maken wij dan een short list op. Alle ondernemingen op deze lijst zullen het bestek ontvangen. De tweede selectie zal dan gebeuren op grond van de kwaliteit van de programma's en van de spreiding. Wanneer de kandidaten hun offerte hebben binnengebracht, zal een discussie plaats vinden – het betreft immers een onderhandelingsprocedure – om te komen tot een systeem dat kwaliteit waarborgt, en waarbij de directeur in samenspraak wordt aangesteld en controles worden uitgevoerd. De wet preciseert dat deze hele procedure het voorwerp is van een openbare controle. Ik verheug me erover dat deze precisering werd aangebracht.

Het bestek wordt voorgelegd aan de Ministerraad. De privé-sector zal uit een deel van de activiteiten een winst putten, zoals dat ook nu het geval is. Dat geldt voor bedrijven die voedsel leveren of gebouwen verhuren. Er komt dus winst uit schoonmaak en catering. We zullen opleggen dat een deel van die winst, waarvan de grootte afhankelijk is van de onderhandelingen, dient om het begeleidende personeel, dat werkt onder verantwoordelijkheid van de directeur, te betalen. Die directeur wordt gezamenlijk door de minister en de onderneming aangesteld. Hij kan worden ontslagen, indien de minister geen vertrouwen meer in hem heeft omdat hij geen correct werk aflevert. Dat is zeer belangrijk. Deze procedure sluit uiteraard geen misbruiken uit. Maar dat geldt voor alle procedures, of ze nu openbaar of semi-openbaar zijn of betrekking hebben op NGO's. Wij hebben ook moeilijkheden gekend met de openbare centra en de NGO's. Ze werden opgelost maar nieuwe moeilijkheden zullen rijzen. Hetzelfde geldt voor de privé-sector.

Er werd een amendement ingediend en langdurig verdedigd dat voorzag in een oplossing ingeval er plaatsen te kort zouden zijn. Zowel in de Kamer als hier heb ik erop aangedrongen om dit amendement niet aan te nemen, omdat de minister in de huidige situatie een directeur aanwijst voor elk onthaalcentrum. Indien hij dat niet doet, kan hij volgens

Nous avons lancé un appel aux candidats. Dans une première phase, des entreprises, des sociétés ou des associations pourront se porter candidates. Elles devront faire état de leurs capacités et de leur expérience dans le domaine de l'accueil. Ensuite, sur la base des données qu'elles fourniront, nous devrons établir une *short list*. Toutes les sociétés et entreprises qui seront reprises dans cette liste recevront le cahier des charges. La seconde sélection sera alors réalisée sur la base de la qualité des programmes et de la répartition. Ensuite, lorsque les candidates rentreront leur offre, une discussion aura lieu – puisqu'il s'agit d'une procédure par négociation – afin d'aboutir à un système qui garantisse la qualité, où le directeur est nommé conjointement et où des contrôles sont effectués. La loi précise désormais que l'ensemble de cette procédure fera l'objet d'un contrôle public. Je me réjouis que cette précision ait été ajoutée.

Le cahier des charges sera, après le vote de la loi, soumis au Conseil des ministres. Il est clair que le secteur privé tire un bénéfice d'une certaine partie des activités, comme c'est le cas actuellement. Les sociétés privées qui livrent la nourriture récoltent un profit, tout comme les entreprises qui louent des bâtiments. Un bénéfice sera donc retiré du nettoyage et du *catering*. Nous allons imposer qu'une partie de ce profit – l'importance de celle-ci dépendra des négociations – serve à financer le personnel d'accompagnement qui agira sous la responsabilité du directeur. Ce dernier est nommé conjointement par le ministre et l'entreprise. En outre, il peut être démis de ses fonctions si le ministre lui retire sa confiance parce qu'il ne travaille pas correctement. C'est très important. Cela veut-il dire que cette procédure évite les abus ? Certainement pas. Mais le problème est le même pour toutes les procédures, qu'elles soient publiques ou semi-publiques ou qu'elles concernent des ONG. Nous avons connu des difficultés avec les centres publics et les ONG. Elles ont été résolues mais d'autres surgiront. Il en va de même pour le secteur privé.

Un amendement a été déposé afin de prévoir une solution applicable en cas de pénurie de places. Il a été longuement défendu par différents orateurs. Aussi bien à la Chambre

de wet kandidaat-vluchtelingen slechts naar de OCMW's sturen conform de huidige criteria, dat wil zeggen rekening houdend met het spreidingsplan en op kosten van de federale Staat. Er wordt een verwijspprocedure naar open centra ingevoerd. Andere artikelen voorzien in de doorverwijzing naar de OCMW's, wanneer in de centra geen plaats is. Dat systeem blijft van toepassing. Ik heb het ontwerp niet willen wijzigen, omdat het principe blijft dat de doorverwijzing naar een OCMW van een persoon die tijdelijk op ons grondgebied verbleeft, ten laste komt van de Staat. Over dat zeer duidelijk principe hoeft niet te worden gediscussieerd.

Er zijn ook heel wat vragen over de opeising. Het grote verschil met de opeising waarvan sprake in de wet van mevrouw Onkelinx is dat bij de wet Onkelinx de overheid een woning die werd verwaarloosd kon opeisen om de woningnood te lenigen. Het element van verwaarlozing was essentieel. Verwaarlozing is niet echt schuld maar is in elk geval een niet maatschappelijk aanvaardbaar gebruik van de eigenaar.

De huidige wet bevat niet het element van verwaarlozing. De reden is dat de nood niet dezelfde is. In het vorige koninklijk besluit kon het OCMW vragen om huizen die manifest niet onderhouden waren, door de overheid te laten overnemen. In het koninklijk besluit werd een hele reglementering ingeschreven in verband met wie de onderhoudswerken moest uitvoeren en dergelijke meer. Deze reglementering had niet de rechtsbescherming op het oog maar had de bedoeling het koninklijk besluit niet toe te passen.

In de huidige wet gaat het niet om verwaarlozing of onvoldoende onderhoud. Het gaat om het feitelijk niet gebruiken. Het gaat niet om het tijdelijk niet gebruik van een woning wanneer de bewoner in het buitenland verblijft, zoals de heer Van Quickenborne suggereert. Wanneer iemand in het buitenland verblijft en een domicilie behoudt in zijn eigen stad, is hij nog steeds gedomicileerd en wordt de woning in ieder geval nog gebruikt. De geest van de wet is dat er ergens een plaats over is en ergens anders plaats tekort is. Dat is verschillend van de logica van de vorige wet. Bovendien kadert dit in een tijdelijk gegeven, voor een tijdelijk tekort aan opvang, wat niet het geval was in de OCMW-wetgeving, waar overigens in de uitvoeringsbesluiten lange termijnafspraken werden voorzien in verband met herstellingswerken.

In de huidige wet wordt het gelijkheidsbeginsel niet geschonden omdat het om een andere situatie gaat. In ieder geval zal het Arbitragehof daarover oordelen. Bovendien, in artikel 1 van het eerste protocol en de wettelijke bescherming die dit biedt, wordt niet een wet bedoeld, maar een openbare, gepubliceerde verordening of wet. Voor de naleving van artikel 1 van het eerste protocol is het irrelevant of het nu gaat om een koninklijk besluit of een wet.

Ik weet niet wat er in Dinant is gebeurd. Wij hebben contact gehad met Top communication, een bedrijf met zetel te Brussel. Dat bedrijf wou blijkbaar reservaties voor drie maanden maken in hotels in Dinant. De heer Fournaux was boos dat hij niet was verwittigd. Maar de heer Fournaux was

qu'ici, j'ai insisté pour qu'il ne soit pas adopté parce que, dans la situation actuelle, le ministre désigne un directeur pour chaque centre d'accueil. S'il ne le fait pas, la loi actuelle ne lui permet d'envoyer des candidats-réfugiés vers les CPAS que selon les critères actuels, c'est-à-dire en tenant compte du plan de répartition et pourvu que ce soit à charge de l'État fédéral. Si on renvoie ces réfugiés vers les CPAS selon d'autres critères, on ne respecte pas la loi. C'est clairement établi dans l'intitulé des différents articles. Une procédure de renvoi vers les centres ouverts est mise en place. Les autres articles prévoient le renvoi vers les CPAS en l'absence de place. Ce système reste d'application. Je n'ai pas voulu changer l'article du projet de loi car le grand principe reste que le renvoi vers un CPAS d'une personne qui se trouve temporairement sur notre territoire doit être à la charge de l'État. Il n'y a pas lieu de discuter ce principe très clair.

La réquisition suscite également de nombreuses questions. La loi Onkelinx prévoit qu'un logement négligé peut être réquisitionné par les pouvoirs publics pour remédier à la pénurie d'offres. La présente loi ne fait pas mention de cette notion de logement négligé, les besoins n'étant pas les mêmes. L'arrêté royal antérieur mettait l'accent sur les obligations en matière d'entretien des bâtiments. Le présent projet concerne la non-occupation de fait et établit le lien entre un logement vide et le manque de possibilités d'hébergement. Sa logique est donc différente et il ne vise qu'à résoudre un problème temporaire de manque de places d'accueil. Je considère donc que ce texte ne porte pas atteinte au principe d'égalité. Quoi qu'il en soit, la Cour d'arbitrage statuera.

Je ne sais pas ce qui s'est passé à Dinant. Nous avons eu un contact avec Top communication, une société basée à Bruxelles. Cette société voulait, semble-t-il, faire des réservations de trois mois dans des hôtels de Dinant. M. Fournaux s'est offusqué de ne pas avoir été averti. Mais M.

niet aanwezig tijdens het debat dat volgde op een interpellatie over het globale onthaalbeleid en miste aldus de kans om op televisie te verschijnen. Hij vond in dat incident de kans om dat goed te maken. Hij heeft het kabinet, dat een logenstraffing zou hebben kunnen geven, niet gecontacteerd vooraleer publiek te reageren.

Op mijn kabinet houden drie personen zich bezig met het onthaal van asielzoekers: mijn kabinetschef en twee medewerksters. Eén daarvan heeft met Top communication getelefoneerd. De verantwoordelijken van dit bedrijf beweren vooraf met mijn kabinet te hebben getelefoneerd, maar herinneren zich niet meer de naam van de medewerker die hen heeft geantwoord. Dat kan ik me moeilijk voorstellen. Het is voor mij duidelijk dat het om een speculatieve operatie ging. Ze hebben reservaties willen doen, dan wachten tot het onthaalprobleem acuut wordt en op dat moment het kabinet een kant en klare oplossing willen aanbieden. Ik kan niets doen tegen dergelijke speculatie en heb er niets mee te maken.

De komst van vele asielzoekers zal moeilijk te beheersen zijn. De maatregelen die wij moeten nemen, wekken bij mij geen enthousiasme op. Het gaat om slachtoffers. Ik zal proberen om deze situatie zo goed mogelijk op te vangen. Een aanvaardbaar onthaal is prioritair.

Men zegt blufpoker... Wel, we zullen zien. Eén ding is zeker. Drie maand geleden hebben de OCMW's gezegd dat er vlug iets moest gebeuren. Allemaal hebben ze dat gezegd. En wij hebben onmiddellijk gereageerd en drietal maanden later hebben we een oplossing. Ik hoop dat het zal lukken. Nu roepen de OCMW's dat het allemaal te vlug is gegaan. Dezelfden die moord en brand hebben geschreeuwd, roepen nu dat het te vlug gaat. Dat is geen terechte kritiek.

We zullen de volgende weken nog veel stormen doorstaan, maar ik hoop dat het schip op zijn bestemming zal geraken. (Applaus op de banken van de meerderheid.)

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Mijnheer de voorzitter, u weet dat ik uitgebreid het woord heb genomen tijdens de algemene besprekking. Bij de artikelsgewijze besprekking heb ik vandaag het woord niet genomen.

Mijn uiteenzetting van gisteren wil ik bij wijze van repliek toch toetsen aan het antwoord van de minister.

Uit de debatten van vandaag en gisteren is gebleken dat de asielproblematiek wel degelijk de hoofdbrok van de programmatiek is. De minister beweert nu dat niet het asielbeleid ter discussie staat, maar enkel de opvang die de regering nu wil uitbesteden aan schoonmaakbedrijven en andere ondernemers met winstoogmerk.

Ik hoor de minister daarnet zeggen dat hij het beroep op de vrije markt vanwege de asielzoekers niet langer wil tolereren. Dat is eigenaardig want een asielzoeker kan altijd een open centrum buitenwandelen om een beroep te doen op de vrije markt.

Bij de keuze van de opvanggelegenheden stel ik echter een grote selectiviteit vast. Ik heb dat gisteren al aangekaart, maar

Fournaux n'étant pas présent lors du débat qui a suivi une interpellation sur la politique globale de l'accueil et ayant ainsi raté l'occasion de paraître à la télévision, trouve dans cet « incident » l'opportunité de se rattraper. Bien entendu, avant de réagir publiquement, il n'a pas contacté le cabinet, qui aurait pu opérer un démenti.

Dans mon cabinet, trois personnes s'occupent du dossier de l'accueil des demandeurs d'asile : mon chef de cabinet et deux collaboratrices. L'une d'entre elles a téléphoné à Top communication : les responsables de cette société prétendent avoir eu un contact téléphonique préalable avec mon cabinet mais ils ne se souviennent plus du nom du collaborateur qui leur a répondu. Cela me paraît difficilement imaginable.

Ce qui me semble clair, c'est qu'il s'agissait dans leur chef d'une opération spéculative. Ils ont pensé faire des réservations, attendre que le problème de l'accueil devienne aigu et à ce moment-là prendre contact avec le cabinet avec une solution toute faite.

Je ne peux rien contre ce genre de spéculation et je n'ai rien à voir avec cette affaire.

Je pense que l'arrivée de nombreux demandeurs d'asile sera difficile à gérer. Les mesures que nous devons prendre ne soulèvent pas mon enthousiasme, c'est clair. De toute façon, ces nombreuses personnes qui sont amenées à demander l'asile politique pour des raisons diverses sont des victimes. J'essaierai néanmoins de gérer au mieux cette situation car leur offrir un accueil convenable est, à mon sens, prioritaire.

Certains m'accusent de bluffer... Il y a trois mois, les CPAS réclamaient une réaction rapide. Aujourd'hui, nous proposons une solution qui, je l'espère, sera une réussite, mais les CPAS estiment que nous agissons trop vite ! Ce reproche est injustifié.

Au cours des prochaines semaines, nous devrons encore faire face à une tempête de critiques. J'espère néanmoins atteindre l'objectif visé.

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – Il ressort de ce débat que la loi-programme a principalement pour objet la question de l'asile, et cela malgré les affirmations du ministre qui prétend ne pas discuter de la politique d'asile mais uniquement de l'accueil des demandeurs.

Le ministre ne veut plus tolérer que les demandeurs d'asiles fassent appel au marché libre. Mais un demandeur d'asile séjournant dans un centre ouvert aura toujours la possibilité de s'adresser à ce marché.

Je constate qu'on fait preuve de grande sélectivité dans le choix des lieux d'accueil. Hier, j'ai cité l'exemple du domaine de Wommelgem, répertorié comme domaine militaire dans le plan de secteur. Au besoin, le ministre semble toutefois disposé à ignorer ce plan. Par contre, pour l'Hôpital militaire d'Ostende, également répertorié comme domaine militaire, le ministre invoque ce même plan de secteur comme prétexte pour justifier son refus.

het zou achter de rug praten zijn als ik daarover vandaag in aanwezigheid van de minister zou zwijgen. Gisteren heb ik het voorbeeld aangehaald van het militair domein in Wommelgem. Dat domein staat op het gewestplan als militair domein maar als de noodzaak daartoe bestaat, zou de minister dat gewestplan naast zich mogen leggen. Voor het voormalige militaire hospitaal te Oostende zou dat echter niet gelden, want naar zeggen van de minister staat dat op het gewestplan als militair domein aangegeven. De regel die in het ene geval door nood kan worden gebroken, is in het andere geval onaantastbaar.

De heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. – Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de heer Verreycken nog steeds in dwaling leeft. Ik had mij in deze zaak inderdaad vergist, maar ik heb dat al rechtgezet. Het gaat niet over een militair hospitaal in Oostende, maar om het home Fabiola dat in de duinen staat en onder het duinendecreet valt. Het duinendecreet voorziet niet in een afwijking voor openbaar nut; het decreet op de ruimtelijke ordening wel. Ik heb in de Kamer verkeerdelijk verklaard dat de wijziging van de bestemming van het home in Oostende niet verenigbaar is met het gewestplan, maar ik had moeten zeggen onverenigbaar met het duinendecreet.

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Het duinendecreet dus...

De heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. – Het enige wat het duinendecreet toelaat is afbreken, wat men trouwens van plan is.

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Het duinendecreet mag u niet overtreden uit noodzaak en het decreet op de ruimtelijke ordening wel. In Wommelgem kan men een afwijking toestaan, maar in Oostende niet.

De heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. – Het Vlaams duinendecreet staat nu eenmaal geen enkele afwijking toe. Het decreet op de ruimtelijke ordening staat die afwijking explicet toe.

Mijnheer Verreycken, u zou dat moeten weten, want uw partij heeft een procedure ingeleid voor de Raad van State en heeft dat proces verloren.

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – De minister zal het mij niet kwalijk nemen dat ik een onweerlegbaar vermoeden heb dat een burgemeester... (*Samenspraken*)

De heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. – Mijnheer Van Hauthem, u hebt die zaak verloren.

De heer Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – Mijnheer de minister, we hebben die zaak inderdaad verloren omdat het belang van de indiener niet in aanmerking is genomen. (*Samenspraken*)

De voorzitter. – Mijnheer Verreycken, u hebt het woord. Laat u niet van uw stuk brengen door de leden van uw eigen fractie. (*Gelach*)

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – De minister kan

M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale. – *J'ai fait une erreur que j'ai rectifiée depuis. En réalité, il s'agit du home Fabiola, qui est situé dans les dunes et auquel s'applique donc le décret relatif aux dunes. Or, ce décret ne prévoit pas de dérogation pour utilité publique, à l'inverse du décret relatif à l'aménagement du territoire. A la Chambre, je me suis mal exprimé quand j'ai dit que la modification de la destination du home à Ostende était incompatible avec le plan de secteur. J'aurais dû dire : incompatible avec le décret relatif aux dunes.*

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – *Donc, le décret sur les dunes...*

M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale. – *Le décret relatif aux dunes n'autorise que la démolition.*

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – *Vous ne pouvez déroger au décret relatif aux dunes mais bien au décret relatif à l'aménagement du territoire ! Vous admettez une dérogation à Wommelgem mais pas à Ostende...*

M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale. – *Le décret flamand relatif aux dunes n'admet aucune dérogation mais le décret sur l'aménagement du territoire si. Vous devriez le savoir, monsieur Verreycken, puisque votre parti a perdu un procès relatif à cette matière.*

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – *Le ministre ne m'en voudra pas d'avoir une présomption irréfragable qu'un bourgmestre... (Colloques)*

M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale. – *Monsieur Van Hauthem, vous avez perdu cette affaire.*

M. Joris Van Hauthem (VL. BLOK). – *Nous avons en effet perdu cette affaire parce que les intérêts du requérant n'ont pas été pris en considération. (Colloques)*

M. le président. – *Monsieur Verreycken, vous avez la parole. Ne vous laissez pas démonter par les membres de votre propre groupe. (Rires)*

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – *Le ministre ne peut nier*

onmogelijk weerleggen dat een burgemeester zijn gemeente niet mag verdedigen, behalve wanneer hij de regeringslijn volgt, zoals de burgemeester van Sint-Niklaas. Een minister mag zijn gemeente echter wel verdedigen. Dit onverdeelbare vermoeden wordt thans uitdrukkelijk bevestigd.

Ik beschouw dit als een eigenaardige perceptie van het subsidiariteitsbeginsel en een eigenaardige invulling van het begrip van de gemeentelijke autonomie. De redenering van de minister luidt als volgt: "wanneer een burgemeester mijn beleidslijn volgt, juich ik hem toe, en alle andere burgemeesters zijn domoren". Het zal wel aan mij liggen dat ik deze DDR-redenering niet begrijp.

Voorts heb ik van de minister vernomen dat hij de burgers van dit land wil straffen wanneer ze de zegeningen van de toevloed van kandidaat-vluchtelingen niet begrijpen en het niet eens zijn met het opeisen van hun eigendommen. Ik ga niet akkoord met de verwijzing naar een andere wet omdat ik vind dat een burgemeester die zijn gemeente kent, in staat moet zijn daklozen onder te brengen in leegstaande gebouwen. Het verband tussen de twee wetten is mij niet helemaal duidelijk. Wat echter wel duidelijk is, is dat de reglementering ter zake veel te weinig remmen en veiligheidsmaatregelen bevat en dat de minister zich een onbeperkt opeisingsrecht toekent, dat enkel in een rampscenario of in een oorlogssituatie georloofd is. Als de regering van oordeel is dat de toevloed van asielzoekers een ramp is of een oorlog in dit land veroorzaakt, had ik graag enige toelichting gekregen. Door het ontbreken van een echt asielbeleid en een effectief terugkeerbeleid is er een reëel anzuijgeffect ontstaan dat maand na maand meetbaar is.

Misschien zou de partij die bij het bindende referendum zweert en die nu de regering leidt, een referendum kunnen organiseren met één enkele vraag: "Waarde burger, bent u het eens met het asielbeleid van de regering?" Ik vrees dat ik het antwoord op deze vraag min of meer kan voorspellen. Als de regering het lef niet heeft om de burgers een dergelijke vraag te stellen, betekent dit dat zij haar legitimiteit in twijfel trekt.

De burgemeesters, die hun burgers vertegenwoordigen en die zeggen wat de burgers denken, hebben gelijk. De uitslag van het referendum dat ik voorstelde zou de regering in het ongelijk stellen. Laat de burger zijn mening zeggen! Organiseer dat referendum! De partij die bij het referendum zweert en die de regering leidt, houdt dit wapen in handen. Ze durft dit wapen echter niet gebruiken omdat ze hiermee het voortbestaan van de regering in gevaar brengt.

– De algemene bespreking van dit onderdeel is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking van het onderdeel Binnenlandse Zaken en Administratieve Aangelegenheden

(Voor de tekst aangenomen door de commissie, zie stuk 2-600/7.)

De voorzitter. – Volgende amendementen werden ingediend:

Artikel 69

Amendement nr. 3 van de heer Verreycken (Stuk 2-600/2)

Amendement nr. 20 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-

qu'un bourgmestre ne peut défendre sa commune que s'il respecte la ligne de conduite du gouvernement, comme l'a fait le bourgmestre de Saint-Nicolas. Par contre, un ministre peut bel et bien défendre sa commune. Ma présomption irréfragable est donc confirmée.

Le ministre a une conception bizarre du principe de subsidiarité et de la notion d'autonomie communale. Qui plus est, il a l'intention de punir les citoyens de ce pays qui ne comprennent pas les bénédictions de l'afflux de candidats réfugiés et refuserait la réquisition de leurs propriétés. Je ne suis pas d'accord avec la référence à une autre loi parce que je considère qu'un bourgmestre doit avoir la possibilité d'héberger les sans-abri de sa commune dans des bâtiments inoccupés. Je ne vois pas le lien entre les deux législations. Toutefois, il est clair que le texte en discussion ne prévoit pas suffisamment de freins ni de mesures de sécurité et qu'il octroie au ministre un droit de réquisition illimité qui n'est admissible que dans un scénario catastrophe ou en situation de guerre. En l'absence d'une véritable politique d'asile et d'une véritable politique de retour, nous assistons à un afflux croissant.

Le parti qui ne jure que par le référendum et qui dirige maintenant le gouvernement devrait organiser un référendum qui poserait une question unique : Cher citoyen, êtes-vous d'accord avec la politique d'asile du gouvernement ? La réponse me paraît prévisible. Si le gouvernement n'a pas le courage de poser cette question, c'est qu'il éprouve des craintes quant à sa propre légitimité.

Les bourgmestres ont raison de défendre leurs concitoyens. Un tel référendum donnerait tort au gouvernement. Le parti qui ne jure que par le référendum n'a pas le courage de se servir de cette arme qui mettrait en danger la survie du gouvernement.

– La discussion générale de cette partie est close.

Discussion des articles du volet Intérieur et Affaires administratives

(Pour le texte adopté par la commission, voir document 2-600/7.)

M. le président. – Les amendements suivants ont été déposés :

Article 69

Amendement n° 3 de M Verreycken (Doc. 2-600/2)

Amendement n° 20 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

600/2)	Amendement n° 101 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/2)
Amendement nr. 101 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/2)	Amendement n° 101 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/2)
Artikel 70	Article 70
Amendement nr. 21 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)	Amendement n° 21 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)
Amendement nr. 41 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/2)	Amendement n° 41 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/2)
Amendement nr. 106 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/9)	Amendement n° 106 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/9)
Amendement nr. 113 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/12)	Amendement n° 113 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/12)
Artikel 71	Article 71
Amendementen nr. 22 en 23 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)	Amendements n° 22 et 23 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)
Amendement nr. 104 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/2)	Amendement n° 104 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/2)
Amendementen nr. 114 en 115 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/12)	Amendements n° 114 et 115 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/12)
Artikel 71bis (nieuw)	Article 71bis (nouveau)
Amendement nr. 100 van mevrouw De Schampheleire (Stuk 2-600/2)	Amendement n° 100 de Mme De Schampheleire (Doc. 2-600/2)
Amendement nr. 107 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/9)	Amendement n° 107 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/9)
Artikel 72bis (nieuw)	Article 72bis (nouveau)
Amendement nr. 103 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/2)	Amendement n° 103 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/2)
Artikel 74	Article 74
Amendement nr. 19 van de heer Verreycken (Stuk 2-600/2)	Amendement n° 19 de M. Verreycken (Doc. 2-600/2)
Amendement nr. 30 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)	Amendement n° 30 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)
Amendementen nr. 31 tot en met 35 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/2)	Amendements n° 31 à 35 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/2)
Artikel 74bis (nieuw)	Article 74bis (nouveau)
Amendement nr. 36 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/2)	Amendement n° 36 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/2)
Artikelen 74bis (nieuw) tot en met 74septies (nieuw)	Articles 74bis (nouveau) à 74septies (nouveau)
Amendementen nr. 24 tot en met 29 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)	Amendements n° 24 à 29 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)
Artikel 82	Article 82
Amendement nr. 110 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/9)	Amendement n° 110 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/9)
(De tekst van de amendementen wordt uitzonderlijk in de bijlage gepubliceerd.)	(Exceptionnellement, le texte des amendements est publié en annexe.)
De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Voor amendement nr. 20 verwijst ik naar de toelichting in het gedrukt stuk.	M. Hugo Vandenberghe (CVP). – Pour ce qui concerne mon amendement n° 20, je me réfère à la justification écrite.
De heer Georges Dallemagne (PSC). – Met amendement nr. 101 wil ik het artikel, dat in de goede richting gaat, aanvullen. Vreemdelingen die zich in een onzekere situatie	M. Georges Dallemagne (PSC). – En ce qui concerne l'amendement n° 101, comme je l'ai dit tout à l'heure, cet article va dans la bonne direction. Cela dit, il aurait pu être

bevinden, kunnen immers het slachtoffer worden van personen die hen tegen buitensporige prijzen andere goederen en diensten dan huisvesting aanbieden, bijvoorbeeld vervoer, verzorging, documenten en voeding. Het zou dus verstandig geweest zijn in dit artikel te preciseren dat personen die misbruik maken van de onzekere situatie van die vreemdelingen kunnen worden vervolgd. Daarom handhaaf ik dit amendement.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Mijn amendement nr. 113 strekt ertoe bij de eventuele uitbesteding aan een commerciële particuliere organisatie te zorgen voor een associatie met het openbaar bestuur of met een vereniging, zodat de uiteindelijke verantwoordelijkheid niet bij de particuliere organisatie ligt, maar bij een instelling van openbaar nut of bij een openbaar bestuur. Daarom wordt die bijkomende garantie ingebouwd in artikel 70.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Wij hebben al onze amendementen toegelicht in onze diverse uiteenzettingen. Het enige amendement waarover ik nog iets wil zeggen is dat over de opeising, nummer 30.

De heer Georges Dallemande (PSC). – Amendement nr. 104 strekt ertoe het 2^e van de eerste paragraaf van het artikel te schrappen. *Het lijkt mij moeilijk om aan personen die ingevolge het spreidingsplan van de OCMW's al over het grondgebied verspreid zijn, te vragen dat zij terugkeren naar opvangcentra.*

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – De bedoeling van amendement 114 bestaat erin de bijzondere omstandigheden die in de programmawet zijn opgenomen, te laten omschrijven door een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit en de beslissing daarover niet alleen te laten afhangen van de bevoegde minister. In die bijzondere omstandigheden kunnen asielzoekers immers toch nog aan een OCMW worden toegewezen. In de memorie van toelichting worden twee concrete voorbeelden gegeven. Als de bijzondere omstandigheden specifiek worden omschreven, vrees ik dat de dispatching van de dienst vreemdelingenzaken autonoom zal optreden en willekeurig beslissingen zal nemen. Daarom stel ik voor de volledige Ministerraad daarover te laten beslissen.

Amendement 115 heeft betrekking op de inwerkingtreding van dat gedeelte van de programmawet. Momenteel is bepaald dat de datum van inwerkingtreding de datum is waarop de programmawet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt. Wij vrezen dat een aantal verkeerde beslissingen worden genomen als overhaast tewerk wordt gegaan. De paniek van de laatste weken en dagen toont aan dat een aantal mensen daarvan het slachtoffer kunnen worden. Daarom willen wij dat de bepalingen in werking treden op 1 juli 2001, zodat er nog een redelijke termijn rest om de maatregelen concreet uit te werken en om in voldoende opvangplaatsen te voorzien.

Mevrouw Mia De Schampelaere (CVP). – Iedereen kan gerust voor mijn amendement nr. 100 stemmen, want het is niet in tegenspraak met de verklaring die de minister heeft gegeven nadat bij de OCMW's ongerustheid was ontstaan over de overgang van financiële hulp naar materiële opvang. Wij stellen een overgangsperiode voor zodat de OCMW's

complété. En effet, les étrangers en situation précaire peuvent parfois être victimes de personnes qui leur proposent d'autres types de biens et de services que des logements à des prix prohibitifs. Je pense notamment à des moyens de transport, à des soins, à des documents et à de la nourriture. Il aurait donc été judicieux de préciser dans cet article que les personnes qui abuseraient de la situation de précarité de ces étrangers pourraient être poursuivis. Voilà pourquoi je maintiens cet amendement.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Mon amendement n° 113 vise à prévoir, dans le cas de recours à une organisation commerciale privée, une association avec l'administration publique, afin que la responsabilité finale n'incombe pas à l'organisation privée mais bien à une institution d'utilité publique ou à une administration publique. C'est pourquoi cette garantie complémentaire est introduite à l'article 70.

M. Hugo Vandenberghe (CVP) – Nous avons déjà défendu tous nos amendements au cours de nos diverses interventions. Le seul amendement que je souhaite encore commenter est l'amendement n°30 relatif à la réquisition.

M. Georges Dallemande (PSC). – L'amendement n° 104 vise à supprimer le deuxième point du premier paragraphe de l'article. Il me semble difficile de demander à des personnes déjà réparties sur le territoire en fonction du plan des CPAS, de retourner dans des centres d'accueil.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID) – L'objectif de l'amendement 114 est de faire définir les circonstances particulières par le biais d'un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres et de ne pas laisser le ministre compétent en décider seul.

Dans ces circonstances particulières, les demandeurs d'asile peuvent de toute façon encore être aiguillés vers un CPAS. Deux exemples concrets sont donnés dans l'exposé des motifs. Si les circonstances particulières sont définies de manière spécifique, je crains que l'Office des Étrangers n'intervienne de manière autonome et ne prenne des décisions arbitraires.

L'amendement n° 115 a trait à l'entrée en vigueur de cette partie de la loi-programme. Pour l'instant, il est prévu que la loi-programme entre en vigueur à la date de sa publication au Moniteur belge. Nous craignons que de mauvaises décisions ne soient prises si l'on travaille dans la précipitation. La panique des dernières semaines indique que certaines personnes peuvent en être victimes. C'est pourquoi nous souhaitons que les dispositions entrent en vigueur au 1er juillet 2001 de sorte que l'on puisse disposer d'un délai raisonnable pour prendre des mesures concrètes et pour pourvoir à un nombre suffisant de centres d'accueil.

Mme Mia De Schampelaere (CVP). – Tout le monde peut voter mon amendement n° 100, car il n'est pas en contradiction avec l'explication donnée par le ministre lorsque les CPAS ont fait part de leur crainte quant au passage de l'aide financière à l'aide matérielle. Nous proposons une période transitoire pour permettre aux CPAS

zich rustig kunnen voorbereiden.

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Voor mijn amendement 19 verwijst ik naar mijn betoog van gisteren waarbij ik mijn twee amendementen verdedigd heb.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Voor mijn amendement 31 verwijst ik naar de schriftelijke verantwoording, maar ik maak van deze gelegenheid gebruik om te repliceren op wat de minister daarnet heeft gezegd. De uitspraken die ik heb aangehaald komen uiteraard van twee parlementsleden die vandaag tot de meerderheid behoren, namelijk tot de VLD en de PRL. Het subtile nuanceverschil dat de minister heeft gemaakt, vind ik in hun uitspraken niet terug. Volgens mij hebben ze gewoon gezegd dat een opeising een manifeste inbreuk is op het eigendomsrecht en dus niet kan, behalve in oorlogstijd. De grieven van die twee parlementsleden zijn vandaag als sneeuw voor de zon weggesmolten. Vandaag vinden ze het ook niet meer nodig daarop terug te komen.

Ten tweede heeft de minister gezegd dat de wet-Onkelinx er gekomen is omdat het onaanvaardbaar was dat daklozen geen goede huisvesting konden vinden, terwijl sommige panden verwaarloosd werden. Beseft de minister wel dat zijn verklaring hier in de openbare vergadering en ook in de Kamer over de betekenis van een verlaten woning gevolgen kan hebben? De minister zegt namelijk dat een verlaten woning iets anders is dan een verwaarloosde woning en maakt daarom een onderscheid tussen de wet-Onkelinx en deze wet. Graag wil ik van hem vernemen wat hij precies verstaat onder “verlaten woning”. Nemen we het voorbeeld van een kansarme buurt, waar een gezin een woning erft van een ouder, maar niet over de middelen beschikt om daarin te investeren en daar dus een tijdje niets mee doet. Is dat dan een verlaten woning? Met mijn amendement doe ik een poging om aan die situatie een definitie te geven. Om een uitzondering te kunnen maken op het eigendomsrecht vereist het legaliteitsbeginsel immers dat die uitzondering duidelijk wordt omschreven.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – In verband met mijn amendement nr. 30 wil ik ook even reageren op de opvatting daarover van de minister waarmee ik het niet eens ben. Artikel 134bis van de nieuwe gemeentewet streeft ernaar iets te doen aan de verkrotting, leegstand en grondspeculatie met het oog op de huisvesting van daklozen. Daarbij wordt het begrip “verlaten woning” gehanteerd. Vandaag wil de overheid kandidaat-vluchtelingen huisvesten. De minister wil de eigenaars verschillend behandelen al naargelang de woning gaat naar daklozen of vluchtelingen. Wij begrijpen dat onderscheid niet. Als er al een onderscheid zou moeten worden gemaakt, zouden de criteria voor opeising voor kandidaat-vluchtelingen strenger moeten zijn dan voor daklozen, voor wie alleen verwaarloosde woningen in aanmerking komen. Ik denk dan ook dat de meerderheid niet anders kan dan mijn amendement aannemen.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Amendement nr. 33 bepaalt dat bij opeising de voorrang wordt gegeven aan gebouwen die eigendom zijn van de staat. Het is de bedoeling dat de regering ertoe wordt aangezet een inventaris op te stellen van verlaten gebouwen en eigendommen van de staat, zodat deze bij voorrang kunnen worden opgeëist. Het amendement legt een zekere hiërarchie

de se préparer.

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – Pour mon amendement n°19, je renvoie à mon intervention d'hier.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Pour mon amendement n°31, je renvoie à ma justification écrite. Mais je profite de l'occasion pour répondre à ce que le ministre a dit tout à l'heure. J'ai en effet cité deux parlementaires qui font aujourd'hui partie de la majorité – du VLD et du PRL –. Je ne retrouve pas dans leurs déclarations, les nuances subtiles que le Ministre a faites. Pour moi, ils ont simplement dit qu'une réquisition est une violation du droit à la propriété et ne peut se faire qu'en temps de guerre.

Par ailleurs, le Ministre a dit que la loi Onkelinx avait été votée parce qu'il était inacceptable que des sans-abri ne puissent trouver de logement décent alors que certains immeubles sont négligés. Le Ministre est-il conscient que ses déclarations peuvent avoir un impact sur la signification « d'immeuble abandonné » ? Il établit une différence entre les immeubles négligés et les immeubles abandonnés et il fait donc une distinction entre la loi Onkelinx et celle-ci. Prenons le cas d'un quartier pauvre où un ménage hérite une maison d'un de ses parents mais ne dispose pas de moyens suffisants pour investir dans cet immeuble et n'en fait rien pendant un certain temps. S'agit-il d'un immeuble abandonné ? Mon amendement vise à définir cette situation. Pour prévoir une exception au droit à la propriété, il faut que cette exception soit clairement définie.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – J'aimerais à propos de mon amendement n° 30 réagir face à la conception du Ministre que je ne partage pas. L'article 134bis de la nouvelle loi communale a pour but de lutter contre la taudisation, l'abandon d'immeubles et la spéculation immobilière tout en contribuant à l'hébergement des sans-abri. On y utilise le concept d'immeuble à l'abandon. Aujourd'hui, le gouvernement veut loger des candidats réfugiés. Le Ministre veut traiter les propriétaires différemment selon que leur immeuble est affecté à l'hébergement de sans-abri ou de réfugiés. Nous ne comprenons pas cette distinction. Si une distinction doit être faite, les critères de réquisition doivent être plus sévères pour les candidats réfugiés que pour les sans-abri, pour lesquels seuls les immeubles négligés entrent en considération. Je pense que la majorité ne peut que voter mon amendement.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). L'amendement 33 prévoit qu'en cas de réquisition, on réquisitionne prioritairement les immeubles qui sont propriété de l'État. Il vise à inciter le gouvernement à faire l'inventaire des immeubles et propriétés de l'État qui sont à l'abandon. L'amendement prévoit une certaine hiérarchie dans le droit à la réquisition de manière à répondre aux préoccupations de

op in het opeisingsrecht. Dit komt tegemoet aan de bezorgdheid van diegenen die zeggen dat de overheid niet bij machte is haar eigendommen te inventariseren, maar wel particulieren lastigvalt met een opeising.

De beslissing over "Zon en Zee" heeft ons wel wat verrast. Heeft de regering misschien nog plannen in verband met de opeising van woningen? Want artikel 134bis van de wet-Onkelinx werd nooit uitgevoerd, omdat het volgens de Raad van State onwettelijk was.

De heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. – Men ondervraagt de regering niet over haar intenties.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Het amendement nr. 35 is gelijklopend met het amendement van collega Vandenberghe. Het betreft een van de garanties die is ingeschreven in artikel 134bis, namelijk dat de opeising moet gebeuren binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de dag waarop de minister of zijn gemachtigde de eigenaar op de hoogte heeft gebracht. De minister zegt dat het om een tijdelijke maatregel gaat, maar ik vind dat niet terug in de wet. Een opeisingsmaatregel die niet aan de tijd is gebonden, is al te drastisch.

Het amendement nr. 32 heeft betrekking op de definitie van een verlaten gebouw. De minister zei in de Kamer dat het moet gaan om een gebouw dat nooit is gebruikt of nooit gebruikt zal worden. Omwille van de legaliteitsvereisten moet het begrip leegstaand gebouw opnieuw worden gedefinieerd. Ook hiervoor baseer ik mij op artikel 134bis van de gemeentewet: het moet gaan om een bebouwd onroerend goed dat zowel het hoofdgebouw als de bijgebouwen omvat, en dat bewust niet gebruikt wordt, noch werkelijk bestemd is voor een activiteit van welke aard ook.

Het woord "bewust" wijst op het uitsluiten van noodgedwongen verlaten gebouwen. Deze laatste categorie wordt in de programmatuur niet uitgesloten.

"Met name in kansarme buurten erven kansarme gezinnen een verwaarloosd pand dat aan hun ouders toebehoorde. Uit respect voor hun ouders verkopen ze het niet en hopen ze op betere tijden om het pand zelf op te knappen. Anderen stellen het geërfde pand te koop of te huur, maar boeken geen resultaat vanwege de ligging in een achtergestelde buurt". Deze ruime omschrijving van een verlaten gebouw heeft de minister in de Kamer gegeven. Ik vind dat een dergelijk gebouw niet kan worden opgeëist en dat in de definitie het woord "bewust" moet worden opgenomen.

De heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. – Dat heer Van Quickenborne bevestigt wat ik heb gezegd. Een gebouw dat vroeger in gebruik is geweest en nu een periode niet meer, komt niet in aanmerking.

De wet-Onkelinx leunde dicht bij een sanctie aan. Van sommige eigenaars werd vastgesteld dat ze een gebouw niet wilden ter beschikking stellen op de woningmarkt. Dus gingen we ervan uit dat de gemeente of het OCMW deze gebouwen moest kunnen opvorderen om het ter beschikking te stellen. Het gebouw van iemand die zonder succes

ceux qui soulignent que l'État n'est pas en mesure de faire l'inventaire de ses propriétés mais qu'il ennuie les particuliers avec des réquisitions.

La décision relative à « Zon en Zee » nous a étonnés. Le gouvernement a-t-il encore des projets en matière de réquisitions d'habititations ? Car l'article 134bis de la loi Onkelinx n'a jamais été appliqué, étant donné que le Conseil d'État avait considéré qu'il était illégal.

M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale. – On n'interroge pas le gouvernement sur ses intentions.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – L'amendement n° 35 concerne une des garanties prévues à l'article 134 bis, à savoir que la réquisition doit se faire dans un délai de six mois à compter du jour de la notification au propriétaire par le ministre ou son délégué. Le ministre dit qu'il s'agit d'une mesure temporaire mais cela ne figure pas dans la loi.

L'amendement n° 32 a trait à la définition de l'immeuble à l'abandon. Le ministre a dit à la Chambre qu'il s'agissait d'un immeuble qui n'avait jamais été habité et ne le serait jamais. Juridiquement, il faut redéfinir le concept d'immeuble à l'abandon et je me base à cet égard sur la définition reprise à l'article 134bis de la loi communale.

Le mot « sciemment », utilisé dans mon amendement, montre que l'on exclut les immeubles que l'on a été obligé de quitter. Cette dernière catégorie n'est pas exclue dans la loi-programme.

« Dans les quartiers défavorisés, il arrive parfois que des familles pauvres héritent de propriétés laissées à l'abandon par leurs parents. Par respect pour ceux-ci, elles ne les vendent pas et attendent des temps meilleurs pour pouvoir les restaurer elles-mêmes. D'autres familles tentent de vendre ou de louer la propriété dont elles ont hérité, mais n'y parviennent pas parce qu'elle est située dans un quartier défavorisé. » Le ministre a donné à la Chambre cette définition large d'un immeuble à l'abandon. J'estime qu'un tel immeuble ne peut être réquisitionné et que le mot « sciemment » doit figurer dans la définition.

M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale. – Cela confirme ce que j'ai dit. Un immeuble utilisé autrefois et qui ne l'est plus pour un temps, n'entre pas en ligne de compte.

La loi Onkelinx était aussi une forme de sanction. On avait constaté que certains propriétaires ne voulaient pas mettre leur immeuble sur le marché du logement. Nous étions partis du principe que la commune ou le CPAS pouvait le réquisitionner pour le mettre à disposition. L'immeuble de quelqu'un de bonne foi qui tente en vain de le louer ne peut être réquisitionné. C'est l'esprit de la loi et de l'arrêté royal

probeerde te verhuren en van goede wil was, kon niet worden opgeëist. Dat is de geest van de wet en het koninklijk besluit, waarin de meeste bepalingen staan die de heer Van Quickenborne aanhaalt.

In de programmawet is de situatie anders. We gaan er niet van uit dat er sprake is van kwade wil, maar wel dat de mogelijkheid bestaat om deze woning te gebruiken. Als iemand er niet in slaagt om een woning in een kansarme buurt te verhuren, is er toch geen enkel probleem als de overheid voorstelt om het tegen een vergoeding op te eisen. Ik vermoed dat een eigenaar met een bescheiden inkomen maar al te blij zal zijn met een dergelijk voorstel. Hij krijgt eindelijk huur.

We gaan er dus niet van uit dat de eigenaar de woning bewust onbewoond laat en dat we ze om sociale redenen op de markt brengen. We stellen vast dat een gebouw helemaal niet wordt gebruikt, terwijl wij het maar al te goed kunnen gebruiken omdat er een tekort aan huisvesting is. Bijgevolg nemen we het tegen een billijke vergoeding in gebruik. Men zou kunnen zeggen dat het gaat om een gedwongen verhuring tegen een marktconforme prijs.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Ik citeer letterlijk uit pagina 20 van de memorie van toelichting van het Kamerdocument omdat dit het stuk zal zijn waarop een eventuele rechtzaak gebaseerd zal zijn. Uit de wet is trouwens moeilijk op te maken voor welke rechtbank moet worden geprocedeerd. Misschien zijn het de algemene regels, maar daar kom ik bij de besprekking van een volgend amendement nog op terug. In de memorie van toelichting staat dat verlaten betekent dat het gebouw “in het verleden of in de toekomst structureel niet werd of niet zal worden gebruikt”.

De vice-eerste minister zegt dat eigenaars van een woning in een kansarme buurt tevreden zouden zijn als de woning via de opeisning wordt in gebruik genomen.

De heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. – Waarom heb ik het woord structureel gebruikt? Een huis staat een paar maanden leeg omdat een huurder vertrekt en de nieuwe huurder er nog niet onmiddellijk intrekt. Dat huis staat niet structureel leeg, het gaat om frictieleegstand. In het voorbeeld van de heer Van Quickenborne gaat het wel om structurele leegstand want de buurt is blijkbaar niet aantrekkelijk genoeg om het huis tegen een aanvaardbare prijs te verhuren. Dit is geen frictieleegstand.

Wij gaan woningen die om een of andere reden niet worden gebruikt, gebruiken. Meer mag er niet achter worden gezocht. Het sluit dan ook veel beter aan bij het eigendomsrecht. We geven een vergoeding voor iets wat op de woningmarkt geen succes heeft. Waarom is dit strijdig met het eigendomsrecht?

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Als u van oordeel bent dat een woning die zich in een kansarme buurt bevindt en bijgevolg niet verhuurd geraakt in aanmerking komt voor opeisning, stel ik toch wel vragen. Hebt u bijvoorbeeld al eens gedacht aan de mensen die een emotionele band hebben met hun ouderlijke huis dat leegstaat? Of bent u van mening dat die mensen tevreden zullen zijn omdat ze geld voor die woning krijgen en dat die woning bijgevolg zo snel mogelijk moet worden verkocht?

dans lequel figurent la plupart des dispositions citées par M. Van Quickenborne.

Dans la loi-programme, la situation est différente. Nous ne partons pas de l'idée qu'il y a mauvaise volonté mais bien qu'il est possible d'utiliser l'habitation. Si quelqu'un ne parvient pas à louer son immeuble situé dans un quartier pauvre, il n'y a tout de même pas de problème à ce que les pouvoirs publics proposent de le réquisitionner moyennant une indemnité. Je suppose qu'un propriétaire aux revenus modestes sera heureux de cette proposition.

Nous ne partons donc pas de l'idée qu'un propriétaire laisse sciemment son immeuble inhabité, mais nous constatons que l'immeuble n'est pas utilisé et qu'il pourrait l'être car il y a une pénurie de logements. On pourrait dire qu'il s'agit d'une mise en location forcée à un prix conforme à celui du marché.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Dans l'exposé des motifs du document de la Chambre, il est indiqué que l'immeuble n'a pas été utilisé structurellement dans le passé et ne le sera pas à l'avenir. Ce document est important car c'est celui sur lequel une éventuelle action en justice se basera. La loi permet difficilement de déterminer devant quel tribunal il faudra procéder mais j'y reviendrai dans la défense d'un prochain amendement.*

M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale. – Pourquoi utiliser le mot « structurellement » ?

Une habitation peut-être vide quelque temps entre le départ d'un locataire et l'arrivée du suivant. On ne peut dire qu'elle soit structurellement vide. Dans l'exemple de M. Van Quickenborne, c'est bien le cas puisque le quartier n'est pas assez attrayant pour que l'habitation trouve locataire à un prix acceptable.

Nous allons utiliser des immeubles qui pour l'une ou l'autre raison, ne sont pas utilisés. Nous donnons une indemnité pour un immeuble qui n'a aucun succès sur le marché immobilier. En quoi est-ce contraire au droit à la propriété ?

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Si vous considérez qu'un immeuble situé dans un quartier pauvre et ne trouvant pas locataire entre en considération pour la réquisition, je me pose des questions. Avez-vous pensé au lien sentimental que les gens ont vis-à-vis de la maison de leurs parents qui reste vide ? Ou pensez-vous que ces gens seront contents de recevoir de l'argent et que, par conséquent, cette habitation doit être vendue le plus vite possible ?*

La réquisition ne peut se faire qu'en cas d'urgence. Vous ne

Bij opeising moet het werkelijk om noodsituaties gaan. Ik ben van oordeel dat u de uitzondering niet respecteert die in artikel 1 van het eerste protocol wordt ingeschreven, namelijk de randvoorwaarden, de legaliteitsvereisten, het proportionaliteitsbeginsel, en dergelijke. U krijgt te veel ruimte om discretionair allerlei regelingen te treffen bij koninklijk besluit. Daarom doen wij vanuit de oppositie een poging om een definitie vast te leggen. Ofwel wordt dit gedeelte van de programmawet niet uitgevoerd, en dan is het een maat voor niets, ofwel wordt het uitgevoerd en dan zullen ongetwijfeld processen worden ingespannen. Elke opeising zal gepaard gaan met een juridische procedure.

De wetgever heeft tot taak het eigendomsrecht, dat inderdaad niet absoluut is, zo goed mogelijk te beschermen. De uitzonderingen die worden toegestaan, moeten geheel conform de internationale verdragen en de Grondwet zijn. Als dat niet zo is, verwaarlozen wij onze taak als wetgever.

Amendment 34 strekt ertoe een voorwaarde vereiste in te voegen. Als u toch kiest voor opeising, moet u de persoon wiens gebouw in aanmerking komt voor opeising inlichten per aangetekende brief met ontvangstmelding of via deurwaarderexploot. We stellen meteen ook een procedure in om eventueel verzet aan te tekenen. Op die manier proberen we om de uitzondering op het eigendomsrecht ordentelijk en respectvol te laten inroepen. Als dit amendement niet wordt goedgekeurd, beschikt u over een totale vrijheid.

Amendment 36 strekt ertoe een artikel 22 toe te voegen in het Gerechtelijk Wetboek, waarbij bepaald wordt aan welke rechter de geschillen betreffende de opeising worden toegewezen.

Een van de bepalingen in de wet-Onkelinx betreft een toevoeging aan artikel 591 van het Gerechtelijk Wetboek dat de bevoegdheden van de vrederechter vastlegt. Mijnheer de vice-eerste minister, kunt u me medelen tot welke rechtbank ik me, als onwetende burger wiens gebouw wordt opgeëist, bij een geschil inzake het opeisingsrecht moet wenden om een procedure te starten? Ik heb op deze vraag alsnog geen antwoord gekregen.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Ik reageer niet op elke uiteenzetting van collega Van Quickenborne, maar dat betekent zeker niet dat ik afkeur wat hij zegt. Ik ben het altijd met zijn argumenten eens en wil daaraan twee zaken toevoegen.

Ten eerste vergt het legaliteitsbeginsel dat in de wet het evenwicht tussen het algemeen welzijn en de individuele rechtsposities tot uitdrukking komt. De Raad van State heeft daarop trouwens gewezen en het is de grondslag van artikel 1, eerste protocol. Wij vinden dat de tekst niet beantwoordt aan dit principe. De tekst geeft enkel een opeisingsrecht aan de overheid, maar geen wettelijk kader voor de bescherming van de eigenaar.

Ten tweede gaat het hier niet enkel om het formeel verdedigen van het eigendomsrecht, maar ook om het geven van een zekerheid – of althans het idee van zekerheid – dat de overheid niet willekeurig optreedt bij het opeisen van goederen. Om dat duidelijk te maken, is het noodzakelijk minimale randvoorwaarden vast te leggen.

Om die redenen hebben de heer Van Quickenborne en ikzelf

respectez pas l'article 1 du premier protocole. Vous jouissez d'un pouvoir discrétionnaire vous permettant de prendre toutes sortes de décisions par arrêté royal. C'est pourquoi l'opposition tente d'apporter une définition. Soit cette disposition de la loi-programme n'est pas appliquée et ne servira donc à rien ; soit elle l'est et des procès seront certainement intentés. Toute réquisition doit aller de pair avec une procédure légale.

Le législateur a pour mission de protéger au mieux le droit à la propriété qui n'est en effet pas absolu. Les exceptions doivent être conformes aux traités internationaux et à la Constitution.

L'amendement n° 34 vise à fixer les conditions requises. Si vous optez pour la réquisition, vous devez en informer la personne par lettre recommandée avec accusé de réception ou par exploit d'huissier. Nous déterminons aussi une procédure permettant à la personne de faire valoir son opposition. Si vous n'adoptez pas cet amendement, vous disposez d'une liberté totale.

L'amendement n° 36 vise à insérer dans le Code judiciaire un article 22 prévoyant quel juge doit trancher les différends relatifs à la légalité de la réquisition.

L'une des dispositions de la loi Onkelinx concerne un ajout à l'article 591 du Code Judiciaire prévoyant que cette tâche incombe au juge de paix. Monsieur le Vice-Premier ministre, pouvez-vous me dire à quel tribunal un citoyen dont l'immeuble est réquisitionné peut s'adresser ?

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Je ne réagis pas lors de chaque exposé de M. Van Quickenborne, mais cela ne signifie certainement pas que je le désapprouve. J'approuve toujours ses arguments et je voudrais y ajouter deux éléments.*

Tout d'abord, le principe de légalité veut que s'exprime dans la loi, l'équilibre entre l'intérêt général et le droit individuel. Le texte ne répond pas à ce principe. Il octroie le droit de réquisitionner aux pouvoirs publics sans organiser de cadre juridique pour protéger le propriétaire.

Par ailleurs, il ne s'agit pas seulement de défendre le droit à la propriété mais aussi de donner la garantie que les pouvoirs publics ne réquisitionnent pas les biens de manière arbitraire.

Pour ces raisons, M. Van Quickenborne et moi-même avons déposé des amendements qui vont bien moins loin que ce qu'ont défendu les libéraux de part et d'autre de la frontière linguistique en 1993. Après notre débat de ce matin sur l'abandon de la protection de la vie privée, j'ai l'impression que nous sommes aujourd'hui confrontés à des partis libéraux qui « n'abandonnent » pas l'habitation mais le droit à la propriété.

amendementen ingediend, die veel minder ver gaan dan wat de liberale partijen aan beide zijden van de taalgrens in 1993 hebben verdedigd. Na ons debat van vanmorgen over het verlaten van de bescherming van de privacy, heb ik echter de indruk dat we nu geconfronteerd worden met liberale partijen die niet de woning, maar het eigendomsrecht "verlaten".

Voor mijn amendementen 24 tot 29 verwijst ik naar de schriftelijke verantwoording.

De heer Georges Dallemande (PSC). – Met amendement nr. 110 op artikel 82 stel ik voor dat artikel 71 niet op 10 januari maar op 1 juli 2001 in werking treedt. Ik heb begrepen dat de minister niet van plan is een bepaald systeem te volgen... (De heer Cheron valt spreker in de rede.)

Een aantal operatoren zijn beginnen te speculeren toen bekend werd dat de opvang van de vluchtelingen zou worden geprivatiseerd. (De heer Cheron valt spreker opnieuw in de rede.)

De heer Fournaux, burgemeester van Dinant, had het recht te worden ingelicht, mijnheer Cheron. Hij is echter niet ingelicht. Mevrouw Lizin heeft hetzelfde gezegd. Ik vraag alleen maar om met de uitvoering van de wet te wachten tot er voldoende opvangplaatsen beschikbaar zijn en zo een einde te maken aan de speculaties en incidenten zoals dat in Dinant.

– De stemming over de amendementen wordt aangehouden.

Algemene besprekking van het onderdeel Buitenlandse Betrekkingen en Landsverdediging

Mevrouw Marie-José Laloy (PS), rapporteur. – De commissie heeft twee artikelen onderzocht die betrekking hebben op de Landsverdediging en vier artikelen die betrekking hebben op de internationale samenwerking. Ik verwijst hiervoor naar het schriftelijk verslag.

We hebben drie vergaderingen aan de besprekking van deze artikelen gewijd en we hebben de ministers tweemaal ontmoet. De leden van de meerderheid hebben er uiteindelijk mee ingestemd het ontwerp van de regering goed te keuren. De voorzitter van de commissie heeft de omstandigheden aangeklaagd waarin de Senaat moest werken. De commissie moet de besprekking van het ontwerp aanvatten vooraleer de Kamer erover had gestemd.

De heer Georges Dallemande (PSC). – De commissie heeft lang gediscussieerd over de toevoeging van de woorden "in hoofdzaak" aan de wet van 25 mei 1999 over de ontwikkelingssamenwerking. Deze wet is vrij recent en geeft voor het eerst een omschrijving van het voorwerp van de ontwikkelingssamenwerking. Er werd al jaren aan ontwikkelingssamenwerking gedaan zonder dat men er een definitie voor had. In de bewuste wet wordt de ontwikkelingssamenwerking tegelijkertijd gericht op de geografische gebieden en op de sectoren die werden gekozen na uitvoerige besprekking in de commissie.

Die sectoren zijn de volgende: gezondheidszorg, onderwijs, landbouw, basisinfrastructuur en conflictpreventie. Ze vormen een samenhangend geheel aangezien de strijd tegen de armoede de hoofdoelstelling van de

Pour mes amendements 24 et 29, je renvoie à ma justification écrite.

M. Georges Dallemande (PSC). – Je propose, à travers l'amendement n° 110 à l'article 82, que l'article 71 entre en vigueur le 1er juillet 2001 au lieu du 10 janvier. J'ai bien compris que le ministre n'avait pas l'intention de passer à travers un système... (Interruptions de M. Cheron)

Une série d'opérateurs se sont mis à spéculer à la suite de l'annonce de la privatisation de l'accueil des réfugiés. (Interruptions de M. Cheron)

M. Fournaux, bourgmestre de Dinant, avait le droit d'être informé, monsieur Cheron. Or, il ne l'a pas été. Mme Lizin s'est d'ailleurs exprimée dans ce sens. En réalité, je demande simplement d'attendre que des places d'accueil soient disponibles en suffisance avant de mettre la loi en place, de façon à couper court aux spéculations et éviter des incidents comme celui qui s'est produit à Dinant.

– Le vote sur les amendements est réservé.

Discussion générale du volet Relations extérieures et Défense

Mme Marie-José Laloy (PS), rapporteuse. – La commission a examiné deux articles relatifs à la Défense et quatre articles traitant de la Coopération internationale. Je vous propose de vous référer au rapport écrit.

Nous avons consacré trois séances à la discussion de ces articles. Nous avons rencontré les ministres à deux reprises. Les parlementaires de la majorité se sont finalement laissés convaincre de se rallier au projet du gouvernement. Enfin, le président de la commission, largement applaudi par les membres de la majorité et de l'opposition, a déploré, une fois de plus, l'obligation faite au Sénat de travailler dans de mauvaises conditions. La commission a, comme toutes les autres, été contrainte d'entamer la discussion du projet avant même que le vote n'intervienne à la Chambre.

M. Georges Dallemande (PSC). – Notre commission a longuement débattu de l'opportunité d'ajouter le mot « principalement » à la loi du 25 mai 1999 définissant la Coopération. Comme vous le savez, cette loi est assez récente et a pour avantage de définir, pour la première fois si je ne m'abuse, l'objet de la Coopération. Il est, en effet, étonnant de constater que l'on faisait de la coopération depuis des décennies sans en avoir aucune définition. La loi en question avait notamment le mérite de concentrer la Coopération à la fois sur des domaines géographiques et sur des secteurs qui avaient été définis à la suite de longs travaux en commission.

Les cinq secteurs retenus sont les suivants : soins de santé, enseignement, agriculture, infrastructures de base et prévention des conflits. Ils forment un tout cohérent puisque l'objet fondamental de la Coopération au développement est

ontwikkelingssamenwerking is.

Ik heb enkele opmerkingen over de besprekking in de commissie. Ik had de voorkeur gegeven aan een meer globale evaluatie van de wet. Ze moet opnieuw worden besproken en de tekst moet hier en daar worden gewijzigd. Ik vind het spijtig dat we niet aan de evaluatie van de wet zijn toegekomen en dat er werd voorgesteld een woord te wijzigen. We hadden een ruimere visie op de ontwikkelingssamenwerking en op de toepassing ervan kunnen ontwikkelen.

Het voorwerp van de ontwikkelingssamenwerking zou wel eens kunnen evolueren, niet gedurende de ambtsperiode van de huidige minister, die heeft verklaard de hulp op bepaalde domeinen te blijven concentreren, maar misschien wel onder zijn opvolgers. Dit verontrust mij. De ontwikkelingssamenwerking kan op die manier naar andere sectoren worden uitgebreid. De strijd tegen de armoede moet de hoofdbekommernis blijven.

De minister heeft in zijn algemene beleidsverklaring gewezen op zijn bijzondere belangstelling voor culturele samenwerking. Deze sector verdient in bepaalde ontwikkelingslanden zeker aandacht. Toch mag men het belangrijkste niet uit het oog verliezen, namelijk de bestrijding van de extreme armoede in sommige landen. Ik verwijst naar de toestand in Centraal-Afrika. Vanmorgen heb ik Belgen ontmoet die terugkeerden uit het Oost-Kongo. Studies hebben aangetoond dat 10% van de 15 miljoen inwoners van die streek zijn omgekomen sedert het heropflakkeren van de oorlog twee jaar geleden.

Ons land moet zijn hulp aan Kongo dringend verhogen in de sectoren waarop het zich richt. De toevoeging van de woorden "in hoofdzaak" mogen de aandacht niet afleiden van de echte opdracht van de ontwikkelingssamenwerking.

Er is nog iets dat mij zorgen baart. Als we toelaten dat de opeenvolgende ministers hun persoonlijke stempel op de ontwikkelingssamenwerking drukken, werkt dit in het voordeel van de pleitbezorgers van de defederalisering. Het verloren gaan van de coherentie kan leiden tot "ontwikkelingssamenwerking à la carte" zonder algemene politieke omschrijving. Ik beweer niet dat dit op het ogenblik het geval is, maar het gevaar bestaat alleszins.

De voorgestelde woorden zijn een eerste stap naar het verlies van de identiteit van de Belgische ontwikkelingssamenwerking.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat de Belgische ontwikkelingssamenwerking niet overal bijstand kan verlenen waar het nodig is omdat de middelen die ons land eraan besteedt zeer beperkt zijn. Nu er zoveel wordt gesproken van de Europese consolidering zouden we de krachten op Europees vlak moeten bundelen om ons te kunnen toespitsen op onze belangrijkste doelstelling, de strijd tegen de armoede. Voor de andere projecten moeten we een beroep kunnen doen op de landen die gespecialiseerd zijn in de diverse sectoren.

Om deze redenen heb ik dit amendement in de commissie ingediend en steun ik het amendement van mevrouw Thijs, dat betrekking heeft op hetzelfde onderwerp.

la lutte contre la pauvreté.

Je voudrais formuler quelques remarques concernant la discussion qui vient d'avoir lieu en commission. D'abord, j'aurais préféré avoir une évaluation un peu plus globale de cette loi sur la Coopération. Selon moi, celle-ci mérite que nous en rediscussions non pas parce qu'elle est mauvaise, mais parce qu'elle appelle ici et là un commentaire, une évaluation, voire certaines améliorations. Je regrette dès lors que l'on n'ait pu aborder l'évaluation et que l'on ait proposé de modifier un mot dans cette loi sur la Coopération. Nous aurions pu avoir une vision plus complète de la Coopération et de la manière dont celle-ci a pu être mise en œuvre à travers la nouvelle loi.

Je suis de ceux qui s'inquiètent de voir que l'objet de la Coopération pourrait évoluer insidieusement, pas nécessairement sous l'actuel ministre qui nous a dit son attachement à conserver des secteurs de concentration forts, à moins qu'il ne change d'opinion ultérieurement, mais éventuellement, sous son successeur. La Coopération pourrait, en effet, se déconcentrer progressivement et aborder toute une série de secteurs complémentaires. L'enjeu de la lutte contre la pauvreté est effectivement un enjeu majeur dont il ne faut pas s'éloigner.

J'entends que le ministre, et tel est son droit, a un intérêt particulier pour une coopération dans le domaine culturel. Il l'a indiqué dans sa déclaration de politique générale. C'est certainement un domaine qui mérite de l'attention dans certains pays en développement. Cependant, une fois de plus, je ne voudrais pas que l'on s'éloigne de ce que je considère aujourd'hui comme un des enjeux majeurs sur le plan international, à savoir la lutte contre une extrême pauvreté dans certains pays. Je me réfère notamment à la situation en Afrique centrale. Ce matin, j'ai reçu des Belges qui reviennent de l'est du Congo. J'ai appris que selon des études menées, notamment, avec des experts américains, 10% des quinze millions de gens qui habitent cette région, ont péri depuis la reprise de la guerre voici deux ans.

La Belgique doit donc amplifier d'urgence l'aide qu'elle apporte au Congo, dans les secteurs qui lui sont dévolus. Il faut éviter qu'au travers d'adverbes comme celui-là, on s'éloigne de ce qui est véritablement l'enjeu de notre Coopération.

Un deuxième élément m'inquiète. Si notre Coopération perd son identité, si son objet évolue au gré des ministres successifs, nous donnerons des arguments aux partisans – dont vous ne faites certainement pas partie, monsieur le secrétaire d'État – de la défédéralisation de ce secteur. Si nous perdons notre cohérence, nous fournirons de l'eau au moulin de ceux qui évoquent une sorte de « coopération à la carte », sans définition politique générale. Je ne prétends pas que tel est le cas aujourd'hui, mais le risque existe pour l'avenir.

Cet adverbe constitue donc, à mon sens, un premier pas vers ce qui pourrait être une perte d'identité pour la Coopération belge.

Enfin, je voudrais formuler une mise en garde – je l'ai déjà exprimée en commission, mais je tiens à la répéter ici – contre l'idée selon laquelle tout ce qui paraît opportun en la matière devrait être mené par la Coopération belge, laquelle se révèle extrêmement modeste sur le plan international. Les moyens

Mevrouw Marie-José Laloy (PS), rapporteur. – *Ik heb een opmerking bij de uiteenzetting van de heer Dallemagne. De commissieleden die de artikelen hebben onderzocht, hebben hun bezorgdheid geuit over de draagwijdte van de betwiste term. Onze commissie heeft tijdens drie werkvergaderingen de vertegenwoordigers van de administratie, de vertegenwoordigers van de minister en buitenstaanders gehoord om de hervorming en de reële draagwijdte van de internationale samenwerking beter te begrijpen.*

We zijn ons bewust van het belang van de stemming die wij hebben uitgebracht en wij hebben ons ertoe verbonden de werkzaamheden na de vakantie te hervatten ten einde te teksten te verfijnen. Ik heb daar tijdens het debat niet over gesproken omdat ik dacht dat het een uitgemaakte zaak was.

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – *We hebben dit artikel in de commissie uitgebreid besproken. Als we het artikel, dat uitsluitend over de directe bilaterale samenwerking gaat, in zijn huidige lectuur behouden, kunnen we een aantal noodzakelijke projecten onmogelijk uitvoeren, bijvoorbeeld het bouwen van enkele woningen bouwen of de herbebossing van terreinen in het kader van de samenwerking op het vlak van de landbouw.*

Met de voorgestelde wijziging willen we deze problemen vermijden. Ik heb uitdrukkelijk gezegd dat het niet de bedoeling is het toepassingsgebied van onze directe bilaterale samenwerking uit te breiden. De aangepaste tekst van de programlawet sluit elke dubbelzinnige interpretatie uit. Ik ben uiteraard bereid het debat nadien te heropenen ten einde de tekst eventueel te wijzigen, maar op dit ogenblik is deze aanpassing noodzakelijk. Ze zal zeker niet tot misbruiken leiden.

– **De algemene besprekking van dit onderdeel is gesloten.**

Artikelsgewijze besprekking van het onderdeel Buitenlandse Betrekkingen en Landsverdediging

(Voor de tekst aangenomen door de commissie, zie stuk 2-600/7.)

De voorzitter. – Volgende amendementen werden ingediend:

Artikel 27

Amendement nr. 38 van mevrouw Thijs (Stuk 2-600/2)

consacrés par notre pays à ce secteur sont limités. À un moment où il est beaucoup question de consolidation européenne, nous devrions pouvoir compter de plus en plus sur la coopération des autres États de l'Union européenne et spécialiser notre champ d'action. Celui-ci, tel qu'il a été défini, est concentré sur un objectif particulièrement ambitieux – la lutte contre la pauvreté – qui donne lieu à des activités déjà suffisamment larges. Quant aux autres activités paraissant opportunes, nous devrions pouvoir faire appel aux États qui sont spécialisés dans les domaines concernés.

Ce sont les raisons pour lesquelles, d'une part, j'ai déposé cet amendement en commission et, d'autre part, je soutiendrai l'amendement de Mme Thijs, qui traite du même objet.

Mme Marie-José Laloy (PS), rapporteuse. – L'intervention de M. Dallemagne appelle une précision. Les membres de la commission qui ont examiné les articles soumis à leur approbation ont également manifesté leur souci de clarifier l'enjeu et la portée du terme litigieux. Notre commission a consacré trois séances de travail à débattre avec des représentants de l'administration et du ministre, à procéder à des auditions de personnes extérieures, etc., afin de mieux comprendre la réforme et la portée réelle de la coopération internationale.

Nous avons voté en étant conscients de poser un acte important. Nous nous sommes engagés à nous remettre au travail, après les congés, et à préciser ces textes. Si je n'ai pas abordé ce point en cours de débat, c'est parce qu'il me semblait avoir été acquis en commission.

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – Nous avons très largement débattu de cet article en commission. Je le répète, dans certains cas, le libellé actuel de l'article de la loi qui ne traite que de la coopération bilatérale directe, s'il était interprété littéralement, nous empêcherait de mener à bien des démarches que tout le monde s'accorde à trouver utiles, par exemple, construire quelques maisons ou reboiser, dans le cadre d'un programme de coopération agraire.

La modification que nous proposons a pour seul but d'éviter ces problèmes. J'ai expressément dit qu'il ne s'agissait nullement d'une tentative d'élargir le champ d'application de notre coopération directe bilatérale. Le texte de la loi-programme ainsi clarifié – le rapport reflète fidèlement les discussions que ce point a suscité – n'offre aucune ambiguïté. Si les sénateurs souhaitent rediscuter du sujet par la suite afin d'apporter d'éventuelles modifications, je ne suis pas opposé à une recherche d'amélioration du texte, mais dans l'immédiat celui-ci est nécessaire et ne présente aucun danger d'abus.

– **La discussion générale de cette partie est close.**

Discussion des articles du volet Relations extérieures et Défense

(Pour le texte adopté par la commission, voir document 2-600/7.)

M. le président. – Les amendements suivants ont été déposés :

Article 27

Amendement n° 38 de Mme Thijs (Doc. 2-600/2)

Artikel 28

Amendement nr. 40 van mevrouw Thijs (Stuk 2-600/2)

Artikel 78

Amendement nr. 39 van mevrouw Thijs (Stuk 2-600/2)

Amendement nr. 108 van de heer Vandenbergh (Stuk 2-600/9)

Amendement nr. 109 van de heer Vankrunkelsven (Stuk 2-600/9)

Amendement nr. 111 van mevrouw de Bethune (Stuk 2-600/10)

(De tekst van de amendementen wordt uitzonderlijk in de bijlage gepubliceerd.)

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Bij amendement nummer 109 wens ik de volgende opmerking te maken. De strategie van de commissie en van het Parlement om ontwikkelingssamenwerking te beperken tot een aantal sectoren wordt volledig doorkruist. Door het invoegen van de term “in hoofdzaak” wordt de deur opengezet voor elke soort hulp in alle mogelijke sectoren.

Het verrast me dat de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking zich heeft laten rollen door de liberalen. Ingewijden hebben me gezegd dat het onder druk van de liberalen is tot stand gekomen om precies in een aantal sectoren aan ontwikkelingssamenwerking te kunnen doen.

Ik betreur het dat hij de invalshoek die hij altijd tracht te bestrijden nu goedpraat door te zeggen dat men dat begrip nodig heeft. Als men eerlijk wil zijn dan schrijft men wat men echt bedoelt. In de commissie heeft de staatssecretaris duidelijk gezegd dat het nu niet mogelijk is om een aantal noodzakelijke dingen die niet perse in de ontwikkelingshulp kaderen, bijvoorbeeld op het vlak van het milieu, te realiseren. Om dit te verhelpen stel ik voor dat in een geïntegreerde samenwerking ook nevenspecten in aanmerking kunnen komen.

Een ander probleem was noodhulp. Het is niet altijd evident dat de noodhulp kadert in één van de sectoren die in het artikel zijn opgesomd. Ik wens er “alsook urgente hulp” aan toe te voegen.

Ik stel voor dat de staatssecretaris aanvaardt dat we trachten te expliciteren wat hij heeft gezegd. Ik vind het overigens nogal straf dat hij hier als jurist komt zeggen dat er zo geen wet nodig is, aangezien het om een openbare instelling gaat die door het Parlement kan worden gecontroleerd.

Nochtans oordeelde de wetgever dat een wet noodzakelijk was. Achteraf een wet remediëren omdat hij te ruim kan geïnterpreteerd worden is een slechte zaak. Waarom doet men het niet meteen goed?

We menen dat de Senaat tegemoet kan komen aan de bemerkingen van de staatssecretaris door die twee elementen toe te voegen.

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – Ik weet dat de heer Vankrunkelsven veel met de liberalen praat. Blijkbaar waren ze niet ingewijd in de ontwikkelingssamenwerking want wat

Article 28

Amendement n° 40 de Mme Thijs (Doc. 2-600/2)

Article 78

Amendement n° 39 de Mme Thijs (Doc. 2-600/2)

Amendement n° 108 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/9)

Amendement n° 109 de M. Vankrunkelsven (Doc. 2-600/9)

Amendement n° 111 de Mme de Bethune (Doc. 2-600/10)

(Exceptionnellement, le texte des amendements est publié en annexe.)

M. Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Je souhaite faire quelques remarques en ce qui concerne l'amendement numéro 109. La stratégie mise au point par la commission et le Parlement pour limiter la coopération au développement à certains secteurs est totalement contrecarrée. L'insertion du mot « principalement » ouvre la porte à toutes les catégories d'aides dans tous les secteurs possibles.

Je m'étonne que le secrétaire d'État à la Coopération au développement se soit laissé avoir par les libéraux. Des gens bien informés m'ont dit que cela s'est fait sous la pression des libéraux pour permettre précisément la coopération au développement dans certains secteurs.

Je regrette qu'il défende maintenant le point de vue auquel il a toujours essayé de s'opposer. Si on veut être honnête, on écrit ce qu'on pense vraiment. Le secrétaire d'État a clairement dit en commission qu'il n'est pas possible actuellement de réaliser certaines choses indispensables qui ne cadrent pas absolument avec l'aide humanitaire, notamment sur le plan de l'environnement. Pour remédier à cette situation, je propose que les aspects secondaires puissent également être pris en considération dans le cadre d'une coopération intégrée.

Un autre problème était celui de l'aide urgente. Il n'est pas toujours évident que l'aide urgente corresponde à un des secteurs mentionnés dans l'article. Je voudrais y ajouter « ainsi que l'aide urgente ».

Je propose que le secrétaire d'État admette que nous essayons d'expliquer ce qu'il a dit. Je trouve d'ailleurs assez violent qu'il vienne en tant que juriste dire qu'une telle loi n'est pas nécessaire étant donné qu'il est question d'un organisme public qui peut être contrôlé par le Parlement.

Le législateur avait pourtant estimé qu'une loi était nécessaire. Remanier ultérieurement une loi parce qu'elle peut être interprétée au sens large ce n'est pas une bonne solution. Pourquoi ne fait-on pas les choses correctement dès le départ ?

Nous estimons que le Sénat peut donner suite aux remarques du secrétaire d'État en ajoutant ces deux éléments.

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – Je sais que M. Vankrunkelsven discute beaucoup avec les libéraux. Il s'agissait probablement de profanes dans le domaine de la coopération au développement, car ce qu'ils lui ont raconté est totalement

zijn ingewijden hem hebben verteld is totaal onjuist.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Ik vind dat een mager antwoord op mijn suggestie om in de wet in te schrijven wat de staatssecretaris zelf heeft beleden in de commissie.

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – U hebt daarjuist niet goed geluisterd want ik heb daarop uitvoerig geantwoord. Bovendien heb ik er in de commissie nog uitvoeriger op geantwoord.

- De stemming over de amendementen wordt aangehouden.
- De aangehouden stemmingen en de stemming over het wetsontwerp in zijn geheel hebben later plaats.

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 20 van de wet van 7 mei 1999 tot wijziging, wat het tuchtrecht voor de leden van de Rechterlijke Orde betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (Stuk 2-606)

Algemene besprekking

De voorzitter. – Het woord is aan de heer Istasse voor een mondeling verslag.

De heer Jean-François Istasse (PS), rapporteur. – *Dit ontwerp, dat bicameraal moet worden behandeld, spruit voort uit een wetsvoorstel dat op 29 november 2000 door de heer Coveliers in de Kamer werd ingediend. Het werd er op 21 december goedgekeurd. Het werd in de Senaatscommissie voor de Justitie behandeld op 20 en 21 december. De minister verwees naar de voorbereidende werken die de goedkeuring voorafgingen van de wet van 7 mei 1999 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het tuchtrecht dat van toepassing is op de leden van de rechterlijke orde.*

Die wet gaat terug op een wetsvoorstel dat door alle democratische partijen werd ondertekend. Destijds werd gezegd dat de wet te snel was opgesteld en dat de maximumtermijn van 18 maanden voor de inwerkingtreding zeker nodig zou zijn om de zaken in orde te brengen. Sindsdien heeft de administratie van Justitie daaraan gewerkt, maar er blijven een aantal problemen die niet binnen die termijn zullen kunnen worden opgelost. Zo blijkt dat een aantal uitvoeringsmodaliteiten ten onrechte aan de Koning werden overgelaten; ze moeten door de wetgever worden geregeld. Het betreft de aanduiding van de leden magistraten en niet-magistraten van de algemene vergadering, hun aantal en hun vertegenwoordiging.

Er rezen ook problemen omdat geen overgangsmaatregelen werden opgenomen zodat de wet van 7 mei 1999 in principe op 1 januari 2001 in werking moet treden. Dat is onmogelijk wegens de tekortkomingen.

Een derde element betreft het tuchtrecht van leden van de rechterlijke orde die niet tot de zittende magistratuur of het parket behoren, met name referendarissen, parketjuristen, referendarissen bij het Hof van Cassatie, attachés bij de documentatie- en concordantiediensten bij het Hof van Cassatie, de griffiers, de secretarissen en het personeel van

inexact.

M. Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Je trouve un peu courte cette réponse à ma suggestion d'inscrire dans la loi ce que le secrétaire d'État en personne a suggéré en commission.

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – Vous n'avez pas bien écouté tout à l'heure, car j'ai répondu de façon circonstanciée sur ce point. En outre, j'ai encore donné de plus amples détails en commission.

- Le vote sur les amendements est réservé.
- Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Projet de loi modifiant l'article 20 de la loi du 7 mai 1999 modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne le régime disciplinaire applicable aux membres de l'Ordre judiciaire (Doc. 2-606)

Discussion générale

M. le président. – La parole est à M. Istasse pour un rapport oral.

M. Jean-François Istasse (PS), rapporteur. – Le présent projet de loi, qui est soumis à la procédure obligatoirement bicamérale, trouve son origine dans une proposition de loi déposée à la Chambre par M. Coveliers, le 29 novembre 2000. Il a été adopté à la Chambre ce 21 décembre et vient d'être transmis au Sénat. Il a été discuté par la commission de la Justice ces 20 et 21 décembre, en présence du ministre de la Justice. Le ministre a renvoyé aux travaux préparatoires qui ont précédé l'adoption de la loi du 7 mai 1999 modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne le régime disciplinaire applicable aux membres de l'Ordre judiciaire.

Cette loi trouve son origine dans une proposition de loi cosignée par tous les partis démocratiques.

Il avait été dit à l'époque que l'élaboration de la loi avait été trop rapide et que le délai maximum de 18 mois fixé pour son entrée en vigueur serait très certainement nécessaire pour mettre les choses au point. Depuis lors, l'administration de la Justice n'a cessé de s'occuper de cette matière, mais un certain nombre de problèmes subsistent, qui ne pourront être résolus dans ce délai. En effet, il est apparu qu'une série de modalités d'exécution qui avaient été confiées à tort au Roi devaient en réalité être traitées par le législateur. Il s'agit notamment de la désignation des membres magistrats et non-magistrats de l'assemblée générale, de leur nombre et de leur représentation.

Des problèmes se sont également posés en raison du fait qu'aucune disposition transitoire n'avait été prévue, de sorte que la loi du 7 mai 1999 devait en principe entrer en vigueur le 1er janvier 2001. C'est cependant impossible, compte tenu des défauts qu'elle présente.

Un troisième élément concerne le régime disciplinaire des membres de l'Ordre judiciaire autres que les magistrats du

de griffies en parketten. Voor hen moeten eveneens maatregelen worden genomen.

Om die redenen heeft de heer Coveliers een wetgevend initiatief genomen. De minister heeft daar helemaal geen bezwaar tegen, aangezien het enkel de datum van inwerkingtreding wil uitstellen om de vereiste aanpassingen mogelijk te maken. De minister verduidelijkt dat zijn diensten de laatste hand leggen aan die aanpassingen. De volledige reglementering zou in februari 2001 klaar zijn.

Een lid vroeg of de minister op een gefractioneerde of een globale manier te werk zou gaan. Komt er een specifieke tekst per personeelscategorie? Zal de inwerkingtreding van de wet van 7 mei 1999 in de tijd worden gespreid? Het lid stelt vast dat de wet van 7 mei 1999 aan de Koning delegatie verleende om uitvoeringsmaatregelen te nemen. Hoe komt het dat de uitvoerende macht niet klaar is? Het lid wijst ook op het verbod dat de minister zou hebben opgelegd aan de magistraten en referendarissen bij het Hof van Cassatie om hun functie te cumuleren met een onderwijsopdracht. Is dat juist en wat is daarvan de reden?

Een ander lid sluit zich daarbij aan. Hij is uiteraard bezorgd om de gerechtelijke achterstand, maar hij is er niet van overtuigd dat een onderwijsopdracht deze achterstand doet toenemen. Als men een materie onderwijst, begrijpt men ze ook beter zodat men vlugger kan werken. Men mag niet overdreven negatief denken over het samengaan van onderwijs en praktijk, men moet nuanceren. Natuurlijk moet een persoon die voltijds is benoemd de gevolgen van die benoeming op zich nemen.

Het lid herinnerde eveneens aan zijn voorstel om de referendarissen bij het Hof van Cassatie de kans te geven toe te treden tot de magistratuur. Het lid begrijpt ook niet waarom dit ontwerp zo dringend is. Indien het in januari wordt goedgekeurd, stelt dat geen problemen voor de tuchtdossiers die eventueel in de komende dagen worden geopend. Niettemin werd het probleem laattijdig aangepakt.

Het lid verwijst naar zijn amendement nr. 1 op artikel 2 dat de woorden "januari 2002" wil vervangen door de woorden "september 2001". Het lid wil de maatregelen sneller doen ingaan. In september begint ook het rechterlijk jaar.

In zijn antwoord verwijst de minister naar zijn inleidende uiteenzetting. Hij wil op een globale en niet op een gefractioneerde manier te werk gaan zodat alle leden van de rechterlijke orde op hetzelfde ogenblik onder het tuchtregime vallen. Er zijn trouwens geen overgangsmaatregelen, zodat een gespreide inwerkingtreding van de wet niet mogelijk is.

Inzake het cumulprobleem viseerde de minister twee bijzondere gevallen. De eerste betreft een referendaris die, na zijn benoeming, via zijn korpschef vroeg cursussen aan de universiteit te kunnen blijven geven. Het jaarverslag van het Hof van Cassatie benadrukt echter dat er te weinig referendarissen zijn en dat hun werkvolume groot is. De minister ging akkoord met de verhoging van vijf tot tien referendarissen op voorwaarde dat deze voltijds zouden werken. Het tweede geval betreft een jonge magistraat bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Iedereen weet dat de achterstand daar aanzienlijk is. Een maand na zijn benoeming vroeg de magistraat een vrijstelling van drie dagen om een cursus te kunnen geven aan een politiekorps.

siège et du parquet. Il s'agit essentiellement ici des référendaires, des juristes de parquet, des référendaires près la Cour de cassation, des attachés au service de la documentation et de la concordance des textes près la Cour de cassation, des greffiers, des secrétaires et du personnel des greffes et parquets, à propos desquels des mesures doivent également être prises.

C'est pourquoi M. Coveliers a pris l'initiative de déposer une proposition de loi, à l'égard de laquelle le ministre n'a aucune objection, puisqu'elle vise seulement à reporter la date d'entrée en vigueur de la loi, pour permettre les adaptations nécessaires.

Le ministre a précisé que ses services achevaient de mettre au point le texte de ces adaptations, de sorte que l'ensemble de la réglementation, non seulement pour les magistrats du siège et du parquet, mais aussi pour les autres catégories précitées, serait prête dans le courant du mois de février 2001.

Lors de la discussion, un membre demande si le ministre a l'intention de travailler de manière fractionnée ou globale. Y aura-t-il un texte spécifique par catégorie de personnel de l'Ordre judiciaire ? L'entrée en vigueur des articles de la loi du 7 mai 1999 sera-t-elle fractionnée dans le temps ?

L'intervenante constate que la loi du 7 mai 1999 avait accordé une délégation au Roi pour prendre toutes les mesures d'exécution. Comment se fait-il que l'exécutif ne soit pas prêt ?

L'intervenante fait également état des instructions que le ministre aurait données pour interdire aux magistrats et référendaires à la Cour de cassation de cumuler leur fonction avec une charge d'enseignement. Est-ce exact et pour quelle raison ?

Un autre membre souscrit aux observations formulées par la préopinante en ce qui concerne les missions d'enseignement des magistrats. Il va de soit qu'il partage le souci de résorber l'arrière judiciaire. Toutefois, il n'est pas convaincu qu'une mission d'enseignement contribue dans tous les cas à accroître cet arrière. Enseigner une matière permet en effet d'en avoir une meilleure compréhension, de sorte qu'on est capable de travailler plus vite. Une connaissance approfondie de la matière, conjuguée à l'interaction entre l'enseignement et la pratique, contribuera souvent à accélérer la délibération. Le concours de l'enseignement et de la pratique ne doit pas être examiné sous un angle trop négatif. Il y a lieu d'apporter les nuances nécessaires. Cependant, une personne qui est nommée à temps plein doit bien entendu assumer les conséquences de cette nomination.

En ce qui concerne les référendaires près la Cour de cassation, l'intervenant a renvoyé à sa proposition visant à accorder également aux référendaires l'accès à la magistrature à l'issue de l'examen.

Le membre signale par ailleurs qu'il ne comprend pas en quoi le projet de loi à l'examen est urgent. Si le projet de loi est approuvé dans le courant du mois de janvier, cela ne posera pas de problème pour les dossiers disciplinaires qui seront éventuellement ouverts dans les jours à venir. En effet, l'instrumentalisation de l'affaire disciplinaire prend un certain temps. Le problème a été abordé tardivement.

L'orateur fait référence à l'amendement n° 1 qu'il a déposé à

Toen de minister zijn standpunt te kennen gaf, heeft geen van de twee korpschefs aangedrongen. De minister besluit dat terzake een evenwichtige en proportionele regel moet worden gevonden. Daarom heeft hij informatie gevraagd over het werkvolume van de betrokken magistraten. De minister verklaarde ook dat, gelet op de gerechtelijke achterstand, een magistraat met zware gerechtelijke opdrachten niet langen mag hopen tegelijk belangrijke onderwijsopdrachten te kunnen uitoefenen.

Wat de spoedbehandeling van het ontwerp betreft, verduidelijkt de minister dat die het gevolg is van de vergissing dat in de wet van 1999 het tuchtrecht voor het personeel van de griffies en de parketten vanaf 1 januari 2001 werd afgeschaft. De minister preciseerde dat tuchtprocedures niet zo zeldzaam zijn. Er zijn er gemiddeld twee per maand. Bovendien is over deze kwestie overleg nodig met de Hoge Raad voor de Justitie en met de beroepsorganisaties van de griffiers en parketsecretarissen. De minister verkiest een latere inwerkingtreding boven een juridisch vacuüm.

Het amendement stelt opnieuw een termijn voor. Indien die niet wordt gehaald, komt men in dezelfde situatie terecht.

l'article 2 et qui tend à remplacer, à l'article 20 proposé, les mots « janvier 2002 » par les mots « septembre 2001 ». L'auteur de l'amendement souscrit aux préoccupations du ministre, mais il souhaite accélérer les mesures. En outre, le mois de septembre correspond au début de l'année judiciaire, ce qui fait qu'il s'accorde mieux avec le rythme des magistrats.

En réponse à une première intervenante, le ministre renvoie tout d'abord à son exposé introductif. Il précise qu'il a l'intention de travailler de façon globale et non fractionnée, afin que tous les membres de l'ordre judiciaire disposent d'un régime disciplinaire au même moment. Par ailleurs, le fait que l'on n'ait pas prévu de dispositions transitoires rend impossible l'entrée en vigueur fractionnée de la loi.

En ce qui concerne la question posée par la même intervenante à propos des référendaires, le ministre précise que sa réaction visait deux cas particuliers. Le premier cas concernait un référendaire qui, après sa nomination, a demandé, par l'intermédiaire de son chef de corps, à pouvoir continuer à donner des cours à l'université. Or, le rapport annuel de la Cour de cassation souligne qu'il y a trop peu de référendaires et que leur volume de travail est très élevé. Le ministre avait marqué son accord sur l'augmentation du nombre de référendaires de cinq à dix, à condition que tous travaillent à plein temps.

Le second cas concerne un jeune magistrat nommé au tribunal de première instance de Bruxelles, où chacun sait que l'arriéré est considérable. Un mois après sa nomination, ce magistrat a demandé une dispense d'une durée de trois jours afin de pouvoir donner des cours à un corps de police. Lorsque le ministre a fait connaître son point de vue, dans aucun des deux cas le chef de corps n'a insisté.

Le ministre conclut sur ce sujet qu'il faut trouver une règle équilibrée et proportionnée. A cette fin, il a demandé à être informé sur le temps nécessaire pour accomplir le volume de travail dévolu aux magistrats visés.

En réponse à un autre intervenant et sans vouloir entrer de façon détaillée dans les considérations qu'il a développées, le ministre a déclaré que, compte tenu de l'arriéré judiciaire actuel, le temps était révolu où un magistrat en charge de lourdes tâches judiciaires pouvait espérer mener parallèlement d'autres tâches importantes d'enseignement.

Quant à l'urgence qui s'attache au projet, le ministre précise qu'elle résulte du fait que l'on a commis l'erreur, dans la loi de 1999, de prévoir que le régime disciplinaire applicable au personnel des greffes et des parquets était abrogé à partir du 1er janvier 2001. Le ministre a encore précisé que les procédures disciplinaires ne sont pas si rares, puisqu'il y est confronté en moyenne deux fois par mois. Un argument supplémentaire est que, lors de l'élaboration de la loi, une concertation sera nécessaire avec le Conseil supérieur de la justice et avec les organisations professionnelles des greffiers et secrétaires de parquet. Pour toutes ces raisons, plutôt que d'aboutir à un vide juridique, le ministre croit préférable de reporter l'entrée en vigueur de la loi.

Quant à l'amendement proposé, il fixe à nouveau un délai et il suffirait que celui-ci ne puisse être respecté pour que l'on se trouve une nouvelle fois dans la même situation.

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen door de 15 aanwezige leden. Amendement nr. 1 van de heer Vandenberghe bij artikel 2 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding. De artikelen 2 en 3 worden aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen. Het wetsontwerp in zijn geheel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen. Het verslag is eenparig goedgekeurd door de 14 aanwezige leden. (Applaus)

– De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

(Voor de tekst aangenomen door de commissie voor de Justitie, zie stuk 2-606/4.)

- **De artikelen 1 tot 3 worden zonder opmerking aangenomen.**
- **Over het wetsontwerp in zijn geheel wordt later gestemd.**

Dotatie van de Senaat - Uitgaven van het dienstjaar 1999, begroting voor het dienstjaar 2000 en begrotingsramingen voor het dienstjaar 2001

Bespreking

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Aangezien we over deze materie reeds een uitvoerige discussie gevoerd hebben in het Bureau, kan ik mij hier beperken tot drie punten.

Ten eerste pleit ik ervoor om de presentatie van de werkzaamheden van de Senaat aan de media te moderniseren en een betere structuur te geven. Dat de minister van Maatschappelijke Integratie daarnet zijn toespraak begon met te zeggen dat hij een déjà vu indruk kreeg, moet ons ertoe aansporen onze werkzaamheden beter te organiseren. Ik hoop dan ook dat we de komende maanden hieromtrent tot ingrijpende besluiten kunnen komen.

Ten tweede pleit ik ervoor dat we ook hier de regel toepassen dat de vergoeding voor een gedeelte afhankelijk is van de aanwezigheid. Deze regel geldt al in de federale Kamer, in het Vlaams Parlement en in andere assemblees. Zonder nu al concrete voorstellen te formuleren, pleit ik ervoor om dat voorstel verder te onderzoeken.

Ten derde verzoek ik de vergadering akte te nemen van het voorbehoud dat de CVP-fractie maakt inzake de 20 miljoen die aan de Costa wordt besteed. De Costa is een vrij “balnéaire” bedoeling, die om de zes maand bijeenkomt. 10 miljoen per reis, dat lijkt me toch een vrij indrukwekkende begroting. Men had beter ons voorstel aangenomen en de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden of een gemengde commissie met deze belangrijke werkzaamheden belast. Daarmee hadden we 20 miljoen kunnen besparen. We zijn zeer ongelukkig met deze post, te meer daar we ons nog over niets hebben moeten uitspreken dat voortkomt uit een bespreking op de Costa. Ik wacht met ongeduld op het moment dat ik aan dat debat kan beginnen deelnemen, maar tot nu toe heb ik van de Costa alleen enkele grote toespraken en persverklaringen gehoord en persconferenties bijgewoond, maar nog geen enkele afgewerkte tekst van dit orgaan onder ogen gekregen. De opmerkingen die wij terzake in het Bureau

L'article 1er a été adopté à l'unanimité des 15 membres présents. A l'article 2, l'amendement n° 1 de M. Vandenberghe a été rejeté par 10 voix contre 4 et 1 abstention. Les articles 2 et 3 ont été adoptés par 10 voix pour et 4 abstentions. L'ensemble du projet de loi a été adopté par 10 voix pour et 4 abstentions. Le rapport a été approuvé à l'unanimité des 14 membres présents. (Applaudissements)

– La discussion générale est close.

Discussion des articles

(Pour le texte adopté par la commission de la Justice, voir document 2-606/4.)

- **Les articles 1er à 3 sont adoptés sans observation.**
- **Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.**

Dotation du Sénat - Dépenses de l'exercice 1999, budget pour l'exercice 2000 et prévisions budgétaires pour l'exercice 2001

Discussion

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – Puisque nous avons déjà eu une discussion approfondie sur cette question au sein du Bureau, je me contenterai d'intervenir sur trois points.

Premièrement, je plaide pour que la présentation des travaux du Sénat aux médias soit modernisée et mieux structurée. Le fait que le ministre de l'Intégration sociale ait commencé son discours en disant qu'il avait eu une impression de déjà vu doit nous inciter à mieux organiser nos travaux. J'espère aussi que nous pourrons prendre des mesures efficaces sur ce plan dans les prochains mois.

Deuxièmement, je plaide pour que nous appliquions également la règle subordonnant partiellement l'indemnité à la présence. Ce principe est déjà appliqué à la Chambre fédérale, au Parlement flamand et dans d'autres assemblées. Sans formuler dès maintenant des suggestions concrètes en la matière, je plaide pour que cette proposition soit examinée attentivement.

Troisièmement, je demande à l'assemblée de prendre acte de la réserve émise par le groupe CVP en ce qui concerne les 20 millions consacrés à la CIIRI. La CIIRI – ou Costa – est une occupation de type plutôt balnéaire, avec une réunion tous les six mois. 10 millions par voyage, cela me semble tout de même constituer un budget impressionnant. Il aurait mieux valu d'accepter notre proposition et charger la commission des Affaires institutionnelles ou une commission mixte de cet important travail. On aurait pu ainsi économiser 20 millions. Nous déplorons d'autant plus ce poste que nous n'avons pas encore pu nous exprimer sur le moindre des points abordés à la CIIRI. J'attends avec impatience de pouvoir participer à ce débat mais, jusqu'à présent, je n'ai entendu de la CIIRI que quelques grands discours et déclarations de presse, mais je n'ai toujours pas reçu de cet organe le moindre texte achevé. Il ne fait aucun doute que le président a pris bonne note des

hebben gemaakt, heeft de voorzitter zonder enige twijfel genoemd.

De heer Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Ik wil de heer Vandenberghe geruststellen: de productiviteit van de Costa zal, met een budget van 20 miljoen, ettelijke malen groter zijn dan de productiviteit van de Senaat die over een budget van twee miljard beschikt. Het budget van de Costa bedraagt slechts één procent van het budget van de Senaat.

Als men kijkt naar het overzicht van de opeenvolgende begrotingen van de Senaat in de periode 1991 tot 2001, ziet men geen enkele daling van het budget. Nochtans is het aantal leden van de Senaat in 1995 gedaald van 185 tot 71. Hoe is het te verantwoorden dat een kleiner aantal leden, met een beperktere opdracht een even groot budget opsoupeert?

Enkele kennissen uit het Brusselse hebben me gezegd dat ze in de Senaat af en toe op een receptie aanwezig zijn en dat ze verwachten me daar, als fractievoorzitter, te zien. Het is zeer bevreemdigend dat ik een begroting moet goedkeuren om af en toe mensen uit Brussel op recepties uit te nodigen, terwijl mensen van de Senaat zelf, die waarschijnlijk meer op hun plaats zouden zijn op deze recepties, niet worden uitgenodigd. Deze uitgaven zijn niet verantwoord. Daarom ga ik niet akkoord met het voorgestelde budget.

De heer Wim Verreycken (VL. BLOK). – Onze fractie zal zich, net zoals de vorige jaren, onthouden bij de stemming over de dotaat. Wij hebben immers bezwaar tegen de stijging van het budget, enerzijds, en de daling van het aantal senatoren, anderzijds. Ik heb dat de vorige drie jaren ook al gezegd. In het Bureau, dat in dit dossier als commissie fungert, heb ik dat ook herhaald.

Ik sluit me aan bij de vraag van collega Vandenberghe om de aanwezigheid van de senatoren in commissie- en plenaire vergaderingen te laten meespelen in minstens een deel van de vergoeding.

Ik richt nog een vraag aan de Quaestuur in de marge van deze tijd van informatisering: Is het niet mogelijk om de archaïsche telexen waarop we Belga moeten raadplegen, te laten vervangen door moderne toestellen zoals in de Kamer? Daar kan men probleemloos berichten opvragen en afdrukken, terwijl wij hier een bode moeten vragen om een bepaalde bladzijde te kopiëren. Dat moet toch mogelijk zijn met een klein gedeelte van het budget. Misschien kan daarvoor het geld worden gebruikt dat volledig nutteloos voor de Costa wordt gebruikt. De Costa is een vorm van zelfbevrediging. Dat mag geen twintig miljoen kosten.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Nu we toch over praktische zaken spreken, maak ik nog een opmerking over de stoelen in het halfronde. De tabletten onder de schrijfborden zijn hinderlijk bij het werken. Ze worden trouwens nauwelijks gebruikt. Als je achterover geleund in je stoel ligt, storen ze weliswaar niet. Sommigen, zoals minister Vande Lanotte gebruiken ze als voetsteun. Maar hij is van de kust. Wij van het binnenland zijn beleefd. Kunnen ze niet worden weggehaald?

De heer Guy Moens (SP). – Mijnheer de voorzitter, ik zal rustig en beknopt antwoorden.

Mijnheer Vandenberghe, van 1 januari af zullen twee mediadeskundigen de persdienst bijstaan. De contracten zijn

remarques que nous avons faites au Bureau à ce sujet.

M. Patrik Vankrunkelsven (VU-ID). – Je tiens à tranquilliser M. Vanderberghe : avec un budget de 20 millions, la productivité de la CIIRI sera nettement supérieure à celle du Sénat qui dispose d'un budget de deux milliards. Le budget de la CIIRI ne représente qu'un pour cent du budget du Sénat.

Les budgets successifs du Sénat entre 1991 et 2001 n'ont pas subi la moindre diminution. Pourtant, en 1995, le nombre de sénateurs est passé de 185 à 71. Comment expliquer qu'un nombre moindre de membres, avec des attributions restreintes, dévore budget aussi important qu'auparavant ?

Des connaissances de Bruxelles m'ont dit qu'ils assistent de temps en temps à une réception au Sénat et qu'ils s'attendaient à m'y rencontrer en tant que chef de groupe. Il est surprenant que je doive voter un budget permettant d'inviter, de temps en temps, des gens de Bruxelles à des réceptions auxquelles les membres du Sénat, qui y seraient probablement plus à leur place, ne sont pas conviés. Ces dépenses ne sont pas justifiées et, par conséquent, je ne peux accepter le budget qui nous est présenté.

M. Wim Verreycken (VL. BLOK). – Comme les années précédentes, notre groupe s'abstiendra lors du vote de la dotation. Nous contestons en effet l'augmentation du budget, d'une part, et la diminution du nombre de sénateurs, d'autre part. Cela fait trois ans que je le dis. Je l'ai également répété au Bureau, qui fait office de commission pour ce dossier.

Je me rallie à la demande du Collègue Vandenberghe qui veut lier partiellement les indemnités des sénateurs à leur présence en commission et en séance plénière.

J'adresse encore une question à la Questure en cette période d'informatisation. Serait-il possible, comme à la Chambre, de remplacer les vieux télex sur lesquels nous devons consulter les annonces de l'agence Belga par des appareils modernes ? A la Chambre, demander et imprimer des dépêches ne pose aucun problème, alors qu'ici nous devons demander à un huissier de nous photocopier certaines pages. Cela doit quand même être envisageable avec une petite partie du budget. Peut-être pourrait-on utiliser à cette fin l'argent dépensé en pure perte pour la CIIRI, qui n'est qu'une forme d'autosatisfaction. Il est inadmissible qu'elle nous coûte 20 millions.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Comme nous nous parlons de choses pratiques, j'ai encore une remarque à formuler au sujet des fauteuils de l'hémicycle. Les tablettes sont gênantes pour travailler. Elles sont rarement utilisées. Il est vrai que lorsque vous êtes allongé dans votre fauteuil, elles ne dérangent pas. Certains, comme le ministre Vande Lanotte, les utilisent comme repose-pied. Mais il vient de la Côte. A l'intérieur du pays, nous sommes plus polis. Ne pourrait-on les enlever ?

M. Guy Moens (SP). – Monsieur le président, je répondrai calmement et brièvement.

M. Vandenberghe, à partir du 1er janvier, deux spécialistes des médias assisteront le service de presse. Les contrats sont

al getekend. Verder bestaan er documenten over alle mogelijke middelen die ter beschikking van de Senaat kunnen worden gesteld. Dat zal een weerslag hebben op de begroting, maar als de Senaat naar buiten wil treden, dan moet hij daarvoor centen opzij zetten.

Er werd gezegd dat de vergoedingen in verhouding moeten staan tot de aanwezigheid. Wellicht is een meerderheid van onze leden daarvan voorstander, maar we moeten dat rustig bekijken en met veel studiewerk onderbouwen. Want het zou wel eens kunnen dat daardoor vroegere beslissingen, zoals deze over de cumulregeling, in het gedrang komen.

De 20 miljoen die voor de Costa begroot werden, zullen bij lange niet zijn opgebruikt. Deze begrotingspost wordt maar aangesproken naar gelang van de behoeften.

Mijnheer Vankrunkelsven, ik deel uw misprijzen voor de werkzaamheden en de werking van de Senaat niet. Ik denk dat de Senaat de begroting goed gebruikt en dat daarvan geen frank voor niets wordt uitgegeven. De daling van de begroting van de Senaat ten gevolge van de vermindering van het aantal senatoren zou u met de cijfers voor ogen als relatief kunnen bestempelen. Maar sinds 1995 is de stilstand toch opvallend. Die stilstand is te wijten aan een gemeenschappelijke beslissing van de senatoren om de uittredevergoeding voor de senatoren die na de staatshervorming zijn verdwenen, te verdubbelen. Alle senatoren die toen uitgetreden zijn, hebben daarvan kunnen genieten. Maar doordat de looptijd werd verdubbeld, is de begroting van de Senaat zwaar belast. Ik wil zelf niet het initiatief nemen om dat in de toekomst te herhalen, hoewel sommige collega's daarvoor vragende partij zijn.

De recepties wegen niet zwaarder op de begroting dan in het verleden. Die begrotingspost is zoals altijd al onder controle. De verhalen die sommige mensen vertellen in de Brusselse salons, doen daaraan niets af.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Collega's hebben mij dat gewoonweg verteld.

De heer Guy Moens (SP). – Uit de begroting blijkt dat niet.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Dat staat er niet duidelijk genoeg in. Er worden alleen algemene posten weergegeven.

De heer Guy Moens (SP). – Ik weet toch wat uitgegeven wordt en wat niet.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Staat het er in of niet? Dat is de vraag.

De heer Guy Moens (SP). – Ik kan getuigen dat er, vergeleken met vroeger, geen excessen zijn of bijzondere meeruitgaven.

Er zijn ten slotte nieuwe toestellen voor het ontvangen van de Belgaberichten aangekocht en de programmatie is aan de gang.

Wat betreft de tabletten zullen we een post voorzien voor de aankoop van tabletten tegen de pijn die de tabletten veroorzaken.

– **De besprekking is gesloten.**

– **Over de dotatie wordt later gestemd.**

déjà signés. Pour le reste, il existe des documents sur tous les moyens qui peuvent être mis à la disposition du Sénat. Cela aura une incidence sur le budget mais, si le Sénat veut se montrer à l'extérieur, il doit prévoir les moyens financiers pour le faire.

On a dit que les indemnités doivent être proportionnelles aux présences. Peut-être une majorité des membres est-elle favorable à cette proposition, mais nous devons y réfléchir calmement et l'étayer de plusieurs études. Il se pourrait en effet que certaines décisions portent préjudice à d'autres prises antérieurement, par exemple la réglementation sur les cumuls.

Les 20 millions prévus pour la CIIRI seront loin d'être épuisés. Nous ne recourrons à ce poste du budget qu'au fur et à mesure des besoins.

Monsieur Vankrunkelsven, je ne partage pas votre mépris à l'égard des activités du Sénat. Le Sénat utilise bien son budget et pas un seul franc n'est dépensé en vain. Au regard des chiffres, la diminution du budget du Sénat du fait de la réduction du nombre de sénateurs peut être qualifiée de relative. Mais, depuis 1995, l'arrêt de la réduction est frappante. Celle-ci est due à une décision collective des sénateurs de doubler la prime de départ des sénateurs sortants après la réforme de l'État. Tous les sénateurs qui se sont retirés à l'époque ont pu en profiter, mais cela a lourdement grevé le budget du Sénat. Personnellement, je ne veux pas prendre l'initiative de répéter une telle opération à l'avenir, bien que certains collègues soient demandeurs.

Les réceptions ne pèsent pas plus lourd dans le budget qu'auparavant. Ce poste est comme toujours sous contrôle. Les racontars de certains dans les salons bruxellois n'y changeront rien.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Des collègues me l'ont simplement raconté.

M. Guy Moens (SP). – Cela ne se reflète pas dans le budget.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Cela n'y figure pas assez clairement. Seuls des postes généraux y sont mentionnés.

M. Guy Moens (SP). – Je sais tout de même ce qui a été dépensé ou non.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Cela y figure-t-il ou non ? C'est la question.

M. Guy Moens (SP). – Je peux témoigner qu'il n'y a pas, en comparaison du passé, d'excès ou de dépenses supplémentaires particulières.

Pour terminer, de nouveaux appareils ont été achetés pour la réception des dépêches de l'agence Belga. Leur programmation est en cours.

En ce qui concerne les tablettes, nous prévoirions un poste pour l'achat de tablettes contre la douleur que provoquent les tablettes.

– **La discussion est close.**

– **Il sera procédé ultérieurement au vote sur la dotation.**

Stemmingen

(De naamlijsten worden in de bijlage opgenomen.)

Ontwerp van programmawet (Stuk 2-600) (Evocatieprocedure)

De voorzitter. – We stemmen eerst over amendement nr. 112 van mevrouw Willame-Boonen en de heer Barbeaux.

Stemming nr. 1

Aanwezig: 52

Voor: 8

Tegen: 43

Onthoudingen: 1

– Het amendement is niet aangenomen.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ik zal mij bij alle stemmingen onthouden want ik heb een stemafspraak met de heer Geens.

De voorzitter. – We stemmen nu over amendement nr. 42 van de heer Vandenbergh.

Stemming nr. 2

Aanwezig: 54

Voor: 14

Tegen: 38

Onthoudingen: 2

– Het amendement is niet aangenomen.

– **Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor de amendementen nr. 43, 44, 45 en 46 van de heer Vandenbergh. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen nu over amendement nr. 47 van de heer Vandenbergh.

Stemming nr. 3

Aanwezig: 56

Voor: 7

Tegen: 45

Onthoudingen: 4

– Het amendement is niet aangenomen.

– **Voor het amendement nr. 48 van de heer Vandenbergh wordt de uitslag van stemming nr. 2 aanvaard. Het amendement is dus niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen nu over amendement nr. 49 van de heer Vandenbergh.

Stemming nr. 4

Aanwezig: 55

Voor: 9

Tegen: 41

Onthoudingen: 5

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen nu over amendement nr. 50 van de heer Vandenbergh.

Stemming nr. 5

Votes

(Les listes nominatives figurent en annexe.)

Projet de loi-programme (Doc. 2-600) (Procédure d'évocation)

M. le président. – Nous votons d'abord sur l'amendement n° 112 de Mme Willame-Boonen et M. Barbeaux.

Vote n° 1

Présents : 52

Pour : 8

Contre : 43

Abstentions : 1

– L'amendement n'est pas adopté.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Je m'abstiendrai lors de tous les votes parce que j'ai pairé avec M. Geens.

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 42 de M. Vandenbergh.

Vote n° 2

Présents : 54

Pour : 14

Contre : 38

Abstentions : 2

– L'amendement n'est pas adopté.

– **Le même résultat de vote est accepté pour les amendements n° 43, 44, 45 et 46 de M. Vandenbergh. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.**

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 47 de M. Vandenbergh.

Vote n° 3

Présents : 56

Pour : 7

Contre : 45

Abstentions : 4

– L'amendement n'est pas adopté.

– **Pour l'amendement n° 48 de M. Vandenbergh, le résultat du vote n° 2 est accepté. Cet amendement n'est donc pas adopté.**

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 49 de M. Vandenbergh.

Vote n° 4

Présents : 55

Pour : 9

Contre : 41

Abstentions : 5

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 50 de M. Vandenbergh.

Vote n° 5

Aanwezig: 57
 Voor: 15
 Tegen: 41
 Onthoudingen: 1

- Het amendement is niet aangenomen.
- Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor de amendementen nr. 94 van mevrouw Willame-Boonen en de heer Barbeaux, nr. 51 van de heer Vandenberghe, nr. 37 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schampelaere, nr. 52 van de heren Caluwé en Vandenberghe, nr. 53 van de heer Vandenberghe en nr. 73 van mevrouw Willame-Boonen en de heer Barbeaux. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen nu over amendement nr. 57 van de heer Van Quickenborne.

Stemming nr. 6

Aanwezig: 58
 Voor: 10
 Tegen: 47
 Onthoudingen: 1

- Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen nu over amendement nr. 79 van mevrouw Willame-Boonen en de heer Barbeaux.

Stemming nr. 7

Aanwezig: 54
 Voor: 13
 Tegen: 40
 Onthoudingen: 1

- Het amendement is niet aangenomen.
- Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor het amendement nr. 78 van mevrouw Willame-Boonen en de heer Barbeaux. Het amendement is dus niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen nu over amendement nr. 58 van de heer Van Quickenborne.

Stemming nr. 8

Aanwezig: 58
 Voor: 10
 Tegen: 47
 Onthoudingen: 1

- Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen nu over amendement nr. 93 van mevrouw Willame-Boonen en de heer Barbeaux.

Stemming nr. 9

Aanwezig: 57
 Voor: 9
 Tegen: 42
 Onthoudingen: 6

- Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen nu over amendement nr. 59 van de heer Van Quickenborne.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Ik heb de

Présents : 57
 Pour : 15
 Contre : 41
 Abstentions : 1

- L'amendement n'est pas adopté.
- Le même résultat de vote est accepté pour les amendements n° 94 de Mme Willame-Boonen et de M. Barbeaux, n° 51 de M. Vandenberghe, n° 37 de M. Vandenberghe et de Mme De Schampelaere, n° 52 de MM. Caluwé et Vandenberghe, n° 53 de M. Vandenberghe et n° 73 de Mme Willame-Boonen et de M. Barbeaux. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 57 de M. Van Quickenborne.

Vote n° 6

Présents : 58
 Pour : 10
 Contre : 47
 Abstentions : 1

- L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 79 de Mme Willame-Boonen et de M. Barbeaux.

Vote n° 7

Présents : 54
 Pour : 13
 Contre : 40
 Abstentions : 1

- L'amendement n'est pas adopté.
- Le même résultat de vote est accepté pour l'amendement n° 78 de Mme Willame-Boonen et de M. Barbeaux. Cet amendement n'est donc pas adopté.

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 58 de M. Van Quickenborne.

Vote n° 8

Présents : 58
 Pour : 10
 Contre : 47
 Abstentions : 1

- L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 93 de Mme Willame-Boonen et de M. Barbeaux.

Vote n° 9

Présents : 57
 Pour : 9
 Contre : 42
 Abstentions : 6

- L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 59 de M. Van Quickenborne.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Pour des raisons

leden uit didactische overwegingen een uittreksel uit de wet voorgelegd dat betrekking heeft op amendement nr. 59 bij artikel 21ter om erop te wijzen dat artikel 10 bij niet goedkeuring van het amendement blijft bestaan. Dit artikel luidt: "Bij gelegenheid van de algemene volkstelling, alsmede tussen de volkstellingen in, kan de Koning doen overgaan tot opname van inlichtingen van sociale, economische en demografische aard die niet bestemd zijn voor de bevolkingsregisters, ook bij wijze van steekproef."

Eigenlijk moet dit artikel worden geschrapt. Minister Picqué heeft toegegeven dat hij zich heeft vergist.

De burger betaalt een hoge prijs voor een kwaliteitsvolle wetgeving. Iedereen heeft er baat bij dat dit amendement wordt goedgekeurd.

Stemming nr. 10

Aanwezig: 58

Voor: 10

Tegen: 43

Onthoudingen: 5

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen nu over amendement nr. 54 van de heer Vandenberghe.

Stemming nr. 11

Aanwezig: 58

Voor: 15

Tegen: 42

Onthoudingen: 1

– Het amendement is niet aangenomen.

– Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor het amendement nr. 55 van de heer Vandenberghe en de amendementen nr. 91 en 92 van mevrouw Willame-Boonen en de heer Barbeaux. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 38 van mevrouw Thijs.

Stemming nr. 12

Aanwezig: 57

Voor: 7

Tegen: 46

Onthoudingen: 4

– Het amendement is niet aangenomen.

– Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor het amendement nr. 40 van mevrouw Thijs. Het amendement is dus niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 5 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schampelaere.

Stemming nr. 13

Aanwezig: 58

Voor: 15

Tegen: 42

Onthoudingen: 1

– Het amendement is niet aangenomen.

didactiques, j'ai soumis aux membres un extrait de la loi ayant trait à l'amendement numéro 59 à l'article 21ter pour préciser que, si l'amendement n'est pas approuvé, l'article 10 sera maintenu. Cet article est libellé comme suit : « A l'occasion des recensements généraux, ainsi que dans l'intervalle, le Roi peut faire procéder au relevé de renseignements d'ordre social, économique et démographique non destinés aux registres de population, y compris par échantillonnage. »

A vrai dire, cet article doit être supprimé. Le ministre Picqué a admis s'être trompé.

Le citoyen paye cher une législation de qualité. Chacun a intérêt à ce que cet amendement soit adopté.

Vote n° 10

Présents : 58

Pour : 10

Contre : 43

Abstentions : 5

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 54 de M. Vandenberghe.

Vote n° 11

Présents : 58

Pour : 15

Contre : 42

Abstentions : 1

– L'amendement n'est pas adopté.

– Le même résultat de vote est accepté pour l'amendement n° 55 de M. Vandenberghe et les amendements n° 91 et n° 92 de Mme Willame-Boonen et de M. Barbeaux. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.

M. le président. – Nous votons à présent sur l'amendement n° 38 de Mme Thijs.

Vote n° 12

Présents : 57

Pour : 7

Contre : 46

Abstentions : 4

– L'amendement n'est pas adopté.

– Le même résultat de vote est accepté pour l'amendement n° 40 de Mme Thijs. Cet amendement n'est donc pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 5 de M. Vandenberghe et de Mme De Schampelaere.

Vote n° 13

Présents : 58

Pour : 15

Contre : 42

Abstentions : 1

– L'amendement n'est pas adopté.

– Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor het amendement nr. 6 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schamphelaere. Het amendement is dus niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 7 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schamphelaere.

Stemming nr. 14

Aanwezig: 58

Voor: 16

Tegen: 39

Onthoudingen: 3

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 8 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schamphelaere.

Stemming nr. 15

Aanwezig: 55

Voor: 10

Tegen: 41

Onthoudingen: 4

– Het amendement is niet aangenomen.

– Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor het amendement nr. 9 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schamphelaere. Het amendement is dus niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 10 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schamphelaere.

Stemming nr. 16

Aanwezig: 58

Voor: 16

Tegen: 39

Onthoudingen: 3

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 14 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schamphelaere.

Stemming nr. 17

Aanwezig: 58

Voor: 13

Tegen: 44

Onthoudingen: 1

– Het amendement is niet aangenomen.

– Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor het amendement nr. 97 van mevrouw De Schamphelaere. Het amendement is dus niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 11 van de heer Vandenberghe.

Stemming nr. 18

Aanwezig: 58

Voor: 12

Tegen: 42

Onthoudingen: 4

– Het amendement is niet aangenomen.

– Le même résultat de vote est accepté pour l'amendement n° 6 de M. Vandenberghe et de Mme De Schamphelaere. Cet amendement n'est donc pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 7 de M. Vandenberghe et de Mme De Schamphelaere.

Vote n° 14

Présents : 58

Pour : 16

Contre : 39

Abstentions : 3

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 8 de M. Vandenberghe et de Mme De Schamphelaere.

Vote n° 15

Présents : 55

Pour : 10

Contre : 41

Abstentions : 4

– L'amendement n'est pas adopté.

– Le même résultat de vote est accepté pour l'amendement n° 9 de M. Vandenberghe et de Mme De Schamphelaere. Cet amendement n'est donc pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 10 de M. Vandenberghe et de Mme De Schamphelaere.

Vote n° 16

Présents : 58

Pour : 16

Contre : 39

Abstentions : 3

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 14 de M. Vandenberghe et de Mme De Schamphelaere.

Vote n° 17

Présents : 58

Pour : 13

Contre : 44

Abstentions : 1

– L'amendement n'est pas adopté.

– Le même résultat de vote est accepté pour l'amendement n° 97 de Mme De Schamphelaere. Cet amendement n'est donc pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 11 de M. Vandenberghe.

Vote n° 18

Présents : 58

Pour : 12

Contre : 42

Abstentions : 4

– L'amendement n'est pas adopté.

– **Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor de amendementen nr. 12 van de heer Vandenberghe en nr. 13 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schampelaere. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 15 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schampelaere.

Stemming nr. 19

Aanwezig: 57

Voor: 15

Tegen: 41

Onthoudingen: 1

– **Het amendement is niet aangenomen.**

– **Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor de amendementen nr. 16 en 20 van de heer Vandenberghe en mevrouw De Schampelaere en voor de amendementen nr. 70, 72 en 71 van mevrouw De Schampelaere. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 3 van de heer Verreycken.

Stemming nr. 20

Aanwezig: 57

Voor: 5

Tegen: 46

Onthoudingen: 6

– **Het amendement is niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 101 van de heer Dallemande.

Stemming nr. 21

Aanwezig: 57

Voor: 10

Tegen: 46

Onthoudingen: 1

– **Het amendement is niet aangenomen.**

– **Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor de amendementen nr. 106 en 41 van de heer Dallemande, nr. 21 van de heer Vandenberghe en nr. 113 van de heer Van Quickenborne. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 23 van de heer Vandenberghe.

Stemming nr. 22

Aanwezig: 58

Voor: 15

Tegen: 42

Onthoudingen: 1

– **Het amendement is niet aangenomen.**

– **Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor de amendementen nr. 22 van de heer Vandenberghe en nr. 104 van de heer Dallemande. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.**

– **Le même résultat de vote est accepté pour les amendements n° 12 de M. Vandenberghe et n° 13 de M. Vandenberghe et de Mme De Schampelaere. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 15 de M. Vandenberghe et de Mme De Schampelaere.

Vote n° 19

Présents : 57

Pour : 15

Contre : 41

Abstentions : 1

– **L'amendement n'est pas adopté.**

– **Le même résultat de vote est accepté pour les amendements n° 16 et 20 de M. Vandenberghe et de Mme De Schampelaere et pour les amendements n° 70, 72 et 71 de Mme De Schampelaere. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 3 de M. Verreycken.

Vote n° 20

Présents : 57

Pour : 5

Contre : 46

Abstentions : 6

– **L'amendement n'est pas adopté.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 101 de M. Dallemande.

Vote n° 21

Présents : 57

Pour : 10

Contre : 46

Abstentions : 1

– **L'amendement n'est pas adopté.**

– **Le même résultat de vote est accepté pour les amendements n° 106 et 41 de M. Dallemande, n° 21 de M. Vandenberghe et n° 113 de M. Van Quickenborne. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 23 de M. Vandenberghe.

Vote n° 22

Présents : 58

Pour : 15

Contre : 42

Abstentions : 1

– **L'amendement n'est pas adopté.**

– **Le même résultat de vote est accepté pour les amendements n° 22 de M. Vandenberghe et n° 104 de M. Dallemande. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 114 van de heer Van Quickenborne.

Stemming nr. 23

Aanwezig: 58

Voor: 8

Tegen: 47

Onthoudingen: 3

– **Het amendement is niet aangenomen.**

– **Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor het amendement nr. 115 van de heer Van Quickenborne. Het amendement is dus niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 100 van mevrouw De Schamphealaere.

Stemming nr. 24

Aanwezig: 58

Voor: 10

Tegen: 42

Onthoudingen: 6

– **Het amendement is niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 107 van de heer Dallemagne.

Stemming nr. 25

Aanwezig: 57

Voor: 9

Tegen: 47

Onthoudingen: 1

– **Het amendement is niet aangenomen.**

– **Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor het amendement nr. 103 van de heer Dallemagne. Het amendement is dus niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 19 van de heer Verreycken.

Stemming nr. 26

Aanwezig: 58

Voor: 8

Tegen: 45

Onthoudingen: 5

– **Het amendement is niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 31 van de heer Van Quickenborne.

De heer Olivier de Clippele (PRL-FDF-MCC). – *Ik zal me onthouden over het amendement nr. 31 van de heer Van Quickenborne en de daarop volgende amendementen. Ik wil de regering geen intentieproces aandoen, maar de tekst van het ontwerp lijkt me overhaast te zijn opgesteld en aan het parlement werd een spoedbehandeling gevraagd. De tekst lijkt me een aantasting te zijn van de grondwet en het protocol bij het Verdrag van de rechten van de mens. Het zou nuttig zijn dit debat te heropenen na het recess. Ik zal me dus onthouden over alle amendementen betreffende het opeisingsrecht.*

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 114 de M. Van Quickenborne.

Vote n° 23

Présents : 58

Pour : 8

Contre : 47

Abstentions : 3

– **L'amendement n'est pas adopté.**

– **Le même résultat de vote est accepté pour l'amendement n° 115 de M. Van Quickenborne. Cet amendement n'est donc pas adopté.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 100 de Mme De Schamphealaere.

Vote n° 24

Présents : 58

Pour : 10

Contre : 42

Abstentions : 6

– **L'amendement n'est pas adopté.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 107 de M. Dallemagne.

Vote n° 25

Présents : 57

Pour : 9

Contre : 47

Abstentions : 1

– **L'amendement n'est pas adopté.**

– **Le même résultat de vote est accepté pour l'amendement n° 103 de M. Dallemagne. Cet amendement n'est donc pas adopté.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 19 de M. Verreycken.

Vote n° 26

Présents : 58

Pour : 8

Contre : 45

Abstentions : 5

– **L'amendement n'est pas adopté.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 31 de M. Van Quickenborne.

M. Olivier de Clippele (PRL-FDF-MCC). – Je vais m'abstenir sur l'amendement n° 31 de M. Van Quickenborne et sur ceux qui vont suivre. En effet, je ne souhaite pas faire de procès d'intention au gouvernement au sujet de l'application du droit de réquisition mais le texte du projet me paraît néanmoins avoir été rédigé un peu hâtivement. De plus, il a été soumis dans l'urgence au Parlement et me paraît susceptible de constituer une entorse tant à la Constitution qu'au protocole additionnel à la Convention des Droits de l'homme. Je crois qu'il serait utile d'ouvrir à nouveau le débat à ce sujet à la rentrée parlementaire. Je m'abstiendrai dès lors sur tous les amendements ayant trait au droit de réquisition.

Stemming nr. 27

Aanwezig: 58

Voor: 12

Tegen: 43

Onthoudingen: 3

– **Het amendement is niet aangenomen.****De voorzitter.** – We stemmen over amendement nr. 30 van de heer Vandenberghe.**Stemming nr. 28**

Aanwezig: 58

Voor: 13

Tegen: 40

Onthoudingen: 5

– **Het amendement is niet aangenomen.****De voorzitter.** – We stemmen over amendement nr. 33 van de heer Van Quickenborne.**Stemming nr. 29**

Aanwezig: 58

Voor: 7

Tegen: 42

Onthoudingen: 9

– **Het amendement is niet aangenomen.****De voorzitter.** – We stemmen over amendement nr. 35 van de heer Van Quickenborne.**Stemming nr. 30**

Aanwezig: 57

Voor: 7

Tegen: 39

Onthoudingen: 11

– **Het amendement is niet aangenomen.****– Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor de amendementen nr. 32, 34 en 36 van de heer Van Quickenborne. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.****De voorzitter.** – We stemmen over amendement nr. 24 van de heer Vandenberghe.**Stemming nr. 31**

Aanwezig: 58

Voor: 7

Tegen: 42

Onthoudingen: 9

– **Het amendement is niet aangenomen.****– Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor de amendementen nr. 25, 26 en 27 van de heer Vandenberghe. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.****De voorzitter.** – We stemmen over amendement nr. 28 van de heer Vandenberghe.**Stemming nr. 32**

Aanwezig: 57

Voor: 7

Vote n° 27

Présents : 58

Pour : 12

Contre : 43

Abstentions : 3

– **L'amendement n'est pas adopté.****M. le président.** – Nous votons sur l'amendement n° 30 de M. Vandenberghe.**Vote n° 28**

Présents : 58

Pour : 13

Contre : 40

Abstentions : 5

– **L'amendement n'est pas adopté.****M. le président.** – Nous votons sur l'amendement n° 33 de M. Van Quickenborne.**Vote n° 29**

Présents : 58

Pour : 7

Contre : 42

Abstentions : 9

– **L'amendement n'est pas adopté.****M. le président.** – Nous votons sur l'amendement n° 35 de M. Van Quickenborne.**Vote n° 30**

Présents : 57

Pour : 7

Contre : 39

Abstentions : 11

– **L'amendement n'est pas adopté.****– Le même résultat de vote est accepté pour les amendements n° 32, 34 et 36 de M. Van Quickenborne. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.****M. le président.** – Nous votons sur l'amendement n° 24 de M. Vandenberghe.**Vote n° 31**

Présents : 58

Pour : 7

Contre : 42

Abstentions : 9

– **L'amendement n'est pas adopté.****– Le même résultat de vote est accepté pour les amendements n° 25, 26 et 27 de M. Vandenberghe. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.****M. le président.** – Nous votons sur l'amendement n° 28 de M. Vandenberghe.**Vote n° 32**

Présents : 57

Pour : 7

Tegen: 44
Onthoudingen: 6

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 29 van de heer Vandenberghe.

Stemming nr. 33

Aanwezig: 58
Voor: 5
Tegen: 42
Onthoudingen: 11

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 39 van mevrouw Thijs.

Stemming nr. 34

Aanwezig: 58
Voor: 15
Tegen: 42
Onthoudingen: 1

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 108 van de heer Vandenberghe.

Stemming nr. 35

Aanwezig: 58
Voor: 8
Tegen: 41
Onthoudingen: 9

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 109 van de heer Vankrunkelsven.

Stemming nr. 36

Aanwezig: 58
Voor: 9
Tegen: 46
Onthoudingen: 3

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 111 van mevrouw de Bethune.

Stemming nr. 37

Aanwezig: 58
Voor: 8
Tegen: 42
Onthoudingen: 8

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 110 van de heer Dallemande.

Stemming nr. 38

Aanwezig: 57
Voor: 10
Tegen: 46
Onthoudingen: 1

Contre : 44
Abstentions : 6

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 29 de M. Vandenberghe.

Vote n° 33

Présents : 58
Pour : 5
Contre : 42
Abstentions : 11

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 39 de Mme Thijs.

Vote n° 34

Présents : 58
Pour : 15
Contre : 42
Abstentions : 1

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 108 de M. Vandenberghe.

Vote n° 35

Présents : 58
Pour : 8
Contre : 41
Abstentions : 9

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 109 de M. Vankrunkelsven.

Vote n° 36

Présents : 58
Pour : 9
Contre : 46
Abstentions : 3

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 111 de Mme de Bethune.

Vote n° 37

Présents : 58
Pour : 8
Contre : 42
Abstentions : 8

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 110 de M. Dallemande.

Vote n° 38

Présents : 57
Pour : 10
Contre : 46
Abstentions : 1

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen nu over het wetsontwerp in zijn geheel.

De heer Hugo Vandenberghe (CVP). – Dezer dagen loopt in de Vlaamse bioscopen de film *Lijmen*, naar het gelijknamige boek van Willem Elsschot. De film en het boek vertellen het verhaal van Karel Boorman, de incarnatie van de handelsgeest, de goeroe van het lijmen, die als geen ander mensen om de tuin kan leiden en hen een bestelbon doen tekenen voor het Algemeen Wereldtijdschrift van Financiën, Handel, Nijverheid, Kunsten en Wetenschappen. Dat algemeen wereldtijdschrift is ondergebracht in een indrukwekkend kantoorcomplex, of beter gezegd in een complex met alleen deuren, met daarop koperen naamplaatjes, want achter die deuren zit niemand. Het is een zaak zonder bedienden, waar een tijdschrift wordt verkocht zonder abonnementen. Achter de directeur zit één man: directeur-generaal Boorman, de uitgever van het Algemeen Wereldtijdschrift van Financiën, Handel, Nijverheid, Kunsten en Wetenschappen. De kracht van Boorman is anderen met woorden overdonderen, lijmen noemt hij dat.

Bij het zien van de film heb ik begrepen dat hij van de hand is van de heer Slangen en de regering Verhofstadt bedoelt.

Stemming nr. 39

Aanwezig: 58

Voor: 42

Tegen: 15

Onthoudingen: 1

– De Senaat heeft het wetsontwerp ongewijzigd aangenomen.

– Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de bekraftiging door de Koning.

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (Stuk 2-597) (Evocatieprocedure)

De voorzitter. – We stemmen eerst over amendement nr. 10 van mevrouw Nyssens.

Stemming nr. 40

Aanwezig: 58

Voor: 15

Tegen: 42

Onthoudingen: 1

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 5 van mevrouw de Bethune.

Stemming nr. 41

Aanwezig: 57

Voor: 9

Tegen: 47

Onthoudingen: 1

– Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 3 van

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons à présent sur l'ensemble du projet de loi.

M. Hugo Vandenberghe (CVP). – *Le film Lijmen, tiré du livre du même titre de Willem Elsschot, sort actuellement dans les salles de cinéma flamandes. Le film et le livre racontent l'histoire de Karel Boorman, l'incarnation de l'esprit commercial, l'enjôleur par excellence, qui, comme personne, parvient à faire signer un bon de commande pour la Revue universelle de la finance, du commerce, de l'industrie, des arts et des sciences. Cette encyclopédie est abritée dans un complexe de bureaux prestigieux ou plutôt, dans un complexe n'ayant que des portes avec des plaques en cuivre car, derrière ces portes, il n'y a personne. C'est une affaire sans employés qui vend un périodique sans abonnement. Derrière la porte du directeur, il y a un homme : le directeur général Boorman, l'éditeur de la Revue universelle de la finance, du commerce, de l'industrie, des arts et des sciences. La force de Boorman est de convaincre les autres par des paroles.*

En regardant le film, j'ai compris qu'il visait M. Slangen et le gouvernement Verhofstadt.

Vote n° 39

Présents : 58

Pour : 42

Contre : 15

Abstentions : 1

– Le Sénat a adopté le projet sans modification.

– Celui-ci sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.

Projet de loi portant diverses dispositions relatives à la position juridique du personnel des services de police (Doc. 2-597) (Procédure d'évocation)

M. le président. – Nous votons d'abord sur l'amendement n° 10 de Mme Nyssens.

Vote n° 40

Présents : 58

Pour : 15

Contre : 42

Abstentions : 1

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 5 de Mme de Bethune.

Vote n° 41

Présents : 57

Pour : 9

Contre : 47

Abstentions : 1

– L'amendement n'est pas adopté.

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 3 de

mevrouw de Bethune.

Stemming nr. 42

Aanwezig: 58

Voor: 8

Tegen: 42

Onthoudingen: 8

- **Het amendement is niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 8 van de heer Vandenberghé.

Stemming nr. 43

Aanwezig: 58

Voor: 15

Tegen: 42

Onthoudingen: 1

- **Het amendement is niet aangenomen.**

– **Dezelfde stemuitslag wordt aanvaard voor het amendement nr. 9 van de heer Vandenberghé en voor de amendementen nr. 4 en 7 van mevrouw de Bethune. Deze amendementen zijn dus niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen over amendement nr. 2 van de heer Vandenberghé.

Stemming nr. 44

Aanwezig: 58

Voor: 12

Tegen: 45

Onthoudingen: 1

- **Het amendement is niet aangenomen.**

De voorzitter. – We stemmen nu over het wetsontwerp in zijn geheel.

Stemming nr. 45

Aanwezig: 58

Voor: 47

Tegen: 0

Onthoudingen: 11

- **De Senaat heeft het wetsontwerp ongewijzigd aangenomen.**

– **Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de bekraftiging door de Koning.**

Belangenconflict

De voorzitter. – Bij brief van 21 december 2000 zendt de voorzitter van het Vlaams Parlement aan de voorzitter van de Senaat de motie over die door het Vlaams Parlement werd aangenomen op 21 december 2000, en waarbij het Vlaams Parlement verklaart ernstig in zijn belangen te worden benadeeld door het wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de gerechtelijke kantons (Stuk Senaat nr. 2-604).

Bijgevolg wordt de procedure geschorst gedurende zestig dagen.

Mme de Bethune.

Vote n° 42

Présents : 58

Pour : 8

Contre : 42

Abstentions : 8

- **L'amendement n'est pas adopté.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 8 de M. Vandenberghé.

Vote n° 43

Présents : 58

Pour : 15

Contre : 42

Abstentions : 1

- **L'amendement n'est pas adopté.**

– **Le même résultat de vote est accepté pour l'amendement n° 9 de M. Vandenberghé et pour les amendements n° 4 et 7 de Mme de Bethune. Ces amendements ne sont donc pas adoptés.**

M. le président. – Nous votons sur l'amendement n° 2 de M. Vandenberghé.

Vote n° 44

Présents : 58

Pour : 12

Contre : 45

Abstentions : 1

- **L'amendement n'est pas adopté.**

M. le président. – Nous votons à présent sur l'ensemble du projet de loi.

Vote n° 45

Présents : 58

Pour : 47

Contre : 0

Abstentions : 11

- **Le Sénat a adopté le projet sans modification.**

– **Celui-ci sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.**

Conflit d'intérêts

M. le président. – Par lettre du 21 décembre 2000 le président du Parlement flamand transmet au président du Sénat, la motion adoptée par le Parlement flamand le 21 décembre 2000 et par laquelle le Parlement flamand déclare qu'il est gravement lésé par le projet de loi modifiant certaines dispositions relatives aux cantons judiciaires (Doc. Sénat n° 2-604).

Par conséquent, la procédure est suspendue pendant soixante jours.

Ik stel voor dat de leden van het Bureau de afvaardiging van de Senaat zouden vormen met het oog op het overleg.
(*Instemming*)

Stemmingen

(*De naamlijsten worden in de bijlage opgenomen.*)

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 20 van de wet van 7 mei 1999 tot wijziging, wat het tuchtrecht voor de leden van de Rechterlijke Orde betreft, van het Gerechtelijk Wetboek (Stuk 2-606)

Stemming nr. 46

Aanwezig: 58
Voor: 42
Tegen: 3
Onthoudingen: 13

- Het wetsontwerp is aangenomen.
- Het zal aan de Koning ter bekraftiging worden voorgelegd.

De voorzitter. – Vóór de laatste stemming wens ik iedereen een vrolijk kerstfeest, een uitstekend jaareinde, veel rust en een enthousiaste start van het nieuwe millennium.

Ik dank ook de diensten van de Senaat en de pers voor hun medewerking.

Dotatie van de Senaat – Uitgaven van het dienstjaar 1999, begroting voor het dienstjaar 2000 en begrotingsramingen voor het dienstjaar 2001

Stemming nr. 47

Aanwezig: 58
Voor: 49
Tegen: 0
Onthoudingen: 9

- De dotatie van de Senaat is aangenomen.

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Gaat de Senaat akkoord om vertrouwen te geven aan zijn voorzitter om de agenda van de volgende plenaire vergadering te bepalen? (*Instemming*)

(*Voorzitter: de heer Jean-Marie Happart, ondervoorzitter.*)

Vraag om uitleg van mevrouw Magdeleine Willame-Boonen aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «de ongelijke behandeling van Nederlandstalige vrouwen en Franstalige vrouwen wat betreft de terugbetaling van de prijs van de TTV genoemde chirurgische ingreep» (nr. 2-298)

Mevrouw Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – Enkele dagen geleden maakte de pers gewag van een discriminatie

Je propose que la délégation du Sénat, en vue de la concertation, soit composée des membres du Bureau.
(*Assentiment*)

Votes

(*Les listes nominatives figurent en annexe.*)

Projet de loi modifiant l'article 20 de la loi du 7 mai 1999 modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne le régime disciplinaire applicable aux membres de l'Ordre judiciaire (Doc. 2-606)

Vote n° 46

Présents : 58
Pour : 42
Contre : 3
Abstentions : 13

- Le projet de loi est adopté.
- Il sera soumis à la sanction royale.

M. le président. – Avant de passer au dernier vote, je vous souhaite à toutes et à tous d'excellentes fêtes de fin d'année, un joyeux Noël, un bon repos et d'entamer le nouveau millénaire avec enthousiasme.

Je voudrais aussi remercier les services et les représentants de la presse pour leur collaboration.

Dotation du Sénat – Dépenses de l'exercice 1999, budget pour l'exercice 2000 et prévisions budgétaires pour l'exercice 2001

Vote n° 47

Présents : 58
Pour : 49
Contre : 0
Abstentions : 9

- La dotation du Sénat est adoptée.

Ordre des travaux

M. le président. – Je présume que le Sénat laissera à son Président le soin de fixer l'ordre du jour de la prochaine séance ? (*Assentiment*)

(*M. Jean-Marie Happart, vice-président, prend place au fauteuil présidentiel.*)

Demande d'explications de Mme Magdeleine Willame-Boonen au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «la distinction existante entre les femmes francophones et les femmes néerlandophones en ce qui concerne la prise en charge du coût de l'intervention chirurgicale appelée TTV» (n° 2-298)

Mme Magdeleine Willame-Boonen (PSC). – Voici quelques jours, plusieurs journaux ont fait état d'une discrimination

tussen patiënten uit het noorden en het zuiden van het land inzake de terugbetaling van een chirurgische ingreep ter behandeling van urine-incontinentie. Het gaat om een nieuwe, blijkbaar revolutionaire techniek, Tension free Vaginal Tape, die de hospitalisatie tot één dag beperkt en de arbeidsongeschiktheid fel inkort. De ingreep kost 18.000 frank.

Het blijkt nu dat bepaalde patiënten, alleen in Vlaanderen, deze ingreep gratis kunnen laten uitvoeren. Enerzijds krijgen ze een tegemoetkoming in het kader van de aanvullende verzekering van de ziekenfondsen en anderzijds genieten ze de voordelen die voortspruiten uit de overeenkomsten tussen de ziekenfondsen, de ziekenhuizen en de firma Ethicon. Deze is bereid de prijs van het materieel te reduceren van 18.000 tot 10.000 frank, d.i. het bedrag van de forfaitaire tegemoetkoming door de aanvullende verzekering.

Aldus ontstaat een feitelijke discriminatie tussen de vrouwen uit het noorden en het zuiden van het land. Ze is op de allereerste plaats het gevolg van de krachtsverhoudingen tussen ziekenfondsen. De aanvullende verzekering wordt in heel het land aangeboden en ze is verplicht voor alle leden, maar de voorwaarden verschillen van ziekenfonds tot ziekenfonds. Zo kunnen de grote Vlaamse ziekenfondsen meer prestaties terugbetalen, onder meer de TVT.

De onderlinge krachtsverhoudingen kunnen wegen op de relaties met de firma's die meer geneigd zullen zijn overeenkomsten te sluiten met de sterke ziekenfondsen.

Hoe reageert de federale minister van Sociale Zaken op deze discriminatie?

Kan de terugbetaling van de TVT op basis van een aanvullende verzekering niet als argument worden gebruikt om ze niet op te nemen in de lijst van prestaties die door de verplichte ziekteverzekering wordt gedekt?

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen. – In de ziekteverzekering gaat mijn voorkeur duidelijk uit naar een uitgebreide lijst van zorgen, teneinde dualisme in de terugbetalingen te voorkomen.

De geneeskunde evolueert echter snel en het is niet altijd mogelijk de nieuwe technieken onmiddellijk door de verplichte verzekering te laten terugbetalen. Deze terugbetaling maakt telkens het voorwerp uit van een prioritaire aanvraag, waarbij de opmaak van de begroting voor het komende jaar van cruciaal belang is.

Zo zijn er voor 2001 bijkomende middelen ingeschreven voor het opnemen in de verplichte verzekering van de kosten voor het endoscopie- en viscerosynthesematerieel, onder meer voor liesbreuken. Deze kosten worden thans in bepaalde gevallen door de aanvullende verzekeringen gedragen.

De voorbije jaren werden verschillende prestaties van de vrije naar de verplichte ziekteverzekering overgeheveld. Zo kunnen nieuwe technologieën worden geëvalueerd en redelijke prijzen worden bedongen.

Het is in het kader van de verplichte verzekering van belang

entre les patientes du nord et celles du sud du pays en ce qui concerne le remboursement d'une intervention chirurgicale visant à traiter le problème de l'incontinence urinaire. Cette nouvelle technique appelée TVT, *Tension free Vaginal Tape*, semble révolutionnaire. Elle limite l'hospitalisation à un seul jour et réduit fortement l'incapacité des patientes. L'intervention coûte 18.000 francs.

Mais il s'avère qu'en Flandre, et uniquement en Flandre, certaines patientes peuvent bénéficier gratuitement de cette intervention par l'effet cumulé de deux éléments : d'une part, l'intervention dans le cadre de l'assurance complémentaire des mutuelles et, d'autre part, les conventions conclues entre les mutualités, les hôpitaux et la firme Ethicon qui a accepté de réduire le coût du matériel de 18.000 à 10.000 francs, c'est-à-dire le montant du forfait prévu dans le cadre de l'assurance complémentaire des mutuelles.

Cette situation crée de fait une discrimination entre les femmes du nord et du sud du pays. Elle est d'abord une conséquence des rapports de forces entre les mutualités. En effet, si l'assurance complémentaire est proposée dans tout le pays et si elle est obligatoire pour tous les affiliés, le contenu varie d'une mutualité à l'autre. Ainsi, les grandes mutualités flamandes peuvent couvrir davantage de prestations et notamment rembourser le TVT.

Par ailleurs, ce rapport de force peut peser dans les relations avec les firmes qui seront plus enclines à conclure des conventions avec des mutualités fortes.

En tant que responsable fédéral des Affaires sociales, comment le ministre réagit-il face à une situation discriminatoire où, selon la domiciliation de la patiente dans l'une ou l'autre région du pays, le remboursement est différent ?

Cette prise en charge des frais du TVT pour une partie de la population sur la base d'une assurance complémentaire ne risque-t-elle pas d'être utilisée comme argument pour refuser de les inclure dans le remboursement par l'assurance maladie obligatoire ?

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions. – En matière d'assurance maladie, j'opte clairement pour la couverture d'un large éventail de soins afin d'éviter une dualisation.

Cependant, la médecine évolue rapidement et il n'est pas toujours possible d'intégrer immédiatement les nouvelles technologies dans l'assurance obligatoire. Cette intégration fait chaque fois l'objet d'une demande prioritaire pour laquelle l'établissement du budget de l'année à venir est crucial.

Ainsi, pour 2001, des moyens supplémentaires ont été prévus afin d'intégrer dans l'assurance obligatoire le coût du matériel d'endoscopie et de viscérosynthèse pour certaines interventions, notamment pour les hernies inguinales. Il s'agit d'interventions pour lesquelles le coût du matériel supplémentaire est actuellement couvert, dans certains cas, par l'assurance complémentaire.

Les années précédentes, diverses prestations, couvertes d'abord par l'assurance complémentaire, ont été transférées dans l'assurance obligatoire. De cette manière, il est possible d'évaluer de nouvelles technologies et de convenir de prix

dat nieuwe technologieën systematisch worden geëvalueerd. Ik bereid thans de oprichting voor van een Raadgevend comité voor de permanente doorlichting van de nomenclatuur, dat onder meer nieuwe technieken zal evalueren.

De terugbetaling van de TVT door de aanvullende verzekering betekent niet dat de terugbetaling binnen de verplichte ziekteverzekering onmogelijk wordt. Integendeel. De Technische Raad van Implantaten heeft, op basis van het dossier dat de firma Ethicon had ingediend, beslist om in artikel 35 van de nomenclatuur van zorgverstrekkingen te voorzien in een terugbetaling voor deze behandelingswijze van stressincontinentie via een vaginaleinsnijding onder de urinebus.

De Overeenkomstencommissie "implantatenleveranciers – verzekeringsinstellingen" gaat met dit voorstel akkoord. De wettelijke procedure voor de nomenclatuurwijziging wordt nu voortgezet.

– Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine de Bethune aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de gelijkheid tussen mannen en vrouwen bij de politiediensten en de hervorming van de politiediensten» (nr. 2-291)

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – De hervorming van de politiediensten zal in de eerstkomende maanden worden voltooid.

Steeds weer werd er de nadruk op gelegd dat de hervorming van de politiediensten de unieke kans is om het principe van de gelijke kansen tussen vrouwen en mannen in de nieuwe politiestructuren te realiseren.

Naar aanleiding van het advies betreffende het voorstel van resolutie betreffende de gelijke kansen voor vrouwen en mannen bij de reorganisatie van de politie en het voorstel van resolutie betreffende het vaststellen van een bijzondere procedure om naar aanleiding van de politiehervorming vrouwelijke politieagenten in dienst te nemen, van het Adviescomité voor Gelijke Kansen tussen Mannen en Vrouwen, werd er in de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, een artikel 129 opgenomen dat uitdrukkelijk het volgende bepaalt: "Het statuut van de politieambtenaren waarborgt de gelijke kansen van vrouwen en mannen in de federale en in de lokale politie. Onder voorbehoud van de bepalingen betreffende de bescherming van het moederschap die van toepassing zijn op het personeel van het openbaar ambt, zijn de vrouwelijke personeelsleden aan dezelfde arbeidsvoorraarden onderworpen als het mannelijk personeel dat tot hetzelfde korps behoort."

Ik heb de Minister meerdere malen ondervraagd over de uitvoering door de regering van voormelde wetsbepaling en

raisonnables.

Il importe évidemment, dans le cadre de l'assurance obligatoire, que les nouvelles technologies soient systématiquement évaluées. Je prépare en ce moment la création d'un Comité consultatif de radioscopie permanente de la nomenclature qui évaluera entre autres les nouvelles techniques.

La prise en charge du dispositif TVT par l'assurance complémentaire n'aura pas pour conséquence d'écartier le remboursement de ce système par l'assurance obligatoire soins de santé.

Au contraire, sur la base du dossier introduit auprès du Conseil technique des implants par la firme Ethicon, celui-ci a décidé d'insérer, dans l'article 35 de la nomenclature des prestations de santé, un remboursement de ce type de système de traitement de l'incontinence de stress placé via une incision vaginale sous l'urètre.

La Commission de conventions « fournisseurs d'implants – organismes assureurs » a marqué son accord sur cette proposition. La procédure légale de modification de la nomenclature poursuit actuellement son cours.

– L'incident est clos.

Demande d'explications de Mme Sabine de Bethune au ministre de l'Intérieur sur «l'égalité entre hommes et femmes dans les services de police et la réforme de ceux-ci» (n° 2-291)

Mme Sabine de Bethune (CVP). – La réforme des services de police sera achevée dans les prochains mois.

On a une nouvelle fois souligné que cette réforme représentait une chance unique de mettre en œuvre le principe de l'égalité entre hommes et femmes dans les nouvelles structures de police.

A la suite de différents avis et propositions de résolutions sur l'égalité des chances entre hommes et femmes à l'occasion de la réorganisation des services de police, l'article 129 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, dispose ce qui suit : « Le statut des fonctionnaires de police garantit l'égalité des chances entre hommes et femmes au sein de la police fédérale et de la police locale. Sous réserve des dispositions relatives à la protection de la maternité applicables au personnel de la fonction publique, le personnel féminin est soumis aux mêmes conditions de travail que le personnel masculin appartenant au même corps. »

A maintes reprises, j'ai interrogé le ministre sur la mise en œuvre de cette disposition légale. Ce sujet a également été évoqué à l'occasion du vote de la loi au Sénat.

Le ministre peut-il me préciser comment l'égalité entre hommes et femmes est garantie au sein du nouveau corps de police et quelles sont les mesures légales ou réglementaires prévues par le gouvernement ? Le ministre a-t-il prévu des moyens et de structures spécifiques pour garantir cette

dit is natuurlijk ook uitgebreid aan bod gekomen in het raam vande bespreking van de wet waarover zopas door de Senaat werd gestemd.

Toch had ik graag van de minister vernomen hoe de gelijkheid tussen mannen en vrouwen binnen het nieuwe korps gewaarborgd wordt? Welke reglementaire en/of wettelijke maatregelen voorziet de regering? Heeft de Minister specifieke middelen en structuren voorzien teneinde deze gelijkheid te waarborgen?

Ik het bijzonder stel ik vast dat het wetsontwerp houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten die de Regering heeft neergelegd, omzeggens geen rekening houdt met de aanbevelingen van het adviescomité.

Graag had ik dan ook van de Minister vernomen hoe hij de verdere implementatie van artikel 129 van de Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst concreet zal realiseren.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – Ik heb inderdaad voldoende aandacht voor het artikel 129 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst gestructureerd op twee niveaus. Ik kan u simpelweg verwijzen naar het ontwerp van koninklijk besluit tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de geïntegreerde politie, het mammoetbesluit. In dit besluit werd specifiek rekening gehouden met het voornoemde artikel 129 en werd het conceptuele van dit artikel neergeschreven in diverse bepalingen van dit mammoetbesluit.

Ik heb het dan meer specifiek over een afwijkende, of beter gezegd een aangepaste regeling voor de politievrouwen inzake de verlofregeling en inzake de arbeidstijdregeling. De ontwerpregeling dienaangaande werd reeds verzonden aan de voorzitster van het Adviescomité voor gelijkheid van kansen tussen vrouwen en mannen.

Ook voor de selectieproeven zal er een kritische analyse plaatsvinden van de bestaande proeven, met name de medische, fysische en psychologische proeven.

Ik ben tevens bereid een specifieke structuur op te richten binnen de federale politie die zou waken over de gelijke kansen en in het bijzonder over de toestand van de vrouwen in de politie.

Om af te sluiten wens ik mevrouw de Bethune erop te wijzen dat ik wel degelijk rekening heb gehouden met de aanbevelingen van het adviescomité. Zo zetelt in elke werkgroep minstens één vrouwelijke vertegenwoordiger, is de werkgroep 5 ‘opleidingen’ specifiek toevertrouwd aan een vrouwelijke coach, en is de werkgroep 9 toevertrouwd aan een vrouw.

Mevrouw Sabine de Bethune (CVP). – Ik dank de minister voor zijn antwoord en verheug mij over het feit dat hij zijn engagement herhaalt om binnen de politiestructuur een specifieke structuur op te zetten. Dat is een goede beslissing en in kijk uit naar het kader dat u daarvoor zal organiseren en het budget dat u daarvoor zal vrijmaken. Ik noteer dat u verwijst naar een koninklijk besluit dat heel wat zal regelen wat betreft het statuut en de verlofregelingen. Ik neem aan dat wij in de bevoegde Senaatscommissie en in het adviescomité

égalité ?

Je constate en particulier que le projet de loi portant diverses dispositions relatives à la position juridique du personnel des services de police, déposé par le gouvernement, ne tient pour ainsi dire pas compte des recommandations du comité d'avis.

Le ministre peut-il me préciser comment il compte poursuivre la mise en œuvre de l'article 129 de la loi précitée ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – L'article que vous citez a retenu toute mon attention. Je ne puis que vous renvoyer au projet d'arrêté royal qui règle le statut juridique du personnel de la police intégrée, l'arrêté dit mammouth, qui a intégré les dispositions de l'article 129.

J'évoque plus spécifiquement une réglementation « adaptée » en matière de congés et de régime de travail applicable aux femmes policiers. Le projet de règlement en la matière a déjà été transmis à la présidente du Comité d'avis pour l'égalité des chances entre femmes et hommes. On procédera également à une analyse critique des épreuves de sélection médicales, physiques et psychologiques.

Je suis également prêt à créer au sein de la police fédérale une structure spécifique chargée de veiller à l'égalité des chances, et plus particulièrement à la situation des femmes dans la police.

Pour conclure, je tiens à souligner que j'ai tenu compte des recommandations du comité d'avis. C'est ainsi qu'une femme au moins siège dans chaque groupe de travail et que plusieurs groupes de travail sont dirigés par une femme.

Mme Sabine de Bethune (CVP). – Je remercie le ministre pour sa réponse et me réjouis qu'il se soit engagé à créer une structure spécifique au sein de la police fédérale. J'attends de connaître le montant du budget qui y sera consacré. J'ai noté qu'un arrêté royal réglera la question du statut et des congés, dont – je suppose – nous pourrons discuter en commission du Sénat et au sein du comité d'avis. J'espère que cela constituera un exemple pour le reste de la fonction publique.

dan ook een grondig gesprek zullen kunnen hebben over deze verlofregelingen en ik hoop dat zij een voorbeeldfunctie kunnen vervullen voor de rest van het openbaar ambt.

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de minister van Binnenlandse Zaken over «het onderzoek van Telerad» (nr. 2-295)

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *Ik heb met genoegen kennis genomen van het rapport voor de ministerraad van 6 december met de conclusies van het onderzoek naar het niet functioneren van het Teleradnetwerk.*

Kan de Senaat inzage krijgen in dat onderzoek?

Kan de minister ons inlichten over het gevolg dat hij eraan wil geven?

Op welke datum, 15 jaar na het ongeval te Tsjernobyl, zal België naast het netwerk van het IRE beschikken over een ander operationeel meetnetwerk voor radioactiviteit?

Kan de regering er zich toe verbinden dat dit systeem of een ander binnen een welbepaalde termijn werkzaam zal zijn?

Op 2 februari 2000 heeft een ambtenaar tijdens een interview van de RTBF de millenniumbug ingereden. Welk gevolg verbindt de minister aan zulke opzettelijk leugenachtige verklaringen?

Hoeveel heeft de Staat betaald sinds de ondertekening van het Telerad-contract? Worden gerechtelijke stappen overwogen tegen de firma?

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Ik sta ter beschikking om namens de regering van gedachten te wisselen met de parlementsleden over de Teleradproblematiek en over de beslissingen van de ministerraad in dezen. Dit kan bij voorbeeld in een commissievergadering.*

De conclusies van de doorlichting werden besproken in de interkabinettenwerkgroep en voorgesteld aan de ministerraad van 6 december jongstleden. De ministerraad heeft beslist op korte termijn een actieplan ten uitvoer te leggen. Voor de voorbereiding en de begeleiding van het actieplan en voor het beheer van de informatica zal met spoed een informaticus worden aangeworven, het automatische alarm zal over het hele net worden hersteld en de nodige financiële middelen zullen worden vrijgemaakt.

De regering heeft tevens een begeleidingscomité opgericht belast met de voortgangsrapportage.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de Mme Anne-Marie Lizin au ministre de l'Intérieur sur «l'audit sur Telerad» (n° 2-295)

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – J'ai pris connaissance avec satisfaction du rapport des conclusions de l'audit destiné au conseil des ministres du 6 décembre relatif au non-fonctionnement du réseau Telerad.

Le Sénat peut-il prendre connaissance de l'audit et des éléments précis qu'il contient ?

Le ministre peut-il nous donner des précisions sur la suite qu'il entend réservé à cet audit ?

A quelle date la Belgique disposera-t-elle, 15 ans après l'accident de Tchernobyl, de réseaux opérationnels de mesures de radioactivité autres que ceux installés par l'Institut des radioéléments ?

Le gouvernement peut-il s'engager dans un délai précis pour le fonctionnement du système ou d'un autre système ?

Le ministre se rappellera certainement que son fonctionnaire avait invoqué à la RTBF, le 2 février 2000, le bogue de l'an 2000 pour justifier le non-fonctionnement de la plupart des balises.

Je ne sais s'ils ont osé en reparler à l'occasion de l'audit. Comment le ministre peut-il qualifier en termes administratifs ou pénaux ce type de déclaration délibérément mensongère ? Une procédure est-elle envisagée ? Le ministre a-t-il vérifié ce qui a été répondu à la presse par rapport à ce qui est dit dans l'audit ?

Quel est, aujourd'hui, le montant total payé par l'État belge depuis la signature du contrat Telerad ? L'État envisage-t-il une action en justice en récupération auprès de la société adjudicataire ?

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Le Sénat peut-il prendre connaissance de l'audit et des éléments précis qu'il contient ?

Je me tiens à la disposition du parlement pour, au nom du gouvernement, informer les parlementaires dans le cadre d'un échange de vues sur la problématique Telerad, en particulier sur les décisions du conseil des ministres en la matière.

Cette présentation et cet échange de vues pourraient, par exemple, avoir lieu en commission dans les prochaines semaines.

Le ministre peut-il donner des précisions sur la suite qu'il entend réservé à cet audit ? Les conclusions de l'audit ont été discutées en groupe intercabines et présentées ensuite au conseil des ministres le 6 décembre dernier. Celui-ci les a approuvées et a décidé la mise en œuvre d'un plan d'action à court terme qui prévoit d'engager d'urgence un informaticien pour la préparation et l'accompagnement du plan d'action et

Vervolgens zal een actieplan worden ontwikkeld om over een periode van 36 maanden het materieel en de software af te stemmen op de technische ontwikkelingen.

België beschikt momenteel over een automatisch bewakingsnetwerk maar het doorsturen van het alarm is slechts gedeeltelijk geautomatiseerd. Het transmissiesysteem zal volledig operationeel zijn zodra het eerste gedeelte van het actieplan door het Federale Agentschap voor Nucleaire Controle zal zijn geconcretiseerd. Met de uitvoering van de eerste fase zal worden begonnen tegen het eerste semester van 2001. Op 22 december opent het Agentschap een website, waarop de surfers kennis kunnen nemen van de metingen van het Teleradnetwerk.

Op 31 december 1999 was het netwerk op advies van de installateur stilgelegd voor de millenniumbug. Daardoor moesten de meetpunten vanaf 1 januari 2000 manueel worden bediend. Om die reden werd de overschrijding van de alarmdrempel tijdens een betwistbaar experiment met het meetpunt van de brandweerkazerne te Hoei te laat vastgesteld.

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *Betwistbaar, maar efficiënt!*

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Het is dus verkeerd om te gewagen van een leugenachtige verklaring van een leidinggevend ambtenaar.*

Sinds de ondertekening van het contract heeft de Belgische Staat volgende bedragen, BTW inbegrepen, uitgegeven voor het Telerad:

- oorspronkelijk contract 1992: 537,8 miljoen;
- zes bijlagen voor diverse prestaties: 86,7 miljoen;
- prijsherzieningsformule: 32 miljoen;
- wijzigingen BTW-voeten: 12 miljoen;
- diverse supplementen: 30 miljoen;
- opvolging van het plan door derden (AIB, SCK, IRE, enz.) en onderhoud gedurende twee en een half jaar: 197,5 miljoen;
- contract eerste aanpassing Y2K: 25 miljoen;
- audit: 8 miljoen.

De som van deze uitgaven bedraagt 989 miljoen.

Op verzoek van de minister van Binnenlandse Zaken werd op 18 september een dagvaarding betekend bij Fabricom teneinde de kosten voor het slecht functioneren van bepaalde

la gestion de l'informatique, de remettre en état la fonction d'alerte automatique du réseau entier, de dégager les moyens financiers nécessaires.

Le gouvernement a également instauré un comité d'accompagnement chargé de suivre la réalisation des projets et de faire rapport au conseil de l'avancement des travaux.

Un plan d'action à plus long terme, s'étalant sur 36 mois, sera ensuite développé de manière à assurer l'adéquation du matériel et du software aux développements de la technique.

À quelle date la Belgique disposera-t-elle de réseaux opérationnels de mesure de radioactivité ?

La Belgique dispose actuellement d'un réseau de surveillance automatique dont la transmission des alarmes n'est cependant que partiellement automatisée. Celle-ci sera entièrement opérationnelle dès que la première phase du plan d'action décidé par le gouvernement aura été concrétisée par l'Agence fédérale de contrôle nucléaire. Le début de l'exécution de cette première phase est prévu pour le premier semestre de 2001. Je tiens encore à signaler que l'Agence inaugurera ce vendredi 22 décembre un site web qui permettra notamment aux internautes de connaître les niveaux de radioactivité mesurés par le réseau Telerad.

Au 31 décembre 1999, le réseau avait été mis à l'arrêt en prévision du bogue de l'an 2000 sur la base des rapports transmis par l'entrepreneur et selon lesquels certains composants ne passeraient pas l'an 2000. De ce fait, à partir du 1er janvier 2000, les interrogations des balises ne pouvaient plus se faire que par un système manuel de contournement qui est à la base du retard dans la constatation du dépassement de seuil d'alarme lors de l' « expérience » discutable réalisée sur la balise de la caserne des pompiers de Huy.

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – Discutable mais efficace !

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – Il est donc erroné de parler d'une déclaration mensongère de la part du fonctionnaire dirigeant.

J'en arrive à la question concernant le montant total payé par l'État belge depuis la signature du contrat Telerad. Les montants suivants ont été consacrés à Telerad, TVA comprise :

- contrat initial 1992 : 537,8 millions ;
- six avenants pour prestations diverses : 86,7 millions ;
- formule de révision des prix : 32 millions ;
- modifications du pourcentage TVA : 12 millions ;
- suppléments divers : 30 millions ;
- suivi du projet par des tiers (AIB, CEN, IRE, etc.) et entretien pendant deux ans et demi : 197,5 millions ;
- contrat première adaptation Y2K : 25 millions ;
- audit : 8 millions.

Au total, ces dépenses représentent un montant de 989 millions.

L'État envisage-t-il une action en justice en récupération auprès de la société adjudicataire ?

onderdelen terug te vorderen.

De zaak is momenteel hangend. Mevrouw Lizin zal begrijpen dat ik me niet wens uit te laten over een hangende rechtszaak.

Mevrouw Anne-Marie Lizin (PS). – *Ik dank de minister voor zijn gedetailleerd antwoord over de kosten. Ik verneem met genoegen dat een dagvaarding werd betekend.*

Als de website toegankelijk is, dan kan de brandweercommandant die ook bezoeken. Wij krijgen nu eindelijk toegang tot de gegevens zoals wij al een tiental jaren vragen.

Dank zij de volledige automatisering van de transmissie van het alarmsignaal moet een operationele opvolging van de meetbakens mogelijk worden.

Mijnheer de minister, zoals u weet heeft een burger van Hoei een rechtsgeding aangespannen om na te gaan of zijn veiligheid wel is verzekerd en om een correcte evaluatie te bekomen van de veiligheidssystemen waarin de Staat heeft geïnvesteerd.

Terwijl u de dagvaarding volgt, zullen wij aandachtig het proces van onze burger volgen, in de hoop dat beide zaken het mogelijk maken de slecht gekozen koers bij te stellen.

De heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken. – *Ik heb een oud dossier geërfd. Ik heb een doorlichting laten uitvoeren zoals beloofd. Een volledig geautomatiseerd systeem zal over enkele maanden operationeel zijn.*

– **Het incident is gesloten.**

Vraag om uitleg van de heer Vincent Van Quickenborne aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen en aan de minister van Landbouw en Middenstand en aan de minister van Justitie over «het sociaal statuut van de advocaat» (nr. 2-301)

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Ik kom terug op de mondelinge vraag die ik tijdens de plenaire vergadering van 27 januari 2000 heb gesteld over het sociaal statuut van de advocaat.*

Het antwoord dat de minister van Sociale Zaken en Pensioenen toen gaf, was verre van duidelijk. Aan de ene kant poneerde hij dat het voor advocaten uitgesloten is te werken in een ondergeschikt verband, aangezien hun professionele deontologie inhoudt dat zij in de grootst mogelijke onafhankelijkheid moeten werken. Aan de andere kant was de minister blijkbaar zelf niet helemaal zeker van de door hem geponeerde stelling, want hij nam zich voor om nader te laten onderzoeken of er in grote advocatenkantoren toch geen sprake kan zijn van een band van ondergeschiktheid, één van de typische kenmerken van een arbeidsovereenkomst.

De vraag naar het sociaal statuut belangt niet alleen de Belgische advocaten aan. Ze belangt ook buitenlandse

Une citation à comparaître a été signifiée le 18 septembre à la demande du ministère de l'Intérieur à la société Fabricom afin d'obtenir réparation à ses frais du fonctionnement déficient de certains composants.

L'affaire est actuellement en instance. Vous comprendrez, madame Lizin, que je ne souhaite pas m'exprimer sur une procédure en cours.

Mme Anne-Marie Lizin (PS). – Je remercie le ministre de cette réponse détaillée en ce qui concerne les coûts. J'apprends avec plaisir qu'une citation à comparaître a été signifiée.

Pour nous, si le site web est accessible, notre commandant de pompiers peut également le visiter. Dès lors, nous allons enfin avoir accès aux données que nous réclamons depuis une dizaine d'années. Cependant, pour nous, l'automatisation totale de la transmission des alarmes doit bien entendu permettre un suivi opérationnel des balises.

Comme vous le savez, monsieur le ministre, un citoyen de Huy a entamé une procédure pour vérifier que sa sécurité était assurée et faire procéder à une évaluation correcte des systèmes dans lesquels l'État a investi à cette fin.

Pendant que vous suivrez l'évolution de la citation à comparaître, monsieur le ministre, nous serons attentifs à notre action citoyenne, avec l'espoir que les deux affaires permettront de corriger un tir qui, malheureusement, était mal orienté.

M. Antoine Duquesne, ministre de l'Intérieur. – J'ai hérité de ce dossier qui est en cours depuis de nombreuses années. J'ai fait procéder à un audit ainsi que je m'y étais engagé. Un système totalement automatique sera opérationnel dans les tout prochains mois.

– **L'incident est clos.**

Demande d'explications de M. Vincent Van Quickenborne au ministre des Affaires sociales et des Pensions et au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes et au ministre de la Justice sur «le statut social de l'avocat» (n° 2-301)

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Le 27 janvier 2000, le ministre avait répondu de façon fort vague à ma question sur le statut social de l'avocat.*

Selon lui, il était exclu que les avocats se trouvent dans un lien de subordination, leur déontologie leur imposant de travailler dans la plus grande indépendance possible. Le ministre n'était pourtant pas tout à fait sûr de lui puisqu'il comptait faire examiner dans quelle mesure les avocats faisant partie d'un grand cabinet d'avocats pouvaient se trouver dans un lien de subordination, ce qui est une caractéristique essentielle d'un contrat de travail.

Cette question intéresse non seulement les avocats belges, mais aussi les ressortissants des États de l'Union européenne qui s'installent comme avocats en Belgique.

La liberté d'établissement des avocats dans l'UE est réglée par la directive 98/UE du 16 janvier 1998 qui stipule qu'un

advocaten aan, meer in het bijzonder advocaten uit andere lidstaten van de Europese Unie die zich in Brussel of in andere Belgische steden als advocaat vestigen.

De vrijheid van vestiging van advocaten binnen de Europese Unie is geregeld door de richtlijn 98/5/EG van 16 januari 1998. Deze richtlijn beoogt de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat van de EU te vergemakkelijken. Volgens artikel 8 van deze richtlijn kan een advocaat die zich in een andere lidstaat van de EU vestigt, zijn beroep in loondienst uitoefenen, voorzover de lidstaat waar hij zich gevestigd heeft, het werken in loondienst aan zijn eigen advocaten toestaat. Het antwoord van de minister op mijn mondelinge vraag wekt alvast de schijn dat het voor Belgische advocaten niet mogelijk is in loondienst te werken. Bijgevolg moeten we ervan uitgaan dat ook advocaten uit andere EU-lidstaten die zich in België vestigen, niet als een bediende werkzaam kunnen zijn op het Belgische grondgebied.

De richtlijn 98/5/EG van 16 januari 1998 is tot op heden niet omgezet in Belgisch recht, hoewel dit vóór 14 maart 2000 een feit had moeten zijn. Dat heeft te maken met een nietigheidsberoep dat was aangetekend door de Luxemburgse regering. Het Hof van Justitie heeft op 7 november jongstleden evenwel in een arrest geveld de Luxemburgse nietigheidsbezwaren niet in aanmerking genomen, zodat de richtlijn nu kan worden omgezet.

In afwachting van een wetgevend initiatief hebben de Franstalige en de Nederlandstalige balies van Brussel zelf een initiatief genomen om de richtlijn uit te voeren.

Beide balies hebben een nieuwe lijst in het leven geroepen, de zogenaamde E- of EU-lijst. Op deze lijst moeten alle advocaten die uit een andere lidstaat van de Europese Unie komen en die hun beroep van advocaat op permanente wijze willen uitoefenen in Brussel, zich verplicht inschrijven.

Nu kunnen bepaalde EU-advocaten zich inschrijven op de E- of EU-lijst, zonder dat ze door de Brusselse balies gedwongen worden over te schakelen naar het statuut van zelfstandige. Dit geldt in het bijzonder voor Nederlandse advocaten en Engelse *solicitors*.

Volgens de richtlijn moet de titel van het land van oorsprong worden gebruikt. De basis hiervoor zijn akkoorden die zijn gesloten tussen de Brusselse balies enerzijds en de Nederlandse Orde van Advocaten en de Law Society of England and Wales anderzijds. Volgens die akkoorden kunnen de Nederlandse advocaten of Engelse solicitors binnen het Brusselse advocatenkantoor een bediendestatuut hebben en brengt het bediendestatuut de professionele onafhankelijkheid van de advocaten geenszins in het gedrang, aangezien hun onafhankelijkheid voldoende gewaarborgd wordt door de gedragsregels van respectievelijk de Law Society en de Nederlandse Orde van Advocaten.

Dit alles leidt me tot de volgende vragen. Ten eerste, zijn binnen de diverse betrokken ministeriële departementen reeds onderzoeken gestart met betrekking tot de vraag of advocaten in een band van ondergeschiktheid kunnen werken en aldus verbonden kunnen zijn door een arbeidsovereenkomst? Die vraag betreft vooral de grote advocatenkantoren. Als reeds onderzoeken werden opgestart, wat is het resultaat? Kunnen daar reeds besluiten uit getrokken worden met betrekking tot

avocat peut s'établir comme salarié dans un État de l'UE, pour autant que cet État autorise ses propres avocats à exercer un travail salarié. A entendre la réponse du ministre, il est interdit aux avocats belges d'exercer un travail salarié. Les avocats européens qui s'établissent sur le territoire belge ne peuvent dès lors pas être engagés comme employés.

La directive n'a pu être transposée à temps en droit belge, un recours en annulation ayant été introduit par le gouvernement luxembourgeois. Cette question étant maintenant réglée, la transposition peut à présent avoir lieu. Les barreaux francophones et néerlandophones de Bruxelles ont d'ores et déjà pris l'initiative de mettre cette directive en œuvre : ils ont dressé une liste sur laquelle doivent obligatoirement s'inscrire les avocats qui souhaitent s'établir de façon permanente à Bruxelles. Certains avocats – notamment néerlandais et anglais – peuvent à présent s'inscrire sur cette liste sans devoir adopter le statut d'indépendant.

La directive prévoit l'utilisation du titre du pays d'origine. La conclusion de certains accords a permis à des avocats néerlandais ou anglais d'obtenir un statut d'employé dans un cabinet d'avocats à Bruxelles, sans porter la moindre atteinte à leur indépendance professionnelle.

J'aimerais dès lors savoir si les différents départements ministériels se sont déjà penchés sur la question de savoir si les avocats – particulièrement ceux des grands cabinets – peuvent se trouver dans un lien de subordination et donc, être liés par un contrat de travail. Quel est le résultat éventuel de ces investigations ? Peut-on en tirer des conclusions en ce qui concerne le statut social des avocats ?

Les ressortissants des États de l'UE qui s'établissent comme avocats en Belgique et qui se font inscrire sur une liste auprès d'un barreau belge doivent-ils nécessairement travailler comme indépendants ? Autrement dit, ne peuvent-ils pas conserver le statut qu'ils avaient dans leur pays d'origine ? Le fait que les deux barreaux bruxellois acceptent d'engager, sous statut d'employé, certains avocats de l'UE ne démontre-t-il pas qu'il est malgré tout possible de concilier le rapport de subordination avec l'indépendance professionnelle indispensable aux avocats ?

Dans quelle mesure peut-on opposer aux services belges de sécurité sociale les accords conclus entre les barreaux bruxellois et étrangers pour permettre aux avocats de travailler comme employés ? Les avocats anglais et néerlandais peuvent-ils se prévaloir du statut d'avocat auprès de l'ONSS et de l'INASTI ? Dans l'affirmative, n'y a-t-il pas une discrimination basée sur la nationalité, alors que des avocats d'autres États de l'UE ne peuvent pas invoquer les mêmes accords pour être considérés comme salariés ?

Dans notre pays, les avocats – stagiaires en particulier – sont obligatoirement engagés comme indépendants, alors que dans les faits, ils dépendent d'un employeur, tant pour leurs congés que pour leur clientèle.

Je tiens à souligner que dans les petites entités, les avocats stagiaires travaillent pour un salaire de misère représentant à peine 20.000 francs par mois, situation tolérée par l'Ordre des avocats. Victimes de la rigueur de leur déontologie, ils ne peuvent même pas demander l'aide des CPAS car cela nuirait

het sociaal statuut van advocaten?

Ten tweede, moeten advocaten uit andere lidstaten van de Europese Unie die zich in België vestigen en die zich bij een Belgische balie op een E- of EU-lijst laten inschrijven, noodzakelijkerwijze als een zelfstandige worden gekwalificeerd? Is het met andere woorden voor deze advocaten niet mogelijk om het werknemersstatuut dat ze in hun lidstaat van herkomst hadden, te behouden na hun vestiging als advocaat in België? Is het feit dat de beide Brusselse balies advocaten uit bepaalde lidstaten van de Europese Unie, meer bepaald de Nederlandse en de Engelse, toestaan te werken als advocaat in het kader van een werknemersstatuut, geen indicatie dat een ondergeschikt verband toch kan worden verenigd met de noodzakelijke professionele onafhankelijkheid van de advocaat?

Ten derde, in hoeverre kunnen de akkoorden die de Brusselse balies met buitenlandse balies hebben gesloten en die advocaten toestaan als bediende te werken, worden tegengeworpen aan de Belgische socialezekerheidsdiensten? Kunnen de Engelse sollicitors en de Nederlandse advocaten zich tegenover de RSZ en het RSVZ op deze akkoorden beroepen om als bediende te worden gekwalificeerd? Zo ja, levert dit geen door de Europese Unie verboden discriminatie op basis van nationaliteit op, nu advocaten uit andere lidstaten van de Europese Unie zich niet op dergelijke akkoorden kunnen beroepen om als bediende te worden beschouwd?

Mijn vraag om uitleg werd ingegeven door de sociale situatie van advocaten in het algemeen en die van de advocaten-stagiairs in het bijzonder. Zij worden in ons land verplicht op zelfstandige basis aangeworven, maar ze zijn dikwijls schijnzelfstandigen. Ze zijn in feite bedienden omdat ze hun vakantie niet zelf kunnen bepalen en ze niet mogen werken voor een ander cliëntel dan het cliëntel dat door hun baas werd aangewezen. Ook talrijke andere indicaties wijzen op een bediendestatuut.

Ten slotte wijs ik de minister erop dat vooral advocaten-stagiairs in kleinere steden en gemeenten werken tegen een hongerloon van 15.000 tot 20.000 frank per maand, dat wordt opgelegd door een deontologie die door de Orde van Advocaten oogluikend wordt toegestaan. De advocaten-stagiairs mogen niet naar het OCMW stappen als ze hun eigen boontjes niet kunnen doppen omdat dit zou ingaan tegen de deontologie en de waardigheid van het beroep zou schaden.

Stagiairs-advocaten in het bijzonder en stagiairs in het algemeen zijn een verwaarloosde groep en ze zijn het slachtoffer van een strakke deontologie die de wettigheid overschrijdt.

De heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen. – Als ik het goed voorheb, is dit waarschijnlijk de laatste vraag om uitleg die deze eeuw in de Senaat wordt gesteld. Omdat deze vraag interessant is, loont het de moeite er dieper op in te gaan, zelfs op dit late uur.

In antwoord op zijn vraag om uitleg kan ik het geachte lid mededelen dat zowel de orde van advocaten, de sociale verzekeringsfondsen voor zelfstandigen, als het Rijksinstituut voor Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, het RSVZ, tot op heden het standpunt hebben ingenomen dat advocaten die bij een Belgische balie zijn ingeschreven als zelfstandigen moeten worden beschouwd. De reden hiervoor is terug te

à la dignité de la profession.

M. Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions. – L'ordre des avocats, les fonds d'assurances sociales pour indépendants et l'INASTI estiment que les avocats inscrits à un barreau belge doivent être considérés comme indépendants, et ce conformément à l'article 437, 4°, du Code judiciaire qui prévoit une incompatibilité entre la profession d'avocat et tous les emplois et activités rémunérés, à moins qu'ils ne mettent en péril ni l'indépendance de l'avocat ni la dignité du barreau. De plus, les règles déontologiques exigent de leur part la plus grande indépendance professionnelle.

Le droit social belge admet néanmoins que la profession

vinden in het feit dat artikel 437, 4° van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat het beroep van advocaat onverenigbaar is met alle bezoldigde betrekkingen of werkzaamheden, openbare of particuliere, tenzij ze de onafhankelijkheid van de advocaat of de waardigheid van de balie niet in het gedrang brengen en eveneens dat professionele deontologische regels vereisen dat het beroep in de grootst mogelijke onafhankelijkheid wordt uitgeoefend.

Ondanks het feit dat het Gerechtelijk Wetboek en de deontologische regels bepalen dat het beroep van advocaat in volledige onafhankelijkheid moet worden uitgeoefend, bestaat er vanuit het Belgische sociale zekerheidsrecht niet per se een beletsel opdat het beroep van advocaat in dienstverband wordt uitgeoefend. Op basis van de Cassatierechtspraak wordt het bestaan van een gezagsverhouding immers enkel beoordeeld aan de hand van de feitelijke elementen van het dossier, uiteraard in zover ze enkel betrekking hebben op het loon, het gezag en de arbeid.

Er kan ook worden verwezen naar andere beroepscategorieën zoals deze van geneesheer, tandarts, apotheker, bedrijfsrevisor en accountant, die ook een grote autonomie vereisen en toch in ondergeschikt verband kunnen worden uitgeoefend.

Het feit dat het sociaal zekerheidsrecht zich niet verzet tegen de uitoefening van het beroep van advocaat in dienstverband, belet evenwel niet dat professionele deontologische regels dit kunnen verbieden en dat de Raad van de Orde van Advocaten de weglating op het tableau of de lijst van stagiaires kan uitspreken van advocaten die in dienstverband hun beroep uitoefenen.

De deontologie en de organisatie van de advocatuur behoren tot de bevoegdheid van Justitie.

Tot op heden wordt er enkel binnen het ministerie van Middenstand en het RSVZ een onderzoek gevoerd naar de vraag of advocaten hun beroep al dan niet in ondergeschikt verband kunnen uitoefenen. De resultaten van dit onderzoek zijn nog niet bekend.

Met de vraag over de vestiging van Europese advocaten raakt de interpellant een ingewikkelde problematiek aan die nader zou moeten worden onderzocht. Zonder mij evenwel te willen binden, kan ik op basis van de bestaande algemene principes meedelen dat in principe een onderscheid moet worden gemaakt tussen advocaten die met toepassing van de Europese Richtlijnen worden gedetacheerd en deze die zich zonder detachering in België vestigen.

Advocaten uit een EU-lidstaat die naar België worden gedetacheerd, behouden gedurende de detacheringsperiode hun sociaal zekerheidsstatuut – werknemer of zelfstandige – van oorsprong. Wanneer de detacheringsperiode beëindigd is of geweigerd wordt, wordt betrokken aan het Belgische sociale zekerheidsstelsel onderworpen, dus aan dezelfde regels als voor een Belgische advocaat. Buitenlandse advocaten die zich zonder de detacheringsregeling in België vestigen, vallen automatisch onder het Belgisch sociale zekerheidsstelsel.

Het Belgische sociale zekerheidsrecht is van openbare orde. Dit betekent dat partijen het toepasselijk sociaal zekerheidsstelsel niet autonoom kunnen kiezen maar dat het toepasselijke sociale zekerheidsstelsel uit het arbeidsstelsel

d'avocat puisse être exercée sous le régime d'un contrat de travail. La jurisprudence de la cour de Cassation considère en effet que l'existence d'un rapport de subordination ne s'apprécie qu'à la lumière des éléments matériels du dossier, pour autant bien entendu qu'ils ne se rapportent qu'au salaire, à l'autorité et au travail.

On peut faire un rapprochement avec d'autres catégories socioprofessionnelles, comme les médecins ou les pharmaciens qui peuvent être engagés comme salariés, même si une grande autonomie est requise.

Le fait que la sécurité sociale ne s'oppose pas à l'exercice de la profession d'avocat sous statut salarié n'empêche pas que des règles déontologiques peuvent s'y opposer ; le Conseil de l'ordre des Avocats peut aussi décider de rayer du tableau ou de la liste les stagiaires ou les avocats qui travaillent comme salariés.

La déontologie et l'organisation de la profession d'avocat relèvent des compétences de la Justice.

Jusqu'à présent, seuls le ministère des Classes moyennes et l'INASTI ont examiné cette question. Les résultats de ces recherches ne sont pas encore connus.

Par ailleurs, la question des avocats européens devra faire l'objet d'un débat ultérieur. On pourrait néanmoins faire une distinction entre les avocats détachés en application d'une directive européenne et ceux qui s'établissent en Belgique sans être détachés. Les premiers conservent leur statut de sécurité sociale d'origine au cours de la période de détachement. Au terme de celle-ci, ils sont soumis au régime belge de sécurité sociale. Les seconds sont assujettis d'office à ce dernier.

Le droit social belge en matière de sécurité sociale est d'ordre public. Cela signifie que les parties ne peuvent pas choisir leur système de sécurité sociale mais que celui-ci dépend du régime de travail. Les accords conclus entre les barreaux belges et étrangers ne sont dès lors pas contraignants pour les organismes belges de sécurité sociale.

wordt afgeleid. Akkoorden die tussen Belgische en buitenlandse bialies worden gesloten, zijn dan ook niet bindend voor de Belgische sociale zekerheidsinstellingen.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik noteer dat er onderzoeken lopen in het ministerie voor Middenstand. Worden daarvan binnenkort resultaten verwacht? Zijn er ook onderzoeken gepland in andere ministeries en meer bepaald in het ministerie van Justitie, dat terzake toch een belangrijke verantwoordelijkheid heeft?

Het antwoord op mijn eerste vraag geeft een bepaalde richting aan, maar is tegelijk ook heel afremmend. Helemaal op het einde heeft de minister gezegd dat de regels van de deontologie uiteindelijk belangrijk zijn en mensen kunnen nopen het zelfstandigenstatuut aan te nemen. De deontologie van een beroepsgroep is inderdaad belangrijk, maar blijft toch nog altijd ondergeschikt aan een wetgeving die democratisch is goedgekeurd, inzonderheid als het om een wetgeving van openbare orde gaat, zoals de wet op de sociale zekerheid. De regels van de sociale zekerheid en meer bepaald de regels van ondergeschiktheid, die de relatie tussen twee personen bepalen en aangeven of het om een zelfstandigenrelatie of een bediendenrelatie gaat, gebaseerd zijn op feitelijke elementen. Wanneer mensen niet zelf hun vakantie kunnen bepalen, niet mogen werken in opdracht van iemand anders dan gaat het duidelijk om een schijnzelfstandigheid. Ik vind het niet oorbaar dat men vanuit een professionele deontologie de wet naast zich neerlegt en hoop dat de minister over dit statuut toch iets duidelijker kan zijn, want uiteindelijk gaat het om mensen die vaak in een penibele situatie moeten werken en geen gehoor krijgen bij de overheid.

– **Het incident is gesloten.**

– **De Senaat gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.**

(*De vergadering wordt gesloten om 23.30 uur.*)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Thijs, in het buitenland.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Je remercie le ministre pour sa réponse. J'aimerais savoir quand on connaîtra les résultats de l'enquête effectuée par les Classes moyennes. Prévoit-on d'autres enquêtes dans d'autres ministères et plus précisément au département de la Justice ?

A la fin de sa réponse à ma première question, le ministre affirme que les règles déontologiques sont importantes et peuvent contraindre certains à adopter un statut d'indépendant. Il s'agit en effet d'un élément important, mais ces règles restent subordonnées à une législation adoptée sur une base démocratique, en particulier lorsqu'il s'agit d'une législation d'ordre public comme la loi relative à la sécurité sociale. Les règles de sécurité sociale et plus précisément les règles de subordination – qui déterminent si une relation entre deux personnes est de nature indépendante ou non – sont basées sur des éléments matériels. Si certains avocats ne peuvent ni choisir leurs vacances ni travailler pour le compte d'un tiers, il s'agit de faux indépendants. Je ne puis admettre que l'on fasse litière de la loi sous prétexte qu'il existe des règles déontologiques, car il s'agit de personnes qui doivent souvent travailler dans des conditions pénibles sans pouvoir se faire entendre des autorités.

– **L'incident est clos.**

– **Le Sénat s'ajourne jusqu'à convocation ultérieure.**

(*La séance est levée à 23 h 30.*)

Excusés

Mme Thijs, à l'étranger, demande d'excuser son absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**

Bijlage

Annexe

Naamstemmingen

Stemming nr. 1

Aanwezig: 52

Voor: 8

Tegen: 43

Onthoudingen: 1

Voor

Georges Dallemagne, Mia De Schamphelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Jean-Marie Happart, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Vincent Van Quickenborne, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 2

Aanwezig: 54

Voor: 14

Tegen: 38

Onthoudingen: 2

Voor

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schamphelaere, Theo Kelchtermans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens.

Stemming nr. 3

Votes nominatifs

Vote n° 1

Présents : 52

Pour : 8

Contre : 43

Abstentions : 1

Pour

Contre

Vote n° 2

Présents : 54

Pour : 14

Contre : 38

Abstentions : 2

Pour

Contre

Abstentions

Aanwezig: 56
 Voor: 7
 Tegen: 45
 Onthoudingen: 4

Présents : 56
 Pour : 7
 Contre : 45
 Abstentions : 4

Voor Pour

Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghé, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Tegen Contre

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen Abstentions

Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 4

Aanwezig: 55
 Voor: 9
 Tegen: 41
 Onthoudingen: 5

Vote n° 4

Présents : 55
 Pour : 9
 Contre : 41
 Abstentions : 5

Voor Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghé, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken.

Tegen Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen Abstentions

Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 5

Aanwezig: 57
 Voor: 15
 Tegen: 41
 Onthoudingen: 1

Vote n° 5

Présents : 57
 Pour : 15
 Contre : 41
 Abstentions : 1

Voor Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghé, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 6

Aanwezig: 58

Présents : 58

Voor: 10

Pour : 10

Tegen: 47

Contre : 47

Onthoudingen: 1

Abstentions : 1

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampheleire, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 7

Aanwezig: 54

Présents : 54

Voor: 13

Pour : 13

Tegen: 40

Contre : 40

Onthoudingen: 1

Abstentions : 1

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 8

Vote n° 8

Aanwezig: 58
 Voor: 10
 Tegen: 47
 Onthoudingen: 1

Présents : 58
 Pour : 10
 Contre : 47
 Abstentions : 1

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 9

Aanwezig: 57
 Voor: 9
 Tegen: 42
 Onthoudingen: 6

Vote n° 9

Présents : 57
 Pour : 9
 Contre : 42
 Abstentions : 6

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Sabine de Bethune, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken.

Stemming nr. 10

Aanwezig: 58
 Voor: 10
 Tegen: 43
 Onthoudingen: 5

Vote n° 10

Présents : 58
 Pour : 10
 Contre : 43
 Abstentions : 5

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen	Abstentions
Sabine de Bethune, Jean-Marie Dedecker, Josy Dubié, Marc Hordies, Marie Nagy.	

Stemming nr. 11

Aanwezig: 58	Présents : 58
Voor: 15	Pour : 15
Tegen: 42	Contre : 42
Onthoudingen: 1	Abstentions : 1

Voor	Pour
------	------

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemande, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen	Contre
-------	--------

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen	Abstentions
Sabine de Bethune.	

Stemming nr. 12

Aanwezig: 57	Présents : 57
Voor: 7	Pour : 7
Tegen: 46	Contre : 46
Onthoudingen: 4	Abstentions : 4

Voor	Pour
------	------

Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Tegen	Contre
-------	--------

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen	Abstentions
Georges Dallemande, Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Magdeleine Willame-Boonen.	

Stemming nr. 13

Aanwezig: 58

Voor: 15

Tegen: 42

Onthoudingen: 1

Vote n° 13

Présents : 58

Pour : 15

Contre : 42

Abstentions : 1

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemande, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 14

Aanwezig: 58

Voor: 16

Tegen: 39

Onthoudingen: 3

Vote n° 14

Présents : 58

Pour : 16

Contre : 39

Abstentions : 3

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemande, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Johan Malcorps, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune, Jacinta De Roeck, Meryem Kaçar.

Stemming nr. 15

Aanwezig: 55

Voor: 10

Tegen: 41

Onthoudingen: 4

Vote n° 15

Présents : 55

Pour : 10

Contre : 41

Abstentions : 4

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 16

Aanwezig: 58

Présents : 58

Voor: 16

Pour : 16

Tegen: 39

Contre : 39

Onthoudingen: 3

Abstentions : 3

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Johan Malcorps, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune, Jacinta De Roeck, Meryem Kaçar.

Stemming nr. 17

Aanwezig: 58

Présents : 58

Voor: 13

Pour : 13

Tegen: 44

Contre : 44

Onthoudingen: 1

Abstentions : 1

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Patrik Vankunkelsven, Myriam Vanlerberghe, Vincent Van Quickenborne, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 18

Aanwezig: 58

Voor: 12

Tegen: 42

Onthoudingen: 4

Vote n° 18

Présents : 58

Pour : 12

Contre : 42

Abstentions : 4

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Mia De Schamphelaere, Theo Kelchtermans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenbergh, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 19

Aanwezig: 57

Voor: 15

Tegen: 41

Onthoudingen: 1

Vote n° 19

Présents : 57

Pour : 15

Contre : 41

Abstentions : 1

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schamphelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenbergh, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 20

Aanwezig: 57

Voor: 5

Tegen: 46

Onthoudingen: 6

Vote n° 20

Présents : 57

Pour : 5

Contre : 46

Abstentions : 6

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, Vincent Van Quickenborne, Iris Van Riet, Magdeleine Willame-Boonen, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel.

Stemming nr. 21

Aanwezig: 57

Présents : 57

Voor: 10

Pour : 10

Tegen: 46

Contre : 46

Onthoudingen: 1

Abstentions : 1

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 22

Aanwezig: 58

Présents : 58

Voor: 15

Pour : 15

Tegen: 42

Contre : 42

Onthoudingen: 1

Abstentions : 1

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 23

Aanwezig: 58

Voor: 8

Tegen: 47

Onthoudingen: 3

Vote n° 23

Présents : 58

Pour : 8

Contre : 47

Abstentions : 3

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Tegen

Contre

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 24

Aanwezig: 58

Voor: 10

Tegen: 42

Onthoudingen: 6

Vote n° 24

Présents : 58

Pour : 10

Contre : 42

Abstentions : 6

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Sabine de Bethune, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken.

Stemming nr. 25

Aanwezig: 57

Voor: 9

Tegen: 47

Onthoudingen: 1

Vote n° 25

Présents : 57

Pour : 9

Contre : 47

Abstentions : 1

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 26

Aanwezig: 58

Présents : 58

Voor: 8

Pour : 8

Tegen: 45

Contre : 45

Onthoudingen: 5

Abstentions : 5

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Magdeleine Willame-Boonen, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande.

Stemming nr. 27

Aanwezig: 58

Vote n° 27

Voor: 12

Présents : 58

Tegen: 43

Pour : 12

Onthoudingen: 3

Contre : 43

Abstentions : 3

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Magdeleine Willame-Boonen, Paul Wille.

Onthoudingen	Abstentions
--------------	-------------

Sabine de Bethune, Olivier de Clippele, Armand De Decker.	
---	--

Stemming nr. 28

Aanwezig: 58	Présents : 58
Voor: 13	Pour : 13
Tegen: 40	Contre : 40
Onthoudingen: 5	Abstentions : 5

Voor	Pour
------	------

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.	
---	--

Tegen	Contre
-------	--------

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.	
--	--

Onthoudingen	Abstentions
--------------	-------------

Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Clotilde Nyssens.	
---	--

Stemming nr. 29

Aanwezig: 58	Présents : 58
Voor: 7	Pour : 7
Tegen: 42	Contre : 42
Onthoudingen: 9	Abstentions : 9

Voor	Pour
------	------

Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne.	
---	--

Tegen	Contre
-------	--------

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.	
---	--

Onthoudingen	Abstentions
--------------	-------------

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.	
--	--

Stemming nr. 30

Aanwezig: 57

Voor: 7

Tegen: 39

Onthoudingen: 11

Vote n° 30

Présents : 57

Pour : 7

Contre : 39

Abstentions : 11

Voor

Pour

Mia De Schamphealaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 31

Aanwezig: 58

Voor: 7

Tegen: 42

Onthoudingen: 9

Vote n° 31

Présents : 58

Pour : 7

Contre : 42

Abstentions : 9

Voor

Pour

Mia De Schamphealaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 32

Aanwezig: 57

Voor: 7

Tegen: 44

Onthoudingen: 6

Vote n° 32

Présents : 57

Pour : 7

Contre : 44

Abstentions : 6

Voor

Pour

Mia De Schamphealaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Magdeleine Willame-Boonen, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Sabine de Bethune, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken.

Stemming nr. 33**Vote n° 33**

Aanwezig: 58

Présents : 58

Voor: 5

Pour : 5

Tegen: 42

Contre : 42

Onthoudingen: 11

Abstentions : 11

Voor

Pour

Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghé, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 34**Vote n° 34**

Aanwezig: 58

Présents : 58

Voor: 15

Pour : 15

Tegen: 42

Contre : 42

Onthoudingen: 1

Abstentions : 1

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghé, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 35

Aanwezig: 58

Présents : 58

Voor: 8

Pour : 8

Tegen: 41

Contre : 41

Onthoudingen: 9

Abstentions : 9

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schamphelaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Jurgen Ceder, Marcel Colla, Frank Creyelman, Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 36

Aanwezig: 58

Présents : 58

Voor: 9

Pour : 9

Tegen: 46

Contre : 46

Onthoudingen: 3

Abstentions : 3

Voor

Pour

Marcel Colla, Georges Dallemagne, Mia De Schamphelaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Tegen

Contre

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune, Clotilde Nyssens, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 37

Aanwezig: 58

Présents : 58

Voor: 8

Pour : 8

Tegen: 42

Contre : 42

Onthoudingen: 8

Abstentions : 8

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampheleire, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen

Contre

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Sabine de Bethune, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Stemming nr. 38

Aanwezig: 57

Voor: 10

Tegen: 46

Onthoudingen: 1

Vote n° 38

Présents : 57

Pour : 10

Contre : 46

Abstentions : 1

Voor

Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampheleire, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen

Contre

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 39

Aanwezig: 58

Voor: 42

Tegen: 15

Onthoudingen: 1

Vote n° 39

Présents : 58

Pour : 42

Contre : 15

Abstentions : 1

Voor

Pour

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Tegen

Contre

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenbergh, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Onthoudingen Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 40

Aanwezig: 58

Voor: 15

Tegen: 42

Onthoudingen: 1

Vote n° 40

Présents : 58

Pour : 15

Contre : 42

Abstentions : 1

Voor Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenbergh, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 41

Aanwezig: 57

Voor: 9

Tegen: 47

Onthoudingen: 1

Vote n° 41

Présents : 57

Pour : 9

Contre : 47

Abstentions : 1

Voor Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Hugo Vandenbergh, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen Contre

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Onthoudingen Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 42

Vote n° 42

Aanwezig: 58
 Voor: 8
 Tegen: 42
 Onthoudingen: 8

Présents : 58
 Pour : 8
 Contre : 42
 Abstentions : 8

Voor Pour

Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen Abstentions

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Sabine de Bethune, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Stemming nr. 43 **Vote n° 43**

Aanwezig: 58 Présents : 58
 Voor: 15 Pour : 15
 Tegen: 42 Contre : 42
 Onthoudingen: 1 Abstentions : 1

Voor Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken, Magdeleine Willame-Boonen.

Tegen Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauw, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Onthoudingen Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 44 **Vote n° 44**

Aanwezig: 58 Présents : 58
 Voor: 12 Pour : 12
 Tegen: 45 Contre : 45
 Onthoudingen: 1 Abstentions : 1

Voor Pour

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Tegen

Contre

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Magdeleine Willame-Boonen, Paul Wille.

Onthoudingen

Abstentions

Sabine de Bethune.

Stemming nr. 45

Aanwezig: 58

Vote n° 45

Voor: 47

Présents : 58

Tegen: 0

Pour : 47

Onthoudingen: 11

Contre : 0

Abstentions : 11

Voor

Pour

Jurgen Ceder, Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Frank Creyelman, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Louis Tobback, Joris Van Hauthem, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Tegen

Contre

N.

Onthoudingen

Abstentions

Georges Dallemagne, Sabine de Bethune, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Clotilde Nyssens, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Magdeleine Willame-Boonen.

Stemming nr. 46

Aanwezig: 58

Vote n° 46

Voor: 42

Présents : 58

Tegen: 3

Pour : 42

Onthoudingen: 13

Contre : 3

Abstentions : 13

Voor

Pour

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Paul Wille.

Tegen

Contre

Georges Dallemagne, Clotilde Nyssens, Magdeleine Willame-Boonen.

Onthoudingen

Abstentions

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Sabine de Bethune, Mia De Schampelaere, Theo Kelchtermans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Stemming nr. 47

Aanwezig: 58

Voor: 49

Tegen: 0

Onthoudingen: 9

Vote n° 47

Présents : 58

Pour : 49

Contre : 0

Abstentions : 9

Voor

Pour

Marcel Cheron, Marcel Colla, Christine Cornet d'Elzius, Mohamed Daif, Sabine de Bethune, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwé, Jacinta De Roeck, Mia De Schampelaere, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Theo Kelchtermans, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, François Roelants du Vivier, Louis Siquet, Martine Taelman, Louis Tobback, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande, Ingrid van Kessel, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Magdeleine Willame-Boonen, Paul Wille.

Tegen

Contre

N.

Onthoudingen

Abstentions

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Georges Dallemagne, Mimi Kestelijn-Sierens, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Patrik Vankunkelsven, Vincent Van Quickenborne, Wim Verreycken.

Ontwerp van programmawet (Stuk 2-600) (Evocatieprocedure)

Onderdeel Binnenlandse Zaken en Administratieve Aangelegenheden

Artikel 69

Amendment nr. 3 van de heer Verreycken (Stuk 2-600/2)

In het voorgestelde artikel 77bis, §1, de woorden “misbruik maakt ... realiseren” vervangen door de woorden “*kamers of enige andere ruimte ter beschikking stelt van illegalen, met de bedoeling winst te maken.*”

Amendment nr. 20 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

A. In hoofdorde: Dit artikel doen vervallen.

B. Subsidiair amendment op amendment nr. 20A:

In het voorgestelde artikel 77bis, §1bis, het woord “misbruik” vervangen door het woord “gebruik”.

Amendment nr. 101 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/2)

In het laatste zinsdeel van het 1º tussen het woord “ruimte” en de woorden “met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren” de woorden “*of door andere goederen en diensten aan te bieden*” invoegen.

Artikel 70

Projet de loi-programme (Doc. 2-600) (Procédure d'évocation)

Vaste Intérieur et Affaires administratives

Article 69

Amendment n° 3 de M. Verreycken (Doc. 2-600/2)

À l'article 77bis, §1er, proposé, remplacer les mots « quiconque abuse ... un profit anormal » par les mots « *quiconque met des chambres ou tout autre local à la disposition de clandestins, dans l'intention de réaliser un profit* ».

Amendment n° 20 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

A. À titre principal : Supprimer cet article.

B. Amendment subsidiaire à l'amendement n° 20A :

Dans l'article 77bis, §1er, proposé, remplacer le mot « abuse » par le mot « use ».

Amendment n° 101 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/2)

À la dernière ligne du 1º entre le mot « local » et les mots « *dans l'intention* », insérer les mots « *ainsi qu'en proposant d'autres biens et services* ».

Article 70

Amendement nr. 21 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

In het onder het 1° en het 4° voorgestelde artikel *57ter*, derde lid, eerste volzin, de woorden “de openbare besturen, de rechtspersonen en de verenigingen” telkens vervangen door de woorden “*de openbare besturen, de rechtspersonen zonder winstgevend oogmerk die, op grond van hun statuut, voorzien in de hulpverlening aan vreemdelingen en de verenigingen*”.

Amendement nr. 41 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/2)

In het 1° en het 4° van dit artikel, de woorden “de openbare besturen, de rechtspersonen en de verenigingen” vervangen door de woorden “*de openbare besturen, de rechtspersonen zonder winstgevend oogmerk die, op grond van hun statuut, voorzien in de hulpverlening aan vreemdelingen en de verenigingen*”

Amendement nr. 106 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/9)

Dit artikel doen vervallen.

Amendement nr. 113 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/12)

Dit artikel aanvullen als volgt:

“5° hetzelfde artikel wordt aangevuld met een vierde lid, luidende:

“Ingeval de opvang wordt verzekerd door een rechtspersoon, moet deze voor de immateriële steun een associatie aangaan met een openbaar bestuur of een vereniging. De directeur van het centrum dat wordt beheerd door een rechtspersoon, wordt aangewezen door de bevoegde minister en valt onder diens bevoegdheid.”

Artikel 71

Amendement nr. 22 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

In het voorgestelde artikel *57ter bis* het 2° van §1 en het 2° van §2 doen vervallen.

Amendement nr. 23 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

Dit artikel doen vervallen.

Amendement nr. 104 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/2)

Het 2° van het voorgestelde artikel *57ter bis* doen vervallen.

Amendement nr. 114 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/12)

Het voorgestelde artikel *57ter bis*, §1, tweede lid, aanvullen met de volgende zin:

“Deze bijzondere omstandigheden worden omschreven in een door de Ministerraad overleg koninklijk besluit.”

Amendement nr. 115 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/12)

In het voorgestelde artikel *57ter bis*, §2, 1°, de woorden “na de datum waarop de programmawet van ... in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt,” vervangen door de woorden “na 1 juli 2001”.

Amendement n° 21 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

Dans les modifications proposées au 1° et au 4° de cet article, remplacer chaque fois les mots « pouvoirs publics, les personnes morales et les associations » par les mots « *pouvoirs publics, les personnes morales ne poursuivant pas de but lucratif et prévoyant l'aide aux étrangers dans leurs statuts et les associations* ».

Amendement n° 41 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/2)

Aux points 1° et 4° de cet article, remplacer les mots « pouvoirs publics, les personnes morales et les associations » par les mots « *pouvoirs publics, les personnes morales ne poursuivant pas de but lucratif et prévoyant l'aide aux étrangers dans leurs statuts et les associations* ».

Amendement n° 106 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/9)

Supprimer cet article.

Amendement n° 113 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/12)

Compléter cet article comme suit :

« 5° le même article est complété par un alinéa 4, rédigé comme suit :

“Si l'accueil est assuré par une personne morale, celle-ci doit, pour ce qui est de l'aide immatérielle, s'associer à une administration publique ou une association. Le directeur du centre géré par une personne morale est désigné par le ministre compétent et relève de la compétence de ce dernier. »

Article 71

Amendement n° 22 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

À l'article *57ter bis* proposé, supprimer le 2° du §1er, et le 2° du §2.

Amendement n° 23 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

Supprimer cet article.

Amendement n° 104 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/2)

Supprimer le 2° de l'article *57ter bis* proposé.

Amendement n° 114 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/12)

Compléter l'article *57ter bis*, 1er alinéa 2, proposé, par la phrase suivante :

“Ces circonstances particulières sont définies dans un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. »

Amendement n° 115 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/12)

À l'article *57ter bis* §2, 1°, remplacer les mots « après la date à laquelle la loi-programme du ... a été publiée au *Moniteur belge* », par les mots « *après le 1er juillet 2001* ».

Artikel 71bis (nieuw)

Amendement nr. 100 van mevrouw De Schampelaere (Stuk 2-600/2)

Een nieuw artikel 71bis invoegen, luidende:

“Art. 71bis. - 1° De vreemdeling die zich op de datum van inwerkingtreding van de wet van ... in een opvangcentrum bevindt, behoudt het recht om voor een termijn van vier maanden vanaf de datum van aankomst in het opvangcentrum er te verblijven;

2° De vreemdeling die in het Rijk, vóór de inwerkingtreding van de wet van ..., een aanvraag heeft ingediend om als vluchteling te worden erkend, behoudt het recht om voor een termijn van vier maand vanaf de indiening van zijn asielverzoek van dezelfde maatschappelijke dienstverlening te genieten als deze waarvan zij genoten zouden hebben vóór de inwerkingtreding van de wet van ...”

Amendement nr. 107 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/9)

Een artikel 71bis (nieuw) invoegen luidende:

“Art. 71bis.- Het vijfde lid van artikel 57, §2, van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling:

“Er wordt eveneens afgeweken van de bepalingen van het vorige lid wanneer de vreemdeling een regularisatie-aanvraag heeft ingediend in de zin van artikel 2 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.”

Artikel 72bis (nieuw)

Amendement nr. 103 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/2)

Een artikel 72bis (nieuw) invoegen, luidende

“Art. 72bis. - In artikel 18, §4, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, gewijzigd bij de wet van 22 februari 1998, wordt tussen het tweede en het derde lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

“Personen die recht hebben op financiële sociale bijstand en die ingeschreven zijn in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister, worden gelijkgesteld met de bestaansminimumgerechtigden bedoeld in het eerste en het tweede lid.”

Artikel 74

Amendement nr. 19 van de heer Verreycken (Stuk 2-600/2)

Dit artikel doen vervallen.

Amendement nr. 30 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

A. In hoofdorde: Dit artikel doen vervallen.

B. Subsidiair:

1) Na de eerste zin in het eerste lid de volgende zin toevoegen:

“Het gebouw dient ten minste sedert 6 maanden definitief te zijn verlaten. De minister of zijn gemachtigde betekent het gemotiveerd opeisingsbevel, dat binnen een termijn van 6 maanden uitvoering moet krijgen, aan de eigenaar.”

Article 71bis(nouveau)

Amendement n° 100 de Mme De Schampelaere (Doc. 2-600/2)

Insérer un article 71bis nouveau, libellé comme suit :

« Art. 71bis. - 1° L'étranger qui, au jour de l'entrée en vigueur de la loi du ..., se trouve dans un centre d'accueil, conserve le droit d'y séjourner pendant un délai de quatre mois à compter du jour de son arrivée dans ce centre ;

2° L'étranger qui, sur le territoire du Royaume, avant l'entrée en vigueur de la loi du ..., a introduit une demande de reconnaissance comme réfugié, conserve pendant un délai de quatre mois à compter du jour de l'introduction de sa demande d'asile, le droit de bénéficier de la même aide sociale que celle dont il aurait bénéficié avant l'entrée en vigueur de la loi du ... »

Amendement n° 107 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/9)

Insérer un article 71bis (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 71bis - L'alinéa 5 de l'article 57, §2 de la même loi est complété par la disposition suivante :

« Il est également dérogé aux dispositions de l'alinéa précédent lorsque l'étranger a introduit une demande de régularisation au sens de l'article 2 de la loi du 22 décembre 1999 relatif à la régularisation de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume. »

Article 72bis (nouveau)

Amendement n° 103 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/2)

Insérer un article 72bis (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 72bis. - Dans l'article 18, §4, de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence, modifié par la loi du 22 février 1998, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéa 2 et 3 :

« Sont assimilés aux bénéficiaires d'un minimum de moyens d'existence visés aux alinéas 1er et 2, les bénéficiaires de l'aide sociale financière inscrits au registre de population ou au registre des étrangers. »

Article 74

Amendement n° 19 de M. Verreycken (Doc. 2-600/2)

Supprimer cet article.

Amendement n° 30 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

A. À titre principal : Supprimer cet article.

B. Subsidiairement :

1) Après la première phrase de l'alinéa 1er, ajouter la disposition suivante :

« L'immeuble doit avoir été abandonné définitivement depuis six mois. Le ministre ou son représentant signifie au propriétaire l'ordre de réquisition motivé, qui doit être exécuté dans un délai de six mois. »

2) Na de tweede zin in het eerste lid de volgende zin toevoegen:

"De door de overheid gebeurlijk uitgevoerde aanpassingswerken kunnen niet aangerekend worden aan de eigenaar."

Amendement nr. 31 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/2)

Dit artikel doen vervallen.

Subsidiair amendement nr. 32 op amendement nr. 31 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/2)

Dit artikel aanvullen met een derde lid, luidende:

"Onder een verlaten gebouw wordt verstaan: een bebouwd onroerend goed dat zowel het hoofdgebouw als de bijgebouwen omvat en dat bewust niet gebruikt wordt noch werkelijk bestemd is voor een activiteit van welke aard ook."

Subsidiair amendement nr. 33 op amendement nr. 32 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/2)

In het eerste lid van dit artikel tussen de eerste en de tweede zin de volgende zinnen invoegen:

"De minister of zijn gemachtigde geeft voorrang aan de verlaten gebouwen in eigendom van de Staat. Overeenkomstig de bepalingen die door de Koning worden vastgelegd, maakt de administratie een inventaris van laatstgenoemde gebouwen."

Subsidiair amendement nr. 34 op amendement nr. 33 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/2)

Dit artikel aanvullen met een vierde lid, luidende:

"De minister of zijn gemachtigde verwittigt de eigenaar van zijn voornemen om een verlaten gebouw op te eisen per aangetekende brief met ontvangstmelding of bij deurwaardersexploit. Vanaf de ontvangst van de verwittiging, beschikt de eigenaar over een termijn van één maand om, per aangetekende brief met ontvangstmelding, zijn gemotiveerd verzet tegen voorgenomen opeisung te laten kennen. Indien hij van deze mogelijkheid geen gebruik maakt, wordt hij weerlegbaar vermoed de opeisung te aanvaarden."

Subsidiair amendement nr. 35 op amendement nr. 34 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/2)

De tweede zin van het eerste lid van dit artikel aanvullen met de woorden:

"en binnen een termijn van 6 maand te rekenen vanaf de dag waarop de minister of zijn gemachtigde de eigenaar op de hoogte heeft gesteld."

Artikel 74bis (nieuw)

Subsidiair amendement nr. 36 op amendement nr. 35 van de heer Van Quickenborne (Stuk 2-600/2)

Een artikel 74bis invoegen luidende:

"Art. 74bis. - In artikel 591 van het Gerechtelijk Wetboek wordt een 22e ingevoegd, luidende:

2) Après la deuxième phrase de l'alinéa 1er, ajouter la disposition suivante :

"Les travaux d'adaptation éventuellement exécutés par les pouvoirs publics ne peuvent pas être mis à la charge du propriétaire. »

Amendement n° 31 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/2)

Supprimer cet article.

Amendement subsidiaire n° 32 à l'amendement 31 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/2)

Compléter cet article par un alinéa 3, rédigé comme suit :

"Par immeuble abandonné, on entend un immeuble qui comprend un bâtiment principal et des annexes et que l'on a renoncé sciemment à utiliser ou à destiner aux fins d'une activité quelconque. »

Amendement subsidiaire n° 33 à l'amendement n° 32 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/2)

À l'alinéa 1er de cet article, entre la première et la deuxième phrase, insérer les phrases suivantes :

"Le ministre ou son délégué donne la priorité aux immeubles abandonnés dont l'État est propriétaire. Conformément aux dispositions qui sont arrêtées par le Roi, l'administration dresse un inventaire de ces immeubles. »

Amendement subsidiaire n° 34 à l'amendement n° 33 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/2)

Compléter cet article par un alinéa 4, rédigé comme suit :

"Le ministre ou son délégué donne au propriétaire avertissement de son intention de réquisitionner un immeuble abandonné, par lettre recommandée avec accusé de réception ou par exploit d'huissier. À dater de la réception de l'avertissement, le propriétaire dispose d'un délai d'un mois pour faire valoir, par lettre recommandée avec accusé de réception, son opposition motivée à la réquisition envisagée. Si le propriétaire ne fait pas opposition dans le délai d'un mois à partir de l'avertissement de la réquisition, il est réfragablement présumé accepter la réquisition. »

Amendement subsidiaire n° 35 à l'amendement n° 34 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/2)

Compléter l'alinéa 1er, deuxième phrase, de cet article, par les mots :

"et dans un délai de six mois à compter du jour de la notification faite au propriétaire par le ministre ou son délégué. »

Article 74bis (nouveau)

Amendement subsidiaire n° 36 à l'amendement n° 35 de M. Van Quickenborne (Doc. 2-600/2)

Insérer un article 74bis, libellé comme suit :

"Art. 74bis. - À l'article 591 du Code judiciaire est inséré un 22e, rédigé comme suit :

“22° van alle geschillen betreffende de uitoefening door de minister of zijn gemachtigde van het opeisingsrecht inzake verlaten gebouwen, bedoeld in artikel 74 van de programmawet voor het begrotingsjaar 2001.”

Amendement nr. 24 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

Een nieuw artikel 74bis invoegen, luidende:

“Art. 74bis. - In artikel 11bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, hersteld door de wet van 1 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §3, tweede lid, worden de woorden “binnen één maand” vervangen door de woorden “binnen vier maand”;*
- 2° in §3, tweede lid, worden de woorden “bij het verstrijken van een termijn van één maand” vervangen door de woorden “bij het verstrijken van een termijn van vier maand”.*

Artikel 74ter (nieuw)

Amendement nr. 25 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

Een nieuw artikel 74ter invoegen, luidende:

“Art. 74ter. - In artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, ingevoegd bij de wet van 13 juni 1991, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1998 en van 1 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

“De procureur des Konings kan, binnen vier maand te rekenen vanaf de ontvangstmelding, een negatief advies uitbrengen inzake de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige feiten, eigen aan de persoon, die hij in de motivering van zijn advies dient te omschrijven, of wanneer de grondvoorwaarden, die hij moet aanduiden, niet vervuld zijn.”;

2° in §2, vierde lid, worden de woorden “Bij het verstrijken van de termijn van één maand” vervangen door de woorden “Bij het verstrijken van de termijn van vier maand.”

Artikel 74quater (nieuw)

Amendement nr. 26 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

Een nieuw artikel 74quater invoegen, luidende:

“Art. 74quater. - In artikel 15 van het hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 22 december 1998 en 1 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, tweede lid, wordt het woord “onmiddellijk” ingevoegd tussen het woord “haar” en de woorden “voor advies”;

2° paragraaf 2, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“De procureur des Konings kan binnen vier maand te rekenen van de ontvangstmelding, een negatief advies uitbrengen inzake de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige

« 22° de toutes les contestations relatives à l’exercice par le ministre ou par son délégué du droit de réquisitionner des immeubles abandonnés, visé à l’article 74 de la loi-programme relative à l’exercice budgétaire 2001. »

Amendement n° 24 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

Insérer un article 74bis nouveau, libellé comme suit :

« Art. 74bis. - À l’article 11bis du Code de la nationalité belge, rétabli par la loi du 1er mars 2000, sont apportées les modifications suivantes :

- 1° au §3, alinéa 2, les mots « dans le délai d’un mois » sont remplacés par les mots « dans un délai de quatre mois » ;*
- 2° au §3, alinéa 2, les mots « Au terme du délai d’un mois » sont remplacés par les mots « Au terme du délai de quatre mois ».*

Article 74ter (nouveau)

Amendement n° 25 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

Insérer un article 74ter nouveau, libellé comme suit

« Art. 74ter. - À l’article 12bis du Code de la nationalité belge, inséré par la loi du 13 juin 1991, modifié par les lois du 22 décembre 1998 et du 1er mars 2000, sont apportées les modifications suivantes :

1° le §2, alinéa 2, est remplacé par la disposition suivante :

« Dans un délai de quatre mois à compter de l’accusé de réception, le procureur du Roi peut émettre un avis négatif sur l’acquisition de la nationalité belge lorsqu’il existe un empêchement résultant de faits personnels graves, qu’il doit préciser dans les motifs de son avis, ou lorsque les conditions de base, qu’il doit indiquer, ne sont pas remplies. »

2° au §2, alinéa 4, les mots « Au terme du délai d’un mois » sont remplacés par les mots « Au terme du délai de quatre mois. »

Article 74quater (nouveau)

Amendement n° 26 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

Insérer un article 74quater nouveau, rédigé comme suit :

« Art. 74quater. - À l’article 15 du même Code, modifié par les lois du 22 décembre 1998 et du 1er mars 2000, sont apportées les modifications suivantes :

1° au §1er, alinéa 2, le mot « immédiatement » est inséré entre les mots « communique » et les mots « pour avis » ;

2° le §2, alinéa 1er, est remplacé par la disposition suivante :

« Dans un délai de quatre mois à compter de l’accusé de réception, le procureur du Roi peut émettre un avis négatif sur l’acquisition de la nationalité belge lorsqu’il existe un empêchement résultant de faits personnels graves, qu’il doit

feiten, eigen aan de persoon, die hij in de motivering van zijn advies dient te omschrijven, of als de grondvoorwaarden, die hij moet aanduiden, niet vervuld zijn.”;

3º in §2, derde lid, worden de woorden “Bij het verstrijken van de termijn van één maand” vervangen door de woorden “Bij het verstrijken van de termijn van vier maanden.”

Artikel 74quinquies (nieuw)

Amendement nr. 27 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

Een nieuw artikel 74quinquies invoegen, luidende:

“Art. 74quinquies. - In artikel 21 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 13 april 1995, gewijzigd bij de wet van 22 december 1998 en van 1 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1º in §3, tweede lid, worden de woorden “binnen een termijn van één maand” vervangen door de woorden “binnen een termijn van vier maanden”;

2º in §3, vierde lid, worden de woorden “binnen één maand” vervangen door de woorden “binnen vier maanden.”

Artikel 74sexies (nieuw)

Amendement nr. 28 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

Een nieuw artikel 74sexies invoegen, luidende:

“Art. 74sexies. - In het artikel 12bis van hetzelfde Wetboek, §1, 3º, worden de woorden “hoofdverblijf in België heeft gevestigd” vervangen door de woorden “onafgebroken wettelijk verblijf in België heeft dat tegelijkertijd ook de hoofdverblijfplaats is.”

Artikel 74septies (nieuw)

Amendement nr. 29 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/2)

Een nieuw artikel 74septies invoegen, luidende:

“Art. 74septies. - Artikel 19, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 6 augustus 1993 en door de wet van 1 maart 2000, wordt vervangen als volgt:

“Om de naturalisatie te kunnen aanvragen moet de belanghebbende volle achttien jaar oud zijn en sedert ten minste zeven jaar onafgebroken wettelijk verblijf in België hebben dat tegelijkertijd ook de hoofdverblijfplaats is. Deze termijn wordt verminderd tot twee jaar voor de vreemdeling wiens hoedanigheid van vluchteling of van staatloze in België is erkend krachtens de er vigerende internationale overeenkomsten of voor diegene die met de vluchteling gelijkgesteld werd verklaard krachtens het oud artikel 57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals van kracht tot 15 december 1996.”

Artikel 82

préciser dans les motifs de son avis, ou lorsque les conditions de base, qu'il doit indiquer, ne sont pas remplies. » ;

3º au §2, alinéa 3, les mots « Au terme du délai d'un mois » sont remplacés par les mots « Au terme du délai de quatre mois. »

Article 74quinquies (nouveau)

Amendement n° 27 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

Insérer un article 74quinquies nouveau, rédigé comme suit :

« Art. 74quinquies. - À l'article 21 du même Code, remplacé par la loi du 13 avril 1995 et modifié par les loi du 22 décembre 1998 et du 1er mars 2000, sont apportées les modifications suivantes :

1º au §3, alinéa 2, les mots « dans un délai d'un mois » sont remplacés par les mots « dans un délai de quatre mois » ;

2º au §3, alinéa 4, les mots « dans le mois » sont remplacés par les mots « dans un délai de quatre mois. »

Article 74sexies (nouveau)

Amendement n° 28 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

Insérer un article 74sexies nouveau, rédigé comme suit :

« Art. 74sexies. - À l'article 12bis, §1er, 3º, du même Code, les mots « qui a fixé sa résidence principale en Belgique depuis au moins sept ans » sont remplacés par les mots « qui a, depuis au moins sept ans et de manière ininterrompue, sa résidence à la fois légale et principale en Belgique. »

Article 74septies (nouveau)

Amendement n° 29 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/2)

Insérer un article 74septies nouveau, rédigé comme suit :

« Art. 74septies. - L'article 19, alinéa 1er, du même Code, modifié par la loi du 6 août 1993 et par la loi du 1er mars 2000, est remplacé par le texte suivant :

« Pour pouvoir demander la naturalisation, l'intéressé doit être âgé de dix-huit ans accomplis et avoir, depuis sept ans au moins et de manière ininterrompue, sa résidence à la fois légale et principale en Belgique. Ce délai est réduit à deux ans pour celui dont la qualité de réfugié ou d'apatriote a été reconnue en Belgique en vertu des conventions internationales qui y sont en vigueur ou pour celui qui a été assimilé au réfugié en vertu de l'ancien article 57 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, tel qu'il était en vigueur jusqu'au 15 décembre 1966. »

Article 82

Amendement nr. 110 van de heer Dallemagne (Stuk 2-600/9)

Dit artikel aanvullen met een zevende streepje, luidende:
“- artikel 71 dat in werking treedt op 1 juli 2001.”

Onderdeel Buitenlandse Betrekkingen en Landsverdediging

Artikel 27

Amendement nr. 38 van mevrouw Thijs (Stuk 2-600/2)

Dit artikel doen vervallen.

Artikel 28

Amendement nr. 40 van mevrouw Thijs (Stuk 2-600/2)

Dit artikel doen vervallen.

Artikel 78

Amendement nr. 39 van mevrouw Thijs (Stuk 2-600/2)

Dit artikel doen vervallen.

Amendement nr. 108 van de heer Vandenberghe (Stuk 2-600/9)

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 78 - Artikel 7, §1, van dezelfde wet wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

“In het kader van geïntegreerde samenwerking kunnen nevenaspecten van deze sectoren in aanmerking komen alsook urgente hulp.”

Amendement nr. 109 van de heer Vankunkelsven (Stuk 2-600/9)

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 78 - Artikel 7, §1, van dezelfde wet wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

“In het kader van geïntegreerde samenwerking kunnen nevenaspecten van deze sectoren in aanmerking komen. Noodhulp wordt niet beperkt tot deze sectoren.”

Amendement nr. 111 van mevrouw de Bethune (Stuk 2-600/10)

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 78 - Artikel 7, §1, van dezelfde wet wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

“In het kader van geïntegreerde samenwerking kan ook urgente hulp in aanmerking komen.”

Indiening van een voorstel

Het volgende voorstel werd ingediend:

Voorstel van herziening van het Reglement

Voorstel tot invoeging van een artikel 95bis in het reglement van de Senaat ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het mandaat van federaal parlementslid en Europees parlementslid met andere ambten (van de heer Guy Moens; Stuk 2-605/1).

Amendement n° 110 de M. Dallemagne (Doc. 2-600/9)

Compléter cet article par un septième tiret, rédigé comme suit :

« - l'article 71 qui entre en vigueur le 1er juillet 2001. »

Volet Relations extérieures et Défense

Article 27

Amendement n° 38 de Mme Thijs (Doc. 2-600/2)

Supprimer cet article.

Article 28

Amendement n° 40 de Mme Thijs (Doc. 2-600/2)

Supprimer cet article.

Article 78

Amendement n° 39 de Mme Thijs (Doc. 2-600/2)

Supprimer cet article.

Amendement n° 108 de M. Vandenberghe (Doc. 2-600/9)

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« Art. 78. - L'article 7, §1er, de la même loi est complété par un alinéa 2, rédigé comme suit :

« Dans le cadre de la coopération intégrée, des aspects secondaires de ces secteurs ainsi que l'aide urgente peuvent entrer en ligne de compte. » »

Amendement n° 109 de M. Vankunkelsven (Doc. 2-600/9)

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« Art. 78. - L'article 7, §1er, de la même loi est complété par un alinéa 2, rédigé comme suit :

« Dans le cadre de la coopération intégrée, des aspects secondaires de ces secteurs peuvent entrer en ligne de compte. L'aide urgente n'est pas limitée à ces secteurs. » »

Amendement n° 111 de Mme de Bethune (Doc. 2-600/10)

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« Art. 78. - L'article 7, §1er, de la même loi est complété par un alinéa 2, rédigé comme suit :

« Dans le cadre de la coopération intégrée, l'aide urgente peut, elle aussi, entrer en ligne de compte. » »

Dépôt d'une proposition

La proposition ci-après a été déposée :

Proposition de révision du Règlement

Proposition tendant à insérer dans le règlement du Sénat un article 95bis en exécution de l'article 4 de la loi du 4 mai 1999 limitant le cumul du mandat de parlementaire fédéral et de parlementaire européen avec d'autres fonctions (de M. Guy Moens ; Doc. 2-605/1).

In overweging genomen voorstel

Voorstel tot herziening van het Reglement

Voorstel tot invoeging van een artikel 95bis in het reglement van de Senaat ter uitvoering van artikel 4 van de wet van 4 mei 1999 tot beperking van de cumulatie van het mandaat van federaal parlementslid en Europees parlementslid met andere ambten (van de heer Guy Moens; Stuk 2-605/1).

- Verzonden naar het Bureau.

Non-evocaties

Bij boodschappen van 19 december 2000 heeft de Senaat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers terugbezorgd, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, de volgende niet geëvoceerde wetsontwerpen:

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen (Stuk 2-588/1).

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 11 april 1999 betreffende de overeenkomsten inzake de verkrijging van een recht van deeltijds gebruik van onroerende goederen (Stuk 2-589/1).

- Voor kennisgeving aangenomen.

Boodschappen van de Kamer

Bij boodschappen van 14 december 2000 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van dezelfde dag werden aangenomen:

Artikel 78 van de Grondwet

Wetsontwerp houdende afwijkende bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, noodzakelijk voor de uitvoering van de te Brussel op 23 juni 1993 ondertekende Aanvullende Overeenkomst tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Staat Malta tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting, en van het Protocol, beiden ondertekend te Brussel op 28 juni 1974 (Stuk 2-603/1).

- Het wetsontwerp werd ontvangen op 15 december 2000 ; de uiterste datum voor evocatie is maandag 8 januari 2001.

Artikel 80 van de Grondwet

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad (Stuk 2-602/1).

- Het wetsontwerp werd ontvangen op 15 december 2000 ; de uiterste datum voor evocatie is maandag 8 januari 2001.

Proposition prise en considération

Proposition de révision du Règlement

Proposition tendant à insérer dans le règlement du Sénat un article 95bis en exécution de l'article 4 de la loi du 4 mai 1999 limitant le cumul du mandat de parlementaire fédéral et de parlementaire européen avec d'autres fonctions (de M. Guy Moens ; Doc. 2-605/1).

- Envoi au Bureau.

Non-évoquations

Par messages du 19 décembre 2000, le Sénat a retourné à la Chambre des représentants, en vue de la sanction royale, les projets de loi non évoqués qui suivent :

Projet de loi modifiant la loi du 19 février 1965 relative à l'exercice, par les étrangers, des activités professionnelles indépendantes (Doc. 2-588/1).

Projet de loi modifiant la loi du 11 avril 1999 relative aux contrats portant sur l'acquisition d'un droit d'utilisation d'immeubles à temps partagé (Doc. 2-589/1).

- Pris pour notification.

Messages de la Chambre

Par messages du 14 décembre 2000, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du même jour :

Article 78 de la Constitution

Projet de loi portant des dispositions dérogatoires au Code des impôts sur les revenus 1992 nécessaires à l'exécution de la Convention additionnelle signée à Bruxelles le 23 juin 1993, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et l'État de Malte, tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale, et le Protocole, signés à Bruxelles le 28 juin 1974 (Doc. 2-603/1).

- Le projet de loi a été reçu le 15 décembre 2000 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 8 janvier 2001.

Article 80 de la Constitution

Projet de loi modifiant la loi du 30 mars 1995 concernant les réseaux de distribution d'émissions de radiodiffusion et l'exercice d'activités de radiodiffusion dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale (Doc. 2-602/1).

- Le projet de loi a été reçu le 15 décembre 2000 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 8 janvier 2001.

Ontwikkelingssamenwerking en eerbied voor de Rechten van de Mens

Bij brief van 20 december 2000 hebben de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken en de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, overeenkomstig de wet van 7 februari 1994 betreffende de Belgische ontwikkelingssamenwerking en de eerbied voor de Rechten van de Mens, aan de Senaat overgezonden, het verslag over de werkzaamheden van het jaar 1999.

- **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Instituut voor de Nationale Rekeningen

Bij brief van 14 december 2000, heeft de Voorzitter van het Instituut voor de Nationale Rekeningen, overeenkomstig artikel 120 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen, aan de Senaat overgezonden, het activiteitenverslag voor 1999.

- **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Nationale Delcrededienst

Bij brief van 14 december 2000 hebben de minister van Financiën en de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken, overeenkomstig artikel 5bis van de wet van 3 juni 1964 tot wijziging van het Koninklijk besluit nr. 42 van 31 augustus 1939, houdende reorganisatie van de Nationale Delcrededienst, en tot machtiging van de minister van Financiën en de minister die de buitenlandse handelsbetrekkingen in zijn bevoegdheid heeft, leningen aan Staten of buitenlandse organismen toe te kennen, ingevoegd door de wet van 13 februari 1990, aan de Senaat overgezonden, de beslissing van de Ministerraad van 16 juni 2000 tot machtiging van de annulering van het uitstaand bedrag van 16 miljoen frank van de staatslening die op 6 december 1988 door België aan Mozambique toegekend werd.

- **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**
- **Van deze mededeling wordt aan de minister van Financiën en aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken akte gegeven.**

Nationale instelling voor radioactief afval en verrijkte splitstoffen (NIRAS)

Bij brief van 12 december 2000 heeft de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, met toepassing van artikel 179, §2, 11°, van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, ingevoegd door de wet van 11 januari 1991, aan de Senaat overgezonden, het verslag van de NIRAS voor 1999, alsook de geconsolideerde jaarrekeningen en het verslag van de commissaris-revisor.

Coopération au développement et respect des Droits de l'Homme

Par lettre du 20 décembre 2000, le vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et le secrétaire d'État à la Coopération au développement ont transmis au Sénat, en application de la loi du 7 février 1994 relative à la coopération belge au développement et au respect des Droits de l'Homme, le rapport d'activités de l'année 1999.

- **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Institut des Comptes nationaux

Par lettre du 14 décembre 2000, le Président de l'Institut des Comptes nationaux a transmis au Sénat, conformément à l'article 120 de la loi du 21 décembre 1994 portant des dispositions sociales et diverses, le rapport d'activités 1999.

- **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Office national du Ducroire

Par lettre du 14 décembre 2000, le ministre des Finances et le vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères ont communiqué au Sénat, conformément aux dispositions de l'article 5bis de la loi du 3 juin 1964 modifiant l'arrêté royal n° 42 du 31 août 1939 réorganisant l'Office national du Ducroire et autorisant le ministre des Finances et le ministre qui a les relations commerciales extérieures dans ses attributions, à consentir des prêts à des États ou à des organismes étrangers, inséré par la loi du 13 février 1990, la décision du Conseil des Ministres du 16 juin 2000 d'autoriser l'annulation de l'encours de 16 millions de francs belges du prêt d'État accordé le 6 décembre 1988 par la Belgique au Mozambique.

- **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**
- **Il est donné acte de cette communication au ministre des Finances et au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères.**

Organisme national des déchets radioactifs et des matières fissiles enrichies (ONDRAF)

Par lettre du 12 décembre, le secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable a transmis au Sénat, en application de l'article 179, §2, 11°, de la loi du 8 août 1980 relative aux propositions budgétaires 1979-1980, inséré par la loi du 11 janvier 1991, le rapport de l'ONDRAF pour 1999, ainsi que les comptes annuels consolidés et le rapport du commissaire-réviseur.

– Neergelegd ter Griffie.

| – Dépôt au Greffe.